ЕТНОҐРАФІЧНИЙ ЗБІРНИК.

ВИДАЄ

ЕТНОҐРАФІЧНА КОМІСІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

Т. XIX.

КОЛОМИЙКИ.

ЗІБРАВ

ВОЛОДИМИР ГНАТЮК.

Том III.

У ЛЬВОВІ, 1907.

Накладом Товариства.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

ЕТНОҐРАФІЧНИЙ ЗБІРНИК.

Т. XIX.

ВИДАЄ ЕТНОҐРАФІЧНА КОМІСІЯ

НАУКОВОГО ТОВАРИСТВА ІМЕНИ ШЕВЧЕНКА.

ВОЛОДИМИР ГНАТЮК.

КОЛОМИЙКИ.

ТОМ III.

У ЛЬВОВІ, 1907.

Накладом Наукового Товариства імени Шевченка.

З друкарні Наукового Товариства імени Шевченка
під зарядом К. Беднарського.

Передне слово.

До сього тому коломийок мало піти иньше передне слово, та вислане до друкарні, воно затратило ся десь, через що мушу тепер обмежити ся тілько кількома словами, не бажаючи здержувати дальше виходу книжки.

У всїх трьох томах коломийок, що вийшли доси, уміщено разом 8622 нумерів. Із того припадає: на I том 2635 нумерів, розділених на шість окремих ґруп і 58 розділів, на 260 сторонах друку; на II том 3157 нумерів, розділених на три ґрупи і 36 розділів, на 316 сторонах друку; на III том 2830 нумерів в однїй (нескінченій ще) ґрупі і 15 розділах, на 252 сторонах друку. До IV тому, що має бути вже й остатнїм, увійде решта десятої ґрупи, приблизно в 30 розділах, на чім і ціла публїкація коломийок скінчить ся. Крім того будуть уміщені там у додатку важнійші варіянти або й недруковані ще тексти, які дістав я вже по надрукованю відповідних ґруп та деякі паралєлї, віднайдені пізнійше. Окремо буде уміщений показчик до всїх чотирьох томів, уложений по головних словах (Stichwörter) кождого куплєту так, що при його помочи легко буде знайти кождому потрібну коломийку, коли він буде з неї тямити бодай одно-два важнійші слова.

У передмові до IV тому буде поданий виказ усїх тих записувачів, які були ласкаві прислати менї свої матеріяли, а не були згадані у передмові до I тому. Прошу їх одначе подати менї докладно назви місцевостий (і повітів), в яких вони робили записки, та час записуваня, бо самому без похибок трудно менї усе те навести.

Криворівня, 28 липня, 1907.

Волод. Ґнатюк

X.

ЛЮБОВ І ПОДРУЖЕ.

1. Хлопці про себе і про дївчата.

5793. Ой долом долиною, ой долом, ой долом,
Іде славне парубоцтво із своїм прапором. (Хотінь).

5794. По під тоті синї гірцї ходили[1]) леґінцї,
Вибивали[2]) ґузиками синїї[3]) ремінцї. (Тустань).
Хмелївка: 1) Хороші. 2) Вибивані. 3) Червоні.

5795. Ой низдалї парубоньки, як удуті міхи,
Лише ними відставляти до міста оріхи. (Іванівцї).

5796. З сего села до другого перелазиниські,
В других селах парубочки самі кривопиські. (Іванівцї).

5797. У нашого свата, свата, воріхова хата,
Кукуруза несапана, дївка пелехата.
Бодай тебе, свату, свату, з воріховов хатов,
З кокурузов несапанов, дївков пелехатов. (Вовків).

5798. Не з мене сє посьміяти, не з мене сє кпити,
Та зо мнов би постояти тай поговорити,
Та зо мнов би постояти, коло мене сїсти,
Та менї би молодому всю правду повісти. (Коропець).
Пор. Кольберґ, II, ст. 118, ч. 187, 7—8.

5799. Ой явори зилиненький, явори тоненький,
Ходит лиґінь до дївчиии на мід солоденький. (Чорні Ослави).

5800. Ой на горі два явори, а третий маленький,
Ходит, ходит до дівчини хлопець молоденький. (Хотїнь).

5801. Як хто хоче дівчиноньку, дівчину біленьку,
То най іде до цісаря, заслужит борзенько. (Волцнів).

5802. Ой на горі, на високій, щось сї червонїє,
Так парубок дївку любит, мало не вдуріє. (Журавно).

5803. Сколотили гуси воду, не хоче кінь пити,
Не подоба смаркачеви дівчини любити. (Таурів).

5804. Як соловей защебече, далеко го чути,
Як парубок дївку любит, не має де бути. (Посїч).

5805. Сонце гріє, вітер віє, вербами хитає,
Іде чумак до дївчини, на сопілцї грає. (Голгочі).

5806. Ой хороший парубочок, хороший станочок,
Хорошо се потрісає коло паненочок[1]). (Голгочі).
Іванівка: 1) Цимбалочок.

5807. Ой пізнати, пане брате, хлопця заведїю,
Бо не бере сороченьки ніколи в неділю. (Хотїнь).

5808. Їден хлопець бруховецкий, другий костенївский,
Заложили на дївчину шаламок[1]) жидївский. (Вовків).
1) Ярмурка.

5809. Ой плетені рукавицї, плетенї, плетенї,
На менї сї шкіра трісе, як на веретенї. (Журакп).

5810. Ти колеґа, я колеґа, я тї добри знаю,
Ой дай жи ми на дзиґара, я папірок маю. (Вороців).

5811. Коб не тая ліщинонька, коб не тая дудка,
Коб не тая дївчинонька, не був би я тутка.
Коб не тая ліщинонька, було би видненько,
Долом, долом долиною, де моя миленька. (Красносїльцї).

5812. Кучиравий баранец, кучирава ярка,
Кучирава дївчинонька як бараболянка. (Копичинцї).

5813. До роботи не беру сє, робити не можу,
Не єдную дївчиноньку з розуму віводжу. (Коропець).

5814. Ой тупнув бим, каже, ніжков, та ніжка болит мє,
Ой тупнув бим, каже, й другов, дївчина сварит мє. (Григорів).
Пор. Кольберг, II, ст. 124, ч. 199, 1.

5815. Ой легонька коломийка, легонька, легонька,
Ой то ми ся сподобала дївчина Явдонька. (Копичинцї).

5816. Заречу ся чисник їсти, цибулю кокоху,
А лише ся не заречу любити Євдоху.
Заречу ся чисник їсти, цибулю зелену,
А лише ся не заречу любити Олену. (Олеша).

5817. Бодай коні виздихайко, воли погарайко,
Я зі свойов дївчиноньков піду гоцадрайко. (О. Коцан).

5818. Ой ішов я горі селом, біда в воді стоїт,
Я і мовю: Добрий вечер! а вна фіґлї строїт. (Нагуєвичі).

5819. Ой не маю дївчиноньки, не маю, не маю,
Відай мене Господонько не прийме до раю. (Іванівці).

5820. На поповій сїножати косарі косили,
Тай до мої дївчиноньки горівку носили. (Вовків).

5821. Ой косити, сїно гребсти, тото біда моя,
А дївчита обіймати, тото души моя. (Підбереже).
Пор. Коломийки. II, 4387 і 4390. — Гол. II, ст. 259, ч. 67.

5822. Ой косити, молотити, головочка болит,
А з дївчинов постояти аж серденько дріжит.
(Гол. II, ст. 253, ч. 36).

5823. Тай вийду я на толоку, розівю волоки,
Бодай моє коханїйко не діждало року. (Ветлина).

5824. Ой за мостом керниченька, за мостом, за мостом,
Ой любив я дївчиноньку не з великим ростом. (Вовків).

5825. Шкода травки тай отавки, сїна зеленого,
Шкода мене молодого, личка румяного. (Печенїжин, Коропець).

5826. Не умію нї косити, анї копи класти,
Лише з гаю зазираю, де би дївку вкрасти.
(Гол. II, ст. 294, ч. 266).

5827. Я не вмію зарядити, ґосподарувати,
Лише вмію полюбити, дївча цїлювати. (Задарів).

5828. Ой дубочку зелененький, дес подів листочок?
Обірвали файні хлопцї собі на віночок. (Михайловичі).

5829. а) Ой маю я добрий розум, добрі кондовіта,
Тай до дївки, до горівки, був би я за віта. (Ямниця).

5830. б) Ой у мої головоньцї добрі кондовіта,
Коби дївка тай горівка, то бим був за віта (Солуків).

5831. Вродивем сї в руській земли, піду на Мадзури,
Та погляну на дївчета, як яструб на кури. (Угринів).

5832. Ой волїв бис, парубочку, копу жита збити,
Ніж на чужі сторононьцї дївчину любити.
Бо я копу жита зібю, тай іду до дому,
А я люблю дївчиноньку, тай ни знаю кому. (Іванівцї).

5833. а) Нудно менї у чужинї, в чужій сторонойцї,
Шумит менї як у млинї, в моїй головойцї.
Ой я в чужій сторонойцї, ой я в чужім краю,
Та я чужим дївчатонькам звичаю не знаю. (Боберка).

5834. б) А я в чужій сторононьцї, а я в чужім краю,
А я в чужій сторононьцї звичаю не знаю. (Губичі).

5835. Гопчук, бараньчук, над водою дутка,
Коб ни тая чорнобрива, не був би я тутка.
(Подусильна, Нивицї, Хотїнь, Бабухів).
Пор. висше, ч. 5811.

5836. Ой туду, каже, туду, та переверну ся,
Та на тоту постїлечку, де спала Гануся. (Мізунь).

5837. Ой ци я си та не леґінь, ци ми не подоба,
Возьму бігар на плече, вся моя худоба!
(Гол. IV, ст. 513, ч. 116).

5838. Зарікав ся серпом жати, ціпом молотити,
Іно щем ся не зарікав дївчата любити. (Біла).

5839. Ой кільом сє зарікав мед, горівку пити,
Щем сє разу не зарікав дївчини любити. (Охримівцї).

5840. Зарік бим сї вудку пити, гирше від полину,
Іно бим сї не зарікав любити дївчину. (Волцнїв).

5841. Ой чи я си ни хлопчина, чи ни парубчина,
На що дає доганойку молода дївчина? (Люб.)

5842. а) Ей ще бо я не парубок, іно[1]) парубчина,
Навчила мя парубчити[2]) молода дївчина. (Голгочі, Кропив. Н.).
Дусанів: 1) Ой но. 2) Назвала мє парубочком.

5843. б) Ой хоч же я не парубок, іно парубчина,
Назвала мня парубочком молода дївчина.
Ой хоч же я не парубок, іно парубчу ся,
Поза чужі воротонька ночувати вчу ся. (Вибудів).

5844. в) Ой шеж бо я не парубок, лише парубчина,
Навчила мя парубчити молода дївчина.
Ой шеж бо я не парубок, лише добрий хлопец,
Ой я скочу, перескочу до дївчини плотец.
А я скочу, перескочу, анї докину ся,
А до тебе, песя віро, анї подивлю ся. (Задарів. Перегінсько).

5845. Ой дївчина, пане брате, дївчина, дївчина,
Ой чого я з роду не знав, она мі навчила.
Ой чого я з роду ни знав, анї моя ненька,
Она мене так навчила, така молоденька. (Дубенка).

5846. Ой щож то ми за зіленько, що сї не посіє,
Ой щож то ми за дївчина, що сї не засьміє? (Цеперів).

5847. Веселая дївчинонька весело ходила,
І ще собі веселого хлопця полюбила. (Охрим.).

5848. а) Веселам си молодийка[1]), з веселого дому,
Тум весела вшитким людям, любку[2]) молодому. (Коростів).
Дрогобич: 1) Ой весела дївчинонька. 2) Та весела всьому сьвіту й минї. — Голгочі: 1) Веселая дївчинонька. 2) Ой весело всї родинї й минї.

5849. б) Виселая дївчинонька, висело сьміє сї,
Виселої дївчиноньки робота бире сї. (Іванівці).

5850. в) Ой весела[1]) дївчинонька, весело[2]) сї сьміє,
За веселов[3]) дївчиноньков буйний вітер віє.
Ой весела дївчинонька, веселі воченька,
А вона сї підтрисає коло жомняренька. (Ясенів Гор.).
Трускавець: 1) Ой хороша. 2) Хорошо. 3) За хорошов.

5851. г) Веселая дївчинонька, з веселого дому,
Веселая всьому сьвіту[1]), менї молодому.
Веселая дївчинонька, весело сї сьміє,
За веселов дївчиноньков буйний вітер віє.
Веселая дївчинонька, весело сї сьміє,
За веселов дївчиноньков само серце млїє. (Дусанів).
Іванівці: 1) Весела вітцю і мамці й.

5852. Ой на горі воли в ярмі, конї в колїсници,
Лїпша дївка у фартусї, нїж котра в спідници.
Ой бо тота у фартусї за роботов стоїт,
А в спідници лиш до танцю ноги собі строїт. (Орелець).

5853. А в нидїлю дївка, дївка, в будний день дитина,
А як вийшла на лан жати, гірка ї година. (Жур.).

5854. Ци так у вас, як і у нас така поведінка,
Через бу́день йде с товаром, а в неділю дівка.
А в неділю, каже, дівка, а в бу́день дитина,
А як піде на лан жети, пропала ї днина. (Гвізд.).

5855. Калиночка пристигає, вершок зеленіє,
На дівчину пригодочка, робити не вміє. (Дрогобич).

5856. Котра дівка в мальованці, то вміє робити,
Котра дівка у спідниці, тарілї носити. (Кропив Н.).

5857. Ой солодка яблїночка, солодко зродила,
Ще й солодша дівчинонька попід ню ходила. (Ямниця).

5858. Ой ходила по садочку, тай яблучка рвала,
Тай молодим парубочкам крізь плоти давала. (М. Яцків).

5859. Ой маленька дрібно скаче, велика не хоче,
Ведїт її до Семена, най робит, що хоче. (Гвізд.).

5860. Ой чия то дївчинонька гонором сї носи?
Прийди сьвята нидїлинька, Жидам воду носи! (Сїлець Б.).

5861. Ой зацвила тай бучина, й зилена лїщина,
Вибила сї із розуму молода дївчина. (Іванівцї).

5862. Сиві воли як соколи, пощибали роги,
Котре дївчи чорнобриви, тото куцоноги. (Ожомля).

5863. Ой чия то хата з краю, чиї обороги?
Чи не тої дївчиноньки, що ходит без ноги. (Волщнів).

5864. Ой ходила дївчинонька ві Львові по ринку,
Тай збирала сині квіти в червону хустинку. (Камінка С.).

5865. Ой всї конї попутані, но єден биз пута,
А всї дївки, як ластївки, но єдна засмута. (Іванівцї).

5866. Тай пізнати, пане брате, котра заручена,
В неї квітка за головом, сама засмучена.
Тай пізнати, пане брате, котра хлопців водит,
Високо се запереже, поволеньки ходит. (Іванівка).

5867. Ой чо тоти дївчєтонька плечима стискают?
Ци вни дурні, ци вни горді, ци вуши кусают? (Нагуєвичі).

5868. Ой там в поли дві тополи, обії тоненькі,
Там в хатинї дві дївчинї, обі молоденькі. (Вовків).

5869. Скочив пес біз овес, наїв сї пшеницї,
Котрі дївки чорнобриві, будут молодицї. (Волщнів).

5870. Рубай дуба, рубай дуба, а в дубі горівка.
Ой яка то Безчакова непостива дівка. (Нагуєвичі).

5871. А там в лїсї на орісї сорока скрегоче,
Ведут хлопцє в кожушинї, дївка сє регоче. (Велеснів).

5872. Чому пчоли не йдут в поле, чому не роят ся?
Чому дївки тонкі ходят? Бо віта боят ся. (О. Коцан).

5873. А дївчина сатана, всїх хлопцїв дурила,
Одну ногу протягнула, а другу скулила. (Вільки Мазов.).

5874. Ой по горі журавлї, по долинї вівцї,
Ой Господи милосердний, який гаразд дївцї! (Викторів).
Пор. Купчанко, ст. 400, ч. 43.

5875. Ой смутная уличейка, смутная, смутная,
Бо на тії уличейцї дївчина малая.
Ой смутная уличейка, ще смутнїйша буде,
Як на тії уличейцї дївчини не буде. (Вулька Гамулець).

5876. Ой у поли кєжкі зими, верхи побілїли,
А за нами молодими дївки подурїли. (Ясенів Гор.).

5877. Самі дївки крупи мелют, самі й опалают,
Самі дївки на парібки очима зглядают.
(Гол. II, ст. 299, ч. 290.

5878. Самі дївки крупи мелют, самі опалают,
Самі дївки на парубки камінем кидают.
(Гол. II, ст. 370, ч. 655).

5879. Сварили сї дві дївчинї за грудочку сира,
Одна другу здогонила, тай в руку вкусила. (Вовків).

5880. Єдна дївка сказила ся, а друга ся встекла,
Єдна другу за чуприну, повела до пекла. (Біла, Григ., Вел.).
Пор. Кольберґ, III, ст. 41, ч. 347.

5881. Пішли[1]) дївки[2]) на гриби[3]), надибали джуса[4])
Посадили[5]) на пеньок[6]), закрутили[7]) вуса. (Жур. Іванівцї).
Шибалин: 1) Ішли. 3) З Комарівки. 5) Засадили 6) Пиньочок.
Волцнів: 2) Баби. 4) Суса. 7) Підкрутили.

5882. Ой чия то дївчинонька в червоній спідници?
Витрішчила свої очі, як жаба в криници!
Ой чия то дївчинонька в чирвоній катанцї?
Засадила руку в губу, обсмоктує пальцї! (Лапаївка).

5883. Ой чия то вуличенька, вой чия то брама,
Вой чия то дївчинонька по писку набрала?

Банасува вуличенька, Банасува брама,
Банасува дівчинонька по писку набрала!
Вой чия то вуличенька, бита камінями?
Вой чия то дівчинонька смердит помиями?
Банасува вуличенька бита камінями,
Банасува дівчинонька смердит помиями!
Вой чия то вуличенька висипана кменом?
Вой чия то дівчинонька пахне розмайреном?
Єґомосьці вуличенька висипана кменом,
Єґомосьці панїнойка пахне розмайреном! (Івачів).

5884. Не тепер, не тепер на рибу ходити,
Не тепер, не тепер дївчата любити.
В осени, в осени на рибу ходити,
В осени, в осени дївчата любити. (Охрим.).
Пор. Коломийки, II, 3109.

5885. А на горі, на високі, розколена дошка,
А в Петрихи їдна дївка, тай тото ворожка. (Кохавина).

5886. Чия тота крайна хата коцюбов підперта?
Чи не тої дївчиноньки, що ходит обдерта. (Ямниця).

5887. Ой у Хими перед хатов та віросла сосна,
Ой у Хими така дївка, як свинє поросна. (Угринів).

5888. Коби ми ся розвив бучок, явір зелененький,
Пішов би я до дївчини, хлопець молоденький.
Коби ми ся розвив бучок, зелена кедрина,
Чень би мінї відчуняла моя білявина. (Нагуєвичі).

5889. Ой прийшов я до дївчини, а дївчина спйича.
Я помацїв за пирину, пирина горича. (Березина).

5890. Ой дай, Боже, на ніч дощу, а на день погоди,
Щоби моє солодєтко вийшло на ягоди. (М. Яцків).

5891. Ой пігнала дївчинойка ягнятойка в поли.
Загубила ягнятойка, нищаслива доли. (Зелїв).
Таким самим куплетом зачинаєть ся відома пісня про дївчину і молодого попа.

5892. Мило ми сї подивити, ой мило ми, мило,
Куда моя дївчинонька волики займила. (Ямниця).

5893. Ой я гадав, пане брате, що то ворон краче,
А то моя дївчинонька за волами плаче. (Бережани, Куропат.).

5894. Чи так у вас, як у нас гори побілїли[1])?
Чи так у вас, як у нас дївки подуріли?
Чи так у вас, як у нас плоти городжені?
Чи так у вас, як у нас дївки навіджені? (Русятичі. Викт. Жур.).
Сїлець Б.: 1) Стайнї погоріли.

5895. Сюда туда улицею попід Галилею,
Треба, брате, відвідати, що ся дїє з нею. (Ямниця).

5896. Ой трісе сї трісавина, трісе сї, трісе сї,
А дївчина за парубком трохи не встече сї. (Ціперів).

5897. а) Ой трясе ся буковина, трясе ся бучина,
Та трясе ся до парібка молода дївчина. (Кропив. Н.).
Пор. Коломийки, І, 2540 і 2570.

5898. б) Ой трісе сї трісавина, трісе сї лїщина,
Ой трісе сї за козаком молода дївчина.
Ой трісе сї трісавина, трісе сї дубочок,
Ой трісе сї за дївчинов ладний парубочок. (Дусанів).

5899. Ой охота, пани брати, охота, охота,
Привйизали дївчинойку за шию до плота. (Лозина).

5900. Гет сї двори попалили, но їден лишили,
Погубили дївки димки, як шли від машини. (Вороців).

5901. Ой палена паленочка, палена, палена,
Та ни така дївка файна, як перехвалена. (Уйбард).

5902. Ой ішов я від цїсаря тай видів миленьку,
Що сидїла під віконцем, пряла куделеньку.
Ой пріди сї, куделенько, лїнная, лїнная,
Під тобою дївчинонька гнилая, гнилая. (Войнилів).

5903. Ой тононька паличина, на кінци зелїзна,
На біду мя обернула дївчина розлїзла. (Кульчиці).

5904. По під грушу коньом рушу, терном поколишу,
А як піду[1]) з того села, кому дївку[2]) лишу? (О. Коцан. Жур.).
Пісочна: 1) Як піду я. 2) Дївча.
Пор. Коломийки, ІІ, 5521.

5905. По під грушу конем рушу, терном заколишу,
Закохане моє любе[1]), з ким же я тя[2]) лишу? (Біл.).
Батятичі: 1) Моя люба дївчинонько. 2) Я тебе.

5906. Посаджу я кукурудзу[1]) рідами, рідами,
А я свою дївчиноньку[2]) виправлю з дїдами. (Пісочна).
Буцнів: 1) Ой рідами кукурудза. 2) А я свого миленького.

5907. Ой зацвила черешенька, верху не видати,
Змарніла ми дівчинонька, не можу пізнати. (Бабухів).

5908. а) Ой летіли гуси дикі та через діброву,
Відзьобали пшениченьку, лишили полову.
Ой що мені з пшениченьки, коли нема дзерна?
Ой що мені з дівчиночки, коли вна мізерна. (Волосів).
Пор. Гол. II, ст. 270, ч. 128.

5909. б) Ой летіла зазуленька я з поля до дому,
Видзюбала пшениченьку, лишила солому.
А щож мені по соломі, коли нема зерна,
А щож мені по богацтві, дівчина мізерна (Біла).

5910. а) Ой на гори[1]) сніги впали, гори побіліли,
Чогось[2]) наші, товаришу[3]), дівки помарніли.
А великі помарніли, що не молодиці,
А маленькі[4]) помарніли, що[5]) малі месниці. (Волосів).
Іванівці: 1) А у горах. 2) Ой чось. 3) Пани брати. 4) Маленькі нам. 5) Бо. В 2-ім куплеті переставлені обі стрічки; вперед іде друга, потім перша.

5911. б) Ей як в горах сніги впали, гори побіліли,
Чогось наші, пане брате, дівки помарніли.
Ей ци того помарніли, жи малі месниці,
Ей ци того помарніли, жи не молодиці. (Чортків).

5912. в) Ой у горах сніги впали, гори побіліли:
Чомусь наші, побратиме, дівки помарніли.
Ци вни того помарніли, що хліба не їли,
Ци вни того помарніли, що нас не виділи?
(Гол. IV, ст. 458, ч. 111).
Пор. Гол. II, ст. 265, ч. 102.

5913. А я з гори загальмую, до гори бичую,
Такой тобі, пани брати, дівчину дарую. (Кнг.).

5914. Зірвала сї шурі-бурі в глибокі долині,
Гонив дідько за дівками в куцї кожушині. (Цеперів).

5915. Ой на горі воли в ярмі, а вівці пасут ся,
Ой так дівку дідьки гонят, аж люде сьміют ся. (Зал. ст. 197).
Пор. Гол. II, ст. 294, ч. 262.

5916. Та як я си нагадаю за милої очі,
Ни бою си нї шандара, нї темної ночі.
Ни бою си нї шандара, нї панцкого суду.
Та я хлопиц молоденький биз любки ни буду

Та я хлопиц молоденький як гай зилиненький.
Тількож мині доганочка, шо вусок біленький.
Та піду я до Снятина, купю капарвасу,
Та намастю білий вусок до смутного часу. (Устє над Черем.).

5917. Колиж я ся каю, каю, каю не помалу,
Щом собі їм не замовив дївчини за малу. (Печеніжин).

5918. Ой у мої дївчиноньки хустка на переді,
Ніхто би ї не догодив, хиба два медведі. (Коропець).
Пор. Кольберґ, II, ст. 114, ч. 180, 6.

5919. а) Там на горі конюшина, лиш би конї пасти,
Так ми кортит до дївчини, як злодія вкрасти. (Л. Ткачук).

5920. б) На лотаві добри спати і коника пасти,
Так мі трісе до дївчини, як злодія красти. (Ожомля).

5921. По під гору високую лїтают качата,
Нїчо менї не в голові, йно єдні дївчата. (Біла).

5922. Обую сї в черевичкі, обую сї в капцї,
Та котре я дївчє любю, все менї на гадцї. (Гвізд).

5923. Ой червоно сонце сходит, червоно заходит,
Рад би я ся довідати, що дївчина робит. (Біла).

5924. Якось ми ся у голові розум перевертат,
Та Біг знає, де ся моя рибочка обертат.
(Гол. IV, ст. 494, ч 38).

5925. А я хлопець молоденький нікому не викав,
Скочив в город, зїлє вирвав, дївчину затикав. (Завалів).

5926. Кажут люди, що я люблю молоду дївчину,
А я собі з тої туги закуру люльчину. (Задарів).

5927. Кажут люди, що я босий, а я маю мешти,
Та я маю в чім ходити, ще й до дому нести. (Кнїгинин).

5928. Ой їв би я капустицю й фасолю дрібненьку,
Любив би я дївчиноньку файну, молоденьку. (Березина).

5929. Розвивай сї, березино, розвивай сї, дуби,
Ой не знати, котра моя дївчинонька буде. (Сгр.).

5930. а) Не видївем[1]) дївчиноньки йно[2]) єден разочок,
Не міг їм ся[3]) надивити[4]), як на образочок[5]). (Біла).

Григорів: 1) Ой був же я в. 2) Лиш. — Іванівка: 1) Ой був же я в. 3) Я сє. — Іванівцї: 2) Не був жи я у тім селї, лиш. 3) Таке єм сп. 4) Дївча вибрав. 5) Той образочок.

Пор. Гол. IV, ст. 461, ч. 137. — Кол., ст. 117, ч. 1571.

5931. б) Ой не був я в Марисеньки, но їден разочок,
Сподобав я Марисеньку як той образочок.
Образочок на кілочок, Богу ся молити,
Марисеньку за рученьку, будем ся любити. (Нивиці).

5932. в) Не довгом був в Солукові, лише оден рочок,
Такем собі дівчє вібрав, гейби образочок. (Солуків).

5933. Ой ходив я попід сад та попід садочки,
Зобачив я дві дівчині, як два образочки. (Зелів).

5934. Ой, кажи, пив бим пива, бочка не почєга,
О то ми ся сподобали Рахинські дівчєта. (Рахиня).

5935. Ой запійти, кури, рано, самі чубатенькі,
В Бабухові дівчатонька самі молоденькі. (Бабухів).

5936. Ой ямницька дівчинонька, ямницька, ямницька,
Она така солоденька, як мамина цицька. (Ямниця).

5937. Литєт кури з під фіґури, самі сорокаті,
В нашім селї дівчатонька самі череваті.
Литєт кури з під фіґури, самі чорнокрилі,
В нашім селї дівчатонька самі чорнобриві. (Куропатники).

5938. Ой на горі нема жита, сама стоколоса,
А в Рахини нема дівок, лиш одна без носа. (Рахиня).

5939. Ой чия то дівчинонька така пирконоса,
Виставила язик з писка, булька грає з носа. (Домажир).

5940. Ой зацвила калинонька, без пліт подала сї,
А дівчина на хлопчину зовсїм придала сї.
Придала сї, придала сї, навіть так говорит,
Подивіт сї, добрі люди, що навіть так ходит. (М. Яцків).

5941. Чи так в вас, як у нас загони короткі,
Чи так в вас як у нас дівчата солодкі? (Вороців).

5942. А я з гори на долину[1]) черемшину ріжу,
Як догляну файну любку[2]), на колїнах лїзу. (Хотїнь).
Ямниця: 1) Ой на горі, на високі. 2) Та як уздрю дівчиноньку.

5943. Чобіт ми сї розпоров, устівку ми видно,
Дівчинум си полюбив, всїм людїм завидно. (Цеперів).

5944. А я свою дівчиноньку пізнаю по ході,
Бо як іде, то сї трісе, як рибка у воді. (Жур.).

5945. Пасу вівці на дубрівці на долину зігнав,
Догадав сє за дівчину, тай до дому пігнав. (Голгочі).

5946. Та гуляю, та ни дбаю, прийду до домочку,
Та ни маю приклонити д кому головочку.
Та приклоню бай до стіни, стіна студененька,
Та приклоню до дівчини, дівчина радненька. (Устє над Черем.).
Пор. Кольберґ, II, ст. 113—114, ч. 178, 2—3.

5947. Ой ци я собі не хлопець, дітьча ваша мати,
Ци я собі та не варта файне дівча взяти? (Кропив. Н.).

5948. Ой як я бив малий, малий, то нас-ім бичата,
А тепер їм троха більший, люблют мі дівчата. (Кульчиці).

5949. Ой татуню мій рідненький, постав мені хатку,
Ой в садочку, холодочку, тай дівчину гладку. (Голгочі).

5950. Маю тітюн, маю люльку, маю що курити,
Маю дівча, як зазульку, маю що любити. (Біла).

5951. Чиї пчоли пішли в поле, мої на пеньочку,
Любєт хлопці на стороні, а я сусідочку.
Чиї пчоли пішли в поле, мої на загаті,
Любєт хлопці на стороні, а я в третій хаті. (Русятичі).

5952. Ой то ми сї, мамунейко, пшиниці вродила,
Куда моя дівчинойка по воду ходила. (Сороки).

5953. Утну я си чоботєтком[1]) до леду, до леду,
Ой солодше закохане[2]) від цукру, від меду
Утну я си чоботєтком, так ми має бити,
Ніхто мені не зборонит дівчину любити. (Дрогобич).
Іванівці (лише 1-ий куплєт): 1) Ой тупну я підківками. 2) Ой солодша дівчинонька.

5954. Горі дубом зеленейким приперта драбина,
А я хлопець молодейкий, дівчина бабина. (Волосянка).

5955. Ой дубинка, пане брате, дубинка, дубинка,
Як ся має називати красна лебединка? (Біла).

5956. Ой чия то дівчинонька, чия то, чия то?
Круглоличка, невеличка, моя то, моя то. (Охрим.).

5957. Ой чия то дівчинонька, чи не мого вуйка?
Навішала кораликів, як сива зазулька. (Тустань).

5958. Ой Господи милосерний, ой Господи Боже,
Кільком сходив, не находив таке дівча гоже. (Цуцилів).

5959. Ніхто ми ся не вподобав, йно тота дївчина,
Що ладненька, а тоненька, як в лїсї лїщина. (Голгочі).

5960. Ей гайові горішеньки, гайова лїщина,
Ото ми сє сподобала молода дївчина. (Сгр.).

5961. Ой зацвила буковина, зелена лїщина,
Вивела мя з розумоньку молода дївчина. (Голгочі).

5962. а) Жиби ни лїс, я би ни ріс, жиби ни лїщина,
Ни був бя я у Пісочнї, жиби ни дївчина. (Пісочна).

5963. б) Коби не дуб, коби не дуб, коби не лїщина,
Не був би я у тім селї, коби не дївчина.
Коби не дуб, коби не дуб, коби не дубоньки,
Не був би я у тім селї, коби не любоньки. (Біла).

5964. Ой вірлята, соколята, скиньте по перочку,
Та винесїт та з Подоля мою дївчиночку. (Зал. ст. 186).
Пор. Саламон, ст. 9, ч. 49.

5965. Ат-туй гора, ат-туй друга, ай там долиночка!
Межи тими двома гори — моя любаночка!
(Гол. II, ст. 455, ч. 696).

5966. а) Відти[1]) гора, відти гора[2]), відти[3]) долинонька,
Межи тими гороньками моя[4]) дївчинонька. (Тустань).
Іванівцї: 1) Відси. 2) Друга. Хотїнь: 1) Звідси. 2) Звідси друга. 3) Звідти. 4) Красна.
Пор. Гол. II, ст. 278, ч. 173.

5967. б) Скажу гори покопати, доли порівнати,
Щоби видко до дївчини, аж до її хати. (Підмихайлівцї).
Пор. Гол. II, ст. 278, ч. 173.

5968. в) Відси гора, відси гора, відси долинонька,
Межи тими гороньками моя дївчинонька.
Мушу гори порубати, долини зрівнати,
Щоби менї було видко аж до її хати. (Зал. ст. 191).
Пор. Саламон, ст. 3, ч. 16.

5969. г) Видно гіря, видно гіря, видно підгіренько,
Лиш не видно до дївчини та на подвіренько.
Треба гори покопати, лїси прорубати,
Жеби видно до милої та до її хати.
А вже гори прокопано, лїси прорубано,
Так ми видно до дївчини, як намальовано. (Тустань).

5970. Звідси гора, звідси гора, в середині я йду,
Щос ми дівки поробили, до дому ни зайду. (Зелїв).
Пор. Коломийки, II, 4264.

5971. а) Або тую хату спалю, або ї завалю,
Нех я на ту дївчиноньку вочий не зриваю. (Нивиці).
Пор. Гол. II. ст. 290, ч. 242. — Зал. ст. 190. — Кол. ст. 102, 1045.

5972. б) Альбо тую кучу тручу, альбо ї завалю,
Альбо тую дївчинойку бідою набавлю.
Анї тої кучі тручі, анї завалити,
Анї тої дївчинойки біди набавити. (Лозина).

5973. Ой соловей як щебече, далеко го чути,
Як парубок дївку любит, не може забути!
Забув би я, товаришу, забув би я швидко,
Коби з твого подвірєчка на моє не видко.
Бодай твоє подвірєчко від сонце згоріло,
Щоби мене молодого серце не болїло. (М. Яцків).

5974. Зелен дубе, зелен дубе[1]), маю в тобі гадку,
Хочу тебе[2]) вирубати дївчині на кладку.
Мишлю я тя вирубати, кинути на воду,
Щоби мала дївчинонька все свою вигоду. (Буцнїв).
Пісочна і Гвізд: 1) Ой дубочку зелененький. 2) Скажу я тї.
З 1-им купл. пор. Гол. IV, ст. 469, ч. 190. — Коломийки, II, 2739. Купчанко, ст. 404, ч. 56.

5975. а) А я казав, пане брате, шо то зора ясна,
А то моя дївчинонька коровицю пасла. (Іванівка).

5976. б) Ой засьвіти, місяченьку, тай ти зоре ясна,
Тай на тоє подвіренько, де дївчина красна.
Тай на тоє подвіренько люблю сї дивити,
Де я зачьив того року дївчину любити. (Дусанів).
Пор. Коломийки, II, 2662.

5977. в) А на тото подвіренько любо сї дивити,
Де я зачєв того року дївчину любити. (Горуцько).

5978. Ой любив я дївчиноньку тай любити буду,
А на її подвіречко ходити не буду. (Котузів).

5979. Не можу сє допитати, чей сє допитаю,
Ой де тота дївчинонька, що я ї кохаю. (Григорів, Котузів).

5980. а) Ой чияж[1]) то хата з краю[2]), що я ї не знаю?
Чи не тої дївчиноньки, що я ї кохаю?
(Григорів, Біла, Іванівці, Хотїнь).
Голгочі: 1) Чия. 2) Крайна.

5981. б) Тай чия то хата з краю, що я ї не знаю,
Чи не тої дївчиноньки, що я ї кохаю?
Тай чия то хата з краю, близько дороженьки?
Попалили стілцї, лави, сирі пироженьки. (Редодуби, Чортків).

5982. Ой чия то хата крайна[1]), чиї то будинки,
Чи не тої дївчиноньки[2]), що ходит без димки? (Голгочі, Іванівцї).
Цеперів: 1) З краю. 2) Ой чия то дївчинонька.

5983. А литїла зазулейка, загубила пірє,
Ой там моя коханойка, де нове подвірє. (Ожомля).

5984. З сего боку на тамтой бік далеко ходити,
Такуж маю дївчиноньку, лиш би ї любити. (Кобаки).

5985. З сего боку на тамтой бік далеко ходити,
Купю я си кониченька, буду сї возити[1]). (Григорів).
Черниця: 1) Та буду любити.

5986. На широкім оболоню коники водити,
Вчепила ся дївчинонька, щоби ї любити. (Івачів).

5987. Як Ганусї не любити, коли молоденька,
Як вишиє сорочину, як мачок дрібненький. (М. Яцків).

5988. Ой на мині кучарики, на мені, на мині,
А ще більші кучарики на моїй дївчинї. (Бабухів).

5989. Ой у Стрию, в першім домі мальована дошка,
А дївчина моя буде, казала ворожка. (Солуків).

5990. Коби я так коня мав[1]), як кульбаку маю,
Поїхав бим до дївчини, до котрої[2]) знаю. (Устє).
Запитів: 1) Ой щоби я мав так коня. 2) Якої.
Пор. Саламон, ст. 69, ч. 2.

5991. Коби менї сивий кінь, я саночки маю,
Поїхав бим на Вкраїну, там дївчину знаю. (М. Яцків).

5992. Я си коня випуцую, тай зачешу гриву,
Тоди я си нагану свою чорнобриву. (Запитів).

5993. Гриву чешу, гриву чешу, гриву заплїтаю,
В молодії дївчинойцї цїлу ніч гадаю. (Запитів).

5994. Ой я хлопець молоденький, високий, тоненький,
Ой сяду я на коника, коник вороненький. (Вибудів).

5995. Кінь вороний, кінь вороний, тай кінь вороненький,
Та як сєде тай поїде хлопець молоденький. (Іванівка).

5996. Ой кину я ціп на тоці і батіг тоненький,
А сам піду до дівчини хлопець молоденький. (Сороки).

5997. Поїду я з кіньми на ніч, спутаю на долї,
А сам піду до дівчини, до молодейкої. (Запитів).

5998. Ой тудуду, тудуду, тай за дудудочки,
Не поїду з кіньми на ніч, піду до дівочки. (Голгочі).

5999. Ой поведу коні на ніч тай на конюшину,
А сам піду до дівчини тай на подущину. (Цеперів).

6000. Ой вигнав я коні пасти[1]), дівчина стояла,
Я ї сказав[2]) добрий вечер, вона сї сьміяла. (О. Коцан).
Григорів: 1) Ой їхав я з кіньми на ніч. 2) Я до неї.
Пор. Коломийки, II, 4620.

6001. Ой гуляли парубочки чужі та не свої,
А я сяду на коника, поїду до своі. (Голгочі).

6002. Най я буду заволока, най я буду зайда,
А я сяду на коника, гайда, коню, гайда. (Хотїнь. Пасїчна).

6003. Ой сєду я на коника, ой сєду я, сєду,
Такой[1]) дївчи моє[2]) буде, як сє напосєду[3]). (Григорів, Хотїнь).
Волосів: 1) Таки. 2) Моє дївче. 3) Як я сї насєду.

6004. а) Запалю я крайну хату на всї штири кути,
Сам не знаю, куди маю коньом навернути.
Навернув-бим горі селом, та не маю д' кому,
Та наверну долї селом, д' закохаˈню мому.
(Гол. IV, ст. 448, ч. 35).

6005. б) Ой до гути доріженька, до гути, до гути,
Сам не знаю, куди маю, куди повернути.
Чи до теї дороженьки, що я ї не знаю,
Чи до теї дївчиноньки, що я ї кохаю. (Нивиці).

6006. а) Ой та гоя, сивий коню, гоя кониченьку,
Де ворота підхилені, в тоту уличеньку. (Лукавиця Нижня).

6007. б) Ой сїдаю на коника, гоя, коню, гоя!
Де ворота відчинені, там дївчина моя.
Де ворота відчинені, де новая брама,
То там моя дївчинонька, як рідная мама. (Біла).

6008. в) А я сєду на коника, гоя, коню, гоя,
Де ворота пітхилені, там дівчина моя.
Де ворота пітхилені, кватира втворена,
Ой там моя дівчинонька з хлопцьом заручена. (Жур.).

6009. г) А я сяду на коника, гоя, коню, гоя,
Перша брама в лівій руці, там дівчина моя.
А я сяду на коника, гоя кониченьку,
Перша брама в правій руці, в тоту, кониченьку. (Горуцько).
Пор. Коломийки, II, 2846. — Кол. ст. 99, 939.

6010. д) Ой я сєду на коника, гоя, мати, гоя!
Де ворота підхилені, там дівчина моя.
Де ворота підхилені, в воротях калина,
А там моя дівчинонька, файна чорнобрива. (Острів).
Пор. Коломийки, I, 2260.

6011. і) Ой сяду я на коника, гоя, коню, гоя,
Де ворота замаєні, там дівчина моя.
Де ворота замаєні, а новая брама,
Ой там моя дівчинонька як намальована. (Бишки).

6012. к) А як сєду я на коня, гоя, коню, гоя!
Де ворота вітворені, там дівчина моя.
Де ворота вітворені, а двері заперті,
Там є моя дівчинонька до самої смерти. (Іванівка).

6013. Ой гаюж мій зелененький, ой гаюж мій, гаю,
Де ворота вітворені, там дівчина в маю. (Іванівка).

6014. Ой сєду я на коника, нагайки не маю,
Поломила дівчинонька в зеленому гаю. (Бишки).

6015. Не боїт сї файний хлопець ні дощу, ні граду,
Лиш сідає на коника, їде на параду. (Михайловичі).

6016. Запріжу я коничейка та поїду в поле,
Там десь моя дівчинонька пшеничиченьку поле. (Батятичі).

6017. Не стій, коню, коло плота, не їч околота,
Як дівчини не любити, коли є охота. (Ситїхів).
Пор. Коломийки, II, 2811—2.

6018. Від самого Станїслава бита дороженька,
Я сам іду, коня веду, болит мя ноженька. (Фрага).

6019. Карий коню, карий коню, білії копита,
А до мої дівчинойки дорожейка бита. (Сороки).

6020. Що я собі погадаю, то я собі вчиню,
Продам коня вороного, куплю си дівчину.
Продам коня вороного, продам і другого,
Куплю я си дівчиноньку до серденька свого. (Желдець).
Пор. Коломийки, II, ч. 3396 і 5063—5064.

6021. а) Ой як мені не ходити пішки на орішки,
Ой як мені не любити дівчини потїшки? (Запитів).
Пор. Зал. ст. 195. — Гол. II, ст. 291, ч. 249

6022. б) Ой ходив я до дївчини, кусав я орішки.
Прокусав я ворон коня, тепер ходжу пішки. (Біла).
Пор. Коломийки, II, 2833. — Гол. II, ст. 294, ч. 261.

6023. в) Ой ходив я до дївчини, тай ходив тай ходив,
Она мене ізрадила, Господь би ї побив.
Ой ходив я до дївчини, тай носив горішки,
Ой втратив я кониченька, тепер ходжу пішки.
Ой втратив я кониченька, коня вороного,
А все тото через тебе, дівчино небого. (Угринів Дол.).

6024. Ой положу ціп на тоці, а граблї повішу,
А сам піду до дївчини, най ся хоть потїшу. (Вільки Мазов.).

6025. Ой мамуню, мамунцуню, палиниці хочу,
Та дай Божи до вечира, до дївчини скочу. (Постолївка).

6026. Ой піду я до дївчини, лежу я на межу;
Ой чи вийди, чи не вийди, най си хоть полежу. (Постолївка).

6027. Понад лїс, понад лїс, тай понад лїщину,
Надибав я на мижи молоду дївчину. (Іванівці).

6028. Туман, туман по дорозї, аж ся розлягає,
До милої дївчиноньки серденько вмлїває.
(Гол. II, ст. 285, ч. 217).

6029. Як не піду до дївчини, та не відвідаю,
То так ходжу, як сам не свій, роботи не маю.
Як я піду до дївчини, та хоть на мінутку,
Іде менї роботонька, як нитка по клубку. (Батятичі. Красне).

6030. Ой не ходїт, лиґінкі, тай по під віконця,
Ни дивіт си, котра миче з тонка волоконьця.
Ой котра то дївчиночка з тонка помикаї,
Тота менї дївчиночка серце уриваї. (Орелець).
Пор. Кольберґ, III, ст. 62, ч. 583—584.

6031. Ой кувала зазуленька, ой кувала сойка,
Ой то ми сї сподобала дївчина куцонька. (Волцнїв).

6032. Ой на горі стирта сіна самого дрібного,
Ой пристала дівчиночка до серденька мого.
(Гол. II, ст. 267, ч. 115).

6033. А дівчина невеличка, кругленького личка,
Пристала ми до серденька, як перепеличка. (Денисів).

6034. Звідси гора, звідти гора, в середині тичка,
Така моя дівчинонька як перепеличка. (Милованє).

6035. Похилив ся дуб на дуба гильльом на долинку,
Ой прийде ся з села піти через чорнобривку!
(Гол. IV, ст. 458, ч. 114).

6036. Із солодких яблїночок опадав цьвіточок,
Ми ся з рибков полюбили з малейких дїточок. (Волосянка).

6037. а) З під явора зеленого водиця ся лїє,
Ай бо моя дївчинонька любити не вміє.
З під явора зеленого водиця цьопочи,
Ай бо моя дївчинонька любити не хочи. (Невід.).
Пор. Саламон, ст. 70, ч. 14.

6038. б) Ой вийду я на толоку, толока синїє,
А ще моя дївчинонька робити не вміє.
Ой вийду я на толоку, толока блищит ся,
А ще моя дївчинонька робити навчит ся. (Буцнїв).

6039. в) Ой на ставі, на ставоньку водиця лелїє,
Та ще моя дївчинонька[1]) робити не вміє.
Ей на ставі, на ставочку водиця блищит сє,
Ей ще моя дївчинонька[1]) робити навчит сє. (Голгочі).
Волосів: 1) Ой то моє солодєтко.
До 1 купл. пор. Гол. II, ст. 255, ч. 48.

6040. Ей не рубай лїщиноньки, най орішки родит,
Та най моя дівчинонька на орішки ходит. (Голгочі).

6041. а) Ой я возьму тай дївчину за білу ручину,
Переведу тихий Дунай тай бистру річину. (Хотїнь).

6042. б) Ой я возьму та дївчину за білу ручину,
Переведу тихий Дунай, тай бистру річину,
Переведу, переведу, тай ся не замочу,
Щоби люде не сказали, що я ся волочу.
(Гол. II, ст. 293, ч. 258).

Пор. Зал. ст. 201.

6043. А я хлопець молоденький, а я хлопець молод.
А хто буде заганєти дівчєточка в холод? (Пісочна).
Пор. Кол. ст. 81, ч. 561.

6044. А я хлопець молоденький до дівки ся строю,
А як вийду на улицю, гусака ся бою. (Буцнів).
Пор. Коломийки, II, 3707.

6045. Ой не сам я ту зайшов, вода мі занесла,
Дівчина мі підмовила, охота піднесла. (Іванівці).
Пор. Коломийки, II, 4546. — Гол. II, ст. 277, ч. 169.

6046. Ой як была не калина, тай не лаговина,
Ой была ня молодого вода примулила. (Кропив. Н.).
Пор. Гол. II, ст. 263, ч. 94. — Коломийки, II, 3709 і 3383.

6047. Охота мні та зібрала, путері додала,
А дівчина молоденька серце ми урвала. (Кобаки).

6048. А як собі заспіваю, а як я си вівкну,
Буде чути до дівчини на високу гірку. (О. Коцан).

6049. Ой музика, пане брате, музика, музика,
А дівчина молоденька — забава велика. (Задарів).

6050. Ой за моїм капелюхом зелена смерека,
Та я свою дівчиноньку пізнаю з далека. (Іванівка).

6051. Похилив сї дуб на дуба, явір на смереку,
А я свою дівчинойку пізнаю з далеку. (Запитів).

6052. Бодай єс ми здоровойка, жупанцька смереко!
За рибочку не забуду, хоть би як далеко. (Волосянка).

6053. Ой я хлопець молоденький, по пояс катанка,
Котра дівка чорнобрива, то моя коханка. (Волосів).

6054. Ой піду[1]) я по під сад[2]), чи не впаде[3]) грушка,
Ой чи вийде[4]), чи не вийде[4]), моя[5]) щебетушка[6]).
Ой піду[1]) я по під сад[2]), чи не впаде[3]) сливка,
Ой чи вийде[4]), чи не вийде[4]), моя[5]) чорнобривка.
Ой піду[1]) я по під сад[2]), чи не впаде[3]) ябко,
Ой чи вийде[4]), чи не вийде[4]) моє[5]) щебетятко[7]). (Хотїнь, Біла).

Костїльники: 1) Пішов би. 3) Чи не впала 4) Вийшла. — Березина й Іванівка: 2) У садочок. 3) Чи упаде. 5) Моя 6) Мила душка. 7) Голубятко. — Лапаївка: 6) Чи не вийде дівчинонька, моя. 7) Голубятко.
Пор. Коломийки, II, 2997.

6055. А вжеж мені на заваді у садочку грушка,
Я не вижу, куда ходит солоденька душка. (Велеснів).

6056. Ой дівчина чорнобрива по під сад ходила.
Сама япка обривала, на мене зложила. (Михайловичі).

6057. Шуру-буру по під гору на чирвоні ябка,
Подивю сї на дівчину, а дівчина гладка. (Лозина).

6058. Сивий віл, сивий кінь, а білі копита,
А до мої дівчиноньки дороженька бита. (Вільки Мазов.).

6059. Не далеко до дївчини, но без три загони,
Без ярую пшениченьку і жито зельоне. (Вільки Мазов.).

6060. Бодай тебе, куме Йване, з твоїми волами,
Такес минї дївчє вибрав, що плете ногами. (Жураки).

6061. Сьвітий отче Николаю, Матїнко побожна,
Ой пішов бим до дївчини, коли-б було можна. (Бірки Дом.).

6062. Кучиривий баранець, закручені роги,
Пішов би я до дївчини, не знаю дороги. (Вовків).

6063. Ой до гори, до гори, тай на вечерниці,
Тай до тої дївчиноньки, що коло керниції. (Вовків).

6064. Ой до гори, до гори, тай до гори дуже,
Тай до тої дївчиноньки, що коло калюжі. (Вовків).

6065. Голос ми ся та помінив, голос, голосочок,
Ай ходячи до рибочки за мівкий бродочок. (Волосянка).
Пор. Коломийки, II, 3376.

6066. Не далеко до дївчини, по через стависько,
Вчерам не був, нинька не був, під ногами слизько. (Бишки).

6067. За вороти папороти тай гусьтї малини,
Та як менї не ходити до тої дївчини? (Жур.).

6068. Ой у мої дївчиночки паперові двері,
Самі ми си отворєют, як іду до неї. (Посїч).

6069. А я з гори на долину помалейку зійду,
Я до свої дївчинойки на вечеру прийду.
А я з гори на долину тай ни розжину сї,
Я зі свею дївчиною сьвітом пожену сї. (Батятичі).
Пор. Коломийки, II, 3141.

6070. Ой я прийшов до дївчини, так як свою волю,
А вна мене заставила лущити фасолю. (Жураки).

6071. а) Ой надвисли сині хмари, надвисли, надвисли,
Полюбив я дівчиноньку, не зходит ми з мисли. (Хотінь).
Пор. Саламон, ст. 7, ч. 37.

6072. б) Ой надвисли чорні хмари, надвисли, надвисли,
Не зійде ми, пане брате, дівчинонька з мисли. (Іванівка).
Пор. Гол. II, ст. 328, ч. 449 і ст. 345, ч. 536.

6073. А я тото дівча любю, що вно рано встає,
В голову сї пошкрібає, тай назад лїгає. (Войнилів).

6074. А я тото дівча любю, що вно рано встає,
Що вно чисті чоботята на ноги вбуває. (Войнилів).

6075. А я тото дівча любю, що раненько встає,
Тай білими[1]) ноженьками росоньку[2]) зганяє. (Михайловичі).
Журів: 1) Біленькими. 2) Росицю.

6076. Ой я тоє дівча люблю, що раненько встає,
Що раненько до череди товар виганяє. (Голгочі, Ямниця).

6077. А я тото дївчє любю, що раненько встає,
Що білими рученьками коровки пускає.
Ой білими рученьками коровки пускає,
А білими нїженьками росу позшибає.
А я тото дївчє люблю, що біле як гусє,
А я єго як не озьму, то й не оженю се. (Волосів).
Пор. (1-ий куплєт): Коломийки, II, 4461.

6078. Одна гора родит траву, а друга отаву,
Та я люблю дївчиноньку тоненьку, біляву. (Жураки).

6079. а) Ой косив я очерет, косив я сосонку,
Полюбив я дївчиноньку, тоненьку, високу. (Охримівцї).

6080. б) Косив же я траву, траву, косив я отаву,
Любив же я дївчиноньку маленьку, цікаву.
Косив же я траву, траву, косив я осоку,
Любив же я дївчиноньку тоненьку, високу. (Черче).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 4380.

6081. Через дуба перескочу, анї дотулю ся,
Котру дївку не полюблю, анї подивлю ся. (П. Ст. Б. 1865 р.).

6082. Ой вийду я на вулицю тай стану думати,
До котрої дївчиноньки маю повертати.
Чи до тої горішної, чи до долїшної,
Чи до тої середної, до теперішної. (Ямниця).

6083. Ой зелїзні нашийнички, а блищєчі гачки,
Заречу сї тай не піду до тої богачки. (Нагуєвичі).

6084. Під моєю кобилою підкови калачут,
Перше дївки мнов гордили, тепер за мнов плачут.
(Гол. II, ст. 273, ч. 147).

6085. Ой любив я дївчиноньку білявого твару,
А хтож буде ї любити, як я перестану? (Вибудів).

6086. А я любив дївчиночку, ототу Федору,
А вна собі триндн-ринди по під Чорногору. (Підзахарич).

6087. Ой не буду водов плисти, піду де на лавку,
Якєм любив, так і буду тоту кучерявку.
(Гол. II, ст. 280, ч. 187).

6088. Ой то єм сї находив, том сї наталапав,
Ни одну я ніч ни спав, ніхто мі ни злапав. (Іванівці).

6089. Ой мав же я ходачки, ціле літо шляпав,
Ціле літо дївки любив, ніхто мнє ни злапав. (Постолівка).

6090. Ой любив я на сторонї дївчину небогу,
А Бонди ся підмовили, та вломили ногу.
(Гол. IV, ст. 444, ч. 1).

6091. Курила ся дороженька, курила, курила,
Бодай тая дївка жила, що мене любила. (Охрим.).

6092. Коло млина конюшина, зацвила калина,
А деж тая дївчинонька, що мене любила?
(Гол. II, ст. 278, ч. 172).

6093. а) Два голуби воду пили, а третий[1]) купав ся,
Ой чия то дївчинонька, що я в нїй кохав ся? (Розлуче).
Хотїнь: 1) Ой чия то кирниченька, що голуб.

6094. б) Ой чия со керниченька, що голуб купав се,
Ой чия то дївчиночка, що я в нї кохав се?
Ой нема вже керниченьки, воли ї розпили,
Тай нема вже дївчиночки, люде її взєли. (Кобаки).

6095. в) Ой де тая кирниченька, що голуб купав ся,
Ой де тая дївчинонька, що я в нїй кохав ся?
Ой де тая кирниченька, що голубка пила,
Ой де тая дївчинонька, що мине любила?
Уже тую кирниченьку голуби випили,
Уже тую дївчиноньку єньші полюбили. (Іванівці).

6096. Та копав я кирниченьку, воли з неї пили,
Та кохав я дівчиночку, люде єї взєли.
Та най берут, та най берут, я си ни завішу,
Така прийде неділенька, що я нев си втішу.
Така прийде неділенька, така прийде днинка,
Що мамка си здогадає, де моя дитинка. (Підзахарич).

6097. Ой у поли кирниченька, з неї воли пили,
Ой любив я дівчиноньку, та ї біди взєли. (Чорні Ослави).

6098. Ой садив я капустицю на чужім городі,
Ой любив я дівчиноньку та людьом не собі. (Войнилів).

6099. Ой копав я керниченьку, зимна вода була,
Ой любив я дівчиноньку, тай не моя була. (О. Коцан).

6100. Кошу сіно, кошу сіно, зелена отава,
Люди дівчи полюбили, лише моя слава. (Коропець).

6101. Ой любив я дівчиноньку, як своє здорове,
Відобрали вороженьки та на безголовє. (Кнг.).

6102. Ой широке поле, поле, ніхто го не з'оре,
А хто дівку мою любит, най го колька сколи. (Дідичів).

6103. Ой мав же я дівчатонько, звала сї Настуні,
Щебетала коло мене як сива зазулї. (Бабухів).

6104. а) Ой калину підрубаю, під калинов стою,
Не хотїла говорити дївчина зо мною. (Горохолина).

6105. б) Пане брате, товаришу, зрада наді мною,
Щось не хоче говорити дївчина зі мною.
Щось не хоче говорити, не хоче стояти,
Мусит она від иньшого тай намову мати. (Вовків).

6106. Та я гину, погибаю чїриз марне дїло,
Чїриз чорні очинєта, чїриз біли тїло.
Біли тїло, біли тїло, з вітром политїло,
Я з усїма говорила, зо внов ни хотїла. (Устє над Черем.).

6107. Тече річка невеличка[1]), кінь не хоче пити,
Приступило[2]) до дївчини, не хоче любити. (Хотїнь).

Боберка: 1) Тече вода зпід города. — Пасічна: 1) Веду коня до стаєнки. 2) Приступаю.

Пор. Гол. IV, ст. 465, ч. 159 і ст. 475, ч. 233.

6108. а) Ой думав я молоденький три дни і три ночи,
Чому мила других любит, а мине ни хочи. (Іванівці, Хотїнь).

6109. б) Та я мислив молоденький, що она мні любит,
А она ми такі лишень словами голубит.
Ой я думав молоденький три дни і три ночи.
Чому любка усїх любит, лиш мене не хочи. (Невід.).

6110. Ой сїв я си при дївчинї, вна ся відсуває,
Тепер я вже добри знаю, що иншого має. (Невід.).

6111. Чобіт ми ся розпоров, люлька ми ся збила,
Дївчина мя покинула, бодай ся сказила! (Біла).

6112. Ой ішов я чириз воду, кладка сї зломила,
Ой любив я дївчинойку, вона сї сказила. (Зелїв).

6113. а) Я дївчинї горілойки, я дївчинї пива,
А дївчина за йинчими, бодай сї сказила. (Ямельна).

6114. б) Я дївчинї горілойки, я дївчинї пива,
А дївчина за другими, бодай сї сказила!
Я дївчинї горілойки, я дївчинї трунку,
А дївчина сказила сї, нема поратунку. (Батятичі).

6115. а) Ой зацвила черемшина, зацвила, зацвила.
Тепер менї, пане брате, дївчина не мила. (Охримівцї).

6116. б) Ой на минї кучарики як гороховина,
А вже менї, пане брате, дївчина не мила. (Ямниця).

6117. Ой ни було тай ни буде такої дївчини,
Що давала горівочки з нової флещини. (Ніжнів).

6118. Ой пила ся горівонька, ой пила, ой пила,
Жиби добра дївчинонька, то би заплатила. (Вороців).

6119. Ой туду, де я буду міц, горівку пити,
Ой туду, де я буду дївчину любити? (Хотїнь, Григорів).

6120. Ой підемо, пане брате, до дївчини[1]) тої,
Біла постїль застеляна[2]), горівка на столї. (Охрим.).

Хотїнь: 1) Ой до тої дївчиноньки, до тої, до. 2) В неї хата заметена.

Пор. Коломийки, II, 5674.

6121. Я дївчинї горівчини, я дївчинї меду,
Я дївчинї срібний ґрейцар відсуну як леду. (Волосянка).

6122. Рубай дуба, січи дуба, в тім дубі горівка,
А якаж то не посьцїва та Гнаткова дївка.
Ой як взєла говорити, очима жмурити,
Мусїв я ї півкватирок горівки купити.

Ой як взєла говорити, ой як взєла плести,
Мусів я ї на город до роботи вести. (Батятичі).

6123. Або буду напував сї, або буду бив сї,
Або буду в Станїславі крізь ґрати дивив сї. (Шманьківцї).

6124. Ой до гаю доріженька, до гаю, до гаю,
Перши гинув за дівчинов, а тепер не дбаю. (Вовків).

6125. Ой любив я дївчинойку, як з города чічку,
Типер буду обходити, як ту бистру річку. (Люб.).

6126. Ой перейду тоту річку, та затну смерічку,
Таку маю білявочку, як у траві чічку.
(Гол. II, ст. 280, ч. 188).
Пор. Мат. V, ст. 152. ч. 269.

6127. Перебреду млинївочку, перебреду річку,
Возьму я си дївчиноньку, як у гаю чічку.
Загачу я млинївочку, та рибки наловлю,
Тогди піду з сего села, як любку підмовлю. (Тустань).

6128. Ой як собі нагадаю, як єм любку любив,
Кобим тїльце не шанував, то бим душу згубив!
(Гол. II, ст. 271, ч. 135).

6129. Кобим Бога не бояв сї, людий не встидав сї,
Тобим в свої дївчиноньки під вікно сховав сї. (Ямниця).

6130. а) Ой я любив дївчиночку три лїта і[1]) весну,
А дївчину біда взяла[2]), я в долонї плеснув. (Розлуче).
Підбереже: 1) Штири лїта й. 2) А в дївчину грім ударив.
Пор. Кол., ст. 82, ч. 573.

6131. б) Ой любив я дївчиноньку три лїта і весну.
Ой вхопило дївчиноньку, но в долонї сплесло. (Батятичі)

6132. Ой стратив я лїто, зиму, ой стратив я весну,
Ой стратив я дївчиноньку, як суку облесну. (Цеперів).

6133. Ой сиділа зазулечка у лїсї на краю,
А хто любит дївчатонька, то тот буде в раю.
Ой сиділа зазулечка в лїсї на трепетї,
А хто любит молодицї, то тот буде в пеклї.
(Гол. II, ст. 266, ч. 110).

6134. Ой вийду я до покою, та тупну ногою,
Взяло дївча житя моє, тай молодість мою. (Зал. ст. 185).
Пор. Гол. II, ст. 288, ч. 233. — Коломийки, II, 4979.

6135. Невелика пташиночка все гіля вгинає,
А хто знає від любости, нехай мені дає.
А хто знає від любости, та порадьте люде,
А вже мені молодому та погибель буде. (Зал. ст. 186).

6136. Ой копав я кирничейку велику, глибоку,
Ой любив я дївчинойку тонейку, високу.
Викопав я кирничейку, а в нї вода гірка,
Полюбив я дївчинойку, комусь буде жінка. (Запитів)

6137. Ой любив я дївчиноньку високу, тоненьку,
Взяли в мене за дївчину корову сивеньку. (Вибудів).

6138. Парубочок як дубочок, дївчина як сосна,
Питає сї парубочок: де дївчина росла? (Кнїгинин).

6139. Ой туду, кажи, туду, на студену воду,
Яким любив, так і буду дївчину молоду. (Перегінсько).

6140. Ой їхав я понад воду, та шукав я броду,
Та упав я із коника по сам пояс в воду.
(Гол. IV, ст. 445, ч. 9).

6141. Ой чия то дївчинонька підливає рожу,
Кільком любив, позабував, а її не можу. (Черче).

6142. Туду, каже, туду й туду, шкода мого труду,
Що я ходив до дївчини робітної днини. (Гвізд.).

6143. Ой туду-туду-туду, шкода мого труду,
Ой що я ся набідовав, коня натрудовав. (Кропив. Н.).

6144. Парубочок як дубочок, дївчина тоненька,
Як зійдут ся на розмову, розмова миленька. (Волцнів).

6145. По під гору високую несло дївча воду,
Чи на дївча дивити сї, чи на її вроду?
Нї на дївча дивити сї, нї на її вроду,
Пусте дївча до роботи, лїнивого ходу.
Пусте дївча до роботи, ни хоче робити,
Що ниділї вінки плете, щоби ї любити.
А най би то що ниділї, то що пониділка,
Щоб ї люде завиділи, що хороша дївка. (Чорні Ослави).

6146. Находив сє, наробив сє, но йди лєгай спати,
Нагадав си за дївчину, треба вандрувати.
Находив сє, наробив сє тай наобіймав сє,
Як соловій на калинї ягід надзьобав сє. (Постолівка).

6147. Ой прийшов я до дївчини, що дївчина робит,
А дївчина сї заспала, тай по хатї ходит. (Іванівцї).

6148. Подивлю ся я в віконце, чи високо сонце,
Що дївчина в дома робит, треба ми доконче. (Голгочі).

6149. Ой дай Боже, ой дай Боже, щоби місяць сьвітив,
Щоби я сє по дорозї з дївчиною стрітив. (Вільки Мазов.).
Пор. Саламон, ст. 25, ч. 20. — Кольберґ, III, ст. 39, ч 324.

6150. Ой засьвіти, місяченьку, хоть годину в нічку,
Най перейду, най перейду до дївчини річку.
Най перейду, най перейду, ноги не забродж у,
Нехай люде та не знают, що до неї ходжу.
(Гол. II, ст. 291, ч 246).

6151. Піют кури, піют кури, я в дївчини сиджу,
Очи минї дрімают сє, сам сє нинавиджу. (Постолівка).

6152. Ой я гаю не рубаю та через лїщину,
А я дома не ночую та через дївчину. (Пасїчна).

6153. А вже в вікнах побілїло, а вже буде день, день,
А парубок від дївчини підківками дзень, дзень. (Іванівцї).

6154. На скрипочцї рипу, рипу, на цимбалах дзень, дзень,
Як я прийшов до дївчини, то був уже день, день. (Завалів).

6155. Мене хлопцї вартували чотири години,
А я дома не нучував, єднако в дївчини. (Волцнїв).

6156. а) Не поїду я до лїса, бо малий хлопчина,
Вовки-б мене з'їли, з'їли, плакала-б дївчина. (Вільки Мазов.).

6157. б) Я до лїса ни поїду молодий хлопчина.
Мине забє диривина, заплаче дївчина. (Люб.).

6158. Полетїли журавлї понад ту долину,
Задивив ся якийсь дурень на мою дївчину. (Голгочі).

6159. Котра дївка на пиредї, чирвона головка,
Я сї на ню позираю, як на того вовка. (Жур.).

6160. Ой прийшов я до дївчини: Слава Йсусу Христу!
А вна менї відповіла: Сїдай си на приспу. (Озеряни, Ямниця).

6161. Ой піду я тай до церкви[1]) та стану в затїнку,
Подивлю си раз на попа[2]), десїть раз[3]) на дївку. (Орелець).
Іванівцї: 1) Ой прийду я до церковцї. 2) Образ. 3) Два рази.

6162. а) Та піду я до церковці, стану при образї,
Подивлю си раз на попа, на любку три рази. (Орелець)
Пор. Кол. ст. 107, ч. 1213.

6163. б) Не того йду до церковці, Богу ся молити,
Лиш того йду до церковці, на любку дивити.
Ой піду я до церковці, стану під образи,
Подивю ся раз на образ, на любку три рази.
(Гол. II, ст. 262, ч. 85).

6164. Ой я прийшов до церковці, зачєв сї молити,
Подивив сї на дївчину, забув сї хрестити. (Жураки).

6165. Отченаш, же єси, вірую не вмію,
Відпусти ми, Боже, гріха за мою Марію. (Росївна).

6166. Отченаш, же єси, пресьвятая тройци,
Таку маю дївчиноньку, як курочка в койци. (Невід.).

6167. Ей забуду я молитву, забуду, забуду,
А дївчину не забуду, поки жити буду. (Охрим.).

6168. А Господи милосерний, за що мнї караєш?
Чому пацєр не говориш, як спати лєгаєш?
А Господи милосерний, перестань карати,
Буду пацєр говорити, як буду вставати. (Нагуєвичі).
Пор. Гол. II, ст. 258, ч. 62.

6169. А ішов я биз сило, а там дївок купка,
Я сї питав: по чому? А двайцї за дутка. (Ожомля).

6170. Засьвіти ми, мамо, сьвічку, най води напю ся,
На хорошу дївчиноньку нехай подивлю ся.
Засьвітила мама сьвічку, я води напив ся,
На хорошу дївчиноньку я не подивив ся. (Вільки Мазов.).

6171. Ой прийшов я до дївчини, в хатї як у хатї,
Подивлю сї по полици, горшки сорокатї. (Пасїчна).

6172. а) Ой прийшов я до дївчини, каші не варена,
Сидит дївка на припічку, коса розплетена. (Угринів Дол.).

6173. б) Ой прийшов я до дївчини, хата не метена,
Сама сидит коло стола тай ще розплетена. (Пасїчна).

6174. в) Ой ішов я до Долини на сьвятої Глави,
Повернувєм до дївчини, ци помиті лави.
В неї лави не помиті, хата не метена,
Дївка сидит на запічку, як біс росплетена. (Долин).

6175. г) Ой ішов я на ярмарок на самі Варвари,
Тай повернув до дївчини, ци помиті лави.
Але лави не помиті, хата не митена,
А вна сидит на припічку, тай ши розплетена.
А лижечки у полици скисли в киселици,
А мисочки по під лавов зацвили муравов.
Через двері вітер віє, хату замітає,
А вна сидит на припічку, нїчо не гадає.
Бодай тобі, дївчиночко, таке тобі було,
Аби тебе із припічка крізь піч аж фуркнуло. (Підзахарич).
Пор. Мат. V, ст. 144, ч. 213.

6176. д) Ой ішов я на ярмарок, на самії Глави,
Повернув я до дївчини, чи помиті лави?
В неї лави не помиті, хата не метена,
Дївка сидит на припічку, коса розплетена.
А я поли підгинаю, сїдаю на лаву,
Она кричит із припічка: Не валяй ми лаву!
Бодай тебе, дївчинонько, лихо не минуло,
Аби тобов із припічка під лаву шморнуло!
(Гол. II, ст. 450, ч. 47).

6177. Ой пішов я до дївчини, дївчина ни змита,
Пішли конї до стодоли, з'їли копу жита. (Сороки).

6178. Ой а з[1]) гори на долину не треба ми нести[2]),
Та який я кучерєвий, такі мої сестри[3]). (Бабухів).
Кропивник Нов.: 1) Із. 2) Ня вести. 3) Чорнобривий.

6179. Ой на моїй головонцї кучариків нема,
Ой вже мене не полюбит нїяка дївчина. (Бабухів).

6180. а) Ой чи я ся в лїсї родив, чи в зеленім гаю,
До котрої загадаю, то щастя не маю.
Ой чи я ся в лїсї родив[1]), чи в тїй[2]) лїщиноньцї,
Тай що[3]) я ся не сподобав жаднїй[4]) дївчиноньцї. (Біла, Пісочна).
Охримівцї (лиш 2-ий куп.): 1) Вродив. 2) У. 3) Чого. 4) Свої.

6181. б) Ой ци я сї в лїсї вродив, ци в зеленім гаю,
До котрої загадаю, то щісті не маю.
Ой ци я сї в лїсї вродив, в зеленій лїщинї,
Ой що я сї не сподобав молодій дївчинї.
Ой ци я сї в лїсї вродив, ци в тім оборозї,
Ой що я сї не сподобав дївчинї небозї.
Ой ци я сї в лїсї вродив, ци в тїй папоротї,
Ой що я сї не сподобав дївчинї сиротї. (М. Яцків).

6182. Ой на менї кучарики аж сї позвивали,
На менї сї дївки били, аж сї позивали. (Жураки).

6183. Казали ми моя мати і старенький отец:
Пий горївку, люби дївку, будеш файний хлопец. (Охрим. Уйбард)

6184. Казала ми стара мати, казала, казала:
Ходи, сину, до дївчини, щоби я не знала. (Охримівцї).

6185. Казала ми приходити, казала ми прийти,
Сам не знаю, що робити, чи іти, чи не йти. (Григорів Б.).

6186. Ой дрібненька Коломийка, дрібненька, дрібненька,
Казала ми приходити рибка солоденька. (Устє).

6187. Казала ми приходити, обіцяла дати
Червоної китайочкі дуди застїгати. (Войнилів).

6188. Давай, мати, вечеряти, давай, мати, живо,
Бо менї так до дївчини, як тобі на жниво. (Запитів).

6189. А я гаю не рубаю, бо гай зеленейкий,
А я в дома не ночую хлопец молодейкий. (Запитів).

6190. Ой до тої дївчинойки, до тої, до тої,
Що казала приходити нічки темнейкої. (Запитів).

6191. Хоть би прийшло погибати по самії уха,
Такі піду до дївчини, хотяй завируха.
Хоть би прийшло погибати по самії вочи,
Такі піду до дївчини темненької ночи. (Велеснїв).
Пор. Зал. ст. 252. — Гол. II, ст. 331, ч. 466. — Кольберґ, III, ст. 38, ч. 311—312.

6192. Боже з неба високого, глянь на мене нинї,
Не дай менї загинути при мої дївчинї. (Біла).

6193. Ой на горі два яворі, оба зелененькі,
Ходит, ходит до дївчини хлопець молоденький. (Острів).

6194. а) Ой як я си засьпіваю, ой як я си свисну,
Ой як свою дївчиноньку до серця притисну. (Хомяківка).

6195. б) Ой піду я на дорогу, на дорозї свисну,
Ой як вийди дївчинойка, до себи притисну. (Лозина).

6196. А деж тота сокєрочка, що я тесав ківки?
Далеко ми на сторону ходити до дївки (Угринів Гор.).

6197. Ой горонько високая та спусти ся нисько,
Аби менї до Явдохі та ходити близько. (Жураки).

6198. Щоби не ті ріки, ріки, та не ті озера,
Ходив би я до дівчини, що дня і вечера.
А я ріки переплину, озера обійду,
А до свої дівчиноньки що вечера прийду. (Желдець).

6199. До саду бим ни ходив, жиби ни ягоди,
А в дома бим ночував, ни маю вигоди.
До саду бим ни ходив, жиби добра нивка,
Жиби взєла поганєти дівка чорнобривка. (Зелїв).
З 2-им куплетом пор. Коломийки, II, ч. 4345.

6200. Ой копав я кирниченьку тай пив з неї воду,
Ой любив я дівчиноньку, мав з неї вигоду. (Куропатники).

6201. Або піду[1]) на рибоньку[2]), або піду[1]) на став,
Або піду[1]) до дівчини, абим[3]) дома застав. (Голгочі).
Іванівка: 1) Пішов би я. — Дідилів: 2) Річеньку. 3) Щобим. — Ходовичі: 3) Кобим.

6202. Ой піду я на став, на став, або на річеньку,
Або піду до дівчини на цілу ніченьку. (Цеперів).

6203. Поза ріку, поза ріку, тай поза річеньку,
Та дай, Боже, з білого дня темную ніченьку. (Кропив. Н.).

6204. Куда давно була вода, тепер болотєчко,
Та шоби ми потревало срібне золотєчко. (Ясенів Гор.).

6205. Ой най буде заверуха, най буде болото,
А я піду до дівчини, бо то моє злото. (Ямниця).

6206. Ой ковалю, коваленьку, зроби ми сокиру,
А я піду до дівчини рубати калину. (Баня).

6207. Вирубаю ліщиноньку, вирубаю пеньки,
А сам піду до милої хлопець молоденький. (Дрогобич).

6208. Повернув бим на толоку, трава вигоріла,
Ой пішов бим до дівчини, коби не бурчіла. (Голгочі).

6209. Ой ішов я з Болехова, ще не зійшло сонце,
Повернув я до дівчини, тай став під віконце.
А дівчина лиха була, тай ся не вбзивала,
Вихопила коромисло, руку ми вламала.
Кобис мені, моя мати, гавязу зварила,
Попарити білу ручку, бо ми ся розвила!

А матїнка си байдуже, так ми відповіла:
Нехай тобі тота зварит, що ти уломила!
(Гол. IV, ст. 463, ч. 147).

6210. Ой я рубав осичину, тай рахував пеньки,
Кудам ходив до дївчини через колопеньки. (Кропив. Н.).

6211. Ой що я сї находив, що я сї надептав,
Ой що я сї дївчиноньцї до вуха нашептав. (Страдче).

6212. Ой ходив я до дївчини, а все було хмурно,
Не міг я сї догадати, що то буде дурно. (Цеперів).

6213. Ой ходив я до дївчини, ой[1]) ходив, ой[2]) ходив,
Та доки сї у дївчини[3]) хробак ни заплодив. (Іванівцї).
Кропивник Н.: 1) Та. 2) Я. 3) Та покіль си у дївчині.

6214. А я прийшов до дївчини файку закурити,
А вна минї повідає[1]) челюсти[2]) мастити. (Іванівцї).
Волцнів: 1) А дївчина менї кажи. 2) Челюста.

6215. А я змерз, як той пес, прошу сє до хати,
Бере дївка кацюбу, виганєє з хати. (Григорів).

6216. Там калина коло млина червоно зацвила,
Там дївчина за козаком на смерть затужила. (Голгочі).

6217. Ой ходила, говорила молода дївчина,
Що втратила, як панича, вдовиного сина.
Удовин син, удовин син, вдовина дитина,
Як виїде сивим конем, дивити сє мило. (Скобичівка).
Пор. Коломийки, I, 581.

6218. Та махала дївчинонька, та махала хустков,
Ішов хлопец до дївчини, а в кишенї пусто. (П. Ст. Б. 1865 р.)

6219. Ой до гаю дороженька, до гаю, до гаю,
А за мною тато з цїпом: де ти йдеш, бугаю? (Лозина).
Пор. Коломийки, II, ч. 3399—3401.

6220. Ой коби я тоє мав, що мій тато має,
А мій тато маму має, за мене не дбає. (Вовків).

6221. Ой місяцю крижовацю, ой місяцю Марта,
Не піду я до дївчини, бо в дївчини варта. (Усге).
Пор. Саламон, ст. 73, ч. 40.

6222. Ой впав снїжок на обліжок тай на обліжочок,
Не піду я до дївчини, бо буде слїдочок. (Цеперів).

6223. Та я собі заспіваю ой ду-ду-ду дайна,
Коби мене не зрадила моя рибка файна. (Устє).

6224. Ой забрала вода мости тай перекладочки,
Пішов би я до дівчини, бою сє зрадочки. (Іванівка).

6225. Ой я ходив до дівчини, та я ходив, ходив,
А вна мене іздурила, Бог би єї побив.
Бог би єї побив, побив, дрібне камінечко,
Та за мою щиру правду, та за коханечко. (Рахиня).

6226. Курила сє дороженька, курила сє курно,
Любив же я дівчиноньку штири роки дурно. (Задарів).

6227. Ой прийшов я до дівчини в перший понеділок,
А дівчина пішла в поле полоти бервінок.
Ой прийшов я до дівчини я в другий вівторок,
А дівчина пішла в поле тай полоти горох.
Ой прийшов я до дівчини я в трету середу,
А дівчини нема дома, пішла по череду. (Руда).
Пор. Кольберґ, II, ст. 139, ч. 231.

6228. Ой кувала зазуленька в городї на пеньку,
Старий дітько набрехав, що я любю Сеньку. (Бабухів).

6229. А на мени дюди брешут як на того вовка,
А я собі здоровенький і моя головка. (Вороцїв).
Пор. Коломийки, II, ч. 4082.

6230. Я до лїса не поїду, бо ся бою вовка,
Тілько піду до дівчини, бо болит головка. (Охримівцї).

6231. Ой чия то крайна хата, вікном до дороги?
Не рад би я повернути, несут мене ноги. (Братишів).

6232. Попід гору високую летїв баран дикий,
Покинув бим дівчиноньку, коли жаль великий. (Бишки).

6233. А я стану на деревце, тай ся поколишу,
Та не піду з того села, дівчину не лишу. (Кропив. Н.).

6234. А щож то ми за вхолода[1]) студененька вода?
Тото в мене й[2])охолода — дівчина молода. (Нагуєвичі).
Пасїчна: 1) Ай тото не охолода. 2) Але тото.

6235. А я з гори на долину теліжками кочу,
Нїхто мене не спитає, що в дівчини хочу? (Охрим.).

6236. Підмовив бим камінь, камінь, підмовив бим воду,
Лиш не можу підмовити дівчину молоду.
Підмовив бим камінь, камінь, мураву з водою,
Лиш не можу підмовити дівчину з собою. (Л. Ткачук).

6237. А я хлопець молоденький відморозив ніжки,
Шукаючи блукаючи попід оборіжки. (Жур.).

6238. А я хлопець молоденький відморозив ноги,
За дівчинов молоденьков поза обороги. (Вовків).

6239. а) Ей підкручу білї[1]) вуса, підкручу, підкручу,
Щоби[2]) була наймудрійша, то ї[3]) збаламучу. (Дідилів).
Бабухів: 1) Сиві. 2) Абис. 3) Я тї.

6240. б) А я хлопец молоденький, вусик си піткручу,
Як не десєть то дванайцєть дївок збаламучу. (Шибалин).

6241. А я вчера ни вичерів, пацєра ни мовив,
А дївчину чорнобриву з вечира намовив. (Страдче).

6242. А я змерз, як той пес, попід гори йдучи,
А я змок, як той вовк, дївчину ведучи. (Острів).

6243. Як би була не паличка тай не калинївка,
Була би мнї вшахрувала богацкая дївка. (Горожанка).

6244. Ой з ким же я буду спати? Тай сам із собою,
Тай підложу білу ручку під головку свою. (Кнїгинин).

6245. Коби ми сї, пане брате, могли погодити,
Коби хтїла дївчинонька двох разом любити! (Дубенка).

6246. Парубочку, парубочку, шкода твого труду,
Бо я з твої дївчиноньки зробив псови буду. (Кнг.).

6247. Ой тонойка білявина, тонойка, білейка,
Ідїт, хлопцї, до коршмойки, там пішла милейка. (Боберка).

6248. Ой не видко того села, іно коминочки,
Де ми мали, пане брати, воба коханочки. (Охримівцї).

6249. Ой вдарила нога ногу, ходїмо до дому,
Запалила песя віра на пєцу солому. (Страдче).

6250. Я вдарила нога в ногу, підемо до дому,
Я вже моя душа чує, що нема ід кому. (Ямниця).

6251. Межи двома берегами, межи двома буки,
Ой, ти леґінь, і я леґінь, берім ся за руки!
(Гол. IV, ст. 497, ч. 49).

6252. На що мені два ковалї на лїто, на зиму?
Єден кує, другий псує молоду дївчину. (О. Коцан. Завалів).

6253. А в нашого Василє голова руденька,
За ним ходит, його любиг дївчина миленька. (Іванівцї).

6254. а) Ой чиї то карі конї Дунайом поплили?
А, то тої дївчиноньки, шчо ми сї любили. (Кропив. Н.).
Пор. Коломийки, II, ч. 2829.

6255. б) Ой чиї то штири воли Дунай переплили,
Чи не тої дївчиноньки, що ми ї любили?
А як тої дївчиноньки, ходїм завернїмо,
Як не тої дївчиноньки, далї наженїмо. (Невід.).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 2809 і 2829.

6256. Там то була дївчинонька, там то була ляля,
Там то було постояти з вечера до раня. (Охримівцї).

6257. Та в високуй полонинї явур розвивав ся,
Та чорт знає, не я знаю, ко до дївки мняв ся. (Уйбард).

6258. Ай я любив дївчиночку[1]), як з оріха зерня,
Тепер буду обходити[2]), як колюче терня. (Перегінсько).
Гуйско: 1) Любив я тї, дївчинонько. 2) А тепер тє обходжию.

6259. Ай я любив дївчиночку, та як калиночку,
Тепер буду обходити, так як гадиночку. (Перегінсько).

6260. Ой вжеж[1]) менї не ходити долїшним[2]) потоком,
Ой вжеж[1]) менї не любити дївчини під боком. (Дусанів).
Посголівка: 1) Як. 2) Горішним.
Пор. Коломийки, I, ч. 2662.

6261. Ой як минї не ходити горі тим поточком,
Та як минї не любити рибочку під бочком!
(Гол. II, ст. 414, ч. 496).
Пор. Гол. IV, ст. 507, ч. 93.

6262. Ой не звідти сонце сходит, звідки му сходити,
Заказали отец, мати, дївчину любити. (Біла).

2. Дївчата про себе і про хлопців.

6263. Ой посестро, посеструню, єдну раду маймо,
Зложімо сї по ґрейцару тай на боже даймо. (Нагусвичі).

6264. Подивім сї на Середне, Середне в долинї,
На Середнім дївчатонька, як лист на калинї. (Завалів).

6265. Я у броду брала воду, а на сюоді перест,
Чомусь така неласкава, як єсь була вперед?
(Гол. II, ст. 276, ч. 163

6266. Ой ци я си ни дівчина, ой Божи мій, Божи,
Очка чорні, личка повні, гільтаю нибожи. (Сгр.).

6267. Кобим такі вочи мала, як у тої каві,
То я би си вибирала котрі хлопці файні. (Жур.).

6268. Моє личко, як яблучко, червоне, як дулька,
Хто тя буде обіймати, як не маєш любка? (Кропив. Н.).

6269. Ой чи я си ни дівчина, чи ни з роду паньска,
Мене тілько споганила натура циганьска. (Лозина).

6270. Ой хоть бо я нивиличка, я ще буду більша,
Ни найде сє понад мене ґосподинє ліпша. (Жуків).

6271. Хоч я собі не величка, то я собі гожа,
Моє личко процвитає, як в городі рожа. (Батятичі).

6272. Ой чи я си не дівчина, ой Боже, мій Боже,
Личко біле, очка чорні, козаче небоже.
Ой чи я си не дівчина тай не вдородлива,
Тілько меї догансньки, щом не чорнобрива. (Батятичі).

6273. Ой кувала зазуличка, де би ни кувати,
Де мнє ненька породила, там би ни бувати. (Підзахарич).
Пор. Коломийки, II, ч. 2919.

6274. Мене мати породила сьвітої неділї,
Дала менї стан високий, личка молодії. (Рахиня).

6275. Кажут люди, що я груба, а щож я за груба?[1])
Мене мати витесала з зеленого дуба. (Руда).
Войнилів: 1) А хоць же я невелика, колиж бо я люба.

6276. Мене мати породила та коло потока,
Та казала: рости доню, тоненька, висока.
А я мамки послухала та така віросла,
Як у лїсї при дорозї найвисшая сосна. (Солуків).
Пор. Коломийки, II, ч. 3796.

6277. Ой коби я каву пила, нічо не робила,
Росла би я, росла, росла, як у саду сосна. (Войнилів).

6278. Звідси гора, звідси друга, межи ними сосна,
Нема тутка таких хлопців, що я до них росла. (Вовків).

6279. Гей до гаю стежка вбита, до гаю, до гаю,
Я на своїх парубочків надії не маю.
Я не маю надієньки, ані оборони,
Бо до мене хлопец прийде з чужої сторони. (Біла).

6280. Мене мати породила тай коло припічка,
Та казала: рости, доню, тоненька, як сьвічка.
А я мати послухала, виросла тоненька,
На сім сяжнів поясина, тай ще коротенька. (Хотінь).
Пор. Коломийки, II, 3796.

6281. Люди ми ся дивували, що я така гладка,
Мене тогди мати мала, як родили ябка.
Люди ми ся дивували, хлопці мі любили,
Мене мати тогди мала, як черешні цвили. (М. Яцків).

6282. Ой ще мене моя мати на руках носила,
Та як мене за хлопцями охвота зносила.
Ой ще мене моя мати кашов годувала,
Та як мене за хлопцями охота збирала. (М. Яцків).
Пор. Кол. ст. 52, ч. 67.

6283. Ой не видко того села, де я сї родила,
Ані тої доріженьки, куда я ходила. (Княгинин).

6284. А я в свої мамунейки коровиці пасла,
Минї мати пиріжок і грудочку масла. (Лозина).

6285. Ой мамуню, мамунейко, пчола нї вкусила,
Доти буду памітати, доки буду жила. (Лозина).

6286. Годину си заспіваю, а годину скачу,
Година ми така прийде, що мало не плачу.
Годину си заспіваю, а годину плачу,
Година ми така прийде, мало сє не страчу. (Куропатники).

6287. Ой чия то дївчинонька, чи не богачева,
Сорочина вішивана, мішком надточена. (Бабухів).

6288. Ой заграй ми, музиченьку, від села до села,
Щоби моя головонька все була весела. (Бабухів).
Пор. Коломийки, I, ч. 1182.

6289. Я фасолю посадила, горох потичила,
Тепер бим си погуляла, бом вже відпочила. (Іванівцї).

6290. Тай не пійте, когутики, не вменшийте ночи,
Бо я ще ся не віспала, тай нї мої очи.

Бо я ще ся не віспала, тай ні моя ненька,
Але ще ся лиш віспала сусіда близенька. (Волчківці).

6291. Цілу нічку не спала я, ном гадала гадку,
Як би тото прилатати до нагавиць латку. (Вороців).

6292. Ой[1]) ходила понад ріку[2]), тай кричила[3]) ґвавту,
Хто віпере дві сорочки[4]), дам горівки кварту! (Тисьменичани).

Ходовичі: 1) Та. 2) Воду. 3) Парила. 4) Коби ми хто шмате виправ.

6293. Вітир віє, вітир віє, запаска сї фіє,
Котра дївка найладнїйша, робити ни вміє.
Як робити, то робити, з серпом ни зігне сї,
Як зобачи кавалїра, мало ни встиче сї. (Сороки).

6294. Закувала зазулиця[1]) на хатї, на розї,
Несла дївка[2]) в поли їсти, венула[3]) при дорозї.
Як уснула, так уснула, без памнїти встала,
Вбіздріла си назад себе, горшки відоспала.
Ішла би я до домочку, ненька ме сварити,
Іду тепер на толоку вівчиря любити. (Орелець).

Нагуєвичі (лише 1-ий куплет): 1) Ой кувала зазуленька. 2) Несло дївча. 3) Венуло.

6295. Чи так в вас, як у нас загони ворают,
Чи так в вас, як у нас дївки сї кохают? (Лозина).

6296. Ой чия то дївчинонька високого стану?
Кликали єї до гною, вона втїкла з лану. (Завалів).

6297. Ой куда я не ходила, то буду ходити,
Ой кого я не любила, то буду любити. (Вовків).

6298. Ой як вийду на роботу, гукаю, букаю,
А як прийду до домоньку, стану тай думаю. (Куропатники).

6299. Ой у Львові, в крайнім домі зацвили шіфрани,
Ой весела моя мамка, як вечір настане. (М. Яцків).

6300. а) Як я була мала, мала, нїчого не знала,
Я гадала, що не буду нїкого кохала.
Як я більша підросла, на станочку стала,
Молодому козакови до серця пристала. (Біла).

Пор. Саламон, ст. 78, ч. 10—11.

6301. б) Як я була маленькая[1]), не зналам[2]) нічого,
Я гадала, що не буду любити нікого.
Як я більша підросла[3]), на переді[4]) стала,
Не одному козакови[5]) до серця пристала[6]). (Батятичі).

Видинів: 1) Ой доки я мала була. 2) Не знала. 3) А якже я тай виросла. 4) На свій стапок. 5) Легіневи. — Іванівці: 1) Ой поки я була мала. 3) А тепер я підросла. 4) На станочку. 5) Гільтайови. 6) Пристала.

Пор. Гол. II, ст. 320, ч. 405. — Де-Волланъ, ст. 28 і 200. — Кольберґ, II, ст. 147, ч. 245, 2—3 і III, ст. 33, ч. 264—265. — Кол. ст. 92, ч. 653.

6302. Суда туда вуличками, моя хатка крайна,
Мене хлопці зачіпают, я нівроку файна. (Печеніжин).

Пор. Гол. II, ст. 317, ч. 389.

6303. Сюда-туда улицями, моя хата сема,
Мене, ненько, хлопці люблят, бо я собі чемна.
(Гол. II, ст. 317, ч. 391).

6304. Ой піду я по під груші, груші мої, груші,
Хиба би мя тот не любив, хто не має души.
(Гол. IV, ст. 499, ч. 60).

6305. В тамтім боці на толоці кобила ся пасла,
Виховала мене мати, жебим була красна.
(Гол. II, ст. 261, ч. 82).

6306. Ой варила мама кашу, тай сама не їла,
Тай любила парубочки тай мені веліла. (Солуків).

Пор. Коломийки, II, ч. 3413.

6307. а) Ой кого я люблю в день, того люблю в ночи,
А кого я ненавиджу, ненавидіт очи. (Вовків).

6308. б) Ой кого я люблю в день, того люблю в ночи,
А кого я нинавиджу, нинавидят вочи.
Ой кого я люблю, люблю, за того мі дайти,
А кого я ни навиджу, то ни споминайти. (Ясенів Гор.).

6309. Я гадала[1]), що то сито, а то обичайка,
Я гадала[1]), що то хлопец, а то величайка. (Біла).

Глядки: 1) Я казала.

6310. Ой щож то ми за зіленько, що ся не посіє,
Ой щож то мині за хлопець, що ся й не засьміє. (Нев.).

Пор. Саламон, ст. 70, ч. 8. — Кол. ст. 52, ч. 75.

6311. Ой щож тото за зіленько, що сє зеленіє?
Ой щож тото за парубок, що сє з дівки сьміє! (Григорів).

Пор. Гол. II, ст. 354, ч. 582.

6312. За паньскими воротами пасе сї римунда,
Добрий хлопиц ни обмовит, іно макабунда. (Сороки).

6313. Тече вода з під города, ой то дуже зимна,
Моя душа з парубочком нїчого не винна. (Нагуєвичі).

6314. Сякий-такий[1]) парубчина, на бакир шипчина,
В писку люлька[2]), з носа булька[3]), на бородї слина (Вовків).
Лозина: 1) Яка така. 2) Файка в зубах. 3) Булька з носа.

6315. Я на тоцї молочу, на порозї вію,
Прийшло якесь кучираве, коло мени сїло.
Коло мени сїло, сїло і ще люльку кури,
Я думаю, що він люби, а він мине дури. (Нивицї).

6316. Ой гаю мій зелененький, ой гаю, мій гаю,
Мают дївки кавалєрів, тілько я не маю.
Ой гаю мій зелененький, буду тє рубати,
Мают дївки кавалєрів, тай я буду мати. (Завалів. Кнїгинин).

6317. Мід солодкий, мід солодкий, цукор ще солодший,
А в вдовоньки три синоньки, а мій наймолодший.
Ой оден сї ожинив, а другий гадає,
А той третий наймолодший на мене чекає. (Угринів Дол.).
Пор. Коломийки, II, 4661.

6318. Який типер сьвіт настав с тима парупками,
Сякий такий панталач біжит за дївками.
Який типер сьвіт настав, шипочки рогачки,
Сякий такий панталач біжит до богачки. (Жур.).
Пор. з 2-им купл. Коломийки, II, 4833.

6319. Біда минї, біда минї з тими парібками
Та ще курцї до колїна, ходєт за дївками. (Лозина).

6320. Мандибурка несапана попускала кільцї,
Ой що тото за парубок, що по пояс дївцї. (М. Яцків)

6321. а) Ой щоби сї розступили тії густї корчі,
Та щоби я зобачила ямницькії хлопцї. (Ямниця).

6322. б) Коби ми сї проступили тотї густї дуби,
Та щоби я зобачила тумашівські люди.
Коби ми сї проступили тотї густї корчі,
Та щоби я добачила тумашівські хлопцї. (Войнилів).

6323. Ой широке оболонє, не мож го збродити,
Просило ся парубятко, щоби го любити. (Голгочі)

6324. Коло млина ясенина, була би мітлина,
Тож то ми сї сподобала файна леґінина. (Жеґ. Павлї, ст. 194).

6325. Кукуріку, коткудак, ци ти знаєш, татку,
Який файний ходит хлопец по під мою хатку? (Криворівня)

6326. Плине лебідь коло млина, коло мого дому,
Ой кого я вірне люблю, не скажу нікому.
(Гол. II, ст. 353, ч. 579).

6327. Ой кувала зазуленька, райкала ворона,
Тото моє коханєнко, що блисько прогона. (Кропив. Н.).

6328. Чиї пчоли по дуброві, мої по загатї,
А хто любит на сторонї, а я в першій хатї. (Войнилів).

6329. а) Ой як я си опережу високий станочок,
Далеком си полюбила, ладний парубочок. (Вільки Мазов.).

6330. б) Високом сї впиризала, високий стан маю,
Далеком си полюбила, бо блисько[1]) ни маю.
Високом сї впиризала, високий станочок,
Далеком си полюбила, файний парубочок. (Врб.).
Дусанів: 1) Близше.
Пор. Кол. ст. 107, ч. 1231—1234.

6331. в) Високом сї вперезала, треба було низше,
Далекогом[1]) полюбила[2]), треба[3]) було близше.
Високом сї вперезала, високий[4]) станочок[5]),
Далекогом[1]) полюбила[2]), файний[6]) парубочок.
(Івачів, Черче, Іванівцї).
Буцнів: 1) Далеком си. 3) Коб так. 4) Тоненький. 5) Рубочок. 6) Красний. — Нивиці: 2) Далеком ся залюбила.
Пор. Кол. ст. 107, ч. 1235—1236.

6332. г) Високом сє вперезала, крайочка тоненька,
Далеком сє віддалила від свого батенька.
Високом сє вперезала, треба було низше,
Далеком сє віддалила, треба було близше. (Охрим.).

6333. Ой кувала зазуленька в горшку на полици,
Ой маю я закохане аж на Городници. (Постолівка).

6334. Тай до води, сиві конї, до води, до води,
Нема хлопців в нашім селї, самі дїдоводи. (Угринів).

6335. Іде дощ, іде дощ, по дорозї слизько,
Треба дбати, щоби мати кавалїра близько. (Вільки Мазов.).

6336. Ой мала я парубочка аж за третим горбком,
А тепер вже ся не бою, бо маю під боком. (Петничани).

6337. Не буду я в лузї жити, бо в лузї лопуша,
Котрий тонкий і високий, тото моя душа.
(Гол. II, ст. 420, ч. 524).

6338. а) Коло млина яворина[1]), а за млином[2]) явір,
Нїхто не знав і[3]) не буде[4]), котрий[5]) мій кавалїр.
(Охрим., Жур.).

Черче: 1) Відси гора, відси друга. 2) В серединї. 3) Тай. — Біла: 2) Коло млина. 4) Не знає. — Чорні Ослави: 1) Перед хатов калинонька. 2) А за хатов. 3) Та. 4) Ще буде. 5) Котре.

6339. б) Коло млина яворина, коло млина сосна,
Нїхто не знав, не ме знати, кому я виросла.
Коло млина яворина, коло млина явір,
Нїхто не знав, не ме знати, котре мій кавалїр.
Коло млина яворина, коло млина лїска,
Нїхто не знав, не ме знати, чия я невістка. (Печенїжин).

6340. в) Коло млина цьвіт калина, коло млина сосна,
Ой Біг знає, Біг відає, для кого я росла.
Коло млина цьвіт калина, кого млина явір,
Ой Бог знає, Бог відає, котро мій кавалїр. (Нивицї).
Пор. Кольберґ, III, ст. 33, ч. 270—271.

6341. З віти гора, з віти гора, в сиридинї явір,
Тепер же я добре знаю, котрий мій кавалїр. (Камінка С.).

6342. Ой чи я ся того бою, чи я ся стидаю,
Що я така молоденька кавалєра маю. (Підбереже).

6343. Бороли ся сиві воли, корова рогата,
Я там маю кавалєра, де з комином хата. (М. Яцків).

6344. Ой калина біло цвила, червоні ягідки,
А я хлопцє полюбила, мара знає звідки. (Вовчків).

6345. Тотом собі сподобала лиґінинку гожу,
По при єго подвіренко по водицю ходжу. (Чорні Ослави).

6346. а) Ой то я си полюбила маленьке[1]) хлопєтко,
Куди я йду, туда вно йде, за мнов солодєтко.
Ой коби дав Пан Біг дощик, з вечера погоду,
Щоб віплило солодєтко по студену воду. (Пасїчна).
Рибно (лише 1-ий куплет): 1) Молоде.

6347. б) А я собі полюбила маленьке хлопетко,
Куди я йду, туди вно йде любе солодетко.
А я собі полюбила маленьке, кругленьке,
Буде людем, буде й мені, коби здоровеньке. (Волосів).

6348. Ой кувала зазуленька, тай кувала майка,
Я такого хлопця маю, як на дроті лялька. (Вовків).

6349. а) Ой кувала зазуленька, ой кувала кулька,
Я такого хлопця маю, як сива зазулька. (Котузів).

6350. б) За нашими воротами зацвила медулька,
Я такого хлопце маю, як сива зазулька. (Голгочі).

6351. Ой такого хлопції люблю, що вуса сіют сї,
Їму в очи подиви сї, а самі[1]) сьміют сї (Страдче).
Красне: 1) Як до мене заговорит, аж очи.

6352. Ой такого хлопції люблю, що вуса сіют сї,
Сам білявий, кіньдзіравий, пристав ми до душі. (Страдче).

6353. Ой то я си полюбила онтого, онтого,
Здає ми сі, що вже нема в Ямници такого. (Ямниця).

6354. Засьвіти ми, місяченьку, на всї штири роги,
Я такого хлопця люблю, що коло дороги. (М. Яцків).

6355. а) А в городї балабан зацвив по волоски,
А я того хлопце любю, що чорнявий трошки. (Жур.).

6356. б) Ой на горі дрібний мачок, зацвили волошки,
Та лиш того хлопця люблю, що чорнявий трошки.
(Гол. IV, ст. 465, ч. 157).

6357. а) Коло млина яворина, там ходит кокошка,
А я того хлопця люблю, що дзюбатий трошка. (Біла).

6358. б) А там в лїсї при ворісї кокоче кокошка,
А я того хлопції любю, що дзюбатий трошка. (Містки).

6359. Кажут люде, що я дурна, най ко мне хто здурит,
Я такого хлопце люблю, що люльки ни курит.
Кажут люди, що я дурна, а я дуже мудра,
Нираз ти сї то настояв коло мого угла. (Чорні Ослави).

6360. а) А я тую руту зірву, засїю канарок,
А я того хлопце люблю, шо курит дзиґарок.
А я того хлопце люблю, в чорній кашкитині,
Бо він скажи: помагай бі' найменчій дитині. (Іванівка).

6361. б) Паренину переору, засію канарок,
А я того хлопця люблю, що курит дзиґарок. (Охримівці).

6362. А я гору переору, засію канарком,
А я того хлопця люблю, що ходит з зиґарком. (Біла).
Пор. Коломийки, II, 4338.

6363. А я того, мамо, люблю, що раненько встає,
Біленькими онучками ноги обвиває. (Зал. ст. 304).

6364. Треба курку годувати, що курчата водит,
С тим ся треба любувати, що в пуслику ходит,
(Гол. II, ст. 424, ч. 540).

6365. Я такого хлопця люблю в чорній капотині,
Як ні вчора поцілував, то чую до нині.
Я такого хлопця люблю, що раненько встає,
Що білими рученьками коньом їсти дає. (Кульчиці).

6366. А я того хлопці люблю, що у камізельці,
Як обійме, поцюлює, пристане до серці.
А я того хлопці люблю в короткі бундині,
Як ні вчера поцюлював, солодко ми й нині.
А я того хлопці люблю, що вуса сіют сї,
Як обійме, поцюлює, тай очка сьміют сї. (Волосів).

6367. Ой піду я на Майдан, на Майдані хлопці,
Тото мій, тото мій, що в білій сорочці.
(Гол. II, ст. 423, ч. 539).

6368. Ой того я хлопця люблю в білім капелюсї,
Щоби мене поцюлював і пристав до душі.
Ой того я хлопця люблю в білій крисанинї,
Ой як мене поцюлював, маю знак до нинї. (Жеґ. Павлї, ст. 194).
Пор. Кольберґ, III, ст. 42, ч. 353—354.

6369. А я того хлопця любю, що в капелюшинї,
Вчора їхов штирма кіньми, нинька пасе свинї. (Бірки Дом.).

6370. Ой давно сє поглєдаю на колючу грушку,
Тай на того парубочка в чорнім капелюшку. (Дусанів).

6371. Ой я того хлопцє любю, що в вузкім ремени,
У широкім вже не буду, бо брешут на мене. (Русятичі).

6372. Ой то я си полюбила файну леґінину,
Що сіяют кучерики на всю полонину. (Ямниця).

6373. а) Росте хопта в кукурузї, росте хопта в просї,
А я того хлопця люблю, що на бік волосє. (Дусанів).

6374. б) Там на горі жито, жито, в долину колосє,
А я того хлопця люблю, що на бік волосє. (Вовків).

6375. Ой жала я пшениченьку до купи колосьом,
Я такого хлопця любю з чорненьким волосьом. (М. Яцків).

6376. На городї дві лободї, трета сї колиши,
А я того хлопцє любю, жи дрібненько пиши. (Сороки).

6377. Летит каня понад село тай водицї просит,
А я того хлопця любю, що обойчик носит. (Посїч).

6378. Ой полю я пшениченьку, складаю на купку,
А я того хлопця люблю, що грає на дудку.
Ой полю я пшениченьку, складаю на грєдку,
А я того хлопця люблю, що грає на скрипку. (Трудовач).

6379. Сїю рожу, сїю рожу, на рожу копаю,
Молодого хлопцє любю, вєрно го кохаю. (Дусанів).

6380. Як би річка не ширічка, я бим не бродила,
Як би хлопець не хороший, я би не любила.
Як би річка не ширічка, я бим не пливала,
Як би хлопець не хороший, я би не кохала. (Волцнів).

6381. Очка мої сивенькії, очка-ж мої, очка,
На що ви си полюбили того жовнярочка? (Запитів).

6382. а) Чобіт ми ся продоптав на мізельнім пальци,
Хлопець ми ся сподобав на весїлю в танци.
Чобіт ми ся продоптав, пальчика ми видно,
Хлопець ми ся сподобав, всїм людьом завидно.
Чобіт ми ся продоптав, палець мене болит,
Хлопець ми ся сподобав, що до мене ходит.
(Боберка, Солуків, Іванївцї).

6383. б) Чобіт ми сї роспоров, палиць мине болит,
Хлопиць ми сї сподобов, сам до мени ходит.
Чобіт ми сї роспоров та на праві нозї,
Хлопиць ми сї сподобав на гладкі дорозї. (Жур.).

6384. Тиче вода спіт города, тиче вода зимна,
Полюбив нї файний хлопиц, я тому ни винна. (Врб.).

6385. Як си тупну, так си тупну, так ми має бити,
Ніхто ми не заборонит парубка любити. (Кунин).

6386. Чи я собі не дівочка, в городі квіточка,
Жеби я си не стояла коло парубочка? (Невід.).

6387. Ой у моїм городочку цвєркают воробці,
Ой якаж я молоденька лакома на хлопці. (Кульчиці).

6388. Ой я сє панів не бою, ні паньского суду,
Я дівчина молодая без хлопців не буду. (Григорів, Біла).

6389. Шо під гору високую літают єндики,
Нічо мені не в голові, йно єдні музики.
Шо під гору високую літают воробці,
Нічо мені не в голові, йно єднії хлопці. (Біла).

6390. Ой брала я конопельки, брала лен дрібненький,
Нічо менї не в голові, іно витрибеньки. (Цеперів).

6391. На улици дудка грає, пусти мене, неие,
Бо там хлопец чорнобривий чикає на мене. (О. Коцан).

6392. Коби борше до вечера, радаж би я, рада,
Бо то буде по вечери велика порада. (Осташівці).
Пор. Кол. ст. 97, ч. 839.

6393. Ой ни буду вичиряти, вичиряйти самі,
Бо вже ми сї навкучило вичиряти з вами. (Страдче).
Пор. Кольберґ, II, ст. 124, ч. 197, 9.

6394. Ой то ми сї навкимила нинїшная днина,
Бо ни знаю, що там робит файна леґінина. (Чорні Ослави).
Пор. Гол. IV, ст. 445, ч. 8.

6395. Ой засьвіти, місїченьку, най сї буде видко,
Та най виджу, із ким сиджу, ци не буде бридко. (Солуків).

6396. Відав були вчора сночи соколові очи,
Бо й сам сокіл молоденький сидів до півночи. (Перегінсько).

6397. Ой пішла я по водицю до талтої студнї,
Як мі зїмав жвавий хлопец, тримав до полуднї.
Ой прийшла я до домоньку, мати мі вхопила,
Як заперла сїни й хату, до вечера била. (Невід.).

6398. Від коли мя мама била, від тогди бою ся,
А як вийду на улицю, то з хлопцями бю ся. (Біла).

6399. Яб сї в кожух не вбирала, щоби не біленький,
Яб на село не ходила, щоби не миленький.
Яб сї в кожух не вбирала, щоби не єдвабний,
Яб на село не ходила, щоб не хлопец ладний. (Жолдець).

6400. Кувала ми зазуличка від банї до банї,
Колокілцї на тобівцї на моїм Иванї.
Колокілцї на тобівцї, на ремени бинда,
Таке маю соколєтко, що всїм дївкам кривда.
А так би уни виділи сьвітка біленького,
Як би я їм дарувала свого миленького.
А так би уни виділи під припічком дривця,
Як би я їм дарувала свого чорнобривця. (Підзахарич).

6401. Ой чиї то підківоньки в мене на камени?
Чи не того козаченька, що ходит до мене. (Біла).

6402. І на мени дивити сї і на моє личко,
Іно минї ни казати: дївчино ягничко! (Сгр.).

6403. Ой зацвила калинонька, в долину ся вгнула,
Моя душка солодонька щось тяжко здохнула. (Кропив. Н.).

6404. Ой піду я на майдан бураки копати[1]),
А всї хлопцї на майданї, мого ни видати. (Лозина).
Коропець: 1) Калину ломати.

6405. Ой не піду до машини, бо машина гудит,
Нема того при машинї, що мнї вірне любит. (Кнїгинин).

6406. а) Ой не лїтай, сивий птаху, тай ти сивий орле,
А хто мене молоденьку до себе пригорне?
Д комуж я сє та пригорну, хто мнї приголубит.
Коли нема того тутки, котрий мене любит. (Кобаки).

6407. б) Ой не лїтай, сивий птаху, тай ти сивий орле,
А хтож мене молоденьку до себе пригорне?
Нї щирости, нї милости, нї пожалуваня,
Чорним очкам нима спаня, ніжкам спочиваня. (Кобаки).

6408. Ой гоpонько каменная, гоpонько, гоpонько,
Нема того, що я єго, бідна головонько.
Нема того, що я єго, пішов з того села,
Здає ми сї, що не буду нїколи весела. (Черче).

6409. Ой литїла сива пава, на ворота впала,
Ой нима ту і ни буди, кого я кохала. (Ожомля).

6410. Половина саду цвите, половина вяне,
Перше ходив що вечера, тепер не загляне. (Іванівка).

6411. Кувала ми зазулечка в саду бервінковім,
Срібне сідло на конику, ше й на Іванковім.
Срібне сідло на конику, ше й злотая узда,
Як я его та не виджу, находит мя нужда.
(Гол. II, ст. 365, ч. 632).

6412. Ой сіла я на лавочку, лавочка ся ломит,
Миленький мене не любит, другого боронит. (Петничани).

6413. Ой у поли керниченька, крутоє деревце,
Чось до мене не приходит моє любе серце. (Войнилів).

6414. Чи мій милий снігом припав, чи метелицею,
Що не ходит, не щебече тею улицею. (Желдець).

6415. Вчора ни був, нині ни був, що є за причина,
Ци му мати збороняє, ци яка дівчина? (Жур.).

6416. а) Закотив ся місяць в хмари, сьвітити не хоче,
Відав мене мій миленький покинути хоче. (Хотїнь).

6417. б) Єдно плече рухає сї, а друге не хоче,
Знати мене мій миленький покинути хоче. (Батятичі).

6418. Ой зацвила калинонька то сино, то біло,
А вже моє закохане з вітром полетїло.
Полетїло, полетїло, і вже сї не верне,
Дай му, Боже, здоровейка, куда сї поверне. (Івачів).

6419. Ой у млині два камені і один не меле,
Відобрала пелеханя сокола від мене.
Відобрала, відобрала, не є што любити,
Ще би ми ся з пелеханев сім раз правотити.
(Гол. IV, ст. 506, ч. 88).
Пор. Гол. II, ст. 422, ч. 531—532.

6420. Болит мене головонька аж попід волосє,
Не стій, шельмо, з моїм хлопцем, бо посваримо сє. (Вовків).

6421. Ти не люби любка мого, я не буду твого,
Ней не буде межи нами жалю великого. (Куропатники).

6422. Твоє буде полотенце, а я буду шити,
З тобов буде танцювати, зі мнов буде жити. (Дрогобич).

6423. Ой гайові горішенькі, в гаю сї родили,
Шкода, любко, тої слави, щосмо сї любили.
Шкода, любко, слави тої тай гонору того,
А тепер сї розійдемо через миленького. (Біла).

6424. Казалам тї, компанїйо: компануй зі мною,
Маю брата єдинака, будеш братовою. (Охрим.).

6425. Ой є в мене на подвірю висока тополька,
Хто ми хлопця відмовляє, най го сколе колька. (Охрим.).

6426. Коло млина яворина, там росте тополька,
Хто на мене ворогує, ней го сколе колька. (Біла).

6427. Ой зацвили полонії, зацвили лїлії,
Де ми будем добирати собі компанії?
Ой зіжата пшениченька, зіжата, зіжата,
Компанії мої любі, є в селї дївчата.
Ой шли конї гнїді, гнїді, ой шли воронії,
Ой є в селї дївчатонька, але не такії. (Охримівцї).

6428. Ой кувала зазуленька в городї на бобі,
Колиж ми сї розійдемо з кумпанії вобі? (Ляшки Корол.).

6429. Ой я вару, вару борщ, ти вариш капусту,
Ти не маєш таки нїц, я лиш хату пусту. (Березина).

6430. Сїю рожу по дорожу, сходит рожі рідко,
Котрой має моїм бути, ни возьми го дїтко. (Лозина).

6431. Ішов хлопец дорогою тай паличку стружи,
Як жи їго ни любити, коли ладний дужи. (Лозина).

6432. Ой повіяв буйний вітер з виликим морозом,
Чи то хлопец такий ладний, чи мій дурний розум? (Страдче).

6433. Два явори, як соколи, оба зелененькі,
Любімо ся, серце моє, босмо молоденькі!
(Гол. II, ст. 337, ч. 496).

6434. Стоїт верба над водою, на нїй листє гожи,
Як парубок ни подібний, пава ни поможи. (Лозина).

6435. Я любила сього, того, парубочків скілька,
Кобим лиш ще полюбила ветлинського війта.
Я любила сього, того, парубочків много,
А ще кортит полюбити війта молодого. (Ветлина).

6436. Ти гадаєш, парубоньку, що я в теби стою,
А я свої чорні очка за єншими строю.
За єншими, за єншими, та ни за такими,
За такими, за такими, як я молодими. (Іванівці).
Пор. Коломийки, II, ч. 3852.

6437. Я казала, що то річка, що ї переплину,
Я казала того буду, за котрим я гину. (Куропатники).

6438. Де той, каже, парубочок, що я за ним гину?
Запрєг єго дітько в тачку тай возит ним глину. (Ямниця).

6439. Не великий город маю, всього штири кроки,
Василє-м си полюбила в вісімнайціть років. (Олеша).

6440. Ой не видко того ліса, йно ся зеленіє,
Мені хлопець не родина, за ним серце мліє.
Мені хлопець не родина, ані родинонька,
А як єго не видаю, болит головонька. (Біла).

6441. Ой у поли керниченька, три милї до неї,
Напувала дївчинонька волики із неї.
Ой у поли керниченька, пів неї калужі,
Котра дївка справедлива, ще краща від ружі.
Ой у поли керниченька засипана маком,
Болит мене головонька за тим єдинаком. (Жураки).
Пор. Коломийки, I, 3561.

6442. Ой то я си полюбила хлопцї молодого,
Високого, тоненького, личка румяного. (Губичі).

6443. От то я си[1]) полюбила хлопцї молодого,
Що ми з того, що го люблю[2]), не піду за нього. (Михайлов.).
Кропивник Новий: 1) А я собі. 2) Що ми з тої любп, люби.

6444. Я любила парубочка, аж єм умирала,
А я за ним молоденька бути не гадала. (Ямниця).

6445. Ой калина говорила, лїщина не вміла,
За такого чорнявого моя душа хтїла. (Войнилів).

6446. З того боку на тамтой бік по воду ходила,
Старі люди вогорили, що я сї любила.
Ой ходила з коновками, а тепер зо збанком,
Та най я си поговору зо своїм коханком. (Лозина).

6447. Напилам сї горілойки з зиленого збанка.
Чи хороба, чи завала на мого коханка?
Як завала, як завала, треба раду дати,
Як хороба, як хороба, нехай іде спати. (Лозина).

6448. Ой загину, моя мати, загину, загину,
Коли того чорнявого любити покину. (Голгочі).

6449. Ой піду я тай на гору, на гору крутую,
Подивю си у долину на воду биструю.
Ой водиця бистренькая, я на ню дивю си,
Гадка, гадку пошибає, піду утопю си.
Гадка, гадку пошибає, піду си топити,
Лиш жєль мині миленького Митрика лишити. (Орелець).

6450. Чому я ся не втопила у коновці пива,
А тепер ся вже не втоплю, поки буду жива. (Біла).

6451. Та від раю ключі маю, від пекла замкнено,
Та від мене молодої хлопці відвернено.
Та від раю ключі маю, від пекла колодку,
Як єм була так і буду любкови солодка. (Гвізд).

6452. а) Коби ми сї той гай розвив, що я го садила,
Коби ми сї той обернув, що я го любила.
Коби ми сї той гай розвив, той гай дзелененький,
Коби ми сї той обернув хлопець молоденький. (Тисьменичани).

6453. б) Коби ми сї той гай розвив, той гай зелененький,
Коби ми сї тай привирнув хлопець молоденький.
Коби ми сї той гай розвив, висока могила,
Коби ми сї той привирнув, що я го любила. (Вороблевичі).

6454. Ой не шуми, луже, дуже, тай ти сирий верше,
Ой верниж ми, моцний Боже, закохане перше.
Ой верниж ми, моцний Боже, кого я любила,
Що я за ним ціле літо коники гонила. (Нагуєвичі).

6455. Щоби менї пристигнуло колосє ячмінне,
Щоби менї вернуло сї кохане осінне. (Желдець).

6456. Кобис знала, моя ненько, який жиль теженький,
А як любит тай покине леґінь молоденький. (Чорні Ослави).

6457. Ой зацвило сино зїлє, то сино, то біло,
Покинув мі мій миленький, не велике діло. (Іванівцї).

6458. Ой у лїсї три тополї, всї три зелененькі,
Любив мене, не взяв мене леґінь молоденький.
(Гол. II, ст. 315, ч. 379).

6459. Звідти гора, звідти гора, звідти ни видати,
Шкода нашим парубойкам добрий день казати.

А ти їму кажи, кажи, а він сї ни дивит,
Іно іде дорогойов, морду пирикривит. (Лозина).

6460. Ой що тото за парубок, що так заходив сї,
А борода як у цапа, сїм лїт не голив сї. (Кнїгинин).

6461. Походив, поблудив коло меї кучі,
Лихі були ходаки, погубив вонучі. (Нагуєвичі)
Пор. Коломийки, II, 4782.

6462. а) Ой що кому та до того, що я люблю кого.
Менї вільно тай любити[1]) цїсаря самого. (Желдець).
Іванівцї: 1) Полюбити.

6463. б) Ой що кому тай до того, що я любю кого?
В мене така натуронька, що любю кождого. (Нагуєвичі).

6464. в) А що кому та до того, чи я люблю кого,
В мене серце ласкавоє, я люблю[1]) кождого.
(Біла. Вовків. Осташівцї).
Горуцько: 1) Любити.

6465. г) Ой щож кому тай до того, шо я любю кого.
В мене серце женихливе, я любю кождого.
Ой щож менї за догана, шо любю Івана,
Йван білявий, вус чорнявий, личко як у пана. (Видинів).

6466. А я з гори на долину садила капусту,
Я казала, кого люблю, того не попущу. (Іванівка).

6467. По під гору високую копала калину,
Я казала, кого люблю, нїгди не покину. (Біла).

6468. Ой вже менї не ходити, куда я ходила,
Ой вже менї не любити, кого я любила.
Ой вже менї не ходити зеленим потоком,
Ой вже менї не любити Томуня під боком. (Зал. ст. 195).
Пор. висше ч. 6220.

6469. Плине качур, плине качур по тихім Дунаю,
Ой вжеж того не зобачу, що вірне кохаю. (Ж. Павлї, ст. 167).

6470. а) Що то менї за зїлечко, в лїсї павутиця,
Що то менї за кавалїр, так як пес лестит ся.
Що то менї за зїлечко перекотиполе,
Що то менї за кавалїр, що бородов коле. (Біла).
Пор. Кол. ст. 52, ч. 77.

6471. б) По під гору високую зацвила гірчице,
Поза вочи, як сам схочи, а в вочи листит се. (Жуків).
Саламон, ст. 84, ч. 75.

6472. Ой калина білим цвите, а червоним родит,
Мара знає кого любит, а до мене ходит.
Мара знає кого любит, тай носит дарунки,
А до мене молодої на перевідунки. (Войнилів. Кульчиці).

6473. а) Як калина біло цвите, червоненько родит,
Мара знає, кого любит, а до мене ходит.
Мара знає, кого любит, личенько цюлює,
А до мене набігає, розуму трібує.
Купи собі ланцушок за пів золотого,
Та витрібуй шибелниці, ніж розуму мого. (Черче).

6474. б) Не вподоба парубкови дві ниві косити,
Не вподоба парубкови дві дівки любити.
Єдну любит і голубит, дарунки купує,
Тай помине білявочку — розуму тромфує.
Купи собі шибеницю за пів золотого,
Стромфуй собі шибеницю, не розуму мого. (Голгочі).
Пор. Кольберґ, II, ст. 114, ч. 178, 5—8.

6475. в) А сигодни ниділичка, завтра понидівнок,
Найміт, мамко, косарики, косити барвінок.
Тай косили косарики в глібокі долині,
Та носили горішочки молоді дівчині.
Булож тобі, дівчиночко, горішки ни їсти,
Якіс мине не любила, було вітповісти.
Я горішки тай ни їла, лишинь куштувала,
Та я тибе ни любила, лишинь трабувала.
Та ни трабуй, моя мила, рузумочку мого,
Купи собі посторонок за пів золотого,
Та вітрабуй шибиниці, ни розуму мого. (Устє).

6476. г) Не вір, дївко, парубкови, що він тї цюлює,
Бо він твого дївочого розуму трібує.
Ой ни трібуй, парубочку, розумоньку мого,
Та купи си посторонок за пів золотого.
Та купи си посторонок за пів золотого,
Та потрібуй шибениці, не розуму мого. (Пасічна).

6477. Ой ходила дївчинонька по лїсї, по лїсї,
Ой казала парубкови: повісь сї, повісь сї. (Завалів).

6478. Ой відки сонце ісходит, че не з за долини,
Чиї тото синки красні, чи не удовині? (Мізунь).

6479. Через сіни, через хату гарбуз лупінатий,
Унадив сї до дівчини хлопець ґиливатий. (Іваниківка).

6480. Намастила губки медом, а коси позлїтков,
Жиби за нев хлопці ішли, як коти за кітков. (Страдче).

6481. Єнчі дївки мают хлопців, та лише єдного,
А я маю їх аж три, маю жити з чого. (Бишки).

6482. Ой маю я срібний перстїнь, по столу покочу,
Ой не всїх я хлопців любю, лиш ся з ними дрочу. (Ясенів, Григ.).

6483. Ой жела я пшениченьку на чотири жмитки,
Любила я леґіника три роки на збитки. (Підзахарич).

6484. Любила я парубонька, як я грушки їла,
Прийшла зима, грушок нима, а я відповіла. (Іванівцї).

6485. У городї тичка, тичка, на ні політичка,
Любив мине пан капітан, я ще ни виличка. (Іванівці. Григорів).

6486. Ой на ставі, на ставочку сиділа синичка,
Такой мене хлопці любят, хоть я нивиличка. (Страдче).

6487. Попід лїс, попід лїс біла команичка,
Пріз тото мя хлопції люблят, хоть я невеличка. (Кульчицї).

6488. А хоть жи я ниве личка, але я весела,
Любєт мене леґіники на чотири села. (Чорні Ослави).

6489. Ой у поли на ланови зацвила пшеничка,
За то мене хлопції любят, що я невиличка.
Ой у поли на ланови пшиничка зацвила,
За то мене хлопції любят, що я чорнобрива.
Ой у поли на ланови гречка зелененька,
За то мене хлопці любят, що я румяненька. (Біла).

6490. Тілько маю леґеників, що в триню полови,
А я ся тим не гадаю[1]), коби лиш здорови. (Тухля).
1) Журю.

6491. Тілько маю леґеників, ги в головцї маку,
Із межи тих, із меже всїх єден ми на вдяку. (Тухля).

6492. А на минї кучирита аж сї позвивали,
А за мною кавалєри аж сї позивали. (Вовків).
Пор. висше, ч. 6182.

6493. Вітер віє, вітер віє, садами хитає,
Нима гріха за парубка, бо жінки не має. (Підзахарич).

6494. Ой ломлю я прутя, прутя, прутячком[1]) городжу
За то мене[2]) хлопці люблят, що си файно[3]) ходжу. (Хотінь).
Ямниця: 1) Кілє тешу, кілє тешу, а тернєм. 2) Ой за то мні. 3) Хорошо.

6495. а) Наварили цуль, дуль, дуль, тай солодка юшка,
Від тогди мі хлопці любят, як була я дружка. (Волцнів).

6496. б) Ой зварила мама рибу, смачна була юшка,
Від тодий мі хлопці любят, як єм була дружка. (Михайловичі).

6497. Сиві коні поздихали, карі норовят ся,
Такий мене хлопці люблят, хоч люди сьміят ся. (Вовків).

6498. А єк[1]) схочу, перескочу морковєну[2]) грєдку,
Через тоти сучі хлопці ни маю порєдку. (Підзахарич).
Куропатники: 1) Як я. 2) Капустєнну. 3) Ой як мене нема в дома. 4) То нема.

6499. Ой цибулю я копала, чісник полокала,
Всім парубкам молоденьким принаду давала. (Завалів).

6500. А до мене, леґіники, а до мене хлопці,
Але в мене принадочка в полици в коропці. (Підзахарич).

6501. А учора із вечера ще кури не піли,
За нашими парубками голуби летіли.
Ой летіли, тай летіли на мід, на горівку,
Закликали, запрашали Романову дівку. (Жеґ. Павлї, ст. 167).

6502. Ой курочко, рєбушечко, позич менї ніжок,
Най любчика відознаю, поки не впав снїжок.
Ой курочко, рєбушечко, позич менї дзюба,
Най піду я відознати пишного голуба. (Підзахарич).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, ч. 2917.

6503. Післала мі моя мати горішеньки рвати,
Та висока ліщинонька, ни можу дістати.
Та висока ліщинонька тай густії корчі,
Тай горіхів ни нарвала, бо ни дали хлопції. (Жур.).
Пор. Коломийки, II, 3134—35.

6504. Ой минуло дві неділї тамтої неділї,
Як до мене приходили хлопці молодії. (Вільки Мазов.).

6505. Анї Петра, нї петрівки, анї маковійки,
Нї середи, нї пєтниці в молодої дівки. (Куропатники).

6506. Вогорили вороженьки, а я теє чула:
Красна, красна дївчинонька, коб но більша була.
А я Богу ся молила, взяла тай виросла,
Тепер кажуть: Красна, красна, коли як та сосна. (Невід.).

6507. Ти, мамуню, нїц ни знала, я ни повідала,
Жи я тобі цїле лїто в халупі ни спала. (Лозина).

6508. Ой на горі, на високій два дуби зелені,
Самам дома ночувала, двері пітхилені. (Кропив. Н.).

6509. а) Ой ти Боже милосердний, а злїзь, подиви сї,
Куда мої парубоньки порозходили сї. (Коцан, Григорів).

6510. б) Ой ти Боже милосерний, а злїзь, подиви сї,
Куди мої парубоньки порозходили сї.
Оден пішов плайом, плайом, а другий Дунайом.
Третий пішов до Бережин, тай остав капральом. (О. Коцан).

6511. Любив мене фірман, фірман, любив мене Тодер,
А тепер си ізрадили, ни любит нї оден. (Кобаки).
Пор. Купчанко, ст. 421, ч. 94.

6512. А в городї хметелиня, тілько одна диня,
Анї я си кухарочка, анї господиня.
Щобим була кухарочка, тобим гроші мала,
Щобим була господиня, тобим гонїр мала. (Камінка).

6513. Гей дїжду я від Богочка ще таку годину,
Що я свою надїїцю розгрію застилу.
(Тол. II, ст. 405, ч. 751).

6514. Ай Боже, милий Боже, та Боже, Боженьку,
Покаравис, то помилуй мене молоденьку. (Перегінсько).

6515. Чому то сї так не стало, як сї говорило,
Коло тої керниченькі, що сї воду пило? (Біла).

6516. Змінив ми сї голосочок, змінила сї мова,
Лише ми сї не змінили мої чорні брова.
Змінив ми сї, мамунцуню, тонкий голосочок,
Щом ходила по водицю в прикренький горбочок. (Войнилів).
Пор. Коломийки, I, ч. 1628.

6517. Як я собі погадаю, як я подумаю,
Будут мене відливати водою з Дунаю.
Як я собі погадаю свої гойданицї,
Будут мене відливати водою з криницї. (Нивиці).

6518. А я піду в ліс на гриби, грибів не глядаю.
Бо ми не тото в голові, не тото гадаю. (Дидьова).

6519. По під мої вокенийка дорожейка гладка,
Я си з кождим пожартую, за єдним ми гадка. (Мшанець).

6520. Ой не видно того села, іно видно дубє,
Куди моє походило сивеньке голубє. (Григорів).

6521. Не піду я на толоку за дурно робити,
Нема кому із толоки до дому водити. (Стецева).

6522. Жеби ми сї який хлопец нагодив, нагодив,
Жеби мене кождий вечер до дому підводив. (Волщнів).

6523. Ой посїю пшеничейку на обірничейку,
Хтож ся буде притуляти ід мому личейку?
Летит ворон з чуджих сторон ситий, не голоден,
Тот ся буде притуляти, котрий буде годен. (Мшанець).

6524. Нїхто мене не жалує, ни мама, ни вотец,
Ино мене пожалує кучеравий хлопец. (Кунин).

6525. Шкода трави, тай отави, сїна зеленого,
Шкода мене молодої, личка румяного. (Кропив. Н.).

6526. Ой мамуню, що за дїтко, щом так довго дївков?
Другї дївки віддают сї, тай з мене сьміют сї. (Іванівцї).

6527. Журят дї ся люде, журят, що я дївков хожу,
А я свою жовту косу у радости ношу.
(Гол. II. ст. 430, ч. 574).

6528. Терньом хожу, терньом хожу, прутьом пліт горожу,
Поти мого та гаразду, поки дївков хожу.
(Гол. II, ст. 430, ч. 573).

6529. Ой казала сусїдочка, жи я ни дївочка,
Бодай тії сусїдочцї загладило вочка. (Лозина).
Пор. Коломийки, II, ч. 4678.

6530. Журили сї сусїдоньки, що дївкою ходжу,
А я свою косонькою плота не вгороджу.
А я плота не вгороджу, анї вібю кілє,
Росте коса до пояса, як в городї зілє.
Рости, косо, до пояса, буду тї чесати,
Рости, зілє, я в городї, буду затикати. (Івачів, Дусанів).
Пор. Коломийки, II, ч. 4686. — До 1-го купл. Гол. II, ст. 431, ч. 571.

6531. а) Сама конї запрігаю, сама кіньми їду,
Якого я полюбила, за такого піду. (Хотїнь).

6532. б) Ой якого коня маю, на такім поїду,
Якого-м си[1]) полюбила, за такого[2]) піду. (Дрогобич).
Тухля: 1) Ой кого я. 2) Тай за того.

6533. Ой коби я, Боже, знала, що замужем лихо,
Чесалам бим жовту косу, сиділа бим тихо.
Ой коби я, Боже, знала, що замужем гаразд,
Кричала бим на всю хижу: віддайте ня зараз! (Мшанець).

6534. Та най собі заспіваю, поки молоденька,
Тогди буду ґаздувати, як буду старенька.
Тогди буду ґаздувати, на печі сидіти,
А розумом поводити, най-ко робє дїти. (Підзахарич).

6535. Ой ходжу я понад річку в єднім черевичку,
Сама собі дивую ся, змарнїлам на личку.
А я сина не женила, дочки не віддала,
Сама собі дивую ся, що ся менї стало.
А як менї пан Біг дасть і божая сила,
Віддам дочку, голубочку, ще й оженю сина. (Біла).

6536. А я буду така стара, аж буду сї трісти,
А ще буду за хлопцями на колїнах лїзти. (Іванівцї).

6537. Пила би ся горілонька, як мід солоденький,
Коби прийшов заплатити хлопець молоденький. (Голгочі).

6538. Бідов єм сї уродила, бідов такой згину,
Такой свої натуроньки нїґди ни покину. (Іванівцї).

5539. Я фасолю саджу, саджу, я фасолю тичу,
Мене люди взєли в зуби через вас, паничу.
Я фасолю, саджу, саджу, фасоля дрібненька,
Мене люди взєли в зуби, я ще молоденька. (Страдче).

6540. Ой з за хати хмаринонька, нею вітер гудит,
Не судїт ми, люди добрі, най ми пан Біг судит.
Там буде пан Біг судити, там буде питати,
А за мене молодую буде Бог карати. (Охримівцї).

6541. Ой Господи милосерний, Господи ласкавий,
Який тодї[1]) сьвіт[2]) веселий, як ідут з пасками. (Волцнів).
Семаківцї: 1) Тогди. 2) День.

6542. Ой надходєт, ой надходєтріздвені сьвєтонька,
Ой то будут сї тїшити наші дївчатонька! (Розділ).

6543. Ой того би не списав на воловій шкірі,
Що я собі умолола тим язиком нинї. (Іванівцї).
Пор. Коломийки, I, 1531; II, 5553.

6544. А он у тїй полонинї воли ся бороли,
Я би правди не повіла, хоть би мя пороли. (Тухля).

3. Хлопцї до дївчат.

6545. Дївчатонька молоденькі, дївчата хороші,
Їлибисте, пилибисте за козацькі гроші. (Цеперів).

6546. Ой дївчита, дївчитойка, на Бога сї здайти,
Загубив я камизельку, а ви йдїт, шукайти. (Лозина).

6547. Ой ци ти, ци не ти чепак ізгубила?
Ой я йшов, тай знайшов, коб єс викупила!
(Тол. IV, ст. 512, ч. 109).

6548. Ой чи ти, чи не ти, по воду ходила,
Ой чи ти, чи не ти запаску[1]) згубила?
А я йшов тай знайшов, мене мама[2]) била,
Віддай, сину, запащину[3]) буду тя женила. (Нивицї).
Іванівцї: 1) Фартушок. 2) Мати. 3) Фартушину.

6549. Ой диви сї, дївчинонько, який я файненький,
Маю носик як цибулю, за то вус чорненький. (Березина).

6550. Бодай тобі, дївчинонько, посивіли коси,
Який вітпуст в Зарваницци, ти тєгнула льоси. (Іванівка).

6551. А ти гадаш, дївчинонько, що нема над тебе,
Ой є в попа куца свиня, ще красша від тебе! (Кобаки).
Пор. Коломийки, I, ч. 171.

6552. Ой не сьмій ся, дївчинонько, з мого капелюха,
Я ся з тебе не сьмію, що ти клапоуха. (Жур., Біла, Камінка Стр.).

6553. Ой чи так в вас, як у нас по поли рівнейко,
Ой чи так в вас, як у нас гуляти вільнейко?
Ой чи так в вас, як у нас на дорозї рівно,
Ой чи так в вас, як у нас любити ся вільно? (Боберка).

6554. Ой дївчино, дївчинонько, чи ти від кобили,
Що ти собі по переду гриву запустила? (Пісочна).

6555. Ой звідки ти, дївчинонько, чи не з Новошина?
Чи не ти то загубила мішочок з вушима? (Бабухів).

6556. а) Ти казала, дївчинонько, що ти найладнїйша,
А по тобі вуши лазєт, як фасолї піша. (Жур.).

6557. б) Фалила сє дївчинонька, шо є найфайнїйша.
А по нї все вуши лазєт, як фасоле піша. (Бишки).

6558. Ой дївчино, дївчинойко, чи ни впила ти сї,
По під вочи посинїло, мордюґ закотив сї. (Лозина).

6559. Ой на ставі, на ставочку, злапав качур лиску,
Ти дївчино пелехата, набереш по писку. (Іванівка).

6560. Ой засьвіти, місяченьку, й зайди за комору,
Вийди, вийди, дївчинонько, най тї добре впору. (Стр.).

6561. Ой дївчино, дївчинонько, яка ти, яка ти,
За хлопцєма заглєдаєш, ни заметиш хати. (Постолівка).

6562. Проси Бога, дївчинонько, абим живо виріс,
Абим тобі дровець утєв тай водиці виніс. (Волосів).

5563. Ой дївки, каже, дївки, я не пив горівки,
Пів кватирки, каже, хлиснув, тай за вами свиснув. (О. Коцан).

6564. Ой дївчино, дївчиночко, пес би на тї гаркав[1]),
Що ти менї не сказала, що я сї зашмаркав.
(Грабовець, Іванівці, Кропив. Н.).
Трускавець: 1) Ой бодай тї, дївчинонько чорний пес загавкав.
Пор. Кол. ст. 81, ч. 553.

6565. Не диви сї, дївчинонько, на мої обцаси,
Бо я хлопець молоденький беру гроші з каси. (Бабухів).

6566. Я комору засунув, а ключі зіставив,
Ни гнївай сї, дївчинойко, нїчом тї ни збавив. (Ожомля).

6567. Не диви ся, дївчинонько, що я в капелюсї,
Так я собі погуляю, як богач в кожусї.
І я гроші завше маю, нїчим ся не журю,
Туга від мене відійде, як люльку закурю. (П. Ст. Б. 1865).
Пор. Коломийки II, ч. 4846.

6568. а) Ой дївчино, дївчинойко, яка ти облесна,
Ти ни вмієш завєзати на сніп пиривесла. (Лозина).

6569. б) Ой дївчино, дївчинонько, яка ти облесна,
Ти не вмієш закрутити на сніп перевесла.
Ти не вмієш закрутити, анї завязати,
Но лиш вмієш на парубка неславу складати. (Бинки).

Пор. Кольберґ, III, ст. 62, ч. 585—586.

6570. Ой дївчино, дївчинонько, вмієш сї писати,
Та ни вмієш до сорочки рукава пришити. (Іванівці).

6571. А є в лїсї такий дуб, била би підлога,
А чому ти, дївчинойко, така куцонога? (Ожомля).

6572. Ударив кінь копитами на яловім[1]) мостї,
Сподївай си, дївчинонько, йдут до тебе[2]) гостї. (Кобаки).

Вулька Гамулець; 1) Не бий, коню, копитами в мурованім. 2) Будут в тебе.

6573. Ой зацвила красна чічка та пішла в косицї,
А вітки ти, файна рибко, ци не зза границї?
А чия ти, дївчинице, а чия, а чия?
Що за тобов прилїтала зелена кочія?

(Гол. IV, ст. 489, ч. 16).

6574. а) Ой конику, воронику, білї ти копита,
Ой не една дївчинонька через тебе бита.
Як би не ти, дївчинонько, як би не ти, не ти,
Не стояв би мій коненько по пояс в замети. (Солуків).

6575. б) Як би не ти, дївчинонько, тай не ти, тай не ти,
Не стояв би кінь вороний у такій замети[1]).
Як би не ти, дївчинонько, тай не твоя мати,
Не стояв би кінь вороний коло твої хати.
Як би не ти, дївчинонько, та не твої очи,
Не стояв би кінь вороний до темної ночи. (Григорів).

Хотїнь: 1) Коло воріт впетий. — Постолївка — лиш 1—2 купл.

Пор. Гол. II, ст. 290, ч. 244. — Зал. ст. 192. — Саламон, ст. 4, ч. 19. — Кол. ст. 113, 1443.

6576. Ой дївчино, дївчиночко, не боїш ся Бога,
Заморилас мого коня у твого порога.
Коняс мого заморила, а менес завела,
Все вриваєш серця мого твоїми очима. (Зал. ст. 185).

6577. І кінь ізмок, і я ізмок, і кульбака змокла,
Та стоячи, дївчинонько, коло твого окна. (Ходовичі).

6578. Ой дївчино, дївчинонько, що такого в тебе?
Пропадає ґосподарка моя через тебе. (Ямниця).

6579. Ой чож ти сї погинаєш, тоненька лавонько?
Чом не вповісь, кого любиш, файна дївчинонько? (Вовків).

6580. а) Ой дївчино, дївчинонько, дївчино ягничко,
Чи на тебе дивити ся, чи на твоє личко? (Дусанів, Біла).

6581. б) Ой дївчино, дївчинонько, дївчино ягничко,
А то ми ся сподобало твоє біле личко. (Викторів).

6582. Ой вишенька, черешенька, вишенька, вишенька,
Мушу я сї придивити, чи ти молоденька. (Ситїхів).

6583. а) Коло млина ясенина, коло вітрового,
Присталас ми, дївчинонько, до серденька мого. (Красне).

6584. б) Якжеж тебе, дївчинонько, можна не любити,
Присталас ми до серденька, аж не можу жити.
Присталас ми, дївчинонько, до серденька мого,
Як у лїсї деревина одна[1]) до другого. (Дусанів).
Іванівцї (лише 2-ий куплет): 1) Одно.

6585. в) Ой горонько камянная з каміня твердого,
Присталас ми, дївчинонько, до серденька мого.
Присталас ми, дївчинонько, до серденька мого,
Як у лїсї деревина одна до другого. (Черче).

6586. З дубя листє, з дубя листє ввисло на долину,
А я тебе, дївче, люблю, як кіт солонину.
Наїв ся кіт солонини, а кіточка сала,
Отос менї, дївчинонько, до серцє пристала. (Дусанів).

6587. Ой любю сї, дївчинонько, на теби дивити,
Лиш не сьмію, дївчинонько, с тобов говорити. (Врб.).

6588. а) Ой дївчино, дївчинонько[1]), рад бим[2]) тї любити,
Далекая[3]) дорожекька[4]) до тебе ходити.
Далекая дороженька, крутії дороги,
Не знаєш ти, дївчинонько, як то болєт ноги. (Івачів).
Кропивник Н. (лиш 1-ий куплет): 1) Молоденька. 2) Лиш би. 3) Ой далека. 4) Доріженька. — Ожомля (лиш 1-ий куплет): 3) Та далека.

6589. б) Якже тебе, дївчинонько, менї не любити,
Ни далека дорожейка до теби ходити.
Ни далека, ни далека, но биз трету межу,
Як я до тебе не піду, то зараз відлежу. (Вороців).
Пор. Коломийки II, ч. 3186—3187.

6590. в) Не далеко до дївчини, іно через межу,
Як би я ї не зобачив, то тиждень відлежу.
Не далеко до дївчини, іно без острішок,
Нема кому передати волоский орішок.
Ой наж тобі, дївчинонько, з оріха зеренце,
Скажи, скажи щиру правду, кого любиш, серце? (Біла).

6591. г) Ой дївчино, дївчинойко, радбим тї любити,
Но далека дорожейка до теби ходити.
Ой далека дорожейка, я ти прикорочу,
Я до теби, дївчинойко, бис пліт пирискочу. (Лозина).

6592. а) Як до теби ни ходити, тибе ни любити,
Коли в теби пирилазик[1]) лиш пириступити. (Іванівцї).
Волцнів: 1) В тебе низькі перелази.

6593. б) Ой дївчино, дївчинонько, личка руменого,
Ой як же тї не любити, кой ти годна того.
Ой як же тї не любити, до тє й не ходити,
Кой низонькі перелази, мож переступити. (Невід.).
Пор. Ж. Павлї, ст. 202.

6594. Чи чула ти, дївчинонько, коли я тї кликав,
Коли я ти ябка дрібні за пазуху сипав. (Невід.).

6595. а) Чи ти чула, дївчинонько, як я тебе кликав,
Як я тобі колопенькі поза хату микав. (Милованє).

6596. б) Чи ти чула, дївчинонько[1]), як я тебе кликав,
Як я твої вороточка[2]) калинов затикав. (Котузів).
Григорів: 1) Дївчинонько. 2) Твою білу хату.

6597. Війди, війди, дївчинонько, та на вороточка,
Та най я сє ще подивлю, яка особочка. (Ніжнів).

6598. Із за гори високої ясний місяць зійшов,
Вийди, вийди, дївчинонько, я до тебе прийшов.
Вийди, вийди, дївчинонько, та най не чекаю,
Поцїлую біле личко, та най іду далї. (Пасїчна).

6599. Ой місяцю на прикору, зайди за комору,
Вийди, вийди, дївчинонько, най си поговору. (Нагуєвичі).
Пор. Коломийки, II, 2667.

6600. А ти підиш улицию, я піду городом,
Зійдимо сї до купойки вечером, холодом. (Батятичі).

6601. А дівчино, дівчинонько, воли за рікою,
А ти підеш завертати, а я за тобою. (О. Коцан).
Пор. Коломийки, II, 5198.

6602. Я в ноженькі, брате, студінь, я в рученькі зимно,
Осина ти! я тї любю, аж ми з того дивно! (Ворохта).

6603. Ой на горі на високій пасе сї овечка,
Любю тебе, дївчинонько, тай твої словечка. (Угринів Доліш.).

6604. Чи ти мене, перепелко, чим очарувала,
Що ти менї мої гадки для себе забрала. (Голгочі).

6605. Яка була темна нічка та яке болото,
Та я мусів чалапати до тебе, золото. (Ямниця).

6606. Ой дївчино молоденька, то ми палиш душу,
Хоть би яка нічка темна, я тя дойти мушу. (Кропив. Н.).

6607. Ой то я сї позираю на чорненьку хмару,
Ой підемо, солодетко, до дому помалу. (Ямниця).

6608. Ой піду я у садочок та вірву си ябко,
Одно собі, друге тобі, моє солодятко. (Трибухівці).

6609. Ой на Дубю дороженька, на Дубю, на Дубю,
На що ти ми чарів даєш, коли я тя любю. (Русятичі).
Пор. Коломийки, I, 2603.

6610. Ходи сюда, моргавице, ходи сюда, сюда,
Ходи сюда, дївчинонько, сивая, голуба. (Ямниця).

6611. Ти дївчино пирипельку, ти моє сирдейко,
Давно я сї поглядаю на твоє личейко. (Сороки).

6612. Солодка ма, біла рибко, солодка ма душко,
Подь-же ід нї мало близше, най ти шепчу в ушко!
(Гол. II, ст. 415, ч. 497).

6613. Ой душко, каже, душко, щебетни ми в ушко,
Щебетни ми, душко, в обі, коли прийти д тобі. (Волосів).

6614. Ой дївчино, дївчинойко, яка ти ми мила,
Я з тобою нічки не спав, ти минї сї снила. (Сороки).

6615. а) Ой дївчино, дївчинонько, будь ми веселенька,
Як у мори на камени вода студененька. (Дрогобич).

6616. б) Ой дївчино, дївчинонько, такась ми миленька,
Як у лїтї на нивонцї вода студененька.

Як у літї на нивонцї води сї напити,
Так з тобою постояти тай поговорити.
(Бабухів. Тростїнець. Іванівцї. Григорів. Волщнїв).
Пор. Саламон, ст. 4, ч. 21 і ст. 26, ч. 27.

6617. в) Ой дївчино, дївчинонько, томтось ми миленька,
Як у літї при роботї вода студененька.
Ой дївчино, дївчинонько, томтось менї мила,
Як у лїсї при дорозї губа хробачлива. (Біла).

6618. Ой дївчино, дївчинонько, томтось менї мила.
Щем до тебе не доїхав, вжесь ми ся приснила.
Щем до тебе не доїхав, з коня не злїваю,
А вжес ся менї приснила, що тя обіймаю. (Біла).

6619. Ой тунаду, дївчинонько, тунаду, тунаду,
Далась менї, дївчинонько, велику принаду. (Голгочі).

6620. Дївчиночко молоденька, за паню тї маю,
Свою хатку поминаю, до тї повертаю. (Кобаки).

6621. Ой дївчино молоденька, тихий походочку,
Дай же ми ся рано знати, як йдеш по водочку.
Ой не так то по водочку, як ідеш з водою,
Дай же ми ся рано знати, гину за тобою. (Кропив. Н.).

6622. Ой сад, виноград, червона калина,
А ти мене, дївчинонько, любити повинна. (Іванівка).

6623. Ей прийшов я до дївчини, скинув капелюшок.
Добрий вечір, дївчинонько, приніс єм ти грушок.
Приніс єм ти грушок, грушок, та яблочко винне,
Тепер ми сї, дївчинонько, любити повинни. (Завалів).

6624. Ходит бугай по над Дунай, пощибав си роги,
Тота моя дївчинонька, що коло дороги.
Ой деж ти ся забавляєш, моє солодєтко,
А я тебе виглядаю, а тебе не видко. (Денисів).

6625. Як вишенька, черешенька зі споду гладойка,
Видит ми ся, дївчинонько, що ти солодойка. (Ж. Павлї, ст. 166).

6626. Солодєтко моє, моє, не гадай на двоє,
Якіс була, так і будеш солодєтко моє. (Тисьменичани).

6627. Та дай ми сї, дївчинонько, водицї напити.
Я допіру зачинаю до тебе ходити. (Іванівка).

6628. Ой піду я до покою, тупну я ногою:
Вийди, вийди, дівчинонько, розмов ся зо мною. (Біла).

6629. а) На долині фасолине, мальоване тиче,
Вийди, вийди, дівчинонько, милий тебе кличе. (Вовків).

6630. б) На широкім оболоню фасолї по тичу,
Війди, війди, дівчинонько, парубок ті кличе. (Солуків).

6631. За вороти в папороти сивий бичок риче,
А вийди-ж ти, дівчинонько, леґінь тебе кличе!
(Гол. II, ст. 269, ч. 123).
Пор. Купчанко, ст. 472, ч. 177. — Мат. V, ст. 142, ч. 203.

6632. Сосновая коновочка, дубовоє ушко,
Вийди, вийди на улицю, моя щебетушко.
Сосновая коновочка, дубовоє денце,
Вийди, вийди на улицю, моє любе серце. (Желдець).

6633. Війди, війди, дівчинонько, най ті не волаю,
Та най твою капустицю волам ни кидаю. (Ямниця).

6634. Вийди, вийди, дівчинонько, не бій ся морозу,
Я під твої білї ноги[1]) хусточку[2]) підложу. (Хотінь).
Ямниця: 1) Ніжки. 2) Хустинку.

6635. Війди, війди, дївчиночко, в город подиви сї,
Колопенька підкошена, ленок постелив сї.
Колопеньки підкошені, на під поношені,
А молоді парубочки на мід запрошені. (М. Яцків).

6636. Ой поїду з кіньми на ніч, поїду, поїду,
На толоці попутаю, сам до любки піду.
Ой любки, каже, любки, війдїт сї до купки,
Та вам куплю горівочки за чотири дутки. (Жураки).
Пор. Коломийки, II, ч. 4619.

6637. Ой займу я коні пасти тай на тоту млачку,
Де би з тобов постояти, любко Мочерначко? (Жураки).

6638. А я коні попутаю, пасїт коні тихо,
Де би з тобов постояти, ти любко дєчихо? (Жураки).

6639. Ой іду я дорогою, дорога не вільна,
Я би тебе не зачіпав, кобис не свавільна.
Ой іду я дорогою, дорога дірава,
Я би тебе не зачіпав, кобис не цікава. (Матіївці).

6640. Ой із гори на долину поволеньки зійду,
Не гнівай сї, дівчинонько, вечер до тї прийду. (Пасічна).
Пор. Ж. Павлї, ст. 196. — Кольберґ, III, ст. 20, ч. 110.

6641. Ой дївчино, білявино, сварут ми за тебе,
Та щоби я, білявино, не ходив до тебе. (Бабухів).

6642. Шє бим хотїв, дївчинсчко, я рік походити,
Али маєш злу сусїдку, буди кі судити.
Та як буду я ходити, буди кі судити,
А най її колька вколит, що буду робити.
Та най її колька вколит, тай у праву ногу,
Я до любки, кажи, піду, хоть запре дорогу.
Та най її колька вколит тай у правий бочок,
Зачинаю я ходити я на другий рочок. (Устє над Черем.).

6643. Ой добраніч, дївчинонько, бо ніч коротїє,
Що мій коник вороненький у лїщинї дїє. (Підбереже).

6644. Ой я прийшов до дївчини, запукав єден раз:
Бій ся Бога, ґазда дома, не пукай другий раз. (Кропив. Н.).

6645. а) Ой прийшов я до дївчини, та не встиг я сїсти,
Она минї з ришитом бараболї їсти.
Як ти хочеш, дївчинонько, щоби тє любити,
Було-ш тії барабольки хоть потеребити. (Постолївка).
Пор. Купчанко, ст. 472—473, ч. 177.

6646. б) Колис хтїла, дївчинонько, щоби тя любити,
Було тії бараболї хоть потеребити.
Я бараболь не тереблю, іно моя мати,
А вжеж мої бараболї по всїм селї знати. (Біла).

6647. Ей музика Череміский грає хорошенько,
Не сам іду, коня веду, подиви ся, ненько.
Не сам іду, коня веду, коня вороного,
Ой отвіряй воротенька, дївчино небого!
(Гол. II, ст. 617, ч. 10).

6648. Ой дївчино, забавчино[1]), забавилас[2]) мене,
Штири[3]) конї на вигонї[4]) чекают на мене. (Розлуче).
Батятичі: 1) Дївчинонько. 2) Не забавляй. 3) Мої. — Задарів: 4) На вононї.

6649. А я гаю не рубаю та через лїщину,
А я дома не ночую тай через дївчину.
Подиви сї, моя мила, подиви, подиви,
Які гори високії, ми по них ходили. (Цуцилів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 4564.

6650. Ой вийду я у садочок, свисну у листочок:
Пізнай, пізнай, дівчинонько, чий то голосочок. (Григорів).
Пор. Ж. Павлї, ст. 108. — Саламон, ст. 9, ч. 52 і ст. 25, ч. 22.— Мат. V, ст. 112, ч. 6.

6651. Ти гадаєш, дівчинонько, що сонечко сходит,
То твій милий чорнобривий по садочку ходит. (Біла).

6652. Ой як будеш, дівчинонько, воли виганяти,
Пускай голос по дуброві, щоби тя пізнати.
Пускай голос по дуброві, пускай по ялині,
Щоби було любо, мило, всій моїй родині. (Ж. Павлї, ст. 179).

6653. Ой дївчино, дївчинонько, тонка та висока,
Буду на тя я чекати, вийди до потока. (Хотїнь).

6654. Ой що тобі, дївчинонько, тоє помагає,
Що до тебе що вечера хлопец прибігає? (Охримівцї).

6655. Я в Тернавцї[1]) дрива рубав, а ти бички пасла,
Чомус ми сї не вказала[2]), дївчинонько[3]) красна? (Нагуєвичі).
Михайловичі: 1) Ой я в лїсї. 2) Не вбізвала. 3) Білявочко.

6656. Червоная калинонька, крутоє деревце,
А деж ти ся забарила, моє любе серце? (Л. Ткачук).

6657. Ой чи тото весїленько, чи тото толока,
А деж ти ся забавляєш, дївчино солодка?
Ой деж ти ся забавляєш, моє солодетко?
Я за тобов виглядаю, а тебе не видко.
Ой деж ти ся забавляєш, моє закохане?
Я за тобов виглядаю від самого раня. (Біла).

6658. Ой[1]) дївчино чорнобрива[2]), ой[1]) дївчино пишна,
Тай[3]) чому ти вчора вечер до мене не вийшла? (Хотїнь).
Вільки Маз.: 1) Ти. 2) Чорнявая. 3) Ой.

6659. Ой чому ти ни така, як тамтої ночи?
Змінив ти сї голосок тай чорнії очи. (Кнг.).

6660. Сиві воли як соколи в тії рудавинї,
Не був же я в дївчиноньки[1]) нї вчора, нї нинї. (Ж. Павлї, ст. 178).
Волосянка: 1) Не був я в тя, дївчинонько.

6661. Ой дївчино, дївчинонько, не гадай на двоє,
А казав я: най так буде, закохане моє. (Вовків).

6662. Ой люблю сї, дївчинонько, на тебе дивити,
Но не можу через люде з тобов говорити. (Черче).

6663. Ой до гори не бичую, з гори не гальмую,
Через тебе, дївчинонько, нічки[1]) не ночую. (Голгочі).
Охримівцї: 1) В дома.
Пор. Коломийки, II, ч. 4567—4568.

6664. Ой не бій сї, дївчинонько, не бій сї нїчого,
Нїхто не бив тай не буде хлопця молодого. (Нагуєвичі).

6665. Ей дївчино, дївчинонько, оченьками блудиш,
Бо не знаєш, дївчинонько, кого вірно любиш. (Голгочі).

6666. Ей не думай, дївчинонько, не думай, не думай,
Ей сіяв я[1]) пшениченьку понад тихий[2]) Дунай.
Ей як будеш[3]), дївчинонько, плакати, думати[4]),
Буде наша[5]) пшениченька в полю зимувати[6]). (Ч. Ослави. Голгочі).
Постолівка: 1) Посадив я. 3) Як ти возьмеш. 4) Думати, гадати. — Іванівцї: 2) Переплив я бистру річку, переплину й. 5) Твоя. 6) Пропадати.
Пор. Саламон, ст. 24, ч. 15. — Коломийки, II, ч. 4350.

6667. Ой колиж мня вірне любиш, люби-ж мня єдного,
Не поглядай оченьками на хлопця другого.
(Гол. II, ст. 282, ч. 197).

6668. Бувай, мила, здоровенька, як оріх дзелений,
Бо я іду до Залїщик сумний, невеселий. (Саджавка).

6669. Не давай ся[1]), дївчинонько, нікому зводити.
Поки тебе, поки мене, будем ся любити. (Біла).
Устє; 1) Не дай же си.
Пор. Де-Волланъ, ст. 37. — Саламон, ст. 70, ч. 10.

6670. Ой люблю тї, дївчинонько, щес була маленька,
Ой як тебе колисала в колисочцї ненька. (Черче).

6671. Ой дївчино чорнобрива тай чорнобривенька,
Я на тебе мав надію, щес була маленька. (Ямниця).

6672. Ой виросла як грушочка на току, на току,
Чекай мене, дївчинонько, до року, до року. (Вільки Мазов.).

6673. Ой люблю тї, дївчинонько, люблю тї, люблю тї.
Як не тої, то другої восени возьму тї. (Черче).

6674. Ой я піду на закутє та наріжу прутє,
Чекай, дївчьи, до осени, в осени озму тє. (Нагуєвичі).
Пор. Врабель, ст. 80, ч. 267 і ст. 128, ч. 443.

6675. Ой дївчино, дївчинонько, не йди за нікого,
Лиш за мене парубонька, хлопцє молодого. (Жураки).

6676. Ой сів кіс на покіс, зачив щибитати,
Прийди, прийди, дівчинонько, возьму тє до хати. (Іванівці).

6677. Ой у полї дві дорозї, третя поперечна,
Чи будеш ми, дівчинонько, на осінь безпечна? (Зал. стр. 185).
Пор. Гол. II, ст. 287, ч. 209. — Кол. ст. 58, 293.

6678. Проси Бога, благай Бога, але йно о тоє,
Аби ми сє молоденькі побрали обоє. (Голгочі).

6679. В тебе очи сиві, сиві, і у мене сиві,
Ой як ми сє поберемо, будемо щісливі.
В тебе очи чорні, чорні, і у мене чорні,
Ой як ми сє поберемо, будемо доборні. (Голгочі).

6680. Оріхова кульбаченька, а вороний кінь, кінь,
Проси Бога, дївчинонько, щоби я був твій, твій.
(Гол. IV, ст. 451, ч. 59).

6681. а) Ой любю тє, дївчинонько, ой любю тє, любю,
Як тє возьми котрий єнчий, то я сє загубю. (Постолівка).

6682. б) Ой дївчино, дївчинонько, як я тебе люблю,
Як відповіш серцю мому, то я ся загублю. (Ж. Павлї, ст. 172).

6683. По під лїсок упав снїжок, стає ся водою,
Ой дївчино коханая, гину за тобою. (Біла).

6684. Ой повір ми, дївчинонько, повір ми, повір ми,
Як не дасть нам тато хати, то підем в комірне. (Хотїнь).

6685. На що ти сї, дївчинонько, на що сї впадаєш,
Чи ти мене з маленької дитини не знаєш? (Дусанів).

6686. Ой дана, ой дана, рибочко кохана,
Любив єм тє, не взєв єм тє, не казала мама. (Григорів).

6687. Ти на мене подиви ся, я на тебе мруґну,
Щоби люде не мовили[1]), що я тебе люблю. (Кропив. Н.).
Іванівці: 1) Казали.

6688. а) Я на тебе поморгаю[1]), а ти здогадай сє,
До нової комороньки[2]) за двері сховай сє. (Григ. Гол. Постол.).
Лозина і Страдче: 1) Помруґаю. 2) Вийди, вийди на підсїнє.

6689. б) Я на тебе кивну пальцем, а ти здогадай сї,
Перед своїм чоловіком за двері сховай сї. (Ямниця).

6690. Ой дївчино, дївчиночко, щос ми учинила,
Тай на моє подвірєчко водиці налєла. (Матїївці).

6691. Ой ярая пшеничейка, тось ся од'ярила,
Солодка ма файна рибка, тось ся оддалила.
(Гол. IV, ст. 515, ч. 122).

6692. Виходив я чобітки, пасові чоботи,
Та до тебе, дівчинойко, кождої соботи. (Запитів).

6693. а) Виходив я чобітки, вонучки лінниї,
Та до тебе, дівчинойко, кождої неділї. (Запитів).

6694. б) Ой сходив я чоботєта тай вонучі білї,
Та до тебе, дівчинонько, кождої нидїлї. (Вороців).

6695. Любко моя солоденька, ой дївко купчиста,
Присталас ми де серденька, як Діва Пречиста. (Ямниця).

6696. Ой дївчино, дївчинонько, личко руміноє,
Нїхто сї так не кохає, як ми вобидвоє! (Батятичі).

6697. Сварит мене родинонька, жебим тя не любив,
Хиба би я нещасливий своє житє згубив.
Нехай сварит, нехай сварит, хоть би і побила,
Що я винен, що ма душа тебе полюбила? (Ж. Павлї, ст. 203).
Пор. Саламон, ст. 5, ч. 27.

6698. Ой тудаю[1], потопаю, калини сє держу,
Тай не бій сє, файна рибко, я тє не повержу. (Дрогобич).

1) Тудай, зам. шугай, з мадярського (= хлопець, парубок). Се слово вказує на походженє пісні, та на те, як незрозумілі слова перекрують ся в нар. пісні.

6699. Ой, донько, каже, донько, любім ся тихонько,
Ай любім ся, донько, тихо, не буде нам лихо. (Перегінсько).

6700. Ой говори, моя доню, говори, говори,
Щоби вчула стара неня з хати до комори! (М. Яцків).

6701. Чи ти менї, дївчиночко, що була зробила,
Що ти менї, дївчиночко, була над всїх мила? (Зал. ст. 184).
Пор. Гол. II, ст. 287, ч. 226.

6702. Попід гору високую копана дорога,
Люби мене, дївчинонько, бій сї пана Бога. (Пасічна).

6703. Та ми би сї, файна любко, не наговорили,
Хоть би два дни, хоть би три дни, хоть би штири днини.
(М. Яцків).

6704. Ни против сї, дївчинонько, я сї ни противлю,
Я сї з єнчов зачіпаю, за тобов сї дивлю. (Ясенів Гор.).
Пор. Кольберґ, III, ст. 21, ч. 123. — Саламон, ст. 82, ч. 52.

6705. Ти дївчино перебірко, тож перебираєш,
Всї соколи женеш в поли, свого ни пускаєш. (Григорів).

6706. Ой дївчино, дївчинонько, яка ти[1]) Циганка,
Казалас ми[2]) приходити, самас двері[3]) замкла.
(Біла, Грабовець, Григорів, О. Коцан).
Коростів: 1) Москалїя, заведїя, велика. 2) Та казала. 3) Сїни.
Пор. Кольберґ, II, ст. 69, ч. 97, 2. — Кол. ст. 80, 511.

6707. Ой ходячи, розмовячи, дївчино, з тобою,
Не можу сї допитати, чи будеш за мною.
Не мож тї сї допитати, ти не хоч казати,
Дайже менї біле личко хоть поцюлювати. (Пасїчна).

6708. Ти дївчино мельникова, ци підеш за мене?
Не будеш ти хлїба їсти нїколи у мене. (Жураки).

6709. Та дївчино, та рибчино, ци підеш за мене?
Будеш шити, запрєдати, годувати мене. (Кобаки).

6710. Абис знала, дївчинонько, який я драбуга,
Та я пропив за горівку желїзо від плуга. (Пасїчна).

6711. Не диви сї, дївчинонько, що я опіяка,
Ой тож би я господарив, коби жінка яка. (М. Яцків).

6712. а) Ти казала, дївчинонько, що я обідрав сї,
Мине були повісили, а я відорвав сї[1]). (Іванівцї).
Іванівка: 1) Тото тато так робив, а я в нього вдав ся.
Пор. Коломийки, II, 4859 і 5654.

6713. б) А я хлопець молоденький в свого батька вдав сї,
Мене взєли повісили, а я відорвав сї.
Мене взєли повісили до гори ногами,
А я таки відорвав сї, пішов за дївками. (Вовків).

6714. в) А я хлопець молоденький в свого батька вдав ся.
Мого батька повісили, а я відорвав ся.
А я хлопець молоденький в свого батька вдав ся,
Низом, низом, по під межу в коноплї сховав ся! (Біла, Раков.).

6715. г) Ни диви сї, дївчинонько, що я обідрав сї,
А мій тато такий був, а я в нього вдав сї. (Жур.).

6716. Ой знаєш ти, дївчинонько, що я тя кохаю,
А що буде за три роки, я того не знаю. (Біла).

6717. Ой люблю тя, дівчинойко, люблю тя, люблю тя,
Покинути не покину, взяти не возьму тя. (Заштів).

6718. Ой люблю тє, дівчинонько, душу ти не вложу,
Ой взєти тє не гадаю, забути не можу. (Куропатники).

6719. Чи ти знаєш, дівчинонько, як ми ся любили,
Як ми одно до другого стежечков ходили.
Чи ти знаєш, дівчинонько, як ми ся любили,
Та як ми ся одним ябком на двоє ділили. (Хотінь).

6720. Ой дівчино молоденька хорошого стану,
Хто тя буде любиточки, як я перестану? (Кропив. Н., Дідилів).
Пор. висше, ч. 6085.

6721. а) Ой Судома, сама дома, ци не ма там кого?
Шобис мене не зрадила хлопцє молодого. (Солуків).

6722. а) Добрий вечір, дівчинонько, чи нема там кого?
Щобис мене не зрадила хлопця молодого. (Біла, Григорів, Сугрів).

6723. Поставлю я кониченька на мості, на мості,
А сам піду до дівчини, там буду за гості.
Добрий вечір, дівчинонько, ци нима там кого,
Жеби ти мя не зрадила хлопця молодого. (Жег. Павлї, ст. 203).
Пор. Гол. II, ст. 260, ч. 75.

6724. А відки ти, дівчиночко, ци ни з Єворівця?
Купи, купи горівочки, хоть за сороківця.
Купи, купи горівочки за лева цілого,
Шобес більше не любила, лиш мене самого. (Підзахарич).

6725. Ой напий ся, молоденька, до мене горівки,
Ти не маєш чоловіка, я не маю жінки.
(Гол. II, ст. 337, ч. 494).

6726. Ой дівчино, дівчинонько, що ти си гадала,
Що ти минї я з горнєтка горівки давала? (Ніжнів).

6727. Ой дівчино, дівчинонько, що ти си гадала,
Що ти мене у коморі сиром годувала? (Волщнів).

6728. Не хочу я вечеряти, не хочу я їсти,
Позволь менї, дівчинонько, коло себе сїсти. (Вільки Мазов.).

6729. Ой погадай, тай подумай, люба дівчинонько.
Щобис тоді не сказала: бідна головонько.
Ой погадай, тай подумай, що маєш робити,
Щобис тоді не плакала, як я буду бити. (Хотінь, Біла).

6730. Ой диви сє, дівчинонько, на себи, на мени,
Щобис потім ни плакала, як підеш за мени. (Урмань).
Пор. Кол. ст. 161, 2029.

6731. Погадай си, дівчинонько, що маєш гадати,
Щобис потім ни плакала, анї твоя мати. (Камінка С.).

6732. На що ти сї, дівчи, впала, на мої будинки?
Ни раз будеш утїкати біз чіпця, біз димки. (Іванівцї).

6733. Та коби ми ни вечурки тай не вечорницї,
Нарубав бим мамцї дровець та занюс водицї.
Нарубав бим мамцї дровець тай ісклав у шорек[1]),
Ни раз будеш утїкати, дївко, поза всоєк[2]). (Уйбард).
1) Купа. 2) Поле.
Пор. Кольберґ, III, ст. 43, ч. 371. — Врабель, ст. 184, ч. 538.

6734. Ой шкода кі, дївчинонько, шкода кі, шкода кі,
Волїла єс за того йти, що шиє ходакі. (Невід.).

6735. Казала ми приходити біленька Ганусї:
Прийди, прийди, мій миленький, заріжу ти гусї.
А вна гусї зарізала тай ни стало соли,
А вна гусї за головку тай кинула псови. (Врб.).
Пор. Кол. ст. 61, ч. 405.
Пор. з 1-им купл. Коломийки, I, 876.

6736. Я до тебе находив сї темненької ночи,
Дала би ти Матка Божа сліпоти на очи. (Войнилів).

6737. Та втратив я щастє, долю, гей через сваволю,
Тай стоячи на риночку, чорнява, з тобою. (Волчківцї).

6738. а) Сосновая коновочка, дубовоє ушко;
Чом до мене не говориш, моя щебетушко? (Григорів).

6739. б) Сосновая коновочка, дубовоє ушко,
Чом до мене не говориш, моя щебетушко?
Сосновая коновочка, дубовоє денце,
А деж ти ся забавляєш, моє любе серце? (Біла).

6740. Ой дївчино, дївчинонько, квітко розмаїта,
Чому ми сї так ни любим, як тамтого лїта? (Жур.).

6741. Ой дївчино, дївчинонько, з оріха зеренце,
А до тебе єнчий ходит, мене болит серце. (М. Яцків).

6742. Моя люба дївчинонько, з оріха зеренце,
Я хто тебе за рученьку, той мене за серце. (Нагуєвичі).

6743. Ой дївчино, дївчинонько, мої сиві очи,
Троха менї за тобою серце не вискоче. (Печенїжин).

6744. Чорнї очи при потоцї, сиві при долинї,
Я си гадав, дївчинонько, що ти будеш минї. (Кропив. Н.).

6745. Ой кувала зазуленька та на роздорожу,
А я свого закохане забути ни можу.
Личко твоє, дївчинонько, краснїйше над рожу,
А я тебе, дївчинонько, забути ни можу. (Шибалин).
Пор. Саламон, ст. 5, ч. 25.

6746. Ой дївчино, дївчинонько, оченьками блудиш,
Бо не знаєш, дївчинонько, кого вірно любиш. (Біла).

6747. Звідси гора, звідси друга, в серединї явір,
А я знаю, Гандзуненько, котрий твій кавалїр. (Вовків).

6748. Ой молода дївчинонько, що ти наробила,
Столярчика покинула, фірманась вчепила. (Бабухів).

6749. Ой сїда, сїда-ріда, сїда рідашини,
Шо-с мнє кортит повернути тай до бідашини.
Але в тої бідашини дверцї утворені,
Бучок ми си розвиває, як іду до неї.
Бучок ми си розвиває, чирвона калина,
Чого єс си нагнївала, душко чорнобрива? (Підзахарич).

6750. Не вір, дївко, парубкови, не вір, дївко, не вір,
Бо парубок молоденький, як зелений явір.
Не вір, дївко, парубкови, як тому котюзї,
Парубок тї вінка збавит при зеленім лузї.
Не вір, дївко, парубкови, що в підкови креше,
Бо він піде до другої, та на тебе бреше. (М. Яцків).

6751. Не вір, дївко, парубкови, хочби найлїпшому,
Бо він тебе випробує і скаже другому. (Волцнїв).

6752. Тече вода з під города, тай каламутит ся,
Дурнас дївко, нерозумна, що баламутиш ся. (Кропив. Н.).

6753. а) Ой дубова коновочка, яворова ключка,
Минули тї, дївчинонько, червоні яблучка.
Та де би то червоненькі, а то ще винненькі,
Минули тї, дївчинонько, хлопцї молоденькі. (Іванівцї).

6754. б) Через гори високії терновая кладка,
Минули сї, дївчинонько, солодкії ябка.
Минули сї солодкії, минули виннії,
Ще но тебе не минули хлопцї молодії. (Івачів).

6755. Ой засьпівай, защебечи, най твій голос чую,
Через твої чорнї очка дома не ночую.
Через твої чорнї очка, через чемний роток,
Та не можу перелїзти по колїнцї плоток. (Ворохта).

6756. Ой зависли чорнї хмари, сьвіта не видати,
Будеш мене, дївчинонько, не раз споминати.
Ой не раз і не два, не три, не чотири,
Будеш собі споминати, як ми ся любили.
(Гол. IV, ст. 470, ч. 194).

6757. Ой дївчино, дївчинонько[1]), згордила[2]) ти мною,
Прийде, прийде[3]) недїленька, заплачеш за мною[4]). (Голгочі).

Дрогобич: 1) Згардовино. 2) Згардїла. 3) Така. 4) Згарджу я тобою. — Коропець: 3) Гардїла. 4) Згарджу я тобою.

Пор. Ж. Павлї, ст. 176. — Саламон, ст. 15, ч. 88.

6758. Колис мене не любила, було не зводити,
Було тобі, Гандзунуню, за мнов не ходити. (Орелець).

6759. Голосочок як дзвіночок, станочок як карта,
А ти мене, дївчинонько, любити не варта. (Іванівка).

Пор. Коломийки, II, 3912.

6760. А ти знала, дївчинонько, що я завидїя,
Було собі вибирати, якого схотїла. (Кропив. Н.).

6761. Ой свисну я, свисну, коником потисну,
Через річку через Дунай, дївчино, ни думай. (Михайловичі).

6762. Будь здорова, моя мила, бо вже я вандрую,
Приступи се до коника, най те поцїлую.
Приступи се до коника, тай до вороного,
Та най я се нацїлую личка руменого.
Подай, мила, біле личко тай праву рученьку,
Та най я те поцїлую, бо йду в дороженьку. (Жуків).

6763. Бувайте ми здоровенькі[1]), дївки молодії,
Випала ми дороженька в гори високії. (Михайловичі).

Журів: 1) Ой будьте мі здоровії.

6764. Ой піду я по під гори тай си запну поли,
Я журівскі дївчатонька, бувайти здорови. (Жур.).

6765. Ой лишу тї, дївчинонько, ой лишу, тай лишу,
А сам сєду на коника, лиш сї поколишу. (Михайловичі).

6766. Ой сєду си на коника, нима нагайчини,
Подай, подай нагайчину, молода дївчино. (Пасїчна).

6767. Скачи, коню, підо мною, та розбивай груду,
Будь здорова, дївчинонько, вже я ту не буду. (Батятичі).

6768. Виїзджаю, дївчинонько, чи будеш тужити?
Як поверну з чужиноньки, чи будеш любити? (Хотїнь).

6769. а) А я нинї тутай, тутай, а завтра поїду,
Припадай же, дївчинонько, до моєго слїду. (Батятичі).

6770. б) А я нинї тутка, тутка, а завтра поїду,
Будеш, мила, припадати до моєго слїду.
Будеш, мила, припадати, будеш цїлувати,
Будеш мине молодого усе споминати. (Глядки).
Пор. Коломийки, II, ч. 5541. — Купчанко; ст. 413, ч. 77.

6771. Курила ся дорожейка, що я нею їхав,
Журила ся дївчинонька, що я ї від'їхав.
Не кури ся, дорожейко, піллю тя водою,
Не жури ся, дївчинонько, возьму тя з собою. (Ж. Павлї, ст. 174).

6772. А ти мислиш, пане брате, що я ся не верну,
А я твою дївчинойку на біду оберну. (Кунин).

6773. Ой ти туди не ходи, куди я все ходжу,
Бо я тобі тую стежку терньом загороджу. (Жуків).

6774. а) Та ти, свату, пали хату, я буду бороги,
Та як ідеш до дївчини, не звідай дороги. (Уйбард).

6775. б) Коли палиш сїни, хату, пали-ж обороги,
Коли-ж ідеш до дївчини, не питай дороги!
Коли палиш сїни, хату, пали-ж і оденки,
Коли ідеш до дївчини, не питай ся неньки!
(Гол. II, ст. 362, ч. 617).

6776. Погадай си, дївчинонько, я си погадаю,
Що остатну недїленьку з тобою гуляю. (Ціперів).

6777. Ой кувала зазуленька, ой кувала сойка,
Оберни сї дївчинонько, черевом до Бойка. (Вовків).

6778. Ой не скачи, дївко, з моста, бо душу загубиш,
Сїдай зо мнов на коника, коли мене любиш.
Сїдай зо мнов на коника, тай на вороного,
Колись мене полюбила хлопця молодого. (Рибно).

Се уривок із пісні. Пор. висше ч. 6449.— Кольберґ, ст. 13, ч. 38—39.

6779. Подиви сї, дївчинонько, по собі, по минї,
Тебе болит головонька, мене в серединї. (Солуків).

6780. Бодай же ти, дївчинонько, на гили повисла,
Нераз моя вечеронька через тебе скисла. (М. Яцків).

6781. Ти дївчино розмаїта, збавилась мі лїта,
А як я тї збавлю зиму, то підеш зі сьвіта. (Охрим.).

6782. Погадай си, дївчинонько, як то було зразу,
Як сї їло грушки, япка, коло перелазу.
Як сї їло грушки, япка, як сї пило пиво,
А чо сї так ни зробило, як сї говорило?
А перши сї говорило, жи сї побиремо,
А тера сї вже говорит, жи сї розійдемо. (Сороки).

6783. Ой дївчино, дївчинонько, яка ти зрадлива,
Ти казала, будеш моя, а ти мнї здурила. (Ямниця).

6784. Шуми дубе, гаразд буде, дзелена лїщино,
Прошу тебе, не зрадь мене, молода дївчино.
Та як мене, каже, зрадиш, сама марне згинеш.
Долів річков бистренькою на Дунай поплинеш.
Ой Дунаю, Дунайчику, чиста вода в тобі,
Ой щось мила наробила, лиш погадай собі. (Жураки).

6785. Шуми, дубе, гаразд буде, зелена лїщино,
Прошу тебе, не зрадь мене, молода дївчино!
Ой зрадилась вітця, матїр, тай Бога сьвітого,
Прошу тебе, не зрадь мене, хлопця молодого. (М. Яцків).

Пор. висше ч. 6723.

6786. Ой дївчино молодейка, я з тобов кохав ся,
Ой ти мене ізрадила, я не сподївав ся. (Волосянка).

6787. Ой заплачеш, дївчинонько, заплачеш, заплачеш,
Як ти свого миленького в коханки зобачиш. (Розділ).

6788. Не стій, не стій, дївчинонько, з красним кавалєром,
Та як він до тебе прийде, сєдь си під комином.
Під комином як ти сєдиш, то він тї загріє,
А ти як до него вийдеш, то він тї обсьміє. (Кульчицї).

6789. Ой гіля, білї гуси, на Дунай, на Дунай,
Чогос хтїла, тос дістала, типерка ни думай. (Врб.).

6790. Ой що я сї находив, намісив болота,
Ой ю вйинций ни піду, жибис була злота. (Страдче)

6791. Ти гадаєш, дївчинонько, що я в теби стою,
Маю я ще таких більши, що гинут за мною. (Іванівцї).

6792. Ой у поли керниченька, у поли, у поли,
Ой най тебе, моя дївко, в серце колька вколи. (Розділ).

6793. Не сьмійте сї, дївки, з мене, бо то не подоба,
Хоть я буду свинї пасти, то й тото худоба. (Нагуєвичі).

6794. А я ішов горі селом та в пальчики свиснув,
Та вінесла дївчинонька горівки на присцу.
А я хлопец добрий був, горілочку віпив,
А ти дурна дївчинонько, розум би ти віплив. (Солуків).

6795. Ой зломила кітка лабку[1]), а корова[2]) шию,
Вважий вважий, файна любко[3]). бо вже те лишню. (Хотїнь).

Угринів Гор.: 1) Гуска ногу. 2) Кобила. 3) Будь здорова, дївчинонько.

6796. Виносив я до дївчини штири зерна бобу,
Ззїлас, каже, мою працю, ззїла бис хоробу. (Ямниця).

6797. Ти горонько камінная лупай же ся. лупай,
Молодая дївчинонько, єнчого си шукай. (Цеперів).

6798. Ой дївчино, дївчинонько, любив єм тї доси,
А тепер тї най той любит, що вонючі носи. (Дїдилів).

6799. Стоїт верба над водою, похилила гілє,
Не май, моя дївчинонько, на мене надії.
Не май, моя дївчинонько, на мене надії,
Бо я ходив до єнчої тамтої неділї.
Не май, не май, дївчинонько, на мене охоти,
Бо я ходив до єншої тамтої суботи. (Цеперів).

6800. Похилив сї дуб на дуба, а явір на явір,
Ти не моя дївчинойка, я не твій кавалір. (Запитів).

6801. Ти гадаєш, дївчинонько, що о тебе стою,
А я задру ногу на тї і на маму твою. (Лукавиця Нижна).

6802. Ти казалас[1]), дівчинонько, шос пані вилика,
Ти ни варта воду[2]) пити з мого чиривика. (Кнг.).
Грабовець: 1) Ти гадаєш. 2) А ти не варт води.

6803. В тамтім боці на толоці пасла ся кобила,
Мине дівка покинула, а в Жида служила.
Ой дівчино, дівчинонько, яка ти огида,
Покинулас свою віру, полюбилас Жида. (Глядки).

6804. Ой дівчино, дівчинонько, зачеши си кудла,
А ти підеш з сего села, бо ти дуже мудра.
Ой дівчино, дівчинонько, зачеши[1]) си пейса,
А ти підеш[2]) з сего села, бо ти не тутейша. (Тумирє).
Дідилів (тільки 2-ий куп.): 1) Підкрути. 2) Вибирай сї.

6805. Ой дівчино, дівчинонько, воли за рікою,
Тримай цноту за поясом, будеш панєнкою. (Вовчків).

6806. А де ти сї забавила, біленька, тоненька?
Ой то ми сї навтємила тая неділенька.
А де ти сї забавила, десь сї заросила?
Я би не ляг з тобов спати, хоть бись ні просила. (М. Яцків).
Пор. Врабель, ст. 211, ч. 591.

6807. Бодай тебе, дівчинонько, чорний пес напудив,
Узєв єм ті раз у танец, там руки спаскудив.
Дайте мені, люди добрі, руба руку втерти,
Вже бим не брав біду в танец до самої смерти. (Старі Богород.)

6808. Ей як я си засніваю, ей тудуду дайна,
Тос сє мині навверила, рибко моя файна! (Велеснів).

6809. Попід гору високую чорний ворел гудит,
Хвалила сї Настунунє, що ї гейцир любит.
Не хвали сї, Настунуню, не сьвіти му в вочи,
Бо він казав в моїй хаті, що тебе не хоче. (Іванівка).

6810. а) Ей дівчино, дівчинонько, очи ти сьміют сє,
А хоть тебе хлопці любет, в старости не шлют сє. (Голгочі).

6811. б) Ей дівчино. дівчинонько, вочка ти сьміют сє,
Та хоч тебе хлопці люблєт, старости не шлют сє.
Ой дівчино, дівчинонько, вочкаб не сьміяли,
Тебеб хлопці не любили, старостиб сє слали. (Іванівка).

6812. Ой дівчино дівчинонько, дай ти, Божи[1]) щисьтє,
Щобис тілько старіст мала, як на дубі[2]) листє.

Ой дївчино, дївчинонько[3]), бис сї ни віддала,
Бис на мени[4]) молодого три рокі[5]) чикала. (Явче).

Топорівцї: 1) Дарую ти. 2) Що на вербі. 3) Щобис тілько старіст мала 4) Щобис мене. — Дусанів: 2) Що на дубі. 3) Абис тілько старіст мала. 5) Щобис така молоденька на мене.

6813. Бодай ти сї, дївчинонько, тай тогди віддала,
Коли в мори на каменї ружі розцвітала. (Ворохта).

6814. Не желуйте, дївчатонька, ой за мєсничками,
Будете сї косичити в лїтї косичками. (Ямниця).

6815. А хоть в тебе, дївчинойко, воли і корови,
То все хлопцї таки ласі на чорнейкі брови. (Запитів).

6816. Я до тебе находив сї, тебе налюбив сї,
А ти взєла віддала сї, а я не вженив сї.
А ти взєла віддала сї, собі ґосподинї,
А я бідний сирітонька аж ходжу й до нинї. (Войнилів).

6817. В тамтім боцї на толоцї пас ся кінь в кульбацї[1]),
Не вір, дївко, парубкови, як тому собацї.
А собака як тє вкусит, то сє знайдут лїки,
А парубок як тє зрадит, пропадеш на віки. (Глядки).

1) Сїдло.

6818. Любив я тє, дївчинонько, любив я тє досить,
Най тє тепер та той любить, що деготь розносить. (Бишки).

6819. Ти казала, дївчинонько, що я тебе лапав,
А за тобов пес кудлатий аж сї заталапав. (Дусанів).

6820. а) Ой дївчино, дївчинонько, не[1]) до тебе я йду,
Запри свої воротенька[2]), я си иньшу[3]) знайду. (Хотїнь).

Григорів: 1) Ой не думай, дївчинонько, що. 2) Воротонька. — Іванівцї: 2) Ти запри си файну браму. 3) Ліпшу.

Пор. Саламон, ст. 69, ч. 3.

6821. б) Не до тебе, дївчинонько, не до тебе я йду,
Запри собі воротенька, я си єнчу найду.
Запри собі воротенька, запри си лїщину,
А я хлопець молоденький найду си дївчину. (Бабухів).

6822. Ой ти кажеш, дївчинонько, що я в тебе стою,
А я в тебе скілько стою, що на ґралї гною. (Бишки).

6823. Ти гадаєш, дївчинонько, що за тобов гину,
А я таких двайцять штири маю на годину.

Ти гадаєш, дївчинонько, що я тя кохаю,
А я тебе, дївчинонько, під пятою маю. (Таурів).
Пор. Коломийки, II, 3832.

6824. а) Ти казала, дївчинонько, жи я сї волочу,
Ану дай ми штири воли, а чи я тї схочу. (Пісочна).

6825. б) Ай ти мовиш, дївчинице, що я волоцюга,
Від неділї до неділї ходжу коло плуга.
Ай ти мовиш, білявчино, що я ся волочу,
А дай минї штири воли, я тебе не хочу.
Аж бис дала штири воли, а штири корови,
Я до тебе не поверну, бос коло дороги. (Печеніжин).

6826. в) Не диви ся, дївчинонько, що я ся волочу,
Давай менї штири воли, я тебе не хочу[1]).
Давай менї штири воли, а пєту корову,
А я тебе тай не хочу на свою голову. (Івачів).
Жураки: 1) То я тї не схочу.
Пор. Кол. ст. 83, ч. 607.

6827. г) Почиви сї, дївчинойко, як я сї волочу,
Давай минї штири конї, я тибе ни хочу.
Давай минї штири конї і пєтого бика,
Я тибе таки ни хочу, бо ти биз'язика. (Ожомля).

6828. д) Не диви сї, дївчинонько, що я сї волочу,
Давай менї штири воли, я тебе не хочу.
Щоб я мала штири воли, яб ними ворала,
Яб такими шмаркачими комин затикала. (Вовків).

6829. а) Забуду тє, компанійо, забуду, забуду,
Бо без твоє подвіронько ходити не буду.
Забуду тє, сусїдонько, забуду тє швидко,
Бо вже з мого подвіронька на твоє не видко. (Охрим.).

6830. б) Забув бим тя[1]), дївчинонько, забув бим тя швидко,
Щоби[2]) з твого подвіренька на моє не видко. (Біла).
Іванївцї: 1) Ой дївчино. — Григорів: 2) Коби.

6831. в) Повер бим тя, дївчинонько, повер бим тя швидко,
Коби з мого подвіренька на твоє не видко.
Повер бим тя, дївчинонько, повер бим тя певне,
Коби мої чорні очи не плакали ревне. (Ходовичі).

6832. г) Темна нічка, петрівочка, не можу заснути,
Смутна люба дївчинонька, не можу забути.

Забув бим тя, дївчинонько, забув бим тя швидко,
Коби з твого подвірочка на моє не видко.
(Гол. II, ст. 282, ч. 199).

6833. Хиба тогди, дївчинонько, мої мисли згасиш,
Коли свою білу ручку та з моєю звяжеш.
Хиба тогди, дївчинонько, я тебе забуду,
Як на віки із сим сьвітом прощати ся буду.
(Гол. II, ст. 309, ч. 343).
Пор. Гол. II, ст. 345, ч. 537.

6834. Ой не ходи коло води білими ногами,
Не уривай мого серця чорними бровами.
Ой не ходи коло води, нехай тя забуду,
Нехай тебе инший любит, я тебе не буду.
(Гол. II, ст. 291, ч. 248).

6835. Ой коби я човник[1]) мав, як маю виселце,
Пиривіз би я тибе[2]), моє любе серце. (Іванівці).
Біла: 1) Човен. 2) Я би тибе пиривіз.

6836. І я змок, і кінь змок, і кульбака змокла,
Отвори ми, дївчинонько, кришталеві окна. (Ходовичі).
Пор. висше ч. 6577.

6837. Ой на ставі нема води, віпили воропцї,
Припадає по сїм дївок на єдного хлопцє.
Ой на ставі нема води, віпили ворони,
Ти не маєш чоловіка, я не маю жони. (Угринів Гор.).

6838. Не чули ви, люди добрі, такої примівки:
В тебе нема чоловіка, в мене нема жінки. (Волосів).

6839. Ой дївчино молоденька, личка румяного,
Переночуй, дївчинонько, мене молодого. (Кропив. Н.).

6840. Ой дївчино, дївчинойко, пириночуй мени,
Їдну нічку на припічку, другу коло себи. (Лозина).

6841. Та бо чоботята мої, викрешіт ми вогня,
Та повідж ми, Марисуню, чи далеко до дня? (Дидьова).

6842. Ой дївчино, дївчинонько, тамтось менї гожа,
Та як в лїсї при дорозї червоная рожа.
Ой дївчино, дївчинонько, тамтось менї пишна,
Та як в лїсї при дорозї біленькая вишня.
Ой дївчино, дївчинонько, тамтось менї люба,
Присталась ми до серденька, як кора до дуба. (Сеняговка).

6843. Ой дївчино, дївчинонько, бій сї Пана Бога,
Шукай мого капелюшка коло оборога. (Михайловичі).

6844. Не вір, дївко, парубкови, що він тобі шепче.
А він таку правду має, як пес воду хлепче. (Ямниця).

6845. Ой у лїсї на полянї два дуби зелені,
А дївчина на постели, двері відхилені. (Кульчиці).

6846. Ой дївчино молоденька, не дай погибати,
Возьми коня до стаєнки, а мене до хати.
Дай коневи, дай коневи сїна тай оброку,
А менї дай молодому постївку широку. (Кропив Н.).

6847. Ни кажи сє, дївчинонько, до дому водити,
Бо я тобі ни рідний брат, можу тє зрадити
Бо я тобі ни рідний брат, ти ни моя сестра,
Обоєсьмо молоденькі, охота нас знесла. (Таурів).

6848. Ти виділа, дївчинонько, що я молоденький,
На щос гнала воли пасти я в гай дзилиненький? (Жур.).

6849. Бодай тебе, дївчинонько, сїм раз дїдько мучив,
Навішалась кораликів, мене дїдько скусив. (Ж. Павлї, ст. 198).

6850. Ой не люби, дївчинонько, двох разом на силу,
Возьми собі посторонок та йди в березину.
. . . . ой тай тідїниці,
Завів дївча в березину, загнув копаницї. (Дубенка).

6851. Штири воли як соколи, березове ярмо,
Заплати ми, дївчинонько, щом тї любив дармо. (Волщнів).

6852. В теби тілько чисноти, що в камини води,
Шкода твої, дївчинонько, краси та уроди. (Іванівцї).

6853. а) Ой дївчино, дївчинонько, дївчино ягітко,
Як їм сї тї ни налюбив[1]), най тї любит дїтько.
(Труск. М. Яцків).
Дусанів: 1) Як я тї сї не налюблю.

6854. б) Ой дївчино, дївчинонько, дївчино ягідко,
Не можу тї[1]) змірковати, що в тобі за дїтько. (Вороблевичі).
Дидьова: 1) Си.

6855. в) Ой дївчино, дївчинонько, дївчино ягідко,
Любилась мі, не взєлась мі, най тє бере дїдько. (Охрим.).

6856. Рибко-ж моя солодонька, рибко моя, рибко,
Менї-ш то ся та на тебе подивити бритко. (Кропив Н.).

6857. Казав ім тї, дївчинонько, шануй сє, шануй сє.
Не хтїлас сє шанувати, тепер не жалуй сє. (Охрим.).

6858. Тай із гори загреміло, а з долу ся хмарит,
Закрий, дївко, головочку, бо грум у тя вдарит.
Закрий, дївко, головочку, айбо вна закрита,
Бо вже твоя головочка від Бога побита. (Уйбард).

6859. Ой упала вожиледа з високого неба,
А вже тобі, дївчинонько, віночка ни треба. (Кнг.).

6860. Ой бодай тя, дївчинонько, ой бодай тя, бодай,
Ой як будеш умирати, рученьку ми подай. (Нагуєвичі).

6861. Кувала ми зазуличка в горідци на свеклї,
Буде, душко, через тебе моя душка в пеклї.
Буде, душко, через тебе, через твою хоту,
Буде тай шє на тім сьвітї моя душка в плоту. (Підзахарич).

6862. Ой деж ти ся, дївчинонько, розуму навчила?
Ой попід гай зелененький, яким волочила.
Ой деж ти ся, дївчинонько, розуму набрала?
Попід гаєм зелененьким, як телятка гнала. (П. Ст. Б. 1865 р.).
Пор. Коломийки, І, ч. 1575.

4. Дївчата до хлопцїв.

6863. Чи й у вас так, як у нас, така поведїнка,
По два гроші хлоп хороший, два талярі дївка. (Чорні Ослави).

6864. Ой по під гай зелененький дївча стерню допче,
Та махає рученьками: ходи сюда, хлопче! (Денисів).

6865. Чи ти такий маґаляс як я маґаляска?
Чи ти такі штани маєш, як моя запаска? (Завалів).

6866. Ой синейка камізелька, а ґузики срібні,
Ой то ми си, козачейку, обоє подібні. (Запитів).

6867. Ой ти мовиш, парубочку, що ти син вітцївський,
Захлястав єсь кахтанину, як дїд михайлївський. (Нагуєвичі).

6868. Напрєду ти сорок пасем тай ти помотаю,
Як ти буде хто питати, кажи, що не знаю. (Ворохта).

6869. Коби було не греміло в недїлю на Йвана,
Була бим тї мій миленький, горішків нарвала.

Була бим ти тай нарвала в нову запасочку,
Була бим ти їх сховала аж на колїдочку. (Рибно. Велеснїв).
Пор. Кол. ст. 105, 1167.

6870. Болят руки від роботи, а ноги від танцю,
Болят вочка дивити сї на теби, коханцю. (Стрілче).

6871. Подиви ся, парубочку, на себе й на мене.
Чи такі то чорні очка, як в тебе, так в мене. (Кропив. Н.).

6872. Не диви ся, парубочку, що дївка як сосна,
Подиви ся, парубочку, чи витче вна кросна.
Не диви ся, парубочку, що дївка пещена,
Подиви ся, парубочку, чи піч їй мащена. (Мшанець).

6873. Ой ци правда, ци не правда, моє коханїчко,
Що хотїли обтинати твоє волосїчко? (Тухля).

6874. Ой не ходи понад воду, білявий Іване,
Та най твоє біле личко від вітру не вяне. (Войнилів).

6875. Ей хлопче, каже, хлопче, що тобі солодче[1]),
Ой ци медок, ци горівка, ци хороша дївка? (Жураки. Волосів)
Войнилів: 1) Що ти найсолодше.

6876. а) Парубочку рудий, рудий, не слухай ти людий,
Слухай мене молодої, порадочки мої. (Кропив. Н.).
Пор. Кольберґ, II, ст. 97, ч. 141, 5.

6877. б) Товаришу, каже, любий, та не слухай людий.
Слухай мене молодої, бесїди милої. (М. Яцків).

6878. Ой запряду веретено, запну за куделю,
Та не ходи, песїй сину, де я ти не велю. (Боберка).

6879. Ци я тобі не казала, тай не говорила:
Сиди дома, не йди нїгде, чей бим тя любила!
(Гол. II, ст. 433, ч. 586).

6880. Ой хлопчино, хлопчинонько, такийсь ми миленький,
Як у лїтї при дорозї явір зелененький. (Зал. ст. 189).
Пор. Гол. II, ст. 326, ч. 439.

6881. Ти не явір, ти не явір, а я не билина,
Є у тебе отець, мати, а в мене родина.
(Гол. II, ст. 260, ч. 72).

6882. Ой Івани, вдовин сину, та я тибе любю,
Сїдай собі коло мени, най кі приголубю. (Усте над Черем.).

6883. Ой повіяв буйний вітер з гори на долину,
Так ті люблю, песїй сину, як мати дитину. (Невід.).

6884. Сїдай же но коло мене, низенький, маленький,
Твоє личко біленькоє, як мід солоденький.
(Гол. II, ст. 317, ч. 392).

6885. Леґінику молоденький, ни бери ко ґуґлю,
Буде мати нарікати, що я тебе люблю.
Та най би вна нарікала, лиш коби ни била,
Я би тебе, леґінику, про тото любила. (Кобаки)

6886. Ой кує ми зазуличка, тай кує таркатий,
Любила бих тє, леґіню, кобес ни шмаркатий.
Ой кує ми зазуличка, тай ше кує сивий,
Любила бих тє, леґіню, кобес ни плаксивий. (Підзахарич).

6887. Ой леґіню молоденький, кажу ти, леґіню,
Ци я з тобов ни стояла нічку на неділю?
Ци я з тобов ни стояла, та ни говорила?
Було в личко цулувати, я ни боронила.
Було в личко цулувати, кілько се хотїло,
Щоби тебе молодого до мнї ни кортїло. (Кобаки).

6888. А чомуж ти не такий, як тамтої ночи,
Голосок сї ізмінив і чорненькі очи. (Невід.).

6889. Ой біленька зазуленька, а чорнії вочи,
Скажи минї, мій миленький, десь був сеї ночи? (Шибалин).

6890. Ой ни знаєш, леґінику, як дївча любити,
Але прийди під віконце: Дай ко води пити. (Чорні Ослави).

6891. Ой жиби я була знала, що ти мій миленький,
Була бим ти показала перелаз низенький.
Ой коби я була знала, що ти мене любиш,
Була бим ти показала, тільки переступиш. (Завалів).

6892. Люби мене, гарний хлопче, хоть я невеличка,
Буду тобі щебетати, як перепеличка. (М. Яцків. Іванівцї).

6893. Та коли-ж мя вірне любиш, люби-ж мя самую,
Не поглядай оченьками на суку другую!
(Гол. II, ст. 317, ч. 388).

6894. А Івась воли пас, а дївчина бички,
Купи, купи, Івасинко, жовті черевички.
А вся мама тебе знала, черевички купиш,
А я мамцї оповіла, що ти мене любиш. (Берґомет).
Пор. Коломийки, I, 1059.

6895. Як поїдеш з кіньми[1]) на ніч, заграй на дудочку,
А я буду стоятоньки[2]) в вишневім садочку. (Цеперів).
Вільки Мазов.: 1) Як поведеш конї. 2) А я тебе зачекаю.
Пор. Коломийки, II, 4629.

6896. Як поведеш конї на ніч, заграй на свистївку,
То я тебе зачекаю в зеленім барвінку. (Вільки Мазов.).

6897. Ой ти маєш сиву свиту, а вороні конї,
Як до мене приїжджаєш, я плещу в долонї. (Ж. Павлї, ст. 179).

6898. Айбо тото не клининка, зазулино ціре,
Прийди, прийди, мій миленький на моє подвіре!
(Гол. II, ст. 411, ч. 480).

6899. Надлетїли дикі гуси, сїли у тростину,
Просилам тї, парубочку, бис прийшов в гостину. (Кульчицї).

6900. Ой посїю руту круту, най хто хоче допче,
Прийди нинї на вечеру, кучерявий хлопче. (Голгочі).

6901. Я до тебе козака, ти до мене польки,
Приїдь, приїдь, мій миленький, звару ти фасольки (Раковець)

6902. Ой дубочку зелененький, листє ти зелене,
Ой приходи, мій миленький, що вечер до мене. (Нагуєвичі).

6903. Чомус тогди не прийшов, як сьвічка горіла,
Тато пішли, мама пішли, я сама сиділа. (Біла).

6904. Чомус тоди не приходив, коли місяць зійшов,
Був бис собі поговорив тай до дому пішов. (Волщнїв)

6905. Ой кувала зазулечка, кувала, кувала,
Стояв милий під віконцьом, я о нїм не знала.
Не стій, милий, під віконцьом, ходи си до хати,
Упало ми веретенце, не́ кому підняти. (Мшанець З.).

6906. Ой вийду я на болонї, пасе любко конї,
Ой любочку солоденький, дай раду голові. (Нагуєвичі).

6907. Ей Івасю, Івасуню, дай коникам сїна,
Тай положи головоньку на мої колїна. (Михайловичі).

6908. Ой летіла зазуленька, тай мовила гайду,
Ой деж я тя, мій миленький, з кониками найду? (Нагуєвичі).

6909. Ой ци тебе, парубочку, породила мати,
Ой що твої підківочки на камени знати? (Нагуєвичі).
Пор. Коломийки, I, 2597.

6910. На зеленім заріночку дрібноє камінє,
Пізналам ті, мій миленький, по твоїм сумлїню.
Ой я тебе, мій миленький, від тепер пізнала,
Томуж їм си, мій миленький, з тобов покохала. (Орелець).

6911. Ей до мене, парубочки, до мене, до мене,
Солодкая яблїночка на подвірю в мене.
Солодкая яблїночка, ще солодша грушка,
Ой до мене, парубочки, бо я ваша душка (Голгочі).
Пор. Гол. II, ст. 421, ч. 525—526.

6912. а) Ой стояла дївчинонька під новим острішком.
Та вабила парубочка волоським горішком.
Та вабила парубочка, кликала до хати,
Дам я тобі гребенини кучарі чесати.
Ходи, ходи, парубочку, ходи, ходи, серце,
Дам я тобі з волоського горіха дзеренце. (Пасїчна).
Пор. Коломийки, I, 2608. — Кол. ст. 113, 1431.

6913. б) Ой стояла дївчинонька під новим острішком.
Тай гулила молодчики волоским горішком.
Ой до мене, молодчики, до мене, до мене,
Очи чорні, брови повні у мене, у мене! (Ж. Павлї, ст. 202).

6914. Ой сусїдний парубойку, сусїдний, сусїдний,
Дала я ти принадойку, типер будеш бідний. (Лозина).
Пор. Коломийки, II, 4240.

6915. Та чого ся, парубоньку, так до дому квапиш,
Ти нїчого там не маєш, нїчого не втратиш. (Дидьова).

6916. Бодай тибе, парубойку, з такою любою,
Я си пальцї пощибала, бігла за тобою. (Ямельна).

6917. Ой дубочку зелененький, дубочку, дубочку,
А відкі тї візирати, файний парубочку?
А відкі тї візирати, ци ни з за рогаткі,
Соколуню Дмитруню, не сходиш ми з гадкі. (Ямниця).
З 1-им купл. пор. Гол. II, ст. 314, ч. 372.

6918. Ой піду я до сусіда позичити соли
Щоби з тобов постояти, любий мій соколи. (Ямниця).

6919. Ти, соколе, лети в поле пшениченьку жати,
А ти, бідо, сиди дома діти колисати. (Уйбард).

6920. Ци я тобі не казала, казав би ти дідько!
Коли пішки не приходиш, хоць конем приїдь ко!
(Гол. II, ст. 383, ч. 684).

6921. Чи ти коню осідланий, чи ти коню сивий,
Ой а деж ти од'їжджаєш, а мій чорнобривий? (Зал. ст. 188).
Пор. Гол. II, ст. 325, ч. 435.

6922. Напиши ми чорні очи, подай воронoньці,
Най я знаю, що ти робиш в чужій сторононьці. (Страдче).

6923. Ой зацвила цинторія, та як тая тоя,
Щоби тибе ни віддали, то бим була твоя.
А я тую цинторію зимлев прикопаю,
Як вислужиш свої літа, я ті зачикаю. (Лозина).

6924. Ой їхала машинонька тай дуже свистала,
Я на тебе, парубочку, три літа чекала. (Кнїгинин).

6925. Любила я парубочка, та не свою долю,
Ой тілько я наробила свому серцю болю.
Ти не знаєш, парубочку, як мене любити?
Одну ручку за пазушку, другов обіймити.
Одну ручку за пазушку тай полаcкотати,
Другов ручков обіймити тай поцюлювати. (Запитів).

6926. Ой туркнула нога в ногу, підемо до дому,
Серце моє ласкавеє, не кажи нікому. (Солуків).
Пор. Гол. IV, ст. 444, ч. 5.

6927. Ей Андрію, Андрієчку, не кажи нікому,
Дам я тобі перстенину, як прийду до дому.
Дам я тобі перстенину с трома камінцями,
Лиш не кажи коло коршми межи леґінями!
(Гол. II, ст. 320, ч. 409).

6928. Любімо ся, кохаймо ся, аби ніхто ни знав,
Аби мине чирез теби ніхто шельмов ни звав. (Іванівці).

6929. Ой як маєш мя любити, люби потаємне,
А як вийдеш межи люде, не мругай на мене. (Підбереже).

6930. Ой не кивай оченьками, не мруґай бровами,
Бо то люде всьо донесут до моєї мами. (Солуків).

6931. І на теби і на мени ниславойка впала,
Коло тої кирничейки, де я воду брала.
Коло тої кирничейки, коло того броду,
Коло тої студеної, де я брала воду. (Сороки).

6932. Ти роду май маленького, а я великого,
Твоє серце женихливе, а я не від того. (Орелець).

6933. Стоїть верба над водою, половина в воді,
Ой ци ми ся не любили, лем погадай собі!
(Гол. IV, ст. 501, ч. 69).

6934. Поливю ся раз в віконце, а два рази в люстро,
Чом не прийдеш, парубочку, без тебе ми скучно. (Велеснів).

6935. Їде човен, води повен тай сє віхєтує,
Іде дурень до дівчини, тай сє віпитує.
Не йди човен, води повен тай ни віхитуй сє,
Ни йди, дурню, до дівчини, тай ни віпитуй сє. (Ніжнів).

6936. Ой ти мислиш, калабаю, жи я ті кохаю,
А я тобов, калабаю, комин затикаю. (Лозина).
Пор. Коломийки, II, 3829.

6937. Ти си мислив, козачейку, що я ті кохала,
Я чекала до неділї, щобим погуляла. (Запитів).
Пор. Коломийки, II, ч. 3830.

6938. Ей ти кажиш[1]) парубчику, що я ті любила,
Ти по мої хатї ходив, я сї ни дивила[2]) (Жур.).
Запитів: 1) Ти си мислив. 2) Козаченьку. 2) Я чекала до неділї, щобим сї напила.

6939. Ой мій милий чорнобривий не добре гадає,
Ніби менї в очи сьвітит, енчої шукає.
Не сьвіти ми, милий в очи, менї сьвітит сонце,
Ти гадаєш, що ті люблю, а я не доконче.
Як би я ті, парубочку, любила, любила,
Я би з тобов постояла хоть би мати била.
Як би я ті, парубочку, кохала, кохала,
Я би з тобов постояла, хоть би мати знала. (М. Яцків).
Пор. Коломийки, II, 3880.

6940. Ой ти кажеш, парубочку, що я тебе люблю,
Та най тебе тії люблят, що по трістю трублят. (Бишки).

6941. Ни лести се, лиґінику, ни лести, ни лести,
Котис ни мав тілько чести горівки принести. (Чорні Ослави).

6942. Ой не ходи, парубочку, та не носи ябка,
Та не годуй дівчиноньки, аби була гладка.
Ой дївчина гладка, гладка, лиш ногами косит,
Які она ябка має, не для тебе носит. (Ходовичі).

6943. Ти до мене не ходи, не носи нічого,
Моя мати вобійде сї без зетє такого. (Іванівка).

6944. Сварют мене, клинут мене, мій милий, за тебе,
Прошу тебе, не гнївай си, не ходи до мене.
Прошу тебе, не гнївай си, прошу твою волю,
Люби собі котру хочеш, я ти не бороню.
Люби собі котру хочеш, котра тобі мила,
Жебис вітак ни банував, шом ти боронила. (Видинів).

Пор. Кольберґ, II, ст. 124, ч. 199, 2.

6945. а) Альбо ти мі, любку, люби, альбо ти мі лиши,
Бо до мене жвавий панич дрібні листи пиши. (Невід.).

6946. б) Ни сама я ту прийшла, привели мі люди,
Федуньо мі підмовив, що ми добре буде.
Або ти мі, дурню, люби або ти мі лиши,
Бо до мене не такий дрібні листи пиши. (Кульчиці).

6947. Воли мої половії, ярма золотії,
Ни маєте, парубочки, я з мене надії. (Пасічна).

6948. Чи я тобі не казала, хороший леґіню,
Ой чи маєш, чи не маєш на мене надію. (Перегінсько).

6949. Я на тебе, парубочку[1]), важу, тай[2]) не важу,
Саміс ми сї учепив[3]), по правдї[4]) ти скажу. (Журавно).

Коропець: 1) Дївчинонько. 2) І. 3) Самас ме се учипила. 4) До вочий.

6950. Чи я тобі не казала, казала ти ненька,
Ти до мене не ходи, бо я ще маленька[1]). (Григорів).

Хотінь: 1) Бо я молоденька.

6951. Ой як я ти не мовила, мовили ти люде,
Що з нашого закоханя нічого не буде. (Нагуєвичі).

6952. Ой не ходи попід хату, не допчи лілії,
Бо лілію-м посадила своїй компанії. (Охримівці).

6953. Ти до мене не ходи, старий карабузе,
Бо видопчеш ти мені загон кокорузи (О. Коцан).

6954. Ой не ходи в ходачках, не ходи в чоботях,
Та не роби дрібні слідки по моїх воротях. (Розлуче).

6955. а) Ой хлопчику, голубчику, не ходи до мене,
Скажут люди. правда буде, що ти любиш мене. (Тухля).

6956. б) Ой не сідай коло мене в широкім ремени,
Скажут люди, правда буде, що ти любиш мене. (Вовків).

6957. в) Ой ни сідай коло мени, ни глипай на мене,
Будут люди говорили, жи ти любиш мене. (Зелів).

6958. а) Агу на тя, чорна бідо, чому ся не вмиєш?
Та не сідай коло мене, бо мя повалєєш. (Нагуєвичі).

6959. а) Нечесана, невмивана, чому сї не вмиєш?
Не сідай ми коло любка, бо го завалєєш! (Скобичівка).

6960. Коло млина яворина, на березї гречка,
А ти мене не зачіпай, буде суперечка. (Березина).

6961. Ой не сїчи тай не рубай зеленого дуба,
Та не сідай коло мене, колим ти не люба.
Ой не сідай коло мене, ти зрадочко моя,
Шукай собі другу любку, бо я вже не твоя.
Шукай собі другу любку з чорними очима,
Я з своїми сивенькими стану за плечима. (Видинів).

6962. Ой ти мене не займай. бо ти мнє не займеш,
Щобис ходив сьвіт поперек, такої не знайдеш. (Куропатники).

6963. Не зачіпай мене, дурню, бо я донька ксьондза,
Бо я маю перстенець з самого мосьондза. (М. Яцків).

6964. Стоїт верба над водою, полочи корінє,
Ни стій, дурню, коло мени, ти ни минї рівнє. (Лозина).

6965. Відступи ся, парубочку, від мойого личка,
Бо коштує сто золотих єдна половичка. (Кропив. Н.).

6966. Ти до мене не ходи, не збавлєй си ночи,
Любити тя не буду[1]), бо ми ся не хоче. (О. Коцан).
1) Вар. Я за тебе не піду.

6967. Ой засїдай, не засїдай, не піду за тебе,
Видєт мої чорні вочи, не господар с тебе.
Не господар, не господар, не господаруєш,
Та як прийде темна нічка, в дома не ночуєш. (Постолівка).

6968. Ой туруду, ой туруду, ни ставай на груду,
Ни погледай очиньками, я твоя ни буду.
Ни погледай очиньками, ни стискай плечима,
Бо я твоя тай ни буду[1]) ш чорними вочима.
Ти до мени ни ходи тай ни залицей се,
Бо я твоя ни буду, бо ти ни умив се. (Куропатники).

Черче (1-ий куп.): 1) Бом ни твоя дївчинонька.

6969. Ой ци я ти не мовила тай не говорила,
Великого щастя треба, щобим твоя била. (Кропив. Н.).

6970. Ой ни гукай, мій миленький, ни гукай, ни гукай,
Як я ти сї наприкрила, енчої си шукай. (Явче).

Григорів: 1) Давно я ти відповіла.

6971. Ти до мени не ходи, куций, коротенький,
Бо до мене хлопец ходит високий, тоненький.
Ти до мене не ходи, бо не маєш чого,
Я до теби не вогору, бо маю йинчого. (Іванівка).

6972. Зійшов місяць, зійшов місяць на два сороківцї,
Ой маю я два ледїнцї, оба пасут вівцї.
Оден пасе, оден пасе, а другий загонит,
А за мною молодою очками поводит.
Не поводи оченьками по минї, по минї,
Нема твого подарунку жалного на минї.
Нема твого подарунку, лиш оден червоний,
Здає ми ся, мій миленький, шос дуже гонорний.
Ой який ти тай гонорний, я ще гонорнішча,
Ти до мене не говориш, я тому раднїшча. (Видинів).

6973. Ой ішла я дорогою, ішла я, ішла я,
Питали сї парубочки, чия я, чия я.
Ой ни ваші, парубочки, ни ваші, ни ваші,
Ой бо я си полюбила молодого Йвасї. (Пасїчна).

6974. Покочу я перстенину покочу, покочу,
Ой мій милий не любю тї, лиш сї з тобов дрочу. (Пасїчна).

6975. А який ти гидкий, бридкий, а я яка пишна,
Кудаж би я очи мала, щобим за тя пішла?
А який ти гидкий, бридкий, я тя прикрасила,
Білим личком, як сонїчком, чорними очима. (Зал. ст. 190).

6976. Повій, вітри, на тополю, тополя, тополя,
Не важ, дурню, на дївчину, бо не буди твоя. (Глядки).

6977. Чиї коні на припоні, а мої на шнурі,
Пізнаю тя, дурний дурню, по твоїй натурі. (Вулька Гамулець.).

6978. Ой не тутка цвите рутка, але в чистім поли,
Сонце низько, вечір близько, верни ся, соколе. (Посіч).

6979. Де ти їдиш, де ти їдиш[1]), чому сї ни верниш,
Бо там[2]) гора високая тай сї пиривернищ. (Жур.).
Нагуєвичі: 1) Та де йдеш, та де йдеш. 2) Відти.

6980. Питалам ся того вітру, що з тих сторін віє,
Скажи менї, де мій милий, тай що ся з ним діє. (Біла).

6981. Вчерас не був, ниніс не був, принеси тя Боже,
Моє серце без твоєго житойки не може. (Кунин).

6982. Ой жела я пшиниченьку до купи колосьом,
Та маю я коханочка з біленьким волосьом.
Ой жела я пшиниченьку під колос, під колос,
Видит ми сї, мій миленький, що ти любиш когось. (Горуцько).

6983. Ой а гиля, білї гуси, а гиля в тростину:
Як я тебе не дістаку, на віки загину.
(Гол. IV, ст. 465, ч. 158).

6984. Ни купуй ми горівоньки, ни став ми на лядї,
Бо тож тота горівонька на виликій зрадї. (Вороців).

6985. А я тибе, йидинаку, два роки любила,
Я від теби, єдинаку, горівки ни пила.
Ще тя буду, єдинаку, єден рік любити,
Буду щастя трібувати, чи нї будеш бити. (Страдче).
Пор. Коломийки, II, ч. 3564.

6986. Ой стояло два блавати коло мої хати,
Не сьмієш ми нїц казати коло моїхати. (Бабухів).

6987. Ти горбачу, ти смаркачу, в червонім поясї,
А ти мене не чіпай, до мене ти засї. (Хотїнь).

6988. Ой кувала зазуленька тай на перебою,
Ведїт мене до домоньку, бо сї сама бою. (Ямниця).

6989. На високуй полонинї зима ня запала,
Добре було, леґінику, закім тя не знала.
Та як єм тя, леґінику, зазнала, зазнала,
Не одна ми роботиця позадки зостала. (Уйбард).

6990. Ай дубочку зелененький, дубочку, дубочку,
Ой здрадливі очи маєш, файний парубочку. (Вороблевичі).

6991. Ой дубочку зелененький, де впадеш, там гниєш.
Ти молодий парубочку, не по правдї жиєш. (Михайловичі).

6992. Ой ци тото істна правда, ци люди вчинили,
Та що тебе коло мене в стодолї їмили. (Тухля).

6993. Леґінику молоденький, вус ти си засїяв,
Штирис разки перекотив, ничос ми ни вдїяв! (Кобаки).
Пор. Кольберг. II, ст. 164, ч. 297, 4.

6994. Де на тебе нужда впала, як на камінењко,
Та я з тобов поломила своє сумлїнењко. (Кропив. Н.).

6995. Ой ци правда, ци неправда, коханїчко моє,
Щось утїкав через жито, через озимоє. (Тухля).

6996. А я з гори на долину не зайду, не зайду,
Загубилам щастє, долю, не знайду, не знайду.
Згубила я щастє, долю, та через неволю,
В містї славнім, в домі крайнім, гультаю, з тобою. (Батятичі).

6997. А в городї росте зїлє, зацвило синенько,
На що ти мя покидаєш таку молоденьку? (Дусанів).

6998. Або я сї утоплю, або сї загублю,
Чого мине покидаєш, коли я тї люблю! (Батятичі).

6999. Як маєш мя любитойки, то люби раз нараз,
Як мя маєш покидати, покинь мене зараз.
Як мя маєш покидати, покинь хлїба їсти,
А як підеш до другої, шобись ни міг сїсти.
Як мя маєш покидати, покинь воду пити,
Шоб тї було прикро-нудно иншую любити. (Руда Сїл.).

7000. Ти гадаєш, парубочку, що за тобов плачу,
Я ще рочок подївочу, такого не втрачу. (Хотїнь).
Пор. Коломийки, II, 3682.

7001. Чого мине покидаєш, праву руку даєш?
Щаслива ти дорожейка, куди погадаєш. (Батятичі).

7002. Ой у полї рїчка, рїчка, через рїчку кладка,
Не покидай, мій миленький, не казала мамка.
(Гол. II, ст. 370, ч. 654).

7003. Бодай жи тє Господь скарав та за мою тугу,
Я гадала, що мя любиш, а ти любиш другу. (Іванівий).

7004. Парубочку жовтокосий, тай жовтокосатий,
Ще мнї будеш рік любити, як будеш жонатий. (М. Ядків).

7005. Парібойку пирибірний, чо пирибираїш?
Пирибравіс двайціть штири, на пету гадаїш. (Ожомля).

7006. Як ти мене вірно любиш, люби тебе, Боже.
А як мене тай зраджуєш, скарай жи тї, Боже. (Пасїчна).

7007. а) Любилам тя, парубочку, як оріха зерне,
А тепер тя обминаю, як колюче терне. (Печенїжин).
Пор. Ж. Павлї, ст. 199. — Гол. II, ст. 312, ч. 361. — Коломийки I, 650, і висше, ч. 6258.

7008. б) Я любила миленького, як з горіха дзерне,
Так го буду обходити, як колєче терне.
Я любила миленького, як мати дитину,
Так го буду обходити, як Жид солонину. (Гвізд.).

7009. Лїпше було, гарний хлопче, щобись ся не родив,
Колись мене та не любив, щось до мене ходив. (Зал., ст. 184).
Пор. Гол. II, ст. 424, ч. 431.

7010. а) Ой дубочку дзелененький, лист на тобі ясний,
Парубочку молоденький, словамис прекрасний.
Ой словамис тай прекрасний, вража тобі думка,
Докім тебе не любила, цвилам як галунка. (Волосів).
Пор. Коломийки, I, 2606. — Саламон, ст. 23, ч. 10.

7011. б) Ой ти дубе кучерявий, гіля твоє рясне,
Ти козаче молоденький, слова твої красні.
Слова твої прекраснії, а чортова думка,
Поким тебе не любила, булам як голубка.
Гула, гула як голубка, полинула в поле,
Сїлам собі на могилї: гореж менї, горе!
Найшлам собі кубелечко, де утка несет ся,
Ой чуюж я через людей, вражий син сьміє ся.
Ой хоч сьмій ся, хоч не сьмій ся, лихо тобі буде,
Хоріти меш, боліти меш, а смерти не буде! (Ж. Павлї, ст. 137).

7012. Ой загинеш, молоденький, загинеш, загинеш,
Та як мене молоденьку любити покинеш. (Задарів).

7013. Ой коби я була знала, що ти мя покинеш,
Була бим ти зготовила наперед трутини.
Була бим ти зготовила, була бим ти дала,
Щоби тебе вже по минї єнча не кохала. (Осташівцї).

7014. Ще ти маю, мій миленький, дві слові вповісти:
Як тамтої не покинеш, підеш землю їсти. (Коропець).

7015. Як мя будеш покидати, перестань хліб їсти,
Аби тобі трудно, нудно коло иншої сїсти.
Як мя будеш покидати, покинь воду пити,
Аби тобі трудно, нудно иншую любити. (Зал., ст. 182).

7016. Викинь паву з за голови і ружові квіти,
Минї люди повідали, жи ти маєш дїти. (Лозина).

7017. Ой леґінї, леґіники, та леґінї два вас,
Та ни ходїт попід хати та ни робіт галас.
Ой ни ходїт попід хати та ни галасуйте,
Возміт собі по дївчинї та господаруйте.
Возміт собі по дївчинї, по милій дитинї,
А з вас будут ґосподарі, а з них ґосподинї. (Ясенів Гор.).
Пор. Коломийки, II, ч. 4726.

7018. Леґіники молоденькі, леґіники милї,
Пішлибисти за дївчити і за штири милї. (Чорні Ослави).

7019. Ой з кокольом пшениченька, з кокольом, з кокольом,
Теперішнї парубочки шукают за польом.
Теперішнї парубочки шукают за польом.
Ой брали би по три морґи, шоби й за сліпою.
На поли ся нїц не вродит, ой що з того буде,
Ой з ким же ти, гожий хлопче, вийдеш межи люде? (Дусанів).

7020. Ой піду я у лїсочок, вітну си вилочки,
Дєкую вам, парубочки та за сьпіваночки. (Солуків).

7021. Ой піду я у лїсочок та вітну си вили,
Дєкую вам, парубочки, шосте мнї любили. (Солуків).

7022. Дякую вам, парубочки, та за компанїю,
Щом ся не раз нагуляла з вами у недїлю.
Дякую вам, парубочки, та за компаноньку,
Щосьте мене в темну нічку вели до домоньку. (Хотїнь).

7023. На тім боцї при потоцї горішки трісут сї,
Дала бих вам по писанцї, курки не нисут сї. (Пістинь).

7024. Ей за чергов, парубочки, за чергов, за чергов,
Ей щоби нас ни вигнала ґаздиня кочергов. (Сгр.).

7025. Вой ци так в вас, як у нас все на поли манна,
По таляру парубок, по тисячу панна. (Кунин)

5. Милий.

7026. Щоб я мала миленького, ах Боже мій, Боже,
То я би так процвитала, як в городї рожи. (Таурів).
Пор. висше ч. 6271.

7027. Ой коби я, Боже, знала, котрий мій миленький,
Я бим его закликала на мід солоденький.
Ой коби я, Боже, знала, де мій любко оре,
Пішла бим сї подивити, ци широке поле. (Пасїчна).

7028. Ой коби я, Боже, знала, котрий мій миленький,
То я би му передала ремінь червоненький. (Кропив. Н.).

7029. Коби роса не студена, мороз не білейкий,
Радї бисте люди знати, котрий мій милейкий. (Дидьова).

7030. Аби сте мі посїкали на мачок дрібненький,
То я би вам не вповіла, котрий мій миленький.
Аби сте мі посїкали на дрібну капусту,
Когом собі полюбила, то сї не попущу. (Михайловичі).

7031. Ой у поли плужок оре, зачіпає в пеньки,
Нїхто не знав тай не буде, котрий мій миленький. (Крехівцї).

7032. Ой мамуню, мамунцуню, маю миленького,
По тім боцї, де я сама, того чорненького.
Ой мамуню, мамунцуню, я вам признаю ся,
Він чорнявий, я білява, я з ним кохаю ся. (Дусанів).

7033. Ой коби ти, мати, знала, котрий мій миленький,
Розчесав си кучереньки на личко біленьке.
(Гол. IV, ст. 455, ч. 93).

7034. Гей столику яворовий, столику жовтенький,
Хто на тобі карти грає, тото мій миленький.
(Гол. II, ст. 451, ч. 679).

7035. А як милий заговорит, як дзвінок задзвонит,
А як же він усьміхне ся, душа радує ся. (Таурів).

7036. Ой по горі, по долинї, зелений май сходит,
Нема кому розвідати[1]), що мій милий робит. (Осташівцї)
О. Коцан: 1) Відвідати.
Пор. Гол. II, ст. 347, ч. 550.

7037. а) Там під гаєм зелененьким буйний вітер віє,
Нема кому полетїти, що мій милий дїє.

Ой чи хорий, чи здоровий, чи буде вмирати,
Нема кому полетіти, та ся відвідати. (М. Яцків).

7038. б) Вітер віє, шелевіє, тай порохом сіє,
Коби то еї довідати, що мій милий діє.
Вітер віє, шелевіє, тай порохом мече,
Десь мій милий в дубровоньці в сопівку щебече.
(Жеґ. Павлї, ст. 186).

Пор. Саламон, ст. 27, ч. 29.

7039. Ой Господи милосерний, ой щоби я дала,
Що мій милий нинька робит, ой коби я знала. (Чорні Ославе

7040. Тече вода по каміню, тай по біленькому,
Кому тоту воду пити? Мому миленькому. (Жеґ. Павлї. ст. 185).

7041. Куда ходжу, туда ходжу, все думаю думку,
Що ще не був мій миленький лиш раз в ревідунку. (Гвізд.).

7042. Ай у мого татуника в коморі оконце,
Мій миленький такий красний, як на небі сонце. (Кропив. Н.).

7043. Ой вродила верба грушки, тай похилила ся,
Чи мій милий такий ладний, чи я вдивила ся? (Трудовач).

7044. Ой місяцю ясний, ясний, який милий красний,
Ой Господи добротливий, коби чорнобривий! (Олеша).

7045. Ой оден дуб зелененький, а другий дуб ярий,
Оден милий чорнобривий, а другий білявий. (Завалів).

7046. А мій милий чорнобривий, а мій милий ладний,
На котрого подивлю ся, все ни такий жадний. (Куків).

7047. Ой піду я на малини робучої днини,
Виломлю я миленькому палички з калини.
Ой йде милий дорогою тай паличку струже,
Ой якже я, мій миленький, любю тебе дуже. (Цуснів).

7048. Я червоний горошочок по тичцї снував сї,
А мій милий чорнобривий на пана придав сї. (Батятичі)

7049. А мій милий чорнобривий, тай чорнобривенький,
Понад чоло кучерита, як мачок дрібненький[1]). (Вовків).
Волцнїв: 1) А в станї тоненький.

7050. А мій милий чорнобривий, на станї тоненький,
Чи всїм людям чи йно минї такий солоденький? (Лозина).

7051. А мій милий невеликий, лиш пелехатенький,
Ци всім людем так як мені[1]) як мід солоденький? (Ямниця).
Журави: 1) Має личко як яблучко.

7052. Ци ти милий такий красний, ци я ся вдивила,
Ци всім людям, ци лиш мені такас, бідо, мила? (Кропив. Н.).

7053. У мойого милейкого чорноє волося,
Коли іде горі селом, дуже му яло ся.
(Гол. IV, ст. 515, ч. 125).

7054. Ніхто такий не файненький та як мій миленький,
Ой як іде через село, як сосна тоненький. (Волцнів).

7055. Черевички невеличкі, підківки маленькі,
Козаченько чорнобризий, ой то мій миленький. (Гвізд.).

7056. а) Коло млина яворина та вода йорданска,
Ой такого любка маю, як дитина панска. (Перегінсько).

7057. б) Тече вода з під города, тече вода даньска,
А мій милий на личеньку як дитина паньска. (Ситїхів).
Пор. Коломийки, II, ч. 5014.

7058. Ой високо хмари ходє, а низко впадают,
Хорошого любка маю, найже люде знают.
Хорошого любка маю, хороші ми вбоє,
Ой мила нам розмовонька, де ми сами двоє. (Видинів).

7059. Ой у мого миленького красна головочка,
Хто би не знав, то би казав, що то позліточка. (Ямниця).

7060. А у мого миленького кучері жовтенькі,
Ой я би сї не мінєла за воли сивенькі. (Волцнів).

7061. А на горі яре жито, дрібне колосїчко,
Мій миленький не великий, жовте волосїчко. (Кропив. Н.).

7062. Ой вийду я, мій миленький, на затильні двері,
Покажи ми біле личко, жовтії кучері. (Бишки).
Пор. Гол. IV, ст. 464, ч. 156.

7063. Ой зроблю я косиченьку саму бервінькову,
Закосичу кресанину свому миленькому.
Соломяний капелюшок павами вбтичений,
Здає ми ся, мій миленький, що позолочений.
(Гол. IV. ст. 448, ч. 37).

7064. Ой на горі плужок оре, мій милий погонич,
Зачесав си кучерики, ходит як попович. (Голгочі).

7065. Ой за ланом пшениченька, за ланом, за ланом,
Нема мого миленького, десь поїхав з паном.
Нема мого миленького, десь в полю плугатор,
Зачесав си кучерики, ходит як мандатор. (Осташівці).

7066. Ой по-під гай зелененький, по-під ліс темненький,
Заносит мя від милого голосок миленький. (Голгочі).

7067. Чого вікна побіліли, чи вітер з морозом?
Чи мій милий такий файний, чи мій дурний розум? (Копичинці).

7068. Тече вода з під города, тече мала річка,
А мій милий такий ладний, як в городі чічка. (Трудовач).
Пор. Ж. Павлї, ст. 194. — Саламон, ст. 23, ч. 6.

7069. Ей мій милий єдиначок тай зацвив як мачок,
А я єго мила дружі, зацвила як ружі.
Ой та ружі процвитає, бо ружі саджена,
А я буду бідувати, на тотом роджена. (Братишів).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, ч. 3565.

7070. Ой зелїзна сопілочка, вісїмнайцїть дерок,
Ой то з мого миленького файний кавалерок. (Ямниця).

7071. а) Скочив пес біз овес з білими лапками,
Найладнїйший мій миленький межи парубками. (Волщнів).

7072. б) Ой зацвило сине зїлє купками, купками,
Найфайнїйший мій миленький межи парубками. (Пісочна).

7073. в) Ой летїла зазуленька тай махнула фостом,
Ой поїхав мій миленький мурованим мостом.
Мурованим мостом, мостом, через панські брами,
А мій милий найфайнїщий межи парубками. (М. Яцків).

7074. Мило ми сї подивити на тоті гостиньцї,
Куда ходит мій миленький в білї полотненьцї. (Іванівці).

7075. Ой дай, Боже, на день дощу, на вечер погоди,
Як поведе мій миленький коники до води.
Ой дай, Боже, на день дощу, щоби відхолодло,
Щоби мому миленькому личко відмолодло. (Охримівці).

7076. Ой не видко того села, іно видко дуби,
Куда сїло, поїхало закохане любе. (Григорів).

7077. Ой вийду я на улицю, стану на керницю,
Подивю сї за миленьким на Новоселицю. (Рахиня).

7078. Та як будеш, мій миленький[1]), майданом їхати.
То погейкай на волики, щоби ті пізнати[2]). (Пасічна).
Посіч: 1) Файна любко. 2) Чувати.

7079. а) Утоптана доріженька долів тими ріньми,
Топтав єї мій миленький червоними кіньми. (Кропив. Н).

7080. б) Подивлю сї сюди, туди, подивлю сї ріньми.
Чи не їде мій миленький червоними кіньми.
Подивлю сї сюди, туди, тими мочірами,
Чи не їде мій миленький сивими волами. (Пасїчна. Ямниця).

7081. А як бричка мальована, а кінь вороненький,
Головонька зачесана, тото мій миленький. (Біла).

7082. Богдай же сї на млинівці кладочка звихнула,
Щоби мене за миленьким гадочка минула. (Волчківці).

7083. Та як я си нагадаю тай за миленького,
Тогди менї не давайте меду солодкого. (Руда).

7084. Тече вода з під города і крижочка леду,
А мій милий чорнобривий солодший від меду. (Трудовач).

7085. Ой на горі на високій пасе кінь турецкий.
А менї ся іспододобав милий лопянецкий. (Мізунь).

7086. Всадила я яблїночку, ще си всаджу грушку,
Ходит милий по городї в білїм капелюшку. (Мшанець).

7087. По чому тя[1]), мій миленький, пізнавати маю?
По жовтому[2]) волосєчку тай[3]) по обуваню. (Тухля).
Перегінсько: 1) По чім тебе. 2) Чи по рудім. 3) Чи.

7088. Ой по росї, сивий коню, по росї, по росї,
А я свого миленького чую по голосї. (Красносїлцї).

7089. а) А я свого миленького пізнаю по дусї,
А мій милий чорнобривий в білїм капелюсї. (Охримівцї).

7090. б) Ой по водї, сивий коню, по водї, по водї,
А я свого миленького пізнаю по ходї. (Охримівцї).

7091. в) Білї гуси, білї гуси на ставу, на ставу,
А я свого миленького пізнаю по стану.
Білї гуси, білї гуси по водї, по водї,
А я свого миленького пізнаю по ходї.
Не ставте го в серединї, поставте го з краю,
А я свого миленького на милю пізнаю. (Трудовач).

7092. г) А я свого миленького пізнаю з далека,
Що[1]) високий, а тоненький[2]), як в лісї[3]) смерека.
А я свого миленького пізнаю по станї,
А як вийде на улицю в біленькім кафтанї.
А я свого миленького пізнаю по дусї,
А як вийде на улицю в сивім капелюсї. (Біла).

Іванівцї (лиш 1-ий купл.): 1) Він. 3) Тая. — Тисьменичани: 2) Бо він тонкий, а високий.

7093. д) А я свого миленького пізнаю з далека,
Як високий, так тоненький, як в гаю смирека.
А я свого миленького пізнаю, пізнаю,
Як високий, так тоненький, як смирека в гаю.
А я свого миленького пізнаю по дусї,
Їди польом, сивим коньом, в чорнім капилюсї.
А я свого миленького пізнаю по ходї,
Як вбире сє в чиривички, ходит по городї. (Жуків).

7094. е) Ой на водї білї гуси, на водї, на водї,
А я свого миленького пізнаю по ходї.
А я свого миленького пізнаю з далека,
Як тоненький, так високий, як в лїсї смерека.
А я свого миленького пізнаю по дусї,
Їде польом сивим коньом в сивім капелюсї. (Дусанів).

В Нивицях і Іванівцях записано тільки два перші куплети з таким початком: Ой по водї, сиві воли, по водї, по водї.

7095. а) А я свого миленького з далека пізнаю,
Він біленький, румяненький[1]), як калина в гаю (Кур.).

Явче: 1) Бо він тонкий тай високий.

7096. б) А я свого миленького з далека пізнаю,
Як він ходит та співає по зиленім гаю. (Іванівцї).

7097. Сосновая коновочка, дубовеє денце,
Не стій, милий, коло мени, не вяли ми серце. (Глядки).

7098. Ой любім сї, мій миленький, любім сї, любім сї,
Де багато людий стоїт, тамки не сходім сї. (Вовків).

7099. Любимо ся, мій миленький, й любитись будемо,
Та ніхто нас не розлучит, хіба аж помремо. (Осташівцї)

7100. Ой на горі воли в ярмі, на передї конї,
Не дала бим миленького за штири червоні.
Ой на горі воли в ярмі, на передї вівцї,
Не дала бим миленького за три сороківцї. (Виднів).

7101. Ой я піду на водицю з новими конвами,
Милий воли напуває з жовтими рогами. (Ветлина).

7102, Ой ходила по городі, полола петрушку,
А мій милий був за дружбу, я була за дружку. (Таурів).

7103. А з за гори високої літає голубка,
Десь мій милий не знати де, а я бідна тутка. (Біла).

7104. Ой ни відти вітер віє, вітки мині треба,
Визираю миленького з під самого неба. (Пісочна).

7105. а) Ой зацвила черешенька у чотири квітки,
Я ся дивю, чи не прийде мій милий з да-відки. (Боберка).

7106. б) Ой вродила Чорногора червоні ягідки,
Визираю, ци не прийде, мій милий з да-відки. (Мшанець. З.).

7107. Очи-м собі придивила на тую дорогу,
Чи не їде мій миленький з Бережан до дому. (Котузів).

7108. Очи-м собі придивила з придива, з придива,
Нема мого миленького, не маж там без дива. (Котузів).

7109. Заревіли баранчики з полонини йдучи:
Очка ми ся придивили миленького ждучи.
(Гол. IV, ст. 459, ч. 118).

7110. Ой зацвила колопенька матїрна, матїрна,
Привези ко миленького, колійо вечірна.
Ой зацвила колопенька, буде відцвитати,
Ой колїя як приїде, то буде свистати. (Волосів).

7111. Ой коби я була знала, що йде милий з Веньґер,
Тобим була визирала в неділю цілий день. (Жур.).

7112. Ой дротова дороженька, дротова, дротова,
Ніхто нею не перийде, но моя братова.
Ой дротова дороженька, дірочки маленькі,
Ніхто нею ни перийде, іно мій миленький. (Явче).

7113. Ой вийду я[1]) на горойку[2]), подивлю сї в поли,
Чи не їде мій милейкий на воронім[3]) кони.
Ой вже їде, ой вже їде, рукою махає,
Червоною хустиною слези обтирає. (Запитів).
Ситїхів: 1) А я вийду. 2) Горбочок. 3) Сивенькім.

7114. А я ходжу, візираю з гори високої,
Ци не вийде мій миленький з брами широкої. (Рибно).

7115. Іде милий горі селом, маленькі слідочки,
Аж ся на нім ґузи сьвітят в чотири рядочки. (Розлуче).

7116. Ой вже вечір вечеріє, вже сонце колує,
Ой вже моє закохане до дому вандрує. (Завалів).

7117. Очи ми ся придивили з паньскої обори,
Чи не їде мій миленький з високої гори. (О. Коцан).

7118. Вжем сорочку тай вишила шовковою нитков,
Вжем си очи видивила, милого не видко.
(Гол. II, ст. 348, ч. 552).

7119. Покочу я персьцінец по дубовій кладці,
Чи де іду, чи що роблю, все милий на гадці.
Ой пущу я голосочок в дзелену дубину:
Поверни ся, мій миленький, бо за тобов згину. (Дусанів).

7120. Ой вийду я на гороньку, махну я рукою:
Поверни ся, мій миленький, згину за тобою. (Дусанів).

7121. Ой місяцю перекрою, сьвіти наді мною,
Ой що ти ми, милий, зробив, гину за тобою. (Кропив. Н.).

7122. А мій милий на горі, а я на долині,
Якжеж ми ся серце крає на дві половині. (Дусанів).

7123. Куди ходжу, куди ходжу, все мині на гадці,
Я би свого миленького возила у тачці. (Ґвізд.).

7124. Ой літала біла гуска на ставок пливати,
А я в тобі, мій миленький, люблю все думати. (Іванівці).

7125. Як я собі нагадаю та за миленького,
То не виджу перед собов сьвітка біленького. (Ж. Павлї, ст. 172).

7126. Ой туруду, туду руду, туду рудудочки,
Не сходит ми мій миленький ніколи з гадочки. (Голгочі).

7127. а) Ой мій милий любий гладкий, не зійдеш ми з гадки,
Ти ми тоді з гадки зійдеш, як до мене прийдеш. (М. Яцків).

7128. б) Ой нависли чорні хмари, нависли, нависли,
Не сходиш ми, мій миленький[1]), ні з гадки, ні з мисли.
Аж тогди ти мій миленький із гадочки зійдеш,
Як на моє подвірєчко з музиками прийдеш. (Волосів).

Біла (лиш 1-ий купл.): 1) Не зійдеш ми, моя мила.

З 1-им купл. пор. Зал. ст. 193 і Коломийки, II, 4597 та висше 6071—2.

7129. Ой заходит то сонїчко за терновий садок,
Не знаєш ти, мій миленький, кілько у мня гадок?
Ож би усї звізди з неба писарями стали,
Та іщі би мої гадки не переписали!
(Гол. IV, ст. 505, ч. 85).

7130. Ходит пташок понад дашок з чорними лапками,
Заходиш ми, мій миленький, з ріжними гадками. (Волщнів).

7131. Де би з тобов постояти, де би з тобов сїсти?
Де би тобі, мій милейкий, всю правду вповісти? (Боберка).

7132. Ой дивно ми молоденькі, ой дивно ми, дивно.
Казав милий, що ту буде, а єго не видно. (Кропив. Н.).

7133. Тече вода з під города, назад не верне сї,
Як не виджу миленького, серце в минї рве сї.
Тече вода з під города, бистренька, бистренька,
А деж ти ся забавляєш, розмово миленька? (М. Яцків).

7134. Ой не видко того села, іно видко тичку,
Ой не видко миленького, йно єго сестричку. (Черче).

7135. Ни вижу тї, мій миленький, ни вижу, ни вижу,
То як листок на трепетї, так за тобов дрижу. (Чорні Ослави).

7136. Як я свого миленького не виджу, не виджу,
То я свою челядоньку в дому зненавиджу.
Як я свого миленького на годину уздрю,
То я свою челядоньку та усюю люблю.
(Гол. II, ст. 316, ч. 384).

7137. Одна верба родит грушки, а друга повидло,
Чому тебе, мій миленький, оттуда невидно? (Перегінсько).

7138. а) Чомуж тебе, мій миленький, нїгде не видати,
Ци ти хорий, ци здоровий, ци не пущат мати? (Мшанецъ).

7139. б) Де ти ся дїв, мій миленький, що тя не видати,
Чи ти хорий, чи здоровий, рада би я знати. (Тустань).

7140. Ай у мене молодої горох на коморі,
Давном била, мій миленький, с тобов на розмові. (Кропив. Н.).

7141. Ой пігнали сиві хмари, пігнали, пігнали,
Давносьмо сє, мій миленький, обоє видали. (Голгочі).

7142. а) Друлю лавку за муравку, най лавка плаває.
Ах то мені за миленьким серце омлїває.
(Гол. IV, ст. 465, ч. 161).

7143. б) Вітер віє, шелевіє, вітер повіває,
Тото-ж мені за миленьким серденько вмлїває.
(Гол. II, ст. 313, ч. 369).

7144. Сьвітит місяць, сьвітит місяць, сьвітит, а не гріє,
Однак мені за миленьким моє серце млїє. (Зал. ст. 190).
Пор. Саламон, ст. 39, ч. 103 і 106.

7145. Ой сиділа на гостинци, конопельки терла,
Не виділа миленького, та мало ни вмерла. (Глядки).

7146. Куди гляну, туди гляну, все гречанні копи,
Як не маю миленького, не маю роботи. (Голгочі).

7147. Ой до гаю дороженька, до гаю, до гаю,
Цирис теби, мій миленький, роботи ни маю. (Кнг.).

7148. Як я свого миленького ни виджу на вочи,
То мині сї молоденькій робити не хочи.
Як я свого миленького на вочиньки вздріла,
Тоди мині роботонька у руках горіла. (Вороців).

7149. Ой змарніло моє личко, змарніло, змарніло,
За тобою, мій миленький, що тя не виділо. (Біла).

7150. Я у броду брала воду, не виділам денця,
Не видалам миленького, не втїшила серця.
(Гол. II, ст. 316, ч. 383).

7151. Кукурудзи не сапані, курудзи зелені,
За милим ся розщибаю, розуме шалений.
Кукурудзи висапані, кукурудзи буйні,
За милим ся розщибаю, розуме мій дурний. (Ф. Кайндл.).

7152. Тече вода з під города по білім креміню,
Не виділам миленького, як в тамту неділю. (Голгочі).

7153. Який тиждень невеличкий, тяжко перебути,
Коби борше до неділї, коби з милим бути. (Невід.).

7154. Ой іsiйшов місяченько, ой коби ще зірка,
Коби прийшов мій миленький тай став коло двірка.
Ой ізійшов місяченько, ой коби ще сонце,
Коби прийшов мій миленький, заграв під віконце (Перегінсько).

7155. Кобим свого миленького хотя коли вздріла,
Так би ми ся іздавало, що я цукор їла. (Кропив. Н.).

7156. Прийди, прийди, мій миленький, тай стань під віконци
А я скажу свої мамі, що то сходит сонци. (Іванівці).

7157. Ой кувала зазуленька в лісї на пеньочку,
Прийди. прийди, мій миленький, в зеленім віночку. (Вовків)

7158. Ой кувала зазуленька в лісї на ячмени,
Прийди, прийди, мій миленький, в червонім ремени. (Вовків).

7159. Ой кувала зазуленька в стодолї на розї,
Приїдь, приїдь, мій миленький, на кованім возї. (Іванівка).

7160. Коло млина ясенина, коло двору троста,
Приїдь, приїдь, мій миленький, я для теби росла. (Іванівці).

7161. Закувала зазулечка у лїсї буковім,
Ходи сюда, мій миленький, щось я тобі повім. (Тухля).

7162. Ой у саду, винограду саджу садовинку,
Прийди, прийди, мій миленький, скажи ми новинку. (Войнилів).

7163. Ой сиділа під сосною, махала рукою,
Прийди, прийди, мій миленький, посидиш зі мною. (Іванівці).

7164. Поцїлуй мя, мій миленький, я в личенько два раз,
А я тебе поцїлую, але ще не зараз. (Перегінсько).

7165. Прийди, прийди, мій миленький, я тї сї надію,
Я тї в вечір поцюлюю, бо я в день ни сьмію. (Грг., Голгочі).

7166. Мій миленький поважненький, поважно се дивит,
Як у личко поцїлує, крисанив захилит. (Перегінсько).

7167. Прийди, прийди, мій миленький, я тя ся надію,
Як не прийдеш в четвер рано, то прийди в недїлю.
(Вільки Мазов.).

7168. Прийди, прийди, мій миленький, я те визираю,
Як сивая зазуленька соловія з гаю. (Григорів).

7169. Ой до гаю доріженька, до гаю, до гаю,
Прийди, прийди, мій миленький, бо ни витримаю. (Біла).

7170. Оден чобіт на обцасї, другий на пітковї,
Прийди, прийди, мій миленький, станим на розмові. (Шибалин)

7171. Прийди, прийди, мій миленький, я но сама сиджу,
Вжем си вочі видивила, а тебе не виджу. (Охрим.).

7172. Ой кувала зазуленька в лїсї на рапачу,
Прийди, прийди, мій миленький, пай я тї зобачу. (Вовків).

7173. Прийди, прийди, мій миленький, або ми ся присни.
Щоби ми ся що не стало з виликої мисли. (Іванівцї).

7174. Прийди, прийди, мій миленький, хоть на годиночку[1]),
Розвесели моє серце[2]), хоть половиночку[3]). (Холоїв, Скобичівка).
Вовків: 1) Годиноньку. 2) Мого серця. 3) Половиноньку.

7175. Закувала зазуленька у Львові на ринку,
Вийди, вийди, мій миленький, на єдну хвилинку. (Вілька).

7176. Ой вже вікна побілїли, бо на дворі мороз,
Вийди, вийди, мій миленький, тай розпусти голос. (Печенїжин).
Пор. Гол. IV, ст. 464, ч. 154.

7177. Ой прийди си, мій миленький, вечером темненьким,
Напою тя від корови молоком тепленьким.
Ой прийди си, мій миленький, якос тото буде,
Ой тож твоя дороженька заплачена буде.
Ой прийди си, мій миленький, прийди си, прийди си.
Та горами, долинами, кудай ходят лиси. (Кульчицї).

7178. а) Ой кувала зазуленька, ой кувала красна,
Прийди, прийди, мій миленький, дадут мама масла. (Ямниця).

7179. б) Ой кувала зазуленька тай кувала краса,
Прийди, прийди, мій миленький, дадут мама масла.
Ой кувала зазуленька, тай кувала сама,
Прийди, прийди, мій миленький, дадут мама сала. (Ямниця).

7180. Обіцєла пирога, вареничку дала,
Пирипрошаю тї, милий, бом сира ни мала. (Лозина).

7181. Ой ходїмо, мій миленький, в зелений садочок.
Скажем собі пашморґати дрібних ягідочок. (П. Ст. Б. 1865)

7182. Ой кувала зазуленька в лїсї на дубочку,
Прийди, прийди, мій миленький, вшию ти сорочку. (Острів).

7183. а) Ой засьвіти, місячейку, на межу, на межу,
Най я свому миленькому сорочку змережу. (Тухля).

7184. а) Дощік іде, роса паде на білу березу,
Та я свому миленькому сорочку мережу.
Та мережу, та мережу, а сподом циркую.
Та як прийде мій миленький, ще го поцїлюю. (Орелець).

7185. в) Дощик іде, роса паде на білу березу,
А я свому миленькому сорочку мережу.
Я сорочку та мережу, цирочки цирую,
Прихили ся, мій миленький, най тя поцілюю.
Прихили ся мій миленький, прихили ся д' мині,
Як ся мама прихиляє д маленькій дитині. (Павлик).
Пор. Гол. II, ст. 383, ч. 683. — Коломийки. II, 4457.

7186. г) Дощик йде, дощик йде на білу березу,
А я свому миленькому сорочку мережу.
Ой мережу, ой мережу ружовії квіти,
Щоби мене ни судили свикрошині діти. (Івачів).

7187. д) Не іди ти, леґінику, тай на польоване,
Дощик іде, роса паде, замочиш убранє.
Дощик іде, роса паде на білу березу,
А я свому миленькому сорочку мережу.
(Гол. II, ст. 361, ч. 613).

7188. Ой піду я у садочок тай розкушу грушу,
Прийди, прийди, мій миленький, розвесели душу. (Войнилів).

7189. Прийди, прийди, мій миленький, в біленькім кожушку,
Та сядь собі коло мене, розвесели душку. (Голгочі).

7190. Ой кувала зазуленька у Львові на ґанку,
Приїдь, приїдь, мій миленький, по свою коханку. (Дідилів).

7191. Прийди, прийди, мій миленький, д мині із вечері,
Змию тобі головоньку, розчешу кучері.
Головоньку бим ти змила, кучері зчесала,
До церковці віправляла, як намалювала. (Ямниця).

7192. Ой я в мого миленького жовтеньке волося,
А я його не чесала, такой відвело ся. (Нагуєвичі).

7193. Прийди, прийди, мій миленький, най тя намалюю,
У сьвітлонці на стінонці, де сама ночую. (Пісочна).

7194. а) А на моїй оборонці два дуби зелені,
Прийди, прийди, мій миленький, двері відхилені. (Кульчиці).

7195. б) Ой кувала зазуленька у лїсї на вільсї,
Прийди, прийди, мій миленький, нічого не бій сї. (Біла).
Пор. Гол. IV, ст. 468, ч. 187.

7196. в) Ой кувала зазуленька в лісї на орісї,
Прийди, прийди, мій миленький, нікого не бій сї.
Анї тата, анї мами, анї братової,
Прийди, прийди, мій миленький, до мене самої. (Нивиці)

7197. г) Ой кувала зазуленька в лісї на орісї,
Прийди, прийди, мій миленький, нікого не бій сї.
Прийди, прийди, мій миленький, або приплинь з водов,
Бо я роду не такого, не піду за тобов. (Волщнїв).

7198. д) Прийди, прийди, мій миленький, нічого не бій ся,
Та я тебе заховаю в сїнех за колїся. (Рахиня).

7199. а) Ой тож мої подушеньки понадували сї,
Коби прийшов мій миленький, повлєгали би сї.
Подивлю сї у віконце, чи далеко сонце,
Прийди, прийди, мій миленький, треба мі тї конче. (Кульчиці).

7200. б) Подивлю ся[1]) на[2]) віконце, чи високо сонце,
Прийди, прийди, мій миленький[3]), треба ми доконче[4]). (Біла).

Мшанець: 1) Ой подивю я. 2) В. 3) Нема мого миленького. 4) Го конче. — Кропивник Н.: 1) Ой подивю. 2) В. 4) Тя конче.

Пор. Гол. II, ст. 356, ч. 594 і ст. 320, ч. 408.

7201. Чи я тобі не казала, любко, під явором,
Моя хата новим шита, видко горі двором.
Моя хата новим шита, яблїночка стєта,
Прийди, прийди, мій миленький, ой кождого сьвєта.
Моя хата новим шита, а стїноньки білї,
Прийди, прийди, мій миленький, кождої недїлї. (Волосів).

7202. Прийди, прийди, мій миленький, принеси тї Боже,
Бо менї самі без тебе сидїти не гоже. (Дрогобич, Рахиня, Гнїзд.).

7203. Прийди, прийди, мій миленький, ни забудь за мене,
Ни тїш мої вороженьки, ни засмути мене. (Чорні Ослави).

7204. Ци я тобі ни казала вчора на дорозї,
Прийди, прийди, мій миленький, я спю в оборозї. (Пісочна).
Пор. Коломийки II, ч. 4585.

7205. Ой пташечки прилетїли, воробчики сїли,
Ішов милий, не повертав, через мої сїни.
(Гол. II, ст. 314, ч. 373).

7206. Ой тростова паличенька а в лузї стояла,
Не прийшов би мій миленький, хоть бим і вмирала.

7207. Куди хожу, туди хожу, а все понад воду,
Гей не прийде мій миленький на мою незгоду.
(Гол. II, ст. 407, ч. 757).

7208. Через гору високую шовковая нитка,
Чомус милий не приходит, яка нічка видка. (Березів).
Пор. Гол. II, ст. 317, ч. 393. — Ж. Павлї, ст. 188.

7209. Через гору високую убитий слїдочок,
Чому, милий, не приходиш, який ти смуточок? (О. Копан).
Пор. Гол. II, ст. 318, ч. 394 і ст. 348, ч. 553. — Ж. Павлї, ст. 188.

7210. Ой у мого миленького над вербами хата,
Він до мене не приходит, бо сї боїт тата. (Волосів).

7211. Барвіночку зелененький, стелиш ся низенько,
А ти милий чорнобривий, присунь ся близенько. (Ост., Іванівцї).

7212. Ей із гори на долину завернїм си воли,
Сядь си, милий, коло мене, най ворогів коле. (Осташівцї).

7213. Ой піду я на ставочок, наїмаю рибки,
Ой люблю тї, мій миленький, ворогам на збитки (Невід.).

7214. а) Ой ще зоря не зійшла, зійде вона, зійде,
Ой ще мила не прийшла, прийде вона, прийде.
Ой ще місяць не зійшов, ой зійде він, зійде,
Ой ще милий не прийшов, ой прийде він, прийде. (Баб., Дус.).
Пор. Саламон, ст. 28, ч. 39. — Коломийки, I, 3939.

7215. б) Ой ще місяць тай не зійшов, та чейже він зійде,
Ой ще милий та не прийшов, та чейже він прийде.
Ой ще місяць та не зійшов, час муісходити,
Ой ще милий та не прийшов, час му приходити.
Ой ще місяць та не зійшов, заступила хмара,
Нема мого миленького, не пустила мама. (Ф. Кайндль).

7216. Ой дай Боже на день дощу, на вечер погоди,
Як поведе мій миленький коники до води.
Ой дай Боже на день дощу, а на вечер снїгу,
Щоби не вів мій миленький коний до нічлїгу. (Красне).
Пор. Коломийки, II, 4622.

7217. . . . . Ой дуду, ой дуду,
А з ким же я сїсю нічку ночувати буду?
. . . . Сама із собою,
Прийди, прийди, мій миленький, розмов сє зо мною. (Ніжнів).

7218. Ой кувала зазуленька на високім горбі,
Та приїхав мій миленький, нема нічо в торбі.
(Гол. II, ст. 295, ч. 268).

7219. Вийди, вийди, мій миленький, з вечера в суботу,
А я вийду, поговору, покажу роботу. (Желдець).

7220. Щоб я була рибка, рибка, я бим утонула,
Я бим свому миленькому коня завернула.
Я бим коня завернула, коло него сіла,
Я бим свому миленькому всю правду вповіла. (Вовків).

7221. Шіґель-міґель-катана, горох на коморі,
Вчорам була, мій миленький, с тобов на розмові. (Нагуєвичі).

7222. Ой я в виру[1]) воду беру, на камени стою,
Люба мені розмовонька[2]), миленький[3],) з тобою. (Хотїнь).

Желдець: 1) Воду беру, 2) Не люба ми порадонька. — Орелець: 1) Ой я з виру. 3) Любенький.

Пор. Гол. II, ст. 347, ч. 547.

7223. Ой заросла тая стежка мохом тай травою,
Ни піду я розмовляти, миленький, с тобою. (Труск.).

7224. Ой не спали чорнї очи, не спали, не спали,
Но сидїли на порозї, милого чекали. (Вороців).

7225. а) Ци ти, милий, такий файний, ци менї здає сї,
Ой що мене через тебе спане не бере сї?
Не бере сї в ночи спане через цюлюване,
А у днину роботонька через візиране. (Солуків).

7226. б) Стоїт верба над водою, в воду схилила ся,
Чи ти, милий, такий красний, чи я вдивила ся?
Чи ти, милий, такий красний, чи менї здає ся,
Через тебе, мій миленький, спане не бере ся.
Через тебе, мій миленький, впаду в сухотоньки,
Не маю я в ночи спане, я в день роботоньки. (Дусанів).

7227. в) Я калину гну в долину, а калина в гору,
Коли я сє, мій миленький, з тобов наговору?
Я калину у долину, а калина гне сє,
Коли мене, мій миленький, спане не бере сє. (Бишки).

7228. Ой не спалам сесю нічку на волос, на волос,
Бом слухала, ци не вчую миленького голос. (Солуків).
Пор. Саламон, ст. 39, ч. 101.

7229. Ой зродила верба грушки, а тополя сливи,
Ніхто з милим не розлучить, бо не має сили.
(Гол. IV, ст. 944, ч. 39).

7230. Не знаєш ти, мій миленький, як си в неньки вкрасти:
Давай, мати, вечерати, жину коні пасти. (Копичинці).

7231. Ой жала я пшиниченьку, трищала солома,
Ой приходив мій миленький, я не була в дома. (Олеша).

7232. Ой стою я під сосною, личко в винограді,
Давном була, мій миленький, з тобов на пораді. (Кнігинин).

7233. а) Посїдали жовті птахи на мою стодолу,
Чого ти ся, мій миленький, так квапиш до дому?
Чого ти ся, мій миленький, так до дому квапиш,
Маєш неньку старенькую, вечері не втратиш. (Трудовач).

7234. б) А щож ти сє, мій миленький, так від мене квапиш,
В тебе ненька старенькая, вечері не втратиш.
В тебе мати старенькая, а тато голубий,
Сіни, хату отвирают: Де мій синок любий? (Котузів).

7235. а) Здибав мене мій миленький коло коваленька,
Тай взяв мене за рученьку: де йдете, миленька?
Здибав мене мій миленький коло мої тети,
Узєв мене за рученьку: де ви мила, йдете? (Кнігинин).

7236. б) Коби борзо зосеніло, коби місїць сьвітив,
Коби мене мій миленький на дорозї стрітив.
Стрітив мене мій миленький просто коваленька,
Узєв мене за рученьку: Де ідеш, миленька? (Ж. Павлї, ст. 195)
Пор. Саламон, ст. 25, ч. 20. — Кольберґ, III, ст. 39, ч. 324—225.

7237. в) Коби ділай до вечіри, коби до смирканї,
Коби вийшло проти мени моє закоханє.
Коби ділай до вечіри, коби місїць сьвітив,
Коби мене мій миленький на дорозї стрітив.
Коби ділай до вечіри, кобижто, кобижто,
Буде личко цілюване, аби ни знати що. (Врб.).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 4549 і висше 6149.

7238. Чи я тобі не казала, мій милий молоде,
Ой не ходи дорогою, йно поза городи.
Ой як будеш, мій миленький, дорогов ходити,
Будут за нас молоденьких люди говорити. (Осташівці).

7239. Я гадала молоденька, що поле горіло,
То сї мого миленького личко рум'янїло.
Я гадала молоденька, що соненько сходит,
А мій милий чорнобривий по городку ходит. (Дрогобич).
Пор. висше, ч. 6651.

7240. Ой зела я пшениченьку під колос, під колос,
Щось минї сї причуває миленького голос. (Дрогобич).

7241. Ой бодай тя, мій миленький, бодай тя, бодай тя,
То не раз ня поганьбила матїночка за тя.
То не раз ня поганьбила, ще хотїла бити,
Щоби с тобов не стояти тай не говорити. (Кропив. Н.).

7242. Не дайте ми вечеряти, не дайте ми їсти,
Лиш ми дайте із миленьким на лавицю сїсти. (Кропив. Н.).

7243. Ой ти танцюй, мій милейкий, а я си посиджу,
Та я рада, мій милейкий, що я тебе виджу. (Тухля).

7244. Любю я тя, мій миленький, ги в городї вишню,
Ай по твоїм підвіричку ходити не мишлю. (Кропив. Н.).

7245. Ой на дворі так тихонько, лиш би мак сїяти,
Порадь мене, мій миленький, що маю дїяти? (Хотїнь).

7246. а) Коби річка невеличка, я бим перебрила,
Коби милий не сивенький, я бим го любила.
(Гол. II, ст. 326, ч. 438).
Пор. Зал. ст. 189.

7247. б) Як би річка не ширічка, я бим перебрила,
Як би милий не далеко, я бим го любила. (Тисьменичани).

7248. в) Як би річка не бродїчка, я би не бродила,
Як би милий не молодий, то бим не любила. (Коростів).

7249. Ой запало, затонуло за горами сонце,
Заграй же ми, мій миленький, під моє віконце. (Волщнїв).

7250. Чи ни будеш, мій миленький, того жалувати,
Як мі схочи отец, мати, за іншого дати? (Іванівцї).

7251. Ай у мене молодої з єдвабу півчина,
Хоть бис плакав, мій миленький, не твоя-м дївчина. (Кропив. Н.).

7252. Продай, мамцю, когутика, продай мамцю квочку,
Куп же мому миленькому шовкову сорочку. (Ветлина).

7253. Ой я піду у садочок тай си урву ябко,
Єдно тобі, друге менї, моє солодятко. (Солуків).

7254. Ой гадка ми на милого, ой гадка, ой гадка,
Сама не їм, милому дам солодкого ябка. (Запитів).

7255. Ой гадка ми за миленьким, тай гадка ми, гадка,
Він сам кусав, мені давав солодкого ябка. (Гвізд).

7256. Минули сї вичірниці, минули сї ябка,
Іно ми сї ни минула по милейкім згадка. (Ожомля).

7257. Ой знаю я, мій миленький, яка в тобі гадка,
Сам ес купив, меніс не дав червоного ябка. (О. Коцан).

7258. а) По під тоті синї гори, по під тоті терна,
Кусай, милий, горішечки, минї давай зерна. (Усте).
Пор. Коломийки. II, 3138. — Саламон, ст. 78. ч. 16.

7259. б) Ой по під гай зелененький[1]), по під сухе терне,
Кусав оріх мій миленький[2]), менї давав зерне.
Ой чи тое зерне з'їсти[3]), чи его сховати,
Чи тя, милий[4]), ще любити, чи тя[5]) занехати? (Осташівці).
Тустань: 1) Попід тоту лїщиноньку. 2) Кусав любко орішеньки. 3) Ой чи тото зерно їсти. 4) Любку. 5) Вже.

7260. А що кому та до того, що кому бракує,
Та що минї мій миленький бамбони купує. (Іванівці).

7261. Купи менї, мій миленький, фусточку шовкову,
Коли хочеш, абим стала до слюбу з тобою.
Купи менї, мій миленький, фустку крапканисту,
Коли хочеш, абис ходив попри мою приспу. (Волосів).

7262. А я свому миленькому снїдане зварила,
Білу юшку відцїдила, рибков закришила. (Осташівці).

7263. Ци-ж я тобі не мовила, ци не говорила:
Прийди, прийди, мій миленький, я рибу варила.
Ой варила, ой варила, тай не шумувала,
Ой я мала добрі люде, тай не шанувала.
Моя мати старейкая не боїт ся Бога,
Відогнала добрі люди від мого порога.
(Гол. IV, ст. 468, ч. 186).
Пор. Гол. II, ст. 253, ч. 37.

7264. Коби тоти перелази могли оповісти,
Кількос рази віносила миленькому їсти.
Коби тоти перелази могли говорити,
Кількос рази віносила миленькому пити. (Волосів).

7265. Я в мочарі сїно гребу, попід сїно вода,
Поти мене милий любит, поки я молода.
(Гол. II, ст. 446, ч. 650).

7266. Кобим була така красна, як сьпівати вмію,
Тримав бис мнї, мій миленький, тілько про недїлю. (Бабухів).

7267. Ой чи я ти не казала, милий, не жени ся,
Ходи собі парубочком, нїчим не жури ся. (Велдіж).

7268. Ой висока калиночка, ни мож листка врвати,
Треба мого миленького три роки чекати.
Ой листочка мусю врвати, бих стала на дуба,
Я милого зачикаю, бо велика люба. (Видинів).

7269. Покочу[1]) я срібний перстїнь по тисовім[2]) столї,
Тримав єс мі, мій миленький, три роки[3]) на слові. (Явче).
Ценів: 1) Ой маю. 2) Покочу по. 3) Довгий час.

7270. Я в городї калабанє, купала сє канє,
Дєкую ти, мій миленький, за твоє коханє. (Жур.).

7271. Забуду тї, мій миленький, забуду, забуду,
Як я тебе три роченьки видїти не буду. (Черче).

7272. Ой вжеж тобі, мій миленький, з полудня звернуло,
Ой вжеж тобі так не буде, як ти вперед було. (Русятичі).

7273. Я на ставі хусти прала, на рiцї кахтани,
Господь знає, що ся стане, мій миленький, з нами. (М. Яцків).

7274. Ой бодай ся поломили яворові вили,
Шкода, милий, тої слави, що ми ся любили. (Кропив. Н.).

7275. Правую ся на горосї, правую на бобі,
Ще ся буду правотити, миленький, на тобі. (Кропив. Н.).

7276. А я вчора клаки прила, а дзїся повісмо,
Сєдь си, милий, коло мени, хоть нам буде тїсно.
Сєдь си, милий, коло мене, та з правого боку,
Та най тамту колька колит хоть з півтора року. (Страдче).
Пор. Коломийки, II, 3944.

7277. Та я собі заспіваю, ой ду-ду-ду-ду-ду,
Миленькому далам ручку, миленького буду. (Устє).

7278. По під гору високую журавель си крутит,
Ой мій милий рано встає, тай мене не будит.
Ой мій милий рано встає, тай мене вкриває:
Та най мою файну любку нїхто не киває. (Видинів).

7279. Ой не піду на вечірки, бом ходила сночи,
Та я си вже надивила милейкому в очи. (Мшанець).

7280. Ой у мого миленького під порогом ямка.
Маю в Бога надійочку, що я буду тамка. (Пасічна).

7281. Ой у саду росла сосна не пересаджена.
Такой я ти, мій миленький, з роду осуджена. (Волцнів).

7282. Ой у мого миленького й обора, й обора,
Виноградом обсаджена дзеленим довкола. (Мшанець З.).

7283. А у полї керниченька, тиса коло неї,
Коби твоя, мій миленький, хата коло неї. (Кропив. Н.).

7284. Ой чубата моя курка, чубата, чубата,
А у мого миленького обідрана хата. (Жураки).

7285. Та до того, каже, Гвозда, дороженька проста,
Та у мого миленького хата коло моста.
Та у мого миленького хата над водою,
Не пошита околотом, але лободою.
Хата мого миленького, хата над болотом,
Не пошита лободою, але околотом. (Гвізд).

7286. Я ся вбую в ходачатка, бо так ми ся любит,
Ци ся милий здогадає, чоботятка купит. (Тухля)

7287. Як мій милий заспіває тай ноженьков дубни,
Тай він менї молоденькій подарунок купит. (Перегінсько).

7288. Набрехали вороженьки. що я си грубенька,
А я свому миленькому як мід солоденька. (Трудовач).

7289. А вже ми сє хліб проїв, паленицї хочу,
Я до свого миленького віконцем вискочу. (Котузів).

7290. Ой ни знаєш, мій миленький, як мине любити,
Де найбільши людий стоїт, то сї ни дивити. (Іванівцї).

7291. Ни знаєш ти, мій миленький, як мине кохати.
Де найбільши людий буди, там сї ни сьміяти. (Іванівцї).

7292. Ой заяв же мій милийкий сиві воли пасти,
Іти би ми молодийкій огника накласти. (Коростів).

7293. Ой вдарило два морози, морози, морози,
Зморозило миленького, ой Боже мій, Боже! (Біла).

7294. Ой вдарили два морози, зморозили лози,
Пібют тебе, мій миленький, дрібненькії слози. (Чорні Ослави).

7295. Коби ти знав, мій миленький, що минї сї снило,
Зроби таке веретенце, щоби саме прило. (Чорні Ослави).

7296. Ой як собі засьціваю в поли за горою,
Будеш, милий, банувати цїлий рік за вною.
Будеш, милий, банувати, будеш згадувати,
Меш ходити блукаючи, не меш любки мати.
Меш ходити блукаючи, тими облогами,
Вже не найдеш таку любку з чорними бровами. (Видинів).

7297. Ой на горі дуби, дуби, на долинї пипки,
Та не ходи, мій миленький, до мене на збитки.
А я дуби порубаю, пипки потолочу,
А яж тебе, мій миленький, на збитки не хочу. (Гвізд).

7298. Ой ходила дївчинонька по валу, по валу,
Ой кликала миленького помалу, помалу.
Ой ходїмо, мій миленький, до саду, до саду,
Посїємо, моє серце, росаду, росаду.
А вжеж наша росадонька їзходит, їзходит,
Ой до мене мій миленький як ходит, так ходит[1]). (Зал. ст. 397).

1) Ся коломийка перероблена з пісні, що далї має досить вільний зміст. Залеський подав із неї ще один вірш:

А вжеж наша росадонька в три листки, в три листки —
а далї написав: etc.

7299. Мій миленький невірненький, як жидівська віра,
А він мене зицирує, як цїсар жовніра. (Кропив. Н.).

7300. Бодай тобов, мій миленький, возив смуток гречку,
Та нераз я через тебе мала суперечку.
Бодай тобов, мій миленький, смуток удавив си,
Я ще тебе не любила, ти вже похвалив си.
Бодай тобов, мій миленький, возив смуток кости,
Могла я сї обходити без твеї любости. (Гвізд).

7301. Паперова дорожечка, снїги на ню впали,
Лїпше було, мій миленький, як ми си ни знали.
Лїпше було ни знати си, як закохати си,
Через тебе, мій миленький, прийде вмирати си. (Видинів).

7302. Ой дубку мій зелененький, зима тї напала,
Лїпше-б було, мій миленький, щобим тї не знала. (М. Яцків).

7303. Ци ти мене, милий, любиш, ци на збитки маєш,
Шо ти моїм товаришкам правду вповідаєш?
Не маєш ні, мій миленький, чо на збитки мати,
Бо я тобі ни грушичка в саду коштувати. (Видинів).

7304. Ой ни тупай, мій миленький, ни тупай ногою,
Ни будиш ти мині мужом, я тобі жоною. (Іванівці).

7305. З того боку на тамтой бік не зайду, не зайду,
Такой я си на тім боці коханочка знайду. (Велеснів).

7306. Сядь си, милий, коло мени на тисовий столец,
Тогди ти сї розґаздуєш, як на воді конец.
Тогди ти сї розґаздуєш, будеш ґаздувати,
Як сї суха ліщинонька буде розвивати. (Чорні Ослави).

7307. Коло попа нема плота, коло дяка верби:
Чогож ти сє, мій миленький, так на мене всердив? (Голгочі).

7308. Ой сумуєш, мій миленький, сумуєш, сумуєш,
Та від мене молодої голосу не чуєш. (Дрогобич).

7309. Видит ми сї, ни дивит сї миленький на мене,
Бо що гляне, серце вяне у него, у мене. (Чорні Ослави).
Пор. Ж. Павлї, ст. 170.

7310. а) Ой на горі, на гороньці вовес дзеленіє,
Менї милий не родина, за ним серце мліє. (Дусанів).

7311. б) Ой сама я тай не знаю, шо си зо мнов діє,
Мінї милий ни родина, за ним серце мліє.
Мінї милий ни родина, тай не родиночка,
Болит мене за ним серце, а ше й головочка.
Мінї милий не родина, мінї милий чуже,
Болит мене за ним серце, ше й головка дуже. (Видинів).

7312. Ой дай, Боже, здоровечко, та я знаю кому,
Насамперед менї самій, відтак миленькому. (Ямниця).

7313. Ой я з милим говорила, шо вже кури піли,
Водов двері поливала, шоби ни рипіли.
Водов двері поливала, муков посипала,
Шоби ненька тай ни знала, а з ким я стояла. (Видинів).

7314. Вмерли тато, вмерли мама, а менї байдуже,
А мій милий лиш хоренький, я плакала дуже. (Ямниця).

7315. Ой кували зазуленьки, ой кували обі,
Від коли тя, милий, любю, лиш погадай собі. (Кропив. Н.).

7316. Ой ци знаєш, мій миленький, як ми ся любили,
Що ми єдно без другого години не били. (Кропив. Н.).

7317. Ой соколе, соколику, соколові вочи,
Не виділам миленького ні нині, ні сночи. (Кропив. Н.).

7318. Ой любилам миленького від торік до сночи,
А сночи-м си придивила, що не чорні очи.
(Тол. IV, ст. 161, ч. 135).

7319. Присниив ми сє сон дивненький та на суботоньку,
Що зломав си мій миленький з коня головоньку.
Най не ломит, най не ломит, нехай здоров ходит,
Нехай здоров вибуває, до мене приходит. (Куропатники).

7320. Щоби тебе, мій миленький, хороба напала,
Не раз моя вечеронька переночувала. (О. Коцан).

7321. Минули си тоти добра тай тоті роскоші,
Щом сєгала миленькому в кишеню по гроші. (Гвізд).

7322. Коло млина, коло млина зацвила калина,
Ой побила миленького лихая година. (Нагуєвичі).

7323. Ой мій милий на цвинтару днює тай ночує,
Тай за мої гараздоньки ні знає, ні чує. (Войнилів).

7324. Ой мала я миленького, ой мала я душку,
А все гуляв на толоці в сивім капелюшку. (Ямниця).

7325. Ой то мені на серденьку велика налога,
Бо віпала на милого далека дорога. (Перегінсько).

7326. Усучу я сьвічку з воску та пішлю до Бога,
Щоби мому миленькому щаслива дорога. (Жеґ. Павлї, ст. 190).

7327. Як поїдеш, мій миленький, возьми мене с собов,
А я буду підганяти коника під тобов. (Дрогобич, Жураки).

7328. Куда ідеш, куда ідеш, бери мі з собою,
Най не плачут чорні очи, милий, за тобою. (Кобаки).

7329. Ой у моїм огороді виросли позички,
То милейкий запригає коника до брички. (Мшанець).

7330. а) Ой поїде мій миленький по камінь біленький,
Тай привезе три колачі, четвертий біленький. (Кнїгинин).

7331. б) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Забула-м му передати на мід солоденький. (Солуків).

7332. в) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Коби річка не прибула, смутку мій теженький. (Викторів).

7333. г) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Та жеби сї не подвигав, бо ще молоденький. (Волщнів, Куропат.).

7334. д) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Обморозив руки й ноги хлопець молоденький. (Угринів Дол.).

7335. е) Ой поїхав мій миленький по камінь біленький,
Тай збавив си здоровечко[1]) хлопиц молоденький. (Іванівцї).

Кропивник Н.: 1) Та ся збавив здоровічка.

7336. Ой їде вже мій миленький[1]), мальована бричка,
А я сяду та поїду, як перепеличка. (Хотїнь).

Кропивник Н.: 1) Ой у мого миленького.

7337. Ой поїхав мій миленький по тики, по тики,
А я єго визирала, який день великий! (Ожомля).

7338. Фітю, фітю, воробчики, розбили полову,
Нима мого миленького, поїхав в дорогу. (Жур.).

7339. Ой пасут ся білі гуси на зеленї траві,
Ой поїхав козаченько в далекії краї.
Ой поїхав в темні ліси, анї не видати,
Написав ми два листоньки, шоб не жалувати. (Глядки).

7340. Ой летїла зазуленька тай махала[1]) крильцьом,
Ой поїхав мій миленький цїсарским[2]) гостинцьом. (Врб.).

Дусанів: 1) Махнула. 2) Біленьким.

7341. Десь поїхав мій миленький, взєв си хліб цїленький,
Не жаль менї так милого, як хліба цїлого. (Тростїнець).

7342. Ой летїла зазуленька тай голуб сивенький,
Я не їла штири доби, як пішов миленький. (Кропив. Н.).

7343. Ой поїхав мій миленький тай у доріженьку,
Лишив траву не кошену, тай мене миленьку. (Кропив. Н.).

7344. Ой поїхав мій миленький в дорогу[1]), в дорогу,
Не малам му що зварити, кобилєчу[2]) ногу. (Нагуєвичі).

Кропивник Н.: 1) В далеку. 2) Та з кобили.

7345. А я сіла обідати, а мій милий їди,
А я встала, заплакала: Гіркий мій обіди! (Іванівці).

7346. А як їхав мій миленький, я збирала дрова,
Махнув, махнув рученькою: Будь мила здорова! (Охримівці).

7347. Ой як їхав мій миленький, я моркву полола,
Ой як махнув білов ручков: Будь мила здорова! (Волцнів).

7348. Ой кувала зазуленька над сіньми, над сіньми,
Ой поїхав мій миленький попівскими кіньми. (Рахиня).

7349. Ой летіла зазуленька гайом зилиненьким,
Ой поїхав мій миленький коньом вороненьким. (Врб.).

7350. Курила ся доріженька гайом зелененьким,
Курив її мій миленький конем вороненьким. (Кропив. Н.).

7351. а) Немаж мого миленького, десь поїхав[1]) в гори,
Зачесав си[2]) кучерики по над чорні брови. (Осташівці).
Горуцько: 1) Нима мої любки тутки, пішла любка. 2) Зачесала.

7352. б) Ой поїхав мій миленький до Львова, до Львова,
Зачесав си кучерики понад чорні брова. (М. Яцків).

7353. Ой поїхав мій миленький з паном до Коропця,
Ой поїхав не верне ся, шкода мого хлопця. (Невід.).

7354. Ой поїхав мій миленький аж до Рогатина,
А я ходжу, виглядаю, як мала дитина. (Дусанів).

7355. Ой поїхав мій миленький тай на ярмарочок.
Привезе ми даруночок, хоть обаріночок.
Ой поїхав мій миленький, ой щось мені купит,
Аж тогди я буду знати, що він мене любит. (Котузів).

7356. Ой поїхав мій миленький і щось мені купит.
Солоденький медівничок, бо він мене любит. (Олеша.

7357. Ой поікав мій миленький у ліс по деревце,
Та утне ми куделечку любе моє серце. (Мізунь).

7358. а) Ой поїхав мій миленький до млина, до млина,
А я за ним затужила, як мала дитина. (Вовків).

7359. б) Ой поїхав мій миленький до млина, до млина,
Я сє за ним розплакала, як мала дитина.
Ой як буде питлювати, буде ночувати,
Ой як буде молов нараз, то приїде зараз. (Куропатники).

7360. Ой поїхав мій миленький аж до гица-драла.
Купив мені спідничину, бом тамту зваляла. (Охрим.).

7361. Ой поїхав мій миленький з панами, з панами,
Ой я його визираю з комори шпарами. (Кропив. Н.).

7362. Ой поїхав мій миленький тай у чисте поле,
Сонце низько, вечір близько, верни сї, соколе.
Ой верни сї, соколоньку, най тї намалюю,
У сьвітлоньцї на стїноньцї, де сама ночую.
Ой верни сї, соколоньку, най тебе напишу,
У сьвітлоньцї, на стїноньцї, де дитя колишу. (Тисьменичани)

7363. Ой колїйо, колїєчко, гірках твоя слава,
Узєлас ми миленького аж до Станїслава. (Гвізд).

7364. Ой колїйо, колїєчко рогова, рогова,
Відвезлас ми миленького до самого Львова. (Перегінсько).

7365. Ой кувала зазуленька, кувала на шинї.
Нема мого миленького, поїхав в машинї. (Угринів Долїш.).

7366. Ой їхала машиночька, закинула фостом,
Ой поїхав мій миленький мальованим мостом. (Кнїгинин).

7367. Ой кувала зазуленька в полї на загонї,
Та поїхав мій миленький в червонїм ваґонї. (Кропив. Н.).

7368. Ой зилена пшиниченька на моїм загонї,
Десь поїхав мій миленький в зиленїм ваґонї. (Іванівцї).

7369. Гей ярая пшениченька, то ся од'ярила,
Солодка ма соколина, то ся оддалила.
(Гол. II, ст. 402, ч. 732).

7370. Ой всюда сї похмарило, лиш туда ясненько,
Куда моє поїхало любоє сирденько. (Врб.).

7371. Ой поїхав мій миленький тай не оглєнув ся,
Бодай єму на дорозї віз перевернув ся. (Цеперів).

7372. Ой не видко того села, не видко, не видко,
Поїхало закохане, не верне сї швидко.
Ой не видко того села, іно видко груші,
Ой поїхав мій миленький, бодай не вернув сї. (Бабухів).

7373. а) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му дороженька[1]), щоби[2]) не приїхав. (Осташівцї).

Журів: 1) Я молода Бога прошу. — Григорів: 2) Бодай. — 1) Ой жиби го таке втяло.

7374. б) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му дороженька[1]), щоби не приїхав.
Ах Господи милосерний, що я учинила[2]),
Та як би він[3]) не приїхав, щоби я робила? (Григорів).

Тухля: 1) Та дала би Матка Божа. 2) Ой не слухай пане Боже, що я говорила. 3) Як би милий.

7375. в) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Не казав ми, будь здорова[1]), щоби[2]) не приїхав.
Ой не слухай, милий Боже, щом так[3]) говорила,
Як би милий не приїхав, щоби я робила? (Дрогобич, Красносілцї).

М. Яцків: 1) Як за мене не згадає. 2) Бодай. 3) Що я.

7376. г) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му доріженька, бодай не приїхав.
Ой Боженьку, татуненьку не вислухай того,
Приїдь, приїдь, мій миленький не вбавлїй сї довго. (Вовків).

7377. д) Ой кувала зазуличка тонким голосочком,
Ой поїхав мій миленький кованим візочком.
Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Як за мене ни згадає, бодай ни приїхав.
Не дай того, Господочку, що я говорила,
Як би милий ни приїхав, шоби я робила? (Видинів).

7378. е) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щаслива му дороженька, бодай не приїхав!
Бодай їхав, не доїхав, тай з дороги зблудив,
Бодай собі з ворон коня головоньку скрутив.
Ой не слухай, милий Боже, що я так говорю,
Принеси ми мого любка в найлїпшім здоровю!
(Гол. IV, ст. 455, ч. 88).

7379. ж) Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щіслива му доріженька, бодай не приїхав.

Ой не слухай, моцний Боже, та що я говору,
Та дай мому миленькому щісливу дорогу.
Ой не слухай, моцний Боже, що я говорила,
Як би милий не приїхав, щож би я робила? (Дусанів).

7380. з) Ой поїхав мій миленький, греблї сї курила:
Будь здорова, моя мила, бис сї не журила.
Ой поїхав мій миленький тими гребельками,
Та не видів дороженьки межи сльозоньками.
Ой поїхав мій миленький, поїхав, поїхав,
Щіслива му дороженька, бодай не приїхав.
Та не слухай мене, Боже, що я говорила,
Як би милий не приїхав, щоби я робила? (Войнилів).

7381. Ой поїхав мій миленький до млина молоти,
Казав менї молоденькій пшеницю полоти.
Я пшеницї не сполола, но кукіль зірвала,
А я свому миленькому правди не сказала.
А я йому не сказала, тай такій не скажу,
Та ще тії в войску служут, що я на них важу. (Вовків).

7382. Ой поїхав мій миленький аж за Бережини,
Повідає через люди, що за мною гини.
Та най за ним вода гини, тай гини камінє,
А я собі погуляю, як прийде неділє. (Дусанів).

7383. Та спекла я когутика, наварила тїста,
Нема мого миленького, поїхав до міста.
Тай коли він тай поїхав, най що хоч з ним буде,
А хто тепер до мя прийде, тому гаразд буде. (П. С. Білїнський).

7384. Ой поїхав мій миленький, та вже не верне ся,
Єго серце розкроєне, моє розпукне ся.
(Гол. IV, ст 454, ч. 87).

7385. Єдна гора родит траву, а друга любисток,
Та напиши, мій миленький, та до мене листок.
Та напиши, мій миленький, тай сам підпиши сї,
Та до мене молодої з низька поклони сї. (Жураки).

7386. Пасут вівцї по дубрівцї. кози по болоню,
Будь, миленький, в четвер дома, вже ти ся відклоню!
(Гол. II, ст. 453, ч. 685).

7387. Ой щісливий ранок, ранок, нищіеливий вечір,
Та приходит мій миленький, каже: добрий вечір.
Я єму си зрадувала, шо він іде на ніч,
Він кіпилюх на головку, тай каже: добраніч. (Орелець).

7388. Привикайте, чорні очи, самі ночувати,
Нимаж мого миленького, ні з ким розмавляти.
Нимаж мого миленького, рожевого цьвіта,
Ой нима з ким розмавляти до білого сьвіта.
Нимаж мого миленького, туга не малая,
На стеженьці, куда ходив, трава зеленая! (Зал., ст. 313).

7389. Ой не видко того села, лише видко грушу,
Туда мені помикає рано, в вечір душу.
Ой не видко того села, лише похилейко,
Ой не видко миленького, лише подвірейко. (Орелець).
Пор. Зал. ст. 183. — Гол. II, ст. 286, ч. 223 і ст. 540, ч. 509.

7390. а) Ой не маю миленького, не маю, не маю,
Тай не ходжу по вулици, тай не заглядаю. (Куропатники).

7391. б) Ой мала я миленького, а тепер не маю,
Помолю ся щире Богу, тай спати лягаю. (Біла).

7392. в) Добре я си поступаю, що люпка не маю,
Помолю сї Пану Богу, спатоньки лїгаю. (Врб.).

7393. г) Ой мала я миленького, а типер ни маю,
Зразу ми був жаль виликий, а типер ни дбаю. (Сгр.).

7394. Ой Боже мій милосерний, отче Николаю,
Таке село великеє, я пари не маю. (Кунин).

7395. Куди хожу, туди хожу, гаразду не маю,
Бо я свого миленького нїгде не видаю.
(Гол. II, ст. 406, ч. 746).

7396. Ой тонойка сорочечка, тонойка, білейка,
Нема того, що я його, бідойко гірейка! (Боберка).

7397. Ой дубе мій зелененький, лїско зелененька,
Нема мого миленького, тамтож я сумненька. (Біла).

7398. Ой зацвили черешеньки, зацвили косиці,
Ой не є ми миленького зза тої границї.
(Гол. IV, ст. 514, ч. 120).

7399. Нема мого миленького, чогось не приходит,
Звідси я го виглядаю, звідки сонце сходит. (Тростїнець).

7400. Не є мого миленького, не є мого квітку,
Нї с ким минї розмавляти до білого сьвітку.
(Гол. II, ст. 406, ч. 753).

7401. Ой вдару я раз до дуба, два рази в дубину,
Нема, нема того хлопця, за котрим я гину. (Желдець).

7402. Сьвітит сонце, сьвітит сонце, на хату лелїє,
Ой вже нема, тай не буде, на кого надія.
(Гол. II, ст. 349, ч. 558).

7403. Задзвонили тучі в ночи од моря ідучи,
Тож то ми сї наприкрило та на тебе ждучи. (Ж. Павлї, ст. 187).

7404. Ой летїла зазуленька[1]), розпустила крильця,
Нема, нема у тім селї[2]) мого чорнобривця. (Желдець).
Ямниця: 1) Птиця, птиця. 2) Тай не буде.

7405. Нема мого миленького, нема мого сонця,
Ой піду го віглядати в середне віконце. (Гнїздичів).

7406. А в неділю рано, рано, дївча ся вмивало,
То росою, то косою личенько втирало.
Утирало біле личко, утирало брови,
Нема мого миленького, нема і розмови. (Михайловичі).

7407. А із дуба кора груба, з явора тононька,
Нема того, що ми мовив: Душко солодонька. (Кропив. Н.).

7408. Сиджу в рєду, тонко прєду, тоненько на нитку,
Нема мого миленького, та нема порєдку.
Сиджу в рєду, тонко прєду, тай на менї дранка,
Через зиму на вечірках, тай нема коханка. (Гвізд).

7409. Стоят верби понад греблю, щом їх підливала,
Нема-ж мого миленького, щом єго кохала.
Нема-ж мого миленького, тай хутко не буде,
Хіба я му ся поклоню через добрі люде.
Приїдь серце, приїдь любо, склони ся до мене,
Як не будеш, житя моє, пішлю за тобою! (Ж. Павлї, ст. 134).

7410. Ой війду я на гороньку, горонько, горонько,
Нема того, що я єго, бідна головонько.

Нема того, що я єго, що я го любила,
Що я єму на неділю сорочечку шила.
І ковнїрець і рукавцї, а станок си купиш,
Та за тото, мій миленький, що ти мене любиш. (Грабовець).

Пор. висше ч. 6408.

7411. Ой тіда, ріда, тіда, щож тото за біда,
А щож тото за новина, що милого нима? (Рахиня).

7412. Нема мого миленького, нема мої рожі,
Не маю з ким постояти в сїнях при порозї. (Осташівцї).

7413. Ой зацвила черешенька, верху не видати,
Нема мого миленького, не пустила мати.
(Гол. IV, ст. 450, ч. 51 .

7414. Як я прийшла до церквочки тай сї роздивила,
Оттак смутно дївча горит, що милого нема.
Через малу годиночку миленький уходит,
Оттак сьвічка засьвітила, як зірничка сходит.
(Гол. II, ст. 357, ч. 599).

7415. а) А на гребли шумят верби, шо я їх садила,
Нима мого милейкого, шо я го любила. (Кунин).

7416. б) Ой вийшла я на гороньку, ключі загубила,
Тай вже нема, тай не буде, кого я любила. (Трудовач).

7417. а) Нема мого миленького, нема мої квітки,
Я би єго визирала, та не знаю звідки. (Черче).

7418. б) Нема мого миленького, нема мого духа,
Що червона китайочка коло капелюха.
Немаж мого миленького, нема мої квітки,
Пішла би я виглядати, та не знаю звідки. (Красне).

Пор. висше ч. 7105 і Гол. II, ст. 349, ч. 561 і ст. 310, ч. ?51.

7419. в) Та єк файно скрипка грає, нікому сьпівати,
Нима мого соколєтка, нї с ким розмовляти.
Нима мого соколєтка, нима мої квітки,
Пішла бих го визирати, та ни знаю відки.
Подивю си з гори, з гори, а з гори ни видко,
Подивю си я із долу, біжит соколєтко. (Підзахарич).

7420. а) Нема-ж мого миленького, нема-ж мого пана,
Ой вжеж моя постїлонька порохом припала.

Ой вжеж мої подушечки понадували ся,
Як приїде мій миленький, гнет подадут вни ся. (Нагуєвичі).

Пор. висше ч. 7199.

7421. б) Нема мого миленького, нема мого пана,
Не маю з ким постояти, постою си сама.
(Черче, Пасїч., Шибал., Жук., Таурів).

7422. в) Нема-ж мого миленького, нема-ж мого пана,
Не маю з ким говорити з вечера до рана.
Нема-ж мого миленького, нема-ж мого любка,
Нема кому поправити на голові рубка.
Нема-ж мого миленького, нема мої квітки,
А я ходжу, визираю, чи не їде відки.
Нема мого миленького, нема закоханє,
А я ходжу, визираю від самого ранє.
Ой вийду я на гороньку, тяженько заплачу:
Прийди, прийди мій миленький, най тя хоть обачу!
(Жеґ. Павлї, ст. 130).

7423. Зелененькі огірочки, жовтенькі квіточки,
Нема мого миленького, плачут сиві очка. (Войнилів).

7424. Ой як я си заспіваю, ой як я си крикну,
Ой як я то, мій миленький, біз тебе привикну? (О. Коцан).

7425. Чи Бог знає, Бог відає, де мій милий дїв ся,
Ой щоби він у гаю був, тоб гай зеленїв ся.
Ой щоби він утопив ся, ріки би бренїли,
Щоби єго вовки з'їли, десь би затрубіли.
(Гол. II, ст. 328, ч. 350).

Зал. ст. 193. — З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 589.

7426. а) Там по під гай зелененький ходит мій миленький,
Та збирає за капелюх розмайран дрібненький.
Ой збирає, та збирає, та плете віночок,
І понесе до дївчини на подаруночок. (М. Яцків).

7427. б) Ой по під гай зелененький ходит мій миленький,
Тай збирає за капелюх розмай зелененький.
Най збирає, най збирає, най ся затикає,
Най же єго колька вколе, коли єнчу має. (О. Коцан).

Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 2760—2764.

7428. Нема мого миленького, нема єго тутка,
Посходила по слїдоньках шильвія та рутка.
Нема мого миленького, нема мого соньця,
Нї з ким менї розмовляти тай коло віконьця. (Осташівцї).
Пор. висше ч. 7405.

7429. Гей піду я в полонинку та пороззираю,
Не є мого миленького з далекого краю.
Не є мого миленького, моєго сокола[1]),
Уже моя надїйця інеєм припала.
(Гол. II, ст. 405, ч. 749—750).

1) Повинно бути: Не є мого пана.

7430. Нема мого миленького, нема мого, мого,
Нема кому цюлювати личка румяного. (Черче).

7431. Куда піду, туда піду, та все гадку маю,
Ой втратилам миленького, вже го не спіймаю.
А хоть єго тай спіймаю, то вже не такого,
Прикладаю, не пристає до серденька мого.
(Гол. II, ст. 346, ч. 539).

7432. Ой малам я миленького, ой малам їдного,
Очка ми сї придивили, вже нима такого. (Врб.).

7433. Нема мого миленького, в керници втопив ся,
Бога прошу, руки ломлю, щоб мня відчепив ся. (Желдець).

7434. Ой ходила, заводила молода дївчина,
Що втратила, як паниче вдовиного сина. (Рибно).

7435. Чого небо захмарилось? Либой буде дощик!
Прийшла карта від цїсаря, що милий небощик. (О. Коцан).

7436. Повій, вітре холодненький понад білий камінь,
Полетїв ти, мій миленький, аж на віки, амінь!
(Гол. II, ст. 407, ч. 760).

7437. Нема мого миленького, десь го ухопило,
Коло млина гатки нема, там ним загатило. (Книгинин).

7438. Біда, мати, біда, мати, не тая супруга,
Від недїлї до недїлї милий коло плуга.
А я прошу Бога в дома, щоб плужок зломив ся,
Щоб мій милий чорнобривий до дому з'явив ся. (Голгочі).

7439. А мій милий коло рала, я за ним плакала,
Щоби єго коло рала друга не кохала.
А мій милий коло плуга, менї за ним туга,
Щоби єго коло плуга не кохала друга. (О. Коцан).

7440. Ой на ставку, на ставочку білий когут бродит,
Ой до теби, товаришко, мій миленький ходит.
Як бис качура вігнала, то він би ни бродив,
Бис милого ни просила, то він би не ходив. (Усте над Черем.).

7441. Ой убита дороженька каміньом біленьким,
Чого тота шельма ходит за моїм миленьким?
Чого тота шельма ходит, чого сє волочит,
Ой що її мій миленький любити не хоче. (Черче, Вовків).

7442. Не вмивана, не чесана, не радуй ся тому,
Що водив ті мій миленький з музики до дому. (Бабухів).

7443. Ой маю я миленького, як біленьке гусї,
Друга хоче відобрати, а я не бою сї. (М. Яцків).

7444. Кедь ня любиш, мій миленький, люби мя щирейко,
Не позирай за другими, бо мінї тяжейко.
(Гол. IV, ст. 493, ч. 35).

7445. Ой запалю хату з краю, няй село вигорит,
Няй до мого миленького нїхто не говорит. (Кропив. Н.).

7446. а) Ой думієш, мій миленький, думієш, думієш,
Ой видиш ти єншу маєш, деж мене подієш? (Дрогобич).

7447. б) Гой думієш, мій миленький, думієш, думієш,
Як ти другу любку маєш, де мене задієш?
Як ти другу любку маєш з кіньми тай з волами,
А я сижу за плечима з чорними бровами.
В мене брова, шо варт вола, а друга другого,
В мене личко румянове, шо варт червоного.
В мене личко як яблучко, як мід солоденький,
Нацулує моє личко хлопец молоденький. (Чагра).

7448. А в керници зимна вода, кінь не хоче пити,
Приступило до милого, не хоче любити. (О. Коцан).
Пор. висше ч. 6107.

7449. То на сесь бік, то на той бік, далеко ходити,
Відай ми ся, мій миленький, лишимо любити.
(Гол. II, ст. 321, ч. 413).

7450. Ой меде мій солоденький, ой меде, мій меде,
Чогос нам сї, мій миленький, кохане не веде. (Чорні Ослави).

7451. Сидит голуб на дубоньку, голубка на водї,
Ой уже нам, мій миленький, любити ся годї!
(Гол. II, ст. 324, ч. 427).
Пор. Зал. ст. 183.

7452. Ой червоно сонце сходит, червоно заходит,
Ой вжеж я сї довідала, де мій милий ходит.
Ой вжеж я сї довідала тай дорозуміла,
Що не буду, мій миленький, твого хлїба їла. (Іванівка).

7453. Ой волоська капустице, качин коротонький,
Комусь буди з моїм милим житє солодоньке. (Іванівцї).

7454. Все о тоє Бога прошу, щобись быв щасливий,
Не зі мною, но з другою, бось ми дуже милий. (Боберка).

7455. Ой дощ іде, тай перейде під полонинами,
Була люба, тепер нима, милий, межи нами.
Ой дощ іде тай перейде, тай веремнє буде,
Та вже мене мій миленький борзо не забуде.
Ой дощ іде тай перейде, тай сонечко гріє,
Здає ми си, шо ми не жель, моє серце млїє. (Видинів).

7456. Чом ти, милий чорнобривий, чому не приходиш?
Либонь вже ти, мій миленький, до іншої ходиш (Осташівцї).

7457. Ой місяцю, місяченьку, не сьвіти нікому,
Іно мому миленькому, як іде до дому.
Тай засьвіти, місяченьку, тай віджени мару,
А як піде до другої, то зайди за хмару.
А станувши за хмарою тай в темности цїлий,
А я скажу заплакавши: покинув мя милий. (Зал. ст. 190).
Пор. Коломийки, II, 2668.

7458. Ой кобис був, мій миленький, до мене не ходив,
Мене би був єнчий любив, а ти перешкодив. (Велеснів).

7459. а) Ой мала я миленького, як своє здоровє,
Друга сука полюбила тай на безголовє.
Ой мала я миленького, як медок солодкий,
Друга сука полюбила, вік би ї короткий.
А мала я миленького, друга й уфатила,
Коло млина моста нема, вна ним загатила. (Волосів).
Пор. висше ч. 7437.

7460. б) Ой мала я миленького чорнобривенького,
Не виділа я про нього сьвіта біленького.
Ой мала я миленького, як біленьке гусє,
Відобрала посестронька, а я обійду сє.
Ой мала я миленького, як своє здоровє,
Відобрала посеструнє та на безголовє. (О. Коцан).

7461. Ой до луга, мої воли, до луга, до луга,
А вже мого миленького полюбила друга.
Дай же, Боже, дочикати до дня біленького,
А я її не дарую свого миленького.
Дайже, Боже, дочикати до завтра до раня,
А я її не дарую свого закоханя. (Нивиці).
Пор. Ж. Павлї, ст. 175. — Гол. II, ст. 319, ч. 403.

7462. Ішов милий з полонини та забив ворону,
Ой як же ти ґазда файний, то пильнуй си жону. (Коростів).

7463. Ой мала я миленького, шом за ним гинула,
Ой добрий я розум мала, шом го покинула.
Ой добрий я розум мала, тай добру натуру,
Мене милий покидає, тай я си не журу. (Видинів).

7464. Не кори ми, мій миленький, я тобі не корю,
Любити ті не гадаю, в ласку ти не стою.
Любити ті не гадаю, ти ни фудули си,
Ни такого любка маю, прийди, подиви си. (Видинів).

7465. Ей не кури, мій миленький, не кури, не кури,
Щоби тобі коло мени ни запіли кури.
Щоби кури ни запіли, гуси ни зґиґіли,
Щоби тибе, мій миленький, люди ни видїли. (Кнг.).

7466. Як сї узєв мій миленький від мене збирати,
Загріло му ясне сонце коло меї хати. (Гвізд).

7467. а) А я браму замикаю, брама сї втвориє,
Я милого виправєю, як сї розвиднєє.
А я браму замикаю, брама сї розходит,
Я милого виправєю, уже сонци сходит. (Іванівцї).

7468. б) Я ворота запираю, вони ся втворнют,
Я милого випускаю, як зорі зориют.
Ой ви, зорі, не зорійте хоть одну годинку,
Та найже він перебіжит хоть одну царинку!
(Гол. II, ст. 323, ч. 422).

7469. Від порога до порога ключиками дзень-дзень,
Ой ставай же, мій миленький, бо вже білий день-день. (В. Мазов.).

7470. А скрипочки ті, рі, рі, рі, цимбалочки дзень, дзень,
Вставай, милий, йди до дому, бо вже білий день, день. (Ніжнів).
Пор. висше ч. 6153—6154.

7471. Ой чи я ти не мовила, миленький, миленький,
Вставай живо, йди до дому, бо вже день біленький.
А миленький встав борзенько, на сьвіт подивив сї,
Біг до дому як шілений, навіть і не вмив сї.
Нудно менї на серденьку на то дивити сї,
Що миленький встав раненько без чісу вмити сї. (Кульчицї).

7472. Ой чи я ти не казала, тай не говорила,
Вставай, вставай, мій миленький, бо вже біла днина. (Григ.).

7473. А що кому та до того, що то кому шкодит,
Що до мени мій миленький що ночи приходит. (Іванівцї).

7474. Ішов милий в полонину, так ми наказував,
Жиби моє біле личко ніхто не цілував.
Ай бо я си молоденька борзо поспішила,
Ще не вийшов в полонину, я вже зогрішила. (Ветлина).

7475. Чи знаєш ти, мій миленький, що сї в мене дїє?
Була довша запасчина, тепер коротїє! (Батятичі).

7476. Туда верби хилїте ся, вітки вітер віє,
Туда очи дивіте ся, вітки милий їде.
Ой ви, верби, не хилїт си, вітер утихає,
Ой ви, очи, не диві си, милий покидає. (Видинів).

7477. Любив мене милий дуже, та перестав уже,
Та ще чую через люде, що любити буде. (Зал. ст. 187).
Пор. Гол. II, ст. 325, ч. 433.

7478. Ой то-ж том ся находила горі тим потоком,
Ой то-ж том ся налюбила милого під боком!
(Гол. II, ст. 312, ч. 365).
Пор. висше ч. 6260.

7479. Ой бодай тя, мій миленький, ой бодай, ой бодай,
Та як будеш умирати, то ми ручку подай! (Ж. Павлї, ст. 189)

7480. Ой чому ти не прийшов, як я ти казала?
Цїлу нічку на припічку сьвічка не згасала
Ой горіла, палахтїла до самого ґнота:
Ой десь мого миленького не збере охота. (Вільки Мазов.).

7481. На камени воду брала, на камени слисько,
Я не знала, шо я мала миленького блисько. (Іванівка).

7482. Ой коби[1]) я була знала, що ти мій миленький,
Була бим тє закликала[2]) на мід солоденький. (Голгочі, Вовків).

Таурів: 1) А щоби. 2) Булаб я тє запросила.

7483. Ой щос ми си навтємила сегоднїшна днинка,
Шо не вижу, куда ходит моя леґінинка.
Ой щос ми си так навтємив сегоднїшний четвер,
Шо не вижу куда ходит мій миленький тепер. (Видинів).

Пор. висше ч. 6394.

7484. Я гадала молоденька, що сокіл лїтає,
А то милий чорнобривий на кони гуляє. (Перегінсько).

7485. А мій милий як говорит, як дзвонок задзвонит,
Друга дївка як учує, білї ручки ломит. (Олеша).

Пор. висше ч. 7035.

7486. А[1]) у мого миленького такий голосочок,
Як у Львові[2]) на церковцї[3]) голосний звіночок. (Голгочі).

Викторів: 1) Ой. 3) На пристолї. — Іванівцї: 2) Як у церкві. 3) На пристолї.

7487. Ой як будеш, мій миленький, через річку плисти,
Прибувай сам, присилай ми частенькії листи. (Зал. ст. 182).

Пор. Гол. II, ст. 323, ч. 425.

7488. Стоїть верба над водою, собою колише,
А мій милий чорнобривий дрібний листик пише.
Ішов козак долинами, накрив ся полами,
Вийди, вийди, дївчинонько, с чорними бровами.
(Гол. IV, ст. 470, ч. 196).

Пор. Коломийки, I, ч. 42.

7489. Ой щоби ти, мій миленький, такий веселенький,
Як у лїсї в Чорногорі вітрець холодненький.
(Гол. II, ст. 312, ч. 359).

7490. Коби вітри не віяли, морози не били,
То би ми сє, мій миленький, обоє любили. (Голгочі).

7491. А під мостом риба с фостом, коби ї злапати,
Коби свому миленькому на вичеру дати. (Жур.).

7492. Щож ти менї, мій миленький, надїяв, надїяв,
Що ти менї два городи колопень насїяв? (Ямниця).

7493. Послухай но, мій миленький, шо я тобі скажу,
Помасти си, голубойку, під носиком сажов. (Домажир).

7494. А мій милий чорнобривий, а він такий добрий,
Рано каже добрий вечір, а вечір дзїнь добрий. (Городенка).

7495. Попід гору високую летів пес біленький,
Дївчина ся присягала, що то ї миленький. (Трудовач).

7496. Шкода мого пів нового, шкода моїх гроший,
Вибралам си миленького, тай ми не хороший. (Куропатники).

7497. а) Ой хмарить ся, тай бурить ся, відай буде слїтка[1]),
Ой то мого миленького напудила кітка.
Напудила любка кітка, не мож раду дати,
Ой такой би миленькому від кітки вмирати. (Богородчани)

1) В оріґіналї: снїдка. — Пор. Коломийки, II, 3792.

7498. б) Ой хмарит сї тай бурит сї, коби не дождкило,
Коби моє солодєтко кожух не змочило.
Ой хмарит сї тай бурит сї, відав буде слїтка,
Ой то мого миленького напудила кітка.
Ой хмарит сї тай бурит сї, файна була роса,
Ой я прийшов до дївчини, а дївчина боса. (Жураки).

7499. а) Поза тії темні лїси, поза тії дуби,
Ой там сидит мій миленький, тай вищирив зуби. (Біла).

7500. б) Ой не видко того села, лише видко зруби,
Звідти моє закохане вішкірило зуби. (Ніжнів).

7501. Виглядала-м миленького без цїлу неділю,
Я виходжу на подвірє, він висит на кілю. (Кульчиці).

7502. Ой мала я миленького но штири неділї,
Пішов сїно громадити, комарі го з'їли. (Горожанка).

7503. Ой мала я миленького, тай мала, тай мала,
Господь дав го, дідько взяв го, я не зелувала.
Любила-ж я миленького, як своє здоровє,
Взяв го дідько на опашки, тай на безголовє.
Ой мала я миленького тай за ним не гину,
Впрєг го дідько в тарадайку, поїхав по глину. (Богородчани).

6. Мила.

7504. Ой иду я царинками, плотами кєваю,
Тай йду до тої бідашки, бо свеї ни маю. (Ясенів Гор.).

7505. Ой займу я сиві воли, ой займу я, займу,
Ще я собі за волами закохане знайду. (Запитів).

7506. Ой маю я миленькую, як біленьке гуся,
Она мене поцілує, тільки притулю ся. (Біла).

7507. Душко-ж моя солоденька, йно би тя любити,
Ой йно би ся в твої очи чорненькі дивити. (Голгочі).

7508. Червоная калиночка в воду ся мачає,
Чи ти, мила, така красна, чи мені ся здає?
(Гол. II, ст. 282, ч. 196).

7509. Моя мила чорнобрива, моя мила ладна,
На котрую подивлю сї, не є[1]) така жадна. (Батятичі).
Постолівка: 1) Най ту буди двацїть штири, то ни.

7510. Кобись знала, моя мила, якесь ми милая,
Яка у лїтї при роботї вода студеная. (Зал. ст. 190).
Пор. висше ч. 6616.

7511. Присталас ми, моя мила, до мого серденька,
Як у лїтї при роботї вода холодненька (Тустань).

7512. Ой важу, каже, важу на миленьку вражу,
Камінєчко підкладаю, віконце віважу. (Жураки).

7513. Ой то менї на заваді широкая грушка,
Що не виджу, куда ходи моя щебетушка.
Ой то менї на заваді широкая сливка,
Що не виджу, куда ходи моя чорнобривка. (Івачів).
Пор. висше ч. 6955.

7514. Солодка ми, файна рибко, тось ми не на оцї,
Через тоту яблїночку, що там на потоцї.
(Гол. IV, ст. 498, ч. 56).

7515. Ой литїла зазуленька, литїла сивенька,
Тай казала, що виділа, де моя миленька. (Пасїчна).

7516. Ой попід гай зилиненький ходит моя мила,
Павонїйов затикана, сама чорнобрива. (Жур.).

7517. Кобись, мила, чорнобрива, як єсь уродлива,
Не жаль би ті іскazати: солоденько мила!
(Гол. II, ст. 279, ч. 180).

7518. Ей з за гори високої вітер повіває,
Скажи, скажи, тихий вітре, як ся мила має?
Ей з за гори високої, з за тої долини,
Та занеси тонкий голос до мої дівчини. (О. Коцан).

7519. Ай по під гай зеленейкий, по під ліс темнейкий,
Заходит мня від милої голосок тонейкий. (Волосянка).

7520. Повій, повій, буйний вітри, та повій тепленький,
Та позвивай кучерикі на моїй миленькій. (Волцнів).

7521. Ой кував я чобітки, просив ковалейка,
Щоби мої чобітки пізнала милейка. (Сороки).

7522. А в дзелені буковині кує зазуленька,
А миниї сї причуває, що моя миленька. (Солуків).

7523. Всі дівчата на гуляню, а моя на боці,
Я до свої мруґнув, мруґнув: хойцї, доньцю, хойцї! (Охрим.).

7524. Моя мила громадила в глибокій долині,
А я кинув білов ручков: ходи, мила, д' мині!
(Гол. II, ст. 286, ч. 220).

7525. Ой кувала зазулиця тай кует, тай кует,
Та найжеш си із бідашки нїхто ни збиткует.
Най си з мої бідашечки нїхто ни збиткует,
Бо ой моя бідашенька дорого коштует.
Ой коштует ни коштует коня вороного,
Тай до коня вороного тареликів[1]) много. (Ясенів Гор.).

1) Таляриків.

7526. Ой чистонька, мамуненько, керничка, керничка,
Моя мила чорнобрива як перепеличка. (Ямниця).

7527. Ой я ішов горі селом, горі копаньими,
А в моєї миленької димка з кишеньими. (Рахиня).

7528. Ой іду я горі селом, село не веселе,
Тота хата веселенька, де моя миленька. (Войнилів).

7529. Ой та дана, дана, дана, мальована брама,
Мальовані воротенька, де[1]) моя миленька. (Нагуєвичі).

Кропивник Н.: 1) Там.

7530. Горі селом, горі селом, там моя миленька,
Випере ми сорочечку, що буде біленька.
(Гол. IV, ст. 451, ч. 54).

7531. Ой ма мила, ой ма мила, моя милесийка,
Пери, пери кошулийку, щоби білесийка. (Коростів).

7532. а) Ой не видко того села, лише видко[1]) хрести,
Туди[2]) мені любо й мило очима повести. (Тустань).

Вовків: 1) Іно тії. 2) Куда.
Пор. Гол. II, ст. 410, ч. 474.

7533. б) Ой не видко того села, лише видко хрести,
Туда мені любо, мило очима повести.
Ой не видко того села, лише видко пеньки,
Туда мені дороженька до мої миленьки.
(Гол. II, ст. 500, ч. 508).

7534. в) Ой не видко горбовиці, лише видко хрести,
Туда мені любо, мило очима повести.
Ой не видко того села, сама левурдейка,
Туда мені дороженька, там моя миленька. (Орелець).
Пор. Зал. ст. 189.

7535. Коби ми ся розвив явір, зелена крушина,
Пішов би я до милої, молодий хлопчина. (Нагуєвичі).

7536. Куда іду, туда іду, дороженьку знаю,
А як іду до милої, то ся не питаю.
(Гол. II, ст. 286, ч. 219).

7537. Куда їду, туда їду, не стану гадати,
Твої слова, миленькая, мило споминати. (Толгочі).

7538. Хоть я тепер ніц не маю, нічо й ни питаю,
Коби мила мня любила, то більши ни дбаю. (Невід.).

7539. Ой ти горо високая, ізсунь сї низенько,
Коби мені до милої ходити близенько. (Ямниця).

7540. Ой ти хочеш, моя мила, щобим до тї ходив,
Постав лавку на млинївку, аби я не бродив.
Постав лавку на млинївку, поруче тисове,
Та щоби я не замочив чобітки пасові. (Жураки).

7541. а) Ой засьвіти, мила, сьвічку, най перейду річку,
Ой засьвіти, мила, обі, най перейду д' тобі. (Угринів Долін.).

7542. б) Тай запали[1]), мила, сьвічку, най пирейду річку,
Та запали[1]), мила, обі, най[2]) пирейду д' тобі.
Ци пирейду, ни пирейду, най си ни замочу,
Най ни кажут смучі люди, шо я си волочу. (Усте).

Біла: 1) Ой засьвіти. 2) Ней.

7543. в) Ой засьвіти, мила, сьвічку, най перейду річку,
Ой засьвіти та і обі, най перейду д' тобі!
Іди, мила, долом, долом, а я піду верхом,
А там ми ся ізийдемо у годині смерком.
А як ми ся ізийдемо, по слову речемо,
Чи будем ся любитоньки, чи ся розійдемо.
(Гол. II, ст. 276, ч. 166).
Пор. Ж. Павлї, ст. 197.

7544. а) Ой у мої миленької папірові двері,
Сади ми сї розцвитают, як іду до неї.
Сади ми сї розцвитают, ягідки червоні,
Та як любку не любити, коли очка чорні. (Грабовець).
Пор. висше ч. 6068.

7545. б) Ой у мої бідашечки дверцї утворені,
Бучок ми си розвиваєт, єк іду до неї.
Бучок ми си розвиваєг, червона калина,
А шоби ми потревала душка чорнобрива. (Ясенів Гор).

7546. Ой кувала зазуленька в городї на тичу,
Вийди, вийди, моя мила, від коли тє кличу. (Іванівцї).

7547. Ой вдар, коню, копитами, перед воротами,
Вийди, вийди, моя мила з чорними бровами. (Котузів).

7548. Ой вийди ми, моя мила, ой вийди, ой вийди,
Бо я хлопець молоденький, не зроблю ти кривди. (Бишки).

7549. Ой вийду я на гороньку, та махну рукою,
Вийди, вийди, ма миленька, гину за тобою!
(Гол. II, ст. 404, ч. 744).

7550. Серце ми сї розпадає на дві половинї,
Не видів я миленької нї вчора, нї нинї.
Не видів я миленької нї вчора, нї нинї,
А як завтра не побачу, то буде по минї (Бабухів).
Пор. Коломийки, II, 3253—3254.

7551. А я стою над водою, вічка в виноградї,
Де би бути, миленькая, з тобов на порадї? (Розлуче).
Пор. висше ч. 7232.

7552. Дав я тобі, моя мила, дві ябка червоні,
Та чи станеш, моя мила, зі мнов на розмові? (Перегінсько)

7553. Ой на гілю ворітеньки, на гілю, на гілю,
Сховай, мила, розмовоньку на другу неділю. (Дусанів).

7554. Розвивай ся лозо, борзо, а в чотири листи,
Як до тебе, моя мила, річку перебристи?
(Гол. II, ст. 617, ч. 6).

7555. Сидит голуб на дубочку, голубка на кладці,
Скажи-ж минї, моя мила, що маєш на гадці? (Ж. Павлї, ст. 178).

7556. Ой калина біло цвила, червоно родила,
Не по правдї моя мила зі мнов говорила. (Хомяківка).

7557. А два конї на припонї, а третий на ґанку,
Повіч, повіч, моя мила, ци маєш коханка. (Кропив Н.).

7558. Сїножата покошенї, позжинанї ланки,
Вір ми, мила, що не маю іншої коханки. (Голгочі).

7559. Ой на Кути доріженька, на Кути, на Кути,
Сам ни знаю, куда маю конем повернути.
Повернув бим попід лїс, трава би горіла,
Повернув бим попід сило, миленька би вздріла. (Іванівцї).
Пор. висше ч. 6004—6005.

7560. Ой попід гай дзелененький ходи моя мила,
Чоботєтка румпасові, сама чорнобрива. (Гвізд).

7561. Коло млина дубового викопана фоса,
Бігла мила до милого штири милї боса.
Як прибігла під віконце, ножиньками тупки:
Вийди, вийди та до мене, ой бо я вже тутки. (Григорів).

7562. Хата мої миленької вікном до дороги,
Не рад би я повернути, самі несут ноги. (Кобаки).

7563. Стоять конї на припонї, ногами тупочуть,
Забавилась мене, мила, конї їсти хочуть. (Лука).

7564. Як я ішов до милої, летїв голуб сивий,
Як єм ішов від милої, смуток нещасливий. (Ж. Павлї, ст. 173).

7565. Стоїт верба над водою, вербо моя, вербо,
Тос ми, мила, постелила під голову твердо. (Пасїчна).

7566. Болит мене головонька тай нога в колїнї,
Лишило сї солодєтко в оборозї в сїнї. (Гвізд).

7567. Ой добраніч моя, мила, добраніч, добраніч,
Лишию ти праву руку під голову на ніч. (Черче).

7568. Ой попід гай зелененький бита доріженька,
Туди ходит моя мила тихонько, злегенька. (Хотінь).

7569. Ой я ішов горі селом тай через копанку,
Розбив чоло до камене, все через коханку! (Посіч).

7570. Рибко моя солоденька, рибко ризилітна,
Збавилас мі цілу зиму, не збав жи мі літа. (Кульчиці).

7571. А я дуба підрубаю на штири кавалки,
Ой не ходи, чириваю, до мої коханки.
А я дуба підрубаю тай пущу на воду,
Щоби мила не зблудила, як піде по воду.
А я дуба підрубаю, на долї китайка,
Парубочок як дубочок, дївчина як лялька. (Глядки).

7572. а) Ой де їдеш, моя мила[1]), де їдеш, де їдеш?
Там сї річка сповенила[2]), що не переїдеш.
Ой де їдеш, моя мила, сїрими волами,
Там сї річка сповенила рівно в берегами. (Довга, Войнилів).

Любеля: 1) Мій миленький. 2) Ріки сполоняют. — Другий куплет звучить:

Там сї ріки сполоняют, там сї сполонили,
Ой там тибе, мій миленький, літа здогонили.

В Жураках і Григорові (рогат.) записано тільки 1-ий купл.
Пор. Гол. II, ст. 433, ч. 585.

7573. Недалеко до Мединї, лише штири милї,
Поїхала солоденька на сивій кобилї. (Кнїгинин).

7574. Ой сумненька уличенька, сумненька, сумненька,
Куда мила виганяла волики зранёнька. (О. Коцан, Русятичі).

7575. Ой тудайна[1]), товаришу, тудайна, тудайна[2]),
Куда[3]) мила походила, туда[4]) трава файна.
Куда[3]) мила походила, дзвінком подзвонила,
Туда[4]) трава зелененька[5]) васильком[6]) зацвила. (Кнїгинин).

Войнилів: 1) Ой тудуду. 2) Ой тудуду дайна. 3) Куди. 4) Туди. 5) Тай отава. 6) Барвінком.

7576. Куда мила походила, звінком позвонила,
Там сходила і розцвила рожа і калина.
(Гол. II, ст. 278, ч. 174).

7577. Куда ішла моя мила білими ніжками,
Туда трава і отава аж повилягали. (О. Коцан).

7578. Ой коби та дубиночка вміла говорити,
Тос ми не раз, моя мила, виносила пити. (Кропив. Н.).
Пор. висше ч. 7264.

7579. Подиви ся, моя мила, на себе, на себе,
Волиш ти ся утопити, як піти за мене. (Голгочі).

7580. Ой Дунаю, Дунайчику, чиста вода в тобі,
А щос, мила, наробила, лиш погадай собі.
Ой щос, мила, наробила, не можу без тебе,
Я сїдлаю коничченька тай їду до тебе. (Гвізд).

7581. а) Кличут мене вечеріти, вечерійте сами,
Нема мої миленької, не буду я з вами. (Григорів).
Пор. висше ч. 6393. — Зал. ст. 191.

7582. б) Шось ми, мила, поробила, шось ми починила?
Кличут мене до вечері, вечера не мила.
Вечерайте, вечерайте, вечерайте самі,
Вжеж бо менї докучило вечерати з вами. (Красносїлцї).

7583. б) Ой жив же я пшениченьку на пастївниченьку,
Щось ми, мила, поробила на білім личеньку?
Щось ми, мила, поробила, щось ми починила?
Кличеш мене до вечері, вечера немила.
Кличеш мене до вечері, вечерійти сами,
А я буду вечеряти у своєї мами. (Вільки Мазов.).

7584. г) А із гори на долину[1]) помаленьки я йду,
Щось ми, мила, поробила[2]), до дому не зайду.
Щось ми, мила, поробила, щось ми починила?
Дала мати вечерати[3]), вечера не мила.
Дала[4]) мати вечерати, вечерайте сами,
Ой вже менї не милая вечеронька[5]) з вами. (Біла).

Качанівка: 1) Через гору високую. 2) Починила. 3. А як прийду до домоньку. 4) Кличе. 5) А вжеж ми ся укучило вечерати.
Пор. Коломийки II, ч. 4264.

7585. Ой вдарили два морози, аж ся річка здула,
Таке серце у милої, за мене забула. (Біла).

7586. Посіяв я пшениченьку рідонько, рідонько,
Прийде душу погубити за тобов, рибонько. (Біла).

7587. Ой вийду я на гороньку, гірко зелененька,
Подивю сї горі селом, де моя миленька? (Нагуєвичі).

7588. Гей упала зоря з неба, нїкому сьвітити,
Нема-ж мої миленької, нї с ким говорити.
(Гол. II, ст. 286, ч. 218).

7589. Ой вийду я на вулицю, тай свисну, тай свисну,
Нема мої дївчинойки, но плечима стисну. (Запитів).

7590. Ай Боже мій милосерний, та шовкова нитко!
Гей всї рибки туда ходят, моеї не видко.
(Гол. II, ст. 406, ч. 754).

7591. Наш музика добре грає, не жаль погуляти,
Нема мої миленької, нема з ким гуляти. (Ценерів).

7592. Ой піду я на весїлє, но се раз воберну,
Нема мої миленької, до дому се верну. (Іванівка).

7593. А в городї виноград, червонії ябка,
Ой то нема і не буде, о кім була гадка.
Ой в городї виноград, червонії сливки,
Ой то нема і не буде мої чорнобривки. (Ж. Павлї, ст. 168).

7594. Ой конику воронику, чогос задумав сї?
Нема-ж мої миленької, що я в нї кохав сї!
Нема-ж мої миленької, нема-ж мої квітки,
Пішов би ї виглядати, та не знаю з відки. (О. Коцан).
З 2-им купл. пор. висше ч. 7359—7361.

7595. Подивлю ся крізь оконце, ци високо сонце,
Не є мої миленької, треба її конче.
(Гол. II, ст. 404, ч. 743).
Пор. висше ч. 7200.

7596. Ой деж ти сї забавила, моє солодєтко?
Та я тебе візираю, а тебе не видко.
Ой деж ти сї забавила, моє мальоване?
Та я тебе візираю від самого ранє. (Жураки).

7597. Ой висока сосна росла, гладка і тоненька:
А деж ти ся забавляєш, дївчино миленька?
А деж ти ся забавляєш, чи в поли, чи в дворі,
Чомуж бо ти не буваєш зо мнов на розмові? (Ж. Павлї, ст. 187).

7598. Ой де тая керниченька, що голубка пила,
Ой де тая дївчинонька, що мене любила?
Ужеж тая керниченька муравов заросла,
Ужеж тая дївчинонька давно за муж пошла. (Ж. Павлї, ст. 181).

7599. Бувай, мила, здоровенька, бо я від'їжджаю,
Сиві воли, як соколи, на тебе лишаю. (Дрогобич).

7600. Тютюн ми ся поросипав, люлька ся згубила,
Дївчина мі покинула, бодай ся сказила. (О. Коцан).

7601. Сумна гора без явора, тай без яворини,
Ще сумнійший парубочок та без білявини. (Рибно).

7602. А як я си засьпіваю, ей як я си крикну,
Ой як же я, моя мила, біс теби привикну? (Сгр.).

7603. а) Ой повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Щож я буду молоденький без дівчини діяв? (Журавно, Іванів.).

7604. б) А я хлопиц молоденький, вус ми сї засіяв,
Що я буду молоденький[1]) без дівчини діяв? (Ясенів Гор., Коцан).

Охримівці: 1) Нещасливий.

7605. в) Ой повіяв буйний вітир по високі горі,
Та розвіяв кучирики по моїі голові.
Ой повіяв буйний вітир, повіяв, повіяв,
Що я буду молоденький без дівчини діяв? (Кнг.).

7606. г) Та повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Щож я буду без милої в тих сторонах діяв?
Ой повіяв буйний вітер та зломав калину,
Я не буду без милої ні одну годину. (Устє над Черем.).

7607. д) Ой повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Щож я буду молоденький без дівчини діяв?
Ой повіяв буйний вітер, тай виломив верше,
Коби ми сє повернуло закохане перше. (Задарів).

7608. е) Ой повіяв буйний вітер тай буде віяти,
Щож я буду молоденький без любки діяти?
Ой повіяв буйний вітер, повіяв, повіяв,
Що я буду без дівчини в тих сторонах діяв?
Ой повіяв буйний вітер та вломав калину,
Я без свої миленької не буду й годину! (Бабухів).

7609. Краче ворон, краче ворон на тій домовині,
Ах як тяжко без милої в далекій чужині! (Голгочі).

7610. Щось ми, мила, наробила, щось ми учинила,
Що я в тебе сночи не був, а ти ми сї снила.
Ой ти ми сї, мила, снила, як тоті маточки,
Ой ти ми сї, мила, снила гола без сорочки.
А як будеш, моя мила, другий раз сї снити,
А як піду на вулицю, буду тебе бити. (Росівна).

7611. Коби мені моя мила масло сколотила,
Бо є в мене вісім душ, девєта дитина. (Жураки).

7612. Там на горі при потоці пасли кози ряску,
Загубив-єм, затратив-єм у милої ласку.
(Гол. IV, ст. 511, ч. 105).

7613. Ой впав сніжок на обліжок, розтав ся водою,
Щось не хоче говорити миленька зі мною. (Вовків).

7614. Ой а нині неділенька, а завтра будний день,
Іде мила попри мене, не каже: Добрий день!
(Гол. II, ст. 258, ч. 64).

7615. Ти гадаєш, дівчинонько[1]), що я тебе люблю,
А я тебе, дівчинонько[1]), словами голублю. (Біла).
Григорів: 1) Моя мила.
Пор. Коломийки, II, 3826. — Гол. II, ст. 283, ч. 205.

7616. Нема мої миленької, пішла за вівцема,
Взєла в мене перстенину тую з каміньцема.
Взєла в мене перстенину, я її обручку,
Не хочеш мене любити, люби мою сучку! (Ж. Павлї, ст. 180)

7617. Ой а душко солоденька, дай же менї знати,
Та як будеш сама дома нічку ночувати.
Та як будеш сама дома, не буде нікого,
Щобис мене не зрадила, хлопції молодого.
А як мене, каже, зрадиш, сама марне згинеш,
Долів річков бистренькою на Дунай поплинеш.
Та як Дунай пшениченька, як Дунай, як Дунай,
Та щос, мила, наробила, тепер си подумай.
Та щос, мила, наробила, на меду підпивши,
Та що будем в зимі їсти, в літї не робивши?
Ой будемо сніжок їсти, воду попивати,
Ой колисмо не хотіли в літї упрівати. (Волосів).
Пор. Коломийки, II, ч. 4326 і висше ч. 6666 і 6784.

7618. Та я до тї, дівчє, ходив, та я тебе любив,
А ти мене ізрадила, Господь би тї побив.
Ой від коли я полюбив твої чорні очи,
Від тоди ми ни спочинку анї в день, ні в ночи.
Веселої годиноньки від тогди ни маю,
Лишень тужу і сумую, до тебе зітхаю.
Личко твоє, моя мила, краснїйше над рожу,
Тому я тї, молоденький, забути не можу. (Кобаки).
Пор. з 4-им купл. висше ч. 6745.

7619. Ой у мої миленької маленька хатчина,
Перед хати оборіжча, під плотом сливчина.
Ой з під печи вода тече, миски помиває,
А з під лави вітер віє, хату замітає. (Лолин).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 3768.

7620. Ой у лузї воли в плузї, на переді білї,
Не маєш ти, моя мила, на мене надії. (Горохолина).
Пор. висше ч. 6799.

7621. А я гаю нарубаю, в Дунаю намочу,
А я тебе, моя мила, на віки не хочу.
Ой вже гаю нарубали, в Дунаю мочили,
Ой вже мене молодого розуму навчили. (Запитів).

7622. Гадай, гадай, моя мила, гадай гадаючи,
Бо я піду через тебе сьвітом блукаючи. (Кнігинин).

7623. Ой високо та не низко листок на калинцї,
Ой далеко, та не близко мила на Вкраїнцї. (Ж. Павлї, ст. 175).

7624. Ой піду я в Україну, там я ни загину,
Возьму я си за миленьку молоду дівчину. (Глядки).

7625. а) Понад грушу конем рушу, гілє поколишу,
Моя мила білявойко, з ким жи я тї лишу?
Лишити тї з моїм братом? Не знаю, не знаю!
А я своїі білявойки потім не пізнаю. (Івачів).
Пор. висше ч. 5901—5905.

7626. б) Ой конику вороненький, я на тя сїдаю,
Будь миленька, здоровенька, бо я тя лишаю.
Лишаю тя, білявино, на Бога сьвятого,
І ще прошу, наказую: не люби нїкого. (Кропив. Н.).

7627. в) Бувай, мила здоровенька, бо я вже рушєю,
Чорні очка, біле личко на кого лишєю?
Лишєю тї, дівчинонько, та на брата свого,
Щобис єго так любила, як мене самого. (Павельче).

7628. г) Ой я в лїсї на яворі на листї напишу,
Ой лишу тя, файна любко, свому товаришу.
Ой лишу тя, файна любко, на брата рідного,
Щобис єго шанувала, як мене самого. (Хотїнь).

7629. д) Попід грушу коньом рушу, терньом поколишу,
Любцю-ж моя солодонька, кому-ж я тї лишу?
Лишу-ж я тї, моя мила, тамтому другому,
Най не буде серцю жалю, нї твому, нї мому. (Вовків).

8. Любко.

7630. Ой коби я любка мала, я би го любила,
Я би єму що суботи кучарики змила.
Ой коби я любка мала, Івана, Івана,
Я би єму пироженьки варила що рана. (Крехівці).

7631. Ой як би я любка мала, я би го любила,
До плота бим припинала, кропивов зїлила[1]). (Войнилів).
Григорів: 1) Їсти не давала.

7632. Ой не видко того села, не видко, не видко,
Ой де моє пробуває любе солодєтко.
Ой не видко того села, нї того піддаші,
Ой де моє пробуває солоденьке пташі. (Угринів Гор.).

7633. Ой зелена полонина, а вершки багряні,
Я си того любка люблю, що личка румяні. (Тухля).

7634. Ой я того любка люблю, що раненько встає,
Що фараві черевички на ніжки вбуває. (Перегінсько).
Пор. висше ч. 6363.

7635. Ой такого любка маю, такого, такого,
Заговорит по нїмецкий, хотьби до якого. (Перегінсько).

7636. Ой у мене перед хатов дубок зелененький,
Ой я того любка люблю, що чорнобривенький. (Перегінсько).

7637. Ой я того любка люблю, тай того любочка,
По при його воротенька пливе млинївочка. (Хотїнь).

7638. Ой загирзав сивий коник, загирзав, загирзав,
Тєжко любка полюбити, щоби нїхто не знав.
Ой загирзав сивий коник мижи гороньками,
Тєжко любка полюбити мижи ворогами. (Бабухів).

7639. а) Ходїм, любку, до домочку, та по під садочки,
Та щоби нас не виділи наші сусїдочки. (М. Яцків).

7640. б) Ідеш, любцю, тай до мене, хапай сї в садочки,
Ой щоби тї не виділи мої сусїдочки.
Як йдеш, любцю, тай від мене, хапай сї у сливи,
Вже нас нїхто не розлучит, бо не має сили. (Волосів).

7641. Моє любе закохане, лиш би тє любити,
Но не можу через люде з тобов говорити.
Моє любе закохане, люде ми тє бридєт,
Мої очи не всихают, як тебе не видєт. (Григорів).

7642. Не поїду я до ліса, до ліса дивного,
Не маю я любка тутка, но тебе одного. (Вільки Мазов.).

7643. Яка вода в поточині, така і в кирници,
Мене любцьо дуже любит і сам ми на серци.
(Гол. II, ст. 431, ч. 578).

7644. Широкий лист на трепеті, широкий тай буйний,
Хоч мій любко невеличкий, коли він розумний. (Перегінсько).

7645. Кажут люди, що я дурна, най мене хто здурит,
Я такого любка маю, що він люльку курит. (Гвізд).

7646. Єдна гора родит бібки, друга виногради,
Так-їм любка полюбила, не мож дати ради. (Солуків).

7647. А мій любку солоденький, ізгину за тобов,
Ой ізгину як рибонька за студенов водов. (Жеґ. Павлї, ст. 178).

7648. Ой ізійшов місяченько, тай обгородив ся,
В нещасливу годиноньку мій любко вродив ся.
(Гол. II, ст. 313, ч. 367).
Пор. Ж. Павлї, ст. 189.

7649. В середу-м сї породила, в пєтницю хрестила,
А в суботу миленькому сорочечку вшила.
В середу-м сї породила, біле личко маю,
Як мнї любко поцюлює, то сї не встидаю. (Грабовець).

7650. Купи, любку, чоботята, купи, любку, двої,
Та будеш ми пасувати на ніжечки мої. (Тухля).

7651. Я не прошу в пана Бога нї волїв, нї коров,
Лише прошу в пана Бога, аби любко здоров. (Жеґ. Павлї, ст. 190).

7652. Сядь си, любцю, коло мени, диви сї на мени,
Пізнаю тї по натурі, ци ти любиш мени.
Пізнаю тї по натурі, пізнаю по цнотї,
Ще тї буду пізнавати в полї на роботї. (Горуцько).

7653. Мило ми ся подивити, очками повести,
Куда ходят тай говорят мого любка сестри.
(Гол. IV, ст. 456, ч. 96).
Пор. Коломийки, II, 3488.

7654. Тече вода край города, тече вода бистра,
Нїхто ми ся не сподобав, лиш любкова систра. (Хотїнь).

7655. Ой любку мій солоденький, за любка тї маю,
Куда ходжу та що робю, о тобі гадаю. (Волцнїв).

7656. Обуймо сї в ходачета, обуймо сї в капцї,
Як у ночи, так у днинку все любко на гадцї. (Угринів Гор.).

7657. Ой із гори на долину тай на долиночку,
Похилив ся дуб на дуба тай на калиночку.
Ой хилит ся дуб на дуба тай хилит ся, хилит,
Чи ти мене, любку, любиш, чи менї сї видит?
Чи ти мене, любку, любиш, чи менї здає сї,
Що вже мене через тебе і сон не бере сї? (Рахиня).

7658. Ой як я си нагадаю за тебе, миленький,
То що робю, з рук випаде, любку солоденький. (Чорні Ослави).

7659. Ой піду я на толоку, толока пелїє,
А мій любко на толоцї, менї серце млїє.
(Гол. IV, ст. 944, ч. 46).

7660. Гей, Боже мій милосерний, ей Боже мій, Боже,
С ким я маю розмовляти, мій любко не може.
(Гол. II, ст. 419, ч. 519).

7661. Куда іду, туда іду, все тирнові плоти,
А як любка не видаю, не маю роботи. (Черче).

7662. Ой кувала зазуленька, сїла на деревцю,
Коби любка увидїти, то би лекше серцю. (Тухля).

7663. Коби любка увидїти, коби слово речи,
Серце би сє розігріло, не треба би печи. (Тухля).

7664. Коби борше[1]) до вечера, коби[2]) як найскорше[3]),
Та чей би я зобачила[4]) любка коло коршми.
Ой вже вечір вечеріє, а менї галочка,
З ким же будут ночувати мої чорні очка?
Ой вже вечір вечеріє, сонїчко валує,
Казав дурень, що не любит, а за мнов банує. (Галич).

Русятичі (лиш 1-ий купл.): 1) Щоби дїлай. 2) Щоби. 3) Найборше. 4) Щоби дїлай зобачити.
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 5757.

7665. Ой летїла зазуленька тай на Дунай сїла,
Ой дала бим своє житє, кобим любка вздріла. (Перегінсько).

7666. Ой у лузї на галузї сорока скрегоче,
Ай любку мій солоденький, як ся тебе хоче. (Перегінсько).

7667. Ой захриплам, мамуненько, захрипла, захрипла,
Якась ми сї мара стала, до любкам прилипла. (Ямниця).
Пор. Коломийки, II, 4241.

7668. Ой у поли керниченька, видро коло неї,
Коби, любку, твоя хата близько коло меї. (Гвізд).

7669. Ой зацвила калинонька за білим образом,
Недалеко любка маю, лиш за перелазом. (Голгочі).

7670. Недалеко любка маю, лиш через городець,
А як єго не любити, коли файний хлопець.
Недалеко любка маю, лише через воду,
Ні на що так не впадаю, лиш на єго вроду. (Ямниця).

7671. Недалеко любка маю, лиш через уличку,
Він ся буде прихиляти ід моєму личку.
Як ся ненька прихиляє дитину плекати,
Так ся любко прихиляє личко цілювати. (Ямниця).

7672. Недалеко любка маю, лише над потоком,
Кілько вийду воду брати, все погляну оком.
Недалеко любка маю, лише через межу,
А як го день не увиджу, то три дни відлежу. (Тустань).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 3186–3187.

7673. Ой ноженька мене болит, а рученька терпне,
Недалеко любка маю, лише коло церкви. (Ямниця).

7674. Розвалю я стару церкву, поставлю дзвінницю,
Недалеко любка маю, лиш коло керниці. (Ямниця).

7675. Ой розберу стару церков, поставлю каплицю,
Недалеко любка маю, лиш через вулицю
Ой розберу стару церков, поставлю комору.
Недалеко любка маю, лиш через обору.
(Гол. IV, ст. 460, ч. 125).

7676. Ой соб, воли, ой соб, воли, а в кованім возї,
Коби дали постояти з любком на дорозї. (Волосів).

7677. Ой сїє ся татарочка, сїє ся татарка,
Ой сїє ся та татарка для мого коханка.
(Гол. IV, ст. 447, ч. 24).

7678. Ой тю, тю, тю, чубатейка, пожич менї чубка,
Я сї буду чубатити в неділю до любка. (Невід.).

7679. Під солодков яблїночков висока тернина,
В мого любка такі очка як у Вірменина. (Невід.).

7680. Ой кувала зазулейка та на конюшинї,
В тебе вічка, милий, чорні, а у мене сиві. (Коростів).

7681. Тиха вода надійшла, береги змулила,
В мого любка чорні очка, том ся додивила.
В мого любка чорні очка, як терен саджені,
Понад очка чорні брови, як шнур виплетені.
(Гол. IV, ст. 461, ч. 134).

7682. Та заспівай, зїлярвію, в городї на зїлю,
Держи, любку, оченята тілько про неділю. (Ходовичі).
Пор. Коломийки, II, 3051.

7683. У ярої пшениченьки яроє колоєя,
Такого я любка мала, що жовте волося.
(Гол. II, ст. 401, ч. 731).

7684. Ой ішла я улицями, вулицї тїсненькі,
А на моїм файнім любку кучері дрібненькі.
(Гол. IV, ст. 447, ч. 26).

7685. На калинї дві ягідцї, лиш би їх урвати,
В мого любка біле личко, лиш би цюлювати. (Березів).

7686. Ой стоїт пень, як білий день, та в село дивит ся.
Ци ти, любцю, дуже красний, ци минї видит ся?
(Гол. IV, ст. 501, ч. 68).

7687. А мій любко такий файний[1]), як намальований,
До воська го не відберут, бо реґельмований[2]). (Гвізд).
Перегінсько: 1) Ой такого любка маю. 2) Реклямований.

7688. Ой стою я на камінци, пишу на папірци,
Хорошого любка маю я в горішнім кінци.
Хорошого любка маю, хороші рученьки[1]),
Хорошо сї потрісає коло музиченьки. (Волосів).
Печеніжин (лиш 2-ий куп.): 1) Хорошої неньки.

7689. Моє сїно вигоріло, коса зломала сї,
В мого любка тонка губка, я придивила сї.
В мого любка тонка губка, тоненька, тоненька,
Та хоч медом не мащена, коли солоденька. (Завалів).

7690. Ой цупайте, чоботята, хоть не кованії,
Любіте ся, чорні очка, хоть не пібранії!
Ой цупайте, чоботята, до голого леду,
А мій любко ще солодший віт цукру, віт меду!
(Гол. IV, ст. 453, ч. 79).
Пор. висше ч. 5953 і ч. 7084.

7691. а) Як же любка не любити, коли сподобонька,
Сам білявий, вус чорнявий, як у соколонька. (Войнилів).
Пор. Гол. IV, ст 455, ч. 92.

7692. б) Ой вийду я за стодолу, стану на солому,
Як милого не любити, коли видко з дому!
Як милого не любити, коли подобонька,
Біле личко, сиві очка, як у соколонька.
(Гол. IV, ст. 472, ч. 214).

7693. Та за двором керниченька, за двором, за двором,
Та такого любка маю, що мені не сором.
Та такого любка маю, що мені не сором,
Сидит собі на конику с писаним батогом.
Сидит собі на конику, горішки хрустає,
Здає ми ся, моя мати, що сокіл літає. (Замулинці).

7694. Одна гора траву родит, а другая кейло,
Хорошого любка маю, сюди го не видно.
Післала-бим посланчика, хлопця молодого,
Та не вміє осідлати коня вороного.
(Гол. II, ст. 323, ч. 421).

7695. Посїю я трошки маку, уродит ся більше,
Любит мене файний любко, а я го ще ліпше.
(Гол. II, ст. 319, ч. 399).

7696. Не жури ся, щом малийка, мій любий любчику,
Не дорослам коло мамки, доросну в чіпчику. (Тухля).

7697. Ой дубку-ж мій дзелененький, ой дубку-ж мій, дубку,
Колиж ті сї надїяти з полонини, любку?
Тогди-ж ти сї надїяти, любку, з полонини,
Як упаде жовтий листок із тої калини. (Саджава).
Пор. Коломийки, II, 2719.

7698. А на ставу біле гусє днує тай ночує,
А за мене файний любко нї знає, нї чує. (Солуків).

7699. Ой не видко того села, іно зеленїє,
Менї любко не родина, за ним серце млїє.
Менї любко не родина, анї родинонька,
А болит за ним серденько, болит головонька. (Черниховці).
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 3252.

7700. Я калину не ломала, калина палїє,
Я за любком не желую, само серце млїє. (Войнилів).

7701. Ой дубочку зелененький, дубочку, дубочку,
Серце ми сї розпадає за тобов, любочку. (Солуків).

7702. Коли хочеш, любку милий, щобим тя любила,
Постав лавку через річку, щобим не бродила!
(Гол. II, ст. 213, ч. 366 .

Пор. Ж. Павлї, ст. 185.

7703. Коби річка не ширічка, я бим не бродила,
Коби любко не солодкий, я бим не любила. (Ж. Павлї, ст. 184).

Пор. висше ч 7246—7248.

7704. а) Та я пряду, попрядаю шовкове повісмо,
Сїдай, любку, коло мене, не буде ти тїсно. (Уйбард).

7705. б) А я вчора пряла клоче[1]), а нинї повісмо,
Сядь си, любко[2]), коло мене, хоть нам буде тїсно.
Сядь си, любко[3]), коло мене, говори до мене,
Ой най же я розпізнаю[4]), чи любиш ти[5]) мене,
Сядь си, любко, коло мене, присунь ся близенько,
Що упаде веретїнце, схили ся низенько. (Осташівцї).

Холоїв (лиш 1-ий купл.): 1) Кужіль прила. 2) Сїдай, серце. — Іванівцї (лиш 2-ий купл.): 3) Сєдь си, любцю. 4) Пізнаю тє по голосї. 5) Чи ти любиш. — Нагуєвичі: 2) Любку. 3) Любку. 4) Най я собі погадаю.

Пор. з 1-им купл. висше ч. 7276. Крім того пор. Гол. IV, ст. 509, 100 і Ж. Павлї, ст. 187.

7706. в) Сєдь си, любко, коло мени, говори до мене,
Ой най же я подумаю, чи ти любиш мене.
Ой сєдь собі коло мене, присунь сї близенько,
Та чи щиро любиш мине, моє ти серденько. (Орелець).

7707. г) Сєдь си, любку, коло мене, говори до мене,
Най пізнаю по розмові, чи ти любиш мене.
Най пізнаю по розмові тай по розмовоньцї,
Чи ти маєш чистий розум в свої головоньцї. (Бабухів).

7708. Ни стій, любий, під віконцьом, ввійди си до хати,
Холодненький вітрець віі, будиш хорувати. (Горуцько).

7709. Чи я тобі не казала, мій молодий любку,
Чому ти мя так не любиш, як голуб голубку? (Мізунь).

7710. Ой убита дороженька, нїхто нев не ходит,
Тілько моє закоханя сиві воли гонит. (Мізунь).

7711. Ой убита дорожечка гайом зелененьким,
Тото її любко убив коньом вороненьким. (Мізунь).

7712. Не можу сї подивити, запороха в оцї,
Пасе любко сиві коні в зеленім потоцї. (Войнилів).

7713. Від потока до потока дубова колодка,
Якам була, така буду любкови солодка. (Солуків).

7714. Ой вийду я на обору, стану на солому,
Як жи любка ни любити, коли видно з дому. (Іванівцї).
Пор. Гол. II, ст. 405, ч. 748 і IV, ст. 449, ч. 42.

7715. Ой вродила Чорногора червоні ягоди,
То любилам, єще люблю, любочка зза води. (Мшанець З.).

7716. Ой пасе сї сивий коник, пасе сї, пасе сї,
Добре з любком танцювати, бо файно несе сї. (Войнилів).
Пор. Коломийки II, ч. 1394.

7717. Нещїслива тота лава, що я на нї спала,
Стояв любко під віконцем, за него-м не знала.
Нещїслива тота лава, тай тота лавицї,
Стояв любко під віконцем, як ясна зірницї. (Гвізд).

7718. Ой у саду, у садочку зродили черешнї,
Коли, любку, любиш мене, чому не береш нї? (Орелець).

7719. Ой на горі жито, жито, на долинї увес,
Коли мене, любку, любиш, чому си не бериш? (Хотїнь).

7720. Гадай, любку, загадочку та на давні слова,
Яка була межи нами любая розмова.
Яке було запізнане, яке закохане,
Таке буде межи нами любоє мешкане.
(Гол. II, ст. 313, ч. 368).

7721. Через гору високую перелетїв шершень,
Нераз-їм ти уповіла: Віддай, любку, перстень. (Мізунь).

7722. Шом си води наносила, білї коновочки,
Шом си любка налюбила за подаруночки.
Шом си води наносила тої студеної,
Шом си любка налюбила, шкода слави мої.
Шом си води наносила, не буду ї пити,
Шом си любка налюбила, не буду з ним жити. (Видинів).
Пор. Коломийки, II, ч. 3894.

7723. Бодай була дороженька тота сє запала,
Так сє любко іздорожив, жим го ни пізнала. (Чорні Ослави).

7724. Я на виру воду беру, відром доливаю,
Чорнявого любка мого нїгде не видаю. (Іванівці).

7725. Ой коби я свого любка на годинку вздріла,
Я би му ся свої кривди не переповіла.
(Гол. IV, ст. 454, ч. 86).

7726. Нима як сє довідати, як пириказати,
Ой чи є мій любко в дома, чи є коло хати. (Чорні Ослави).

7727. Пішов любко попід ниви, попід левадочку,
Ой не видко єго стану, лише головочку.
(Гол. IV, ст. 459, ч. 123).

7728. Проступіт сї, сади-верхи, най сонїнько гріє,
Та най я сї відвідаю, що мій любка дїє.
Проступіт сї, сади-верхи, най сонїнько сходит,
Та най я сї відвідаю, що мій любка робит. (Волосів).

7729. Не стій, любцю, під віконцем, але йди до хати,
Упало ми веретїнце, не мож го подати.
Не стій, любцю, під віконцем, не толоч отаву,
Та не роби мамци шкоду, а менї неславу.
Тїкай, любцю, з під віконцї, не валєй нї в біду,
А як мама лєжут спати, тогди д тобі війду.
Тїкай, любцю, з під віконцї, не соромоти мнї,
Не поглядай оченьками, з хати не луди нї. (Волосів).

7730. Коло попа нема плота, коло дєка ниско,
Ой то я сї зажурила, нема любка близко. (Ямниця).

7731. Ой стою я під липкою, липко ж моя, липко,
Казав любко, що тут буде, а єго не видко. (Грабовець).

7732. Подивлю сї у віконце, ци високо сонце,
Нема мого любка тутка, треба ми го конче.
Прийшов, прийшов, придилибав тай став під віконце:
Ци прідете, ци скубете, дївки, волоконце? (Грабовець).
Пор. з 1-им купл. висше ч. 7595.

7733. Сидит когут на сїдалї та чомус не піє,
Та що любко не приходит, та що вже ся дїє? (Перегінсько).

7734. a) Ой із дуба мука груба, з явора мягонька,
Нема того, що ми каже: любцю солодонька. (Григорів).

7735. б) Ой калина біло цвила, червоно вродила,
Нема того, щоби сказав: любко нещаслива!
Ой на дубі кора груба, на липі тоненька,
Нема того, щоби сказав: любко солоденька! (Хотїнь).

7736. По під гору високую червоний шнурочок,
Чому, любку, не приходиш, який ти смуточок?
По під гору високую червоная нитка,
Чому, любку, не приходиш, яка нічка видка.
Ой всю нічку у віконци сьвічечка горіла,
Чому, любку, не приходиш, бом сї розболїла.
Чому, любку, не приходиш, хоч на годиночку,
Звеселити моє серце, хоч половиночку. (Жураки).
Пор. висше ч. 7208—7209.

7737. а) Єще місяць тай ни сходив, ой чей же він зійде;
Ой ще любко не приходив, та чей же він прийде.
Післала бим післанчика, хлопця молодого,
Забавит ся сїдлаючи коня вороного. (Ж. Павлї, ст. 187).
Пор. висше ч. 7214—7215.

7738. б) Ой ще місяць тай не сходив, а чейже він зийде;
Ще мій милий не приходив, а чейже він прийде.
Ой шо-ж би то за місяць був, шоби він не зийшов?
А шо-ж би то за милий був, шоби він не прийшов. (Видинів).

7739. Ти зазули кукай, кукай, мого любка шукай,
Шо то буде за новина, мого любка нима. (Кнг. Войнилів).

7740. Ой до млина дороженька, до млина, до млина,
А хто-ж менї жито змеле, коли любка нима?
А хто-ж менї жито змеле, пшеничку спитлює,
А хто-ж мене молоденьку в личко поцїлює? (Войнилів).

7741. Нима мого милейкого, нима мого любка,
Нима кому розчисати на голові чубка. (Лозина).

7742. Ой ти любку молоденький, не сни ми ся в ночи,
Бом за тобов віплакала свої чорні очи. (Перегінсько).

7743. Ой Господи милосерний, будь ми до помочи,
Принеси ми мого любка, най не плачут очи!
(Гол. IV, ст. 465, ч. 160).

7744. Ой сивая зазуленько, тоє раненько встала,
Скажи мінї зазуленько, дес любка здибала?
Ой там я го іздибала в лузї над водою,
А він плаче, прозирає очка за тобою. (Нагуєвичі).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 2906.

7745. Ой повій ми, буйний вітри, відки ті жідаю,
Та іс тої сторононьки, відки любка маю.
Ой повій ми, буйний вітри, тай зелений верше,
Коби ми сї привернуло закохані перше. (Пісочна).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 2638—2639.

7746. Ой на горі воли в траві[1]), коні в[2]) конюшині,
Казав любко, що приїде в вечер на машині. (Войнилів).
Пасїчна: 1) Ой кувала зазуленька. 2) Та на. — Підпечари: 1) Усї коні попутані. 2) Пара в. — Григорів: 1) Ой пасут ся сиві воли. 2) Та на.

7747. Ой кувала зазуленька в двірській кунюшині;
Приїдь, приїдь, мій миленький, в ночи на машині. (Іванівцї).

7748. Ой гаю мій зелененький, лиш поколиши сї,
Ой любку мій солоденький, лиш мене держи сї. (Жураки).

7749. Та до мене любко горов, від мене долинов,
Та до мене темнов нічков, а від мене днинов. (Гвізд).

7750. Ой річенька тече, тече, плаванєчко мече,
Стоїт любко за плечима, словечка не рече.
(Гол. II, ст. 314, ч. 374).

7751. Прийди, любку, ти до мене, говори до мене,
Тодї буду, любку, знати, що ти любиш мене. (Хотїнь).
Пор. висше ч. 6955.

7752. Ой вийди ти, файний любку, з вишневого садку,
Ой дам же ти, файний любку, червоненьке ябко!
(Гол. II, ст. 314, ч. 376).

7753. Ой Содома, самам дома, прийди, любку, д минї,
Та підемо вібирати ленок при долинї.
Ой чи ленок, чи не ленок, дрібні колопеньки,
Прийди, прийди, мій миленький, нема дома неньки. (Манява).
Пор. Коломийки, II, 4364.

7754. А я браму запираю, брама сї розходит,
А я любка виправлєю, як вже сонце сходит.
А я браму запираю, брама сї втворєє,
А я любка виправлєю[1]), як вже сонце гріє[2]). (Войнилів).
Черниця: 1) Відправлєю. 2) Як сї розвиднєє.

7755. А я браму[1]) запираю, а брама[2]) скрипочи[3]),
А я любка[4]) відправлєю[5]), коли ми сї[6]) хочи. (Черниця).
Мшанець: 1) Я ворота. 2) Ворота. 3) Скрипочут. 4) Я милого. 5) Виправляю. 6) Він іти не.

7756. Із за гори високої наступила хмарка,
Чому любка не приходит? Не пускає мамка.
А як хмари розійдут сї, ясний місяць зийде,
Стара мамка ляже спати, чей мій любка прийде.
Чому любко не приходиш, чому не буваєш?
Чи тї мамка не пускає, чи вже иншу маєш?
Мамка минї не закаже, иншої не маю,
Через тєжкі вороженьки в тебе не буваю. (Волосів).
Пор. Коломийки, II, 3939 і 3958.

7757. Ой зацвила черешенька, верху не видати,
Нема мого любка тутка, не казала мати.
(Гол. IV, ст. 458, ч. 108).

7758. Прийди, прийди, мій миленький, буду тобі рада,
Кажут люди, що тє любю — бігме, любку, правда. (Чорні Ослави).

7759. Прийди, любку, прийди, любку, вечером до мене,
Та засмути вороженьки, розвесели мене. (Гвізд).

7760. Самам садок не садила, сам садочок зійшов,
Я за любком не ходила, сам то любко прийшов.
Самам садок не садила тай не підливала,
Я за любком не ходила тай не посилала. (Ямниця).

7761. Ой чи я ти не казала та не говорила:
Не ходи до мене, любку, буде мати била. (Хотїнь).

7762. По під гору високую плине качур дикий,
Кажут любка покидати, менї жаль великий.
Кажут люди покидати, я го не покину,
Як я піду за инчого, то за ним загину. (Голгочі).

7763. Та як мене, любку, любиш, то люби нї зтиха,
Та най люди ни говорут, що я Василиха. (Пасїчна).

7764. Як ти мене, любку, любиш, полюби вєрненько,
А як маєш покидати, покидай борзенько. (Хотїнь).

7765. Посїю я нивку ленку, конопель під міру,
Хоть ти мене, любку, любиш, я тобі не віру.
Посїю я нивку ленку, а конопель більше,
А ти, любку, любиш мене, а я тебе гірше. (Пасїчна).

7766 Вчора була недїленька, а нинї другий день,
Їхав любко попри мене, не казав: Добридень!

Їхав любко попри мене, не казав нї слова,
Іно махнув капелюшком: Будь мила здорова!
(Гол. IV, ст. 455, ч. 90).
З 1-им купл. пор. висше 7614; з 2-им 7346—7347.

7767. Ой не твій то коник, не твій, але твого брата,
Ой не мій то любко, не мій, тілько моя втрата.
(Гол. II, ст. 413, ч. 487).

7768. Ой пішла я на зажен, як сива голубка,
Заробила хлїба много, утратила любка. (Чорні Ослави).

7769. Зеленая петрушечка близько перелазу,
Солоденькі губки були в мого любка зразу.
Солоденьі губки були, солодші медочку,
А тепер ми так згірчіли, що гірш полиночку.
(Гол. II, ст. 321, ч. 414).

7770. Я гадала, що нидїлї, а то суботонька,
Я гадала, що то любко, а то гризотонька.
Я гадала, що недїлї, а то Матка Божа,
Я гадала, що то любко, а то кара божа. (Іванівцї).

7771. Ой упала ґонтинина з високого млина,
Відпав любко від серденька, я тому не винна. (Іванівцї).

7772. Яке жито зелененьке, упаде, зогниє,
Який любко молоденький, не по правдї жиє. (Хотїнь).

7773. Ой кувала зазуленька коло маґазину,
Нема любка на лїтенько, не треба й на зиму. (Завалів).

7774. Ой з гори ся захмарило, аж не видко неба,
Так ми біда надоїла, любка ми не треба. (Хотїнь).

7775. Ей любку мій солоденький, кажи менї правду,
Бо ти собі любку найдеш, я си любка найду. (Голгочі).

7776. Ой той човен води повен, ще буде повнїйший,
Любив мене файний любко, ще буде файнїйший. (Нагуєвичі).

7777. Ни цїлюю, ни вбіймаю, мій любку, нїкого,
Ни давном сї відорвала від серденька твого. (Врб.).

7778. Ой кобисте, мамко, знали, який жаль гіренький,
Як полюбит тай покине любка солоденький.
Ой кобисте, мамко, знали, яка любка люба,
Та чи треба, чи не треба, все стежечка туда. (Волосів).
З 1-им купл. пор. висше ч. 6456.

7779. Іде любко горі селом, я морковцю полю,
Не можу сє подивити з великого болю.
Не можу сє подивити зза пороха в оці,
Бо я маю коханочка при долїшнїм боці. (Скобичівка).

7780. Ой кувала зазуленька на чередорожу,
Комусь любка подарую, як червону рожу. (Черче).

7781. Ой на горі на високій огень розпалав сє,
Не скажу ти, любку, правди, щобись простєгав сє. (Скобичівка).

7782. Та як мене, любку, любиш, возьми ні з собою,
Та не звертай очиньками за тою другою. (Крехівці).

7783. Ти збираєш зїлє, зїлє, тай аниш, тай аниш,
До іншої любки ходиш, а мене циганиш. (Пєтничани).

7784. А я паву затикаю, а пава ся губит,
Бери дідько мого любка, коли другі любит!
(Гол. II, ст. 303, ч. 313).

7785. Я до лїса ни поїду, до лїса тимного,
Я ни маю венци любка, но тибе єдного. (Люб.).

7786. Та завіяв вітер, вітер, лїсами клекочі,
Того любка му любити, кого мі сє хочі.
Та не треба ї любити, не треба казати,
Відай йти би та за того, котрий хочі брати. (Кобаки).

7787. Який же ти, мій любочку, дурненький, дурненький,
Що ти купив на нелюбу рантушок тоненький.
Який же ти, мій любочку, шалений, шалений,
Що ти купив на нелюбу пасочок червений. (Ж. Павлї, ст. 193).

7788. Ой піду я слободою, стану над водою,
Дурний любку без розуму, що плачеш за мною!
(Гол. II, ст. 295, ч. 270).

7789. Любив мене любко дуже тай покинув уже,
А я чую поміж люди, як любив, так буде. (Войнилів).
Пор. висше ч. 7477.

7790. Ой туду, каже, туду, пішов любко в руду,
А як ся з рудов оберне, до мене поверне. (Волосянка).

7791. Сів мій милий конец стола, тай думку думає:
А хтож мою файну любку тепер обіймає? (Чорні Ослави).

7792. Широкий лист на яворі, ширший на калинї;
Щось ми, любцю, подарував, то возьми си нинї. (Осташівці).

7793. Ой на горі, на високі, пасе ся овечка,
Ни так[1]) тибе, любку, любю[2]), як[3]) твої словечка. (Мечищів).
Пасїчна: 1) Любю. 2) Милий. 3) Тай.
Пор. висше ч. 6603.

7794. Тиче вода спіт города, по каміню бродит,
Мій ся люпко за ниправду хлїба ни доробит. (Сгр.).

7795. Я гадала, що то голка, а то в вікні шпилька,
Я гадала, що то любий, то в вочи сьвітилка. (Жуків).

7796. Отто ми сї полюбили на чєс коротенький,
Як сї будем росходити, люпку солоденький? (Врб.).

7797. Не стій коню коло плота, не їдж околота,
Хотяй ми ся, любко, любим, то пуста робота. (Хотїнь).

7798. А ми, любку солоденький, ни поберемо сї,
Тілько серцю розрадоньки, що кохаємо сї. (Чорні Ослави).

7799. Ой калина біло цвите, а червоним родит,
Коби я ся довідала, де мій любко ходит.
А я вже ся довідала тай перепитала,
Котра йому постелила, тай добраніч дала. (Перегінсько).

7800. Ой на горі церков кладут, а долїв будуют,
Оден любко покидає, десїть сї радуют.
Ой на горі церков кладут, а долїв дзвінниції,
Говорила з моїм любком велика зрадниції.
Ой що си ти, мій миленький, гадаєш, гадаєш,
Що з великов зрадниченьков бесїдоньку маєш? (Хотїнь).

7801. Через гору нивка, нивка, на нї попелиця,
Полюбила мого любка друга нїхтолиця.
Та най би го полюбила, най би го кохала,
Лиш коби з ним, нїхтолиця, до слюбу ни стала. (Орелець).

7802. Туди лози хилїте ся, куди вітер віє,
Туди очка дивіте ся, відки любко їде!
Туда лозка похиляла, куда вітер дує,
Туда очка дивили ся, відки любко вийде.
(Гол. II, ст. 408, ч. 764—765).
Пор. Коломийки, II, ч. 3084.

7803. Тиче вода спіт города, тиче по каміню,
Щож ти, люпку, по волах, як возьмиш відміну?
Щож ти, люпку, по волах, що худоба буде,
А с ким жи ти, файний люпку, вийдиш мижи люди? (Явче).
З 2-им купл. пор. висше ч. 7019.

7804. Там у саду, у садочку, там широки лисце,
Важив любко на дівчину, ще була в колисці. (Іванівці).

7805. Ой сестрице, сестриченько, не боїш ся Бога?
Відмовила сь мого любка від мого порога!
(Гол. II, ст. 454, ч. 85).

7806. Тай займу я воли пасти під ототу обіч,
А там сидит зилипуга з моїм люпком побіч.
Чогож ти си, зилипуго, на него насїла?
Я ти люпка ни дарую, хоть бис си розсїла.
Я ти люпка ни дарую, али тобі так дам,
А як буди тобі кривда, ше на плечі завдам. (Усте над Черем.).

7807. А я війшла на вулицю, любко коні пое,
Якась біда замащена коло нього стое.
Ой ти бідо замащена, чому ся не вмиеш?
Не стій менї коло любка, ще го повалееш. (Хотїнь).
З 2-им купл. пор. висше ч. 6959.

7808. Невмивана тай клапата, чому сї не счешеш?
Не сїдай ми коло любка, бо му щось набрешеш.
Ти вушива тай паршива, не люби ми любка,
Абис так сї розїгнила, як у лїсї гупка. (Гвізд).

7809. Ей во лузї на галузї сова воду пила,
Чого-єс ми, негіднице, любка відлюбила?
(Гол. II, ст. 401, ч. 729).

7810. Невелика поточина луги ізмулила,
Хвалила ся ледачина, любка відлюбила.
Так би она дочекала сьвіта біленького,
Чи вна буде обіймати мого миленького!
(Гол. II, ст. 427, ч. 556—557).

7811. Ой у млинї два каминї, а третий ни меле,
Відоймила кострубане мого любка в мене.
Верни менї любка мого, бо я скажу тетї,
Так тї буде телепати, як лист на трепетї. (Чорні Ослави).

7812. Ей ричала коровицї за білим баранком,
Чо тї, шельмо, зуби болет за моїм коханком? (Михайловичі).

7813. Ой дубку мій зелененький, листок на тї ясний,
Ой любку мій солоденький, словами прекрасний.
Ой словами прикрашений, а чортова думка,
Докім тебе не любила, цвилам, як галунка.

Докім тебе не любила, полетїлам в поле,
Сїлам собі край Дунаю, горе-ж моє, горе.
Сїлам собі край Дунаю, де голуб несе сї,
А я чую через люди, а любко сьміє сї.
Най сї сьміє, най сї сьміє, сьміх із него буде:
Сїм лїт буде хорувати, смерти му не буде. (Войнилів).

7814. а) Я на твою воболоню[1]) товару не гоню,
Люби, любцю[2]), яку хочеш[3]), я ти не бороню.
Люби, любцю, котру хочеш, котра тобі мила,
Щобис потім не говорив, щом ти боронила. (Вовків).

Бабухів: 1) Ой широке оболонє. 2) Любку. 3) Котру хоч.

7815. б) Ой зазулька в лїсї кує, лїс сї розвиває,
Бери, любцю, котру хочеш, най Бог помагає.
Бери, любцю, котру хочеш, котра тобі мила,
Абис відтак не нарікав, щом ти боронила. (Волосів).

7816. Тече вода зза города, ой тече лугами,
Покинь, любку, тата й маму, та ходи за нами.
Ти покидай тата й маму, я покину ґазду,
Тай поїдем до Канади шукати гаразду. (Ямниця).

З 2-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 5535.

7817. Ой ти мовиш, мій любоньку, що я тя любила,
А я тебе, мій миленький, словами зводила.
Ой ти мовиш, мій любоньку, що я тебе люблю,
А я тебе, мій любоньку, словами голублю.
Ой ти мовиш, мій любоньку, що я тя любила,
А я тебе, мій любоньку, з розуму зводила.
Ой ти гадав, мій хлопчино, що я тя кохаю,
Я такими хлопаками плоти підпираю.
Ой ти мовиш, мій любоньку, що я за муж піду,
Кину роскіш по під ноги, а куплю си біду.
Ой ти дурний давав, давав, я розумна брала,
А ти за ворота вийшов, а я ся сьміяла. (Зал., ст. 194 і 195).

Пор. Коломийки, II, 3826—3827 і 3829.

7818. Ой у місцї на риночку розбив ми сї горщик,
Дают менї люди знати, що любко небощик. (Чернїів).

Пор. висше ч. 7435.

7819. Тече вода з під города, звиває ся клубком,
Вже ся дїдько[1]) закосичив моїм першим любком.
(Гол. IV, ст. 465, ч. 163).

Лолин: 1) Десь ся бісок.

7820. Ой на горі монастир, там черчиків купка,
Там сї правит Служба Божа за моєго любка (Волосів).
Пор. Гол. IV, ст. 453, ч. 77.

9. Любка.

7821. Ой сїда ріда, ріда, шо, любко, за біда?
Не бере се нї спанєчко, нї солодка їда. (Ф. Кайндль).

7822. А із дуба кора груба, з явора тононька,
А то ми сї сподобала любка солодонька. (Михайловичі).

7823. Тече вода із[1]) города тай крижечка леду,
Ой солодша моя любка[2]) від цукру, від меду. (Біла).
Григорів: 1) Зпід. 2) Моя любка солодшая.
Пор. висше ч. 5953 і 7084.

7824. Ой убита доріженька в город по натину,
Так тї, любко моя, люблю, як мати дитину. (Вовків).

7825. Похилив ся дуб на дуба гілєм на долину,
Лїпше тебе, любцю, любю, як мати дитину.
(Гол. II, ст. 346, ч. 540).

7826. Повій, повій, буйний вітре, з гори на долину,
Там де моя люба, мила, пристань на хвилину. (Бабухів).

7827. Ой піду я до стодоли на зелене сїнце,
Таку маю білу рибку та як веретїнце.
(Гол. IV, ст. 495, ч. 43).

7828. Ай я хлопець молоденький, по ремінь катанка,
Котра любка чорнобрива, то моя коханка. (Перегінсько).

7829. Ой кувала зазуличка у саду, у саду,
А я тоту любку любю, що широка в заду. (Кобаки).

7830. Ой піду я в полонину по зелене сїно,
Полонинку не перейду, бо сонечко сїло.
Полонинку не перейду, тичков перетичу,
Таку маю файну любку, не дам, ни позичу. (Кобаки).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, ч. 2703.

7831. Ой на горі воли пасут, на долинї конї,
Я би свою любку не дав за штири червонї. (Березів, Григорів).

7832. Ой дав бим сє зарізати, дав бим сє забити,
Но не дав бим свої любки нікому любити. (Григорів, Голгочі).

7833. Кует мині зазулиця, кует ни вгавает,
В мени любка мінтовенька, всекі мінта знает. (Ясенів Гор).

7834. Аби моя мила любка така веселенька,
Єк у лісї при дорозї вода студененька.
Була вода студененька, буде студенїйша,
Була любка веселенька, буде веселїйша. (Підзахарич).

З 1-им купл. пор. висше 6615.

7835. Ой кувала зазуленька, кували дві разом,
Недалеко моя любка, лиш за перелазом.
Ой кувала зазуленька, кувала на ринку,
Чо ти мині приспівуєш, жидівський патинку? (Острів).

З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 1518 і висше 7669; з 2-им, I, 1530.

7836. Ой зацвила калинонька я зверха до споду,
Придала се файна любка до нашого роду. (Явче).

7837. Ой у саду садовина солодка тай винна,
Ой ти мене, файна любко, любити повинна. (М. Яцків, Григорів).

7838. Ой сїда, сїда ріда, сїда-ріда й дана,
Ой у мене така любка, єк у Рамашкана.
Ой у мене така любка, єк зїле городне,
Єк мнє в личко поцулує, в души відволодне.
Але-ж тота відволода ни студена вода,
Але-ж тота відволода — дївчина молода. (Підзахарич).

7839. Ой дана, дана, дана, тай сїда, тай дана,
В мене така файна любка, єк у Рамашкана[1]).
В мене така файна любка, чирвона калина,
А чо-ж ти си нагнївала, душко чорнобрива?
А я це си ни гнїваю, я гнїв ни тримаю,
Я с хлопцями пожертую, бо я жерти знаю. (Підзахарич).

1) Ромашкан — дідич.

7840. а) Коли хочеш, дївчинонько, щоби тя любити,
Постав кладку через річку, щоби не бродити. (Біла).

Пор. Гол. VI, ст. 461, ч. 133.

7841. б) Ой ти кажеш, дївчинонько, щоби тя любити?
Постав клатку через гатку, щоб добре ходити.
Постав клатку через гатку, золоте поручи,
Серед ночи о півночи до тебе ідучи. (Постолівка, Григорів).

7842. в) З того боку на тамтой бік далеко ходити,
Постав кладку через річку, аби не блудити.
Постав кладку через річку, золоте поручи,
Серед ночи о півночи до дївчини йдучи. (Голгочі).

7843. г) Та кувала зазуленька та попід лелїю,
Новий човен коло любки, возити си вмію.
Новий човен коло любки, завше си ни вожу,
Та єк схочу, та до любки у брід перехожу.
Та єк хочиш, файна любко, шоби-х до те ходив,
Поклядь кладку на млинівку, шоби я ни бродив.
Покладь кладку на млинівку тай нове поручі,
Шоби я си ни замочів до тебе ідучі. (Підзахарич).

Пор. висше ч. 7540.

7844. д) Напю я сї горівочки, я ще свисну й пива,
Ой ци мала, ци велика, я все чорнобрива.
Ой ци мала, ци велика, писки віддуває,
Хто би не знав, тоби сказав, що шість волїв має.
Ой ти маєш, каже, аж шість, я не маю й пари,
А вже ти сї із волами я не дїждеш слави.
Ой як хочеш, файна любко, слави доходити,
Постав кладку через гатку, щоби не бродити.
Постав кладку через гатку, золоте поручє,
Щоби я сї не замочив, я від тебе йдучи. (Чортовець).

7845. З сего боку та на той бік далеко ходити,
Хіба ми сї, файна любко, залишім любити.
Як би моє подвірєчко від сонцє згоріло,
Аби мене молодого д тобі не кортїло. (Посіч).

7846. Та щом тобі, любко, казав, щобис ни забула,
Як меш іти понад воду, абис ни втонула.
Щобис, любко, ни втонула з берега крутого,
Щобис мене споминала, хлопцє молодого. (Кобаки).

7847. Ой забрала вода лавки тай перекладочки,
Та нема ким передати перстень до любочки.
Та нема ким передати, нї переказати,
Брати в руки паличеньку, самому дриптати. (Мединичі, Григ.).

Пор. Коломийки, II, 5556.

7848. Суха кора, суха кора, суха не зелена,
Алеж моя файна любка смутна не весела. (Волчківцї).

7849. а) Стоїт верба над водою та в воду сї хилит,
Ци ти, любко, така файна, ци менї сї видит?
Ци ти, любко, така файна, ци менї здає сї?
Тото мене через тебе спанє не бере сї.
Спанє ми сє бай не бере, їсти сї не хоче,
Та за тобов, файна любко, плакати сї хоче. (Гвізд).

7850. б) Ой по віки, пане брате, по віки, по віки,
Та дзелена смеречина як в зимі, так в літї.
Ой дзелена смеречина у[1]) воду сї хилит,
Чи[2]) ти, любко, така файна, чи[2]) менї сї видит?
Чи[2]) ти, любко, така файна, чи[2]) менї здає сї?
Ой що мене через тебе спанє не бере сї. (Волосів).
Грабовець (без 1-ого купл.): 1) На. 2) Ци.
Пор. Коломийки, II, ч. 4574.

7851. А я гаю не рубаю, гай сї дзеленіє,
Менї любка не родина, за нев серце мліє. (Жураки).
Пор. висше ч. 6440 і 7699.

7852. В мої любки тонкі губки, тоненькі, тоненькі,
А хоть медом не мащені, то ми солоденькі.
В мої любки тонкі губки, тоненькі, тоненькі,
А ще тоньші у кобили, громи би ї вбили! (О. Коцан).
Пор. Коломийки, II, ч. 3096.

7853. Ой кувала зазулиця сїда-ріда й дана,
Вечірницї маю свої, ни бою си пана.
Вечірницї маю свої, віта ни трабую,
Шо ми любка наказує, добре гаразд чую.
Шо ми любка наказує ниде ни ходити,
Але своєм розумочком дома поводити.
Ой робила, поводила, єк сама хотїла,
Цїлу нічку у запічку єк кіт воркотїла. (Ясенів Гор.).

7854. Куда гляну, куда гляну, все тернові плоти,
Через тебе, файна любко, не маю роботи. (Ямниця).

7855. Любко моя солоденька, за любку тє маю,
Ой чи кошу, чи молочу, за тя гадку маю.
А косити, молотити, тото не робота,
А з дівчинов постояти, то моя охота. (Костїльники).
Пор. Коломийки, II, 4388—89.

7856. Любкож моя солоденька, любко розмаіта,
Чи будем сї так любити, як тамтого літа? (Войнилів).
Пор. висше ч. 6740.

7857. Любко моя розмайная, любко розмаїта,
Збавилас мні, любко, зими, ни збав ко мнї лїта.
Збавилас мнї, любко, зими, за зиму не дбаю,
Ни збав ко мнї, любко, лїта, бо тї порубаю. (Чорні Ослави).
Пор. з 1-им купл. висше ч. 6781 і 7570.

7858. Любко-ж моя солоденька, квіточко біленька,
Любят люди, менї буде, бо ще-с молоденька. (Войнилів).

7859. Ой он у тій полонинї[1]) сивий коник заржав[2]),
Та любім ся, мій миленький[3]), щоби нїхто не знав. (Тухля).
Пасічна: 1) Ой на горі на високій. 2) Гривий коник ірзав. 3) Та ми, любку, так любім сї.

7860. а) Ой на горі на високій заржав[1]) коник, заржав[2]),
Тяжко любку полюбити[3]), щоби нїхто не знав. (Таурів, Хотїнь).
Бишки: 1) Попід гору високую сивий. 2) Зарзав. 3) Любитоньки.
Пор. висше ч. 7638.

7861. б) Ой загирзав сивий коник, загирзав, загирзав,
Тяжко[1]) любку полюбити[2]), щоби нїхто не знав.
Тяжко любку полюбити, тяжко любку взяти,
Тяжко любку обіймити тай поцїлувати. (Задарів).
Журакн (лише 1-ий куп.): 1) Коби. 2) Так любити.

7862. А я тебе, любцю, любю, як біленьке гуся,
Де найбільше людий буде, там не подивю ся.
Де найбільше людий буде там не дивити ся,
Як нас буде лише двоє, там обіймити ся. (Кропив. Н.).

7863. Ой розвий сї, сухий дубе, на чотири листи,
Сидит любка за водою, треба ід нї бристи. (Войнилів).

7864. Пасут вівцї по дубрівцї, баран коло мене,
А що любка порабєє в недїлю без мене? (Солуків).

7865. Я перину[1]) завертаю, а перина риче,
А менї ся причуває, що мя любка кличе. (Мізунь).
1) Перісту.

7866. Том тя видїв, любцю моя, том тя видїв, видїв,
Кой єс гнала сиві воли попід дзелений дїл. (Мшанець).

7867. А я піду у гриби, гриби там, гриби там,
Мене любка покликає: Чи ти там, чи ти там? (Мізунь).

7868. Пливе рибка, пливе рибка чистою водою,
Казав хлопец до дївчини, гину за тобою.
Тамтос сї ми, моя рибко, з водов помішила,
Тамтос сї ми, моя любко, ти сама лишила. (Желдець).

7869. Ой вийди ти, файна любко[1]), хоть[2]) на задні двері,
Та покажи біле личко тай чорні[3]) кучері. (Орелець).

Рахиня: 1) Ой та вийди, білявинко. 2) Та. 3) Золоті.
Пор. висше ч. 7062. Понадто: Гол. II, ст. 279, ч. 179.

7870. Ци я такий нещасливий, ци мій коник сивий?
Що ся любка уродила с чорними очима.
(Гол. II, ст. 281, ч. 191).

7871. Ой ти моя, файна любко, нічим не жури ся,
Держи очи про неділю, в будень не диви ся.
(Гол. II, ст. 285, ч. 213).

7872. Ой ма любцю солодейка, купив бим ти дащо,
Ту ни маю дрібних гроший, зміняти не є що. (Мшанець).

7873. Попід тоту полонину[1]) ожини зродили,
А ми сї ще, файна любко, не наговорили. (Орелець).

Кобаки: 1) Попід гору високую.
Пор. Коломийки, II, 2753. Надто Гол. II, ст. 280, ч. 185.

7874. Ой музика красно грає, тай дутка, тай дутка,
Як би не ти, красна любко, не був би я тутка. (Хотїнь).

Пор. висше ч. 5811 і 5835.

7875. а) Коло проса любка боса ніжки заморозила,
Купив бим ї чиривички, коби мі любила.
Купив бим ї черевички, та купив бим чобцї,
Коли ходит, зазирає, чи не куплят хлопцї. (Олеша, Задарів).

7876. б) Коло проса любка боса ніжки ознобила:
Купив бим ти черевички, кобис мнї любила.
Ой ти Бойку лопенецкий, віплети волоки,
Щоби мала любка файна на чотири роки. Солуків).

З 1-им купл. пор. Гол. IV, ст. 452, ч. 62.

7877. Купив бим ти, любко, пива, відай бис не пила,
Ти до мене по щирости не заговорила. (Жураки).

7878. а) Ой ци то дуб, ци береза, ци ти, любко, стоїш?
Перебреди бистру річку, коли сї не боїш.
Перебреди бистру річку тай Дунай глубокий,
Коли ти сї ісподобав хлопець чорноокий. (Гвізд).

7879. б) Любко-ж моя любенькая, там на боцї стоїш,
Ой переплинь бистру річку, коли сє не боїш.
Переплини бистру річку, а я за тобою,
Сїдай, любко, на коника, поїдеш зі мною. (Голгочі).

7880. Тай іму я за калинку, за самий вершечок,
Перепливу тихий Дунай по під бережечок.
Перепливу тихий Дунай тай тоту роштоку,
Мою любку обіймают, я си дивлю з боку.
Мою любку обіймают, я ніби не вижу,
Та як листок над калинков, так я над нев дрижу (Орелець).

7881. Ой зацвила калинонька від спода до верха,
Скажи мені, файна любко, чия ти теперка? (Войнилів).

7882. Ой займу я товар пасти, та займу я, займу,
Любко моя солоденька, де я тебе знайду? (Задарів).
Пор. Коломийки, II, 5199.

7883. Ой туду, ду, ду, ду, ду, ду, ой туду дудочки,
Ой не буду дома спати, піду до любочки. (Нагуєвичі).

7884. Ой із гори на долину помаленьку зійду,
Звари, душко, пироженьків, в вечір до тя прийду.
А з вечера як не прийду, то прийду із ночи,
Надій мі ся, файна любко, около півночи.
(Гол. II, ст. 283, ч. 204).
З 1-м купл. пор. Коломийки, II, 3141, 3810, 5064 і висше 6640.

7885. Любко моя солоденька, будем ся[1]) любити,
Бо вже каже[2]) отець, мати до тебе ходити. (Біла).
Хотінь: 1) Буду тє. 2) Бо казали. — Іванівці: 1) Буду тє. 2) Кажут.

7886. Ой зацвило зілє біле[1]), зацвило зелене,
Скажи мені, моя любко[2]), чи підеш за мене? (Біла).
Хотінь: 1) Біле зілє. 2) Та скажи ми, любко люба.

7887. Я за любку в криміналї, за любку в неволї,
А я любку не поверджу, дій сї божа волї. (Михайловичі).

7888. а) Тай за любку бай кримінал, за любку небогу,
До любки би повернути тай іти до дому.
До любки би повернути, у любки би сїсти,
А менї би йти до дому дати волам їсти. (Посїч).

7889. б) Ой мамко, каже, мамко, серце ми сї замкло,
Ой на ключик, на колодку за любку солодку.
Ой за любку в криміналї, за любку в неволї,
До любки би повернути, дій сї божа волї.
До любки би повернути, у любки би сїсти,
А менї би йти до дому, дати волам їсти.

До неї би повернути тай заговорити,
А мені би йти до дому воли напоєти. (Волосів).

Пор. Коломийки, II, ч. 4346. — Ж. Павлї, ст. 188.

7890. а) Коби не ти, файна любко, тай не ти, тай не ти,
Не стояв би мій коничок по пояс в замети.
Коби не ти, файна любко, та не твої строї,
Не стояв би мій коничок попід плоти твої.
Коби-ж не ти, файна любко, та не твої танцї,
Не стояв би я с коничком та не щибав пальцї.
(Гол. IV, ст. 446, ч. 18).

Пор. висше ч. 6574—6575.

7891. б) Коби не ти молоденька та не твоя ненька,
Не стояв би мій коничок поза воротенька.
Ой я змок і кінь змок тай кульбачка змокла,
А стоячи, білявочко, попід твої окна. (Жеґ. Павлї, ст. 188).

Пор. з 2-им купл. висше ч. 6577 і 6836.

7892. Гила, гила, білі гуси гила, гила на став,
Кобим я те, файна любко, саму в дома застав! (Рахиня).

7893. Коби гори прокопати, хащу прорубати,
Щоби видно, коли моя любка лїгат спати.
(Гол. II, ст. 457, ч. 706).

Пор. висше ч. 5967. — Також Зал. ст. 183.

7894. Ой зацвило синозїлє, синоє, синоє,
Отвори ми, файна любцю, віконце скленноє. (Врб.).

7895. Ой маю тї, файна любко, маю тї за паню,
Постели ми постелечку, та най я лїгаю.
Постели ми постелечку, а в головках ниско,
Шоби твоє біле личко коло мого блиско. (Видинів).

7896. Ой по горі, по долинї росте бадилинї,
Любко моя солоденька, ходи трошка д минї.
Любко моя солоденька, оберни сї д минї,
Най притулю своє серце, буде лекше минї. (Угринів Гор.).

7897. Любко моя солоденька, любко моя мила,
Тото-с ми ся ростопила, як лїд за плечима.
(Гол. IV, ст. 460, ч. 129).

7898. Намовив бим бистру річку, намовив каміня,
Тебе, любко, не намовлю, твердого-с сумлїня. (Біла).

7899. Кой єм ішов з оборога: Будь любко здорова!
Шапочку ми обалила галузка сливова. (Уйбард).

7900. Ой туду-туду-руду, ой туду-тудутки,
А я вчера ни був дома, ходивєм до любки. (Пасїчна).

7901. Ой бив мене дробен дожджик, била мене тучі,
Сеї ночи о півночи від любки ідучи. (Жеґ. Павлї, ст. 188).

7902. Не раз була темна нічка, не раз була слота.
Такой мене до тя, любко, збирає охота.
(Гол. IV, ст. 460, ч. 130).

7903. А як собі нагадаю за любку давную,
Не єдна мнї нічка піде, під вікном бідую.
Ой прийшов я під віконце, в вікно закалатав,
Она мене не пустила, я бідненький плакав. (Жураки).

7904. Ой ішов я горі селом, горі слободою,
Серце ми сї розкроїло, любко, за тобою. (Жеґ. Павлї, ст. 186).

7905. Ой Сиготе, Сиготочку, крутий городочку,
Висушила, вивялила любка головочку.
Висушила, вивялила та і сам я знидів,
Та за тії дві недїли, щом любки не видїв.
(Гол. II, ст. 619, ч. 23).

7906. Я за любков сюда туда, десь то любка була,
І дав би я своє житє, коби ся вернула. (П. Ст. Б. 1865).

7907. Бодай тебе, файна любко, нїчо не болїло,
Анї ноги, анї руки, нї біленьке тїло!
(Гол. II, ст. 284, ч. 211).

7908. Ой піду я по Підгірю, с пістоляти гряну,
Війди, війди, файна любко, най на тя погляну.
Я до теби, любко, ходив тай я тебе любив,
А як бис ми тай зрадила, Бог би тебе побив.
Я до тебе, любко, ходив, свойов душев важив,
А ти стільчик піткладала, я крізь вікно лазив. (Рев.).

7909. Ой прийшов я та до любки, єк до господинї,
А вна мене виріжиє спати межи свинї. (Ясенів Гор.).

7910. О кувала зазуличка, а ще покує си,
А ти мене, файна любко, навізираєш си.
О кувала зазуличка тай буде кувати,
А ти мене, файна любко, будеш візирати. (Видинів).

7911. Чорна хмара заступила, неба не видати,
Будеш мене, моя любко, не раз споминати. (Біла).

7912. По під грушу конем рушу, терньом поколишу,
Будеш, любцьо, банувати, як я тебе лишу.
Будеш, любцьо, банувати тай будеш плакати,
Будеш мого сліду брати, д серцю прикладати. (Волосів).

7913. Ой лишу тя, файна любко, ой лишу тя, лишу,
Сїдай, любко, на коліна, най тя поколишу. (Олеша).
Пор. висше ч. 6765.

7914. Ой піду я[1]) тай до церкви[2]) і стану там[3]) в кутку,
Подивю ся раз на попа[4]), три[5]) рази на любку. (Ф. Кайндль).
Кульчиці: 1) Ой як прийду. 2) До церковці. 3) То си стану. 4) Образ. 5) Два. — Угринів Дол.: 2) До церковці. 4) Бога. 5) Два.

7915. З сего боку на тамтой бік далеко ходити,
Чорні очи, любко, маєш, викапали би ти. (Голгочі).
Пор. Коломийки, I, ч. 48.

7916. Ой кувала зазулечка на широкій плитї,
Ходїм, любко, до домочку, бо будемо битї. (Мізунь).

7917. Ой ходїмо, файна любцю, до дому, до дому,
Та ни кажи, файна любцю, нікому, нікому. (Чорні Ослави).

7918. Іди, любко, дорогою, а я за тобою,
Аби люде ни казали, що я був з тобою. (Чорні Ослави).

7919. Ой подумай, дївчинонько, подумай, подумай,
Та за мене молодого, любко, не забувай. (Хотїнь, Григорів).

7920. Ой засьвіти, місяченьку, тай обгороди сє,
Як я піду з сего села, любко, не лиши сє. (Григорів, Голгочі).

7921. Ґорі селом, горі селом, сїрак на опашки,
Я си гадав, що до любки, а я до нанашки.
(Гол. IV, ст. 447, ч. 25).

7922. Усї хмарки до купочки, одна ни доходит,
Усї любки на гуляню, моя ни приходит. (Кобаки).

7923. Не видно тя, любцю моя, не видно, не видно,
Заставила кичеричка, не перейду пивно. (Мшанець).

7924. Солодка ма біла рибко, ой меде мій, меде!
А вже нам ся сего року любитки не веде!
(Гол. II, ст. 442, ч. 634).
Пор. висше ч. 7450. Надто: Гол. IV, ст. 508, ч. 94.

7925. Ой болит мня головочка від маку дрібного,
А я любку не забуду, поки житя мого. (Підзахарич).

7926. Ой я тебе, любко, любю тай любити буду,
Лише твоє подвірєчко обходити буду. (Хотїнь).
Пор. висше ч. 6829.

7927. а) Не можу сї вперезати, не можу сї вбути,
Но можу тї, файна рибко, нїколи забути.
Забув бим тї, файна рибко, забув бим тї швидко,
Коби з мого подвірєчка на твоє не видко. (Матіївцї).
З 2-им купл. пор. Ж. Павлї, ст. 180.
Пор. висше ч. 6832.

7928. б) Виду коня до Дунаю, кінь ни хочі пити,
Тай здоймає головочку, хочі ми нев бити.
Чіму, коню, воду ни пєш, ці дорогу чуєш?
Чіму, серци Николаю, дома ни начуєш?
Та рад би я начувати, та рад би я бути,
Смуча любка, ни дївчина, ни мож ї забути.
Забув бим тї, дївчиночко, забув бим тї швидко.
Коби с твого подвірічка на моє ни видко.
Бодай твоє подвірічко попилом посїло,
Шоби мине молодого більши ни кортїло. (Устє).

7929. Я до теби, любко, ходив, ти си виличала,
Та ти мою, файна любко, гадочку ни знала.
Тай у мени, файна любко, гадочка готова,
Та як сєду на коника, будь, любко, здорова.
Бувай, любко, здоровенька, лїшєю ти щистя,
Абис тілько старіст мала, як на вирбі листя.
Абис тілько старіст мала тай си ни віддала,
Абис мине молодого три роки чікала. (Устє).
З 3—4 купл. пор. висше ч. 6812.

7930. Ой гилява калинонька гильом до дороги,
Гадав-єм тї, любко, взяти, не дают вороги.
Гадай, гадай, дївчинонько, гадай, гадаючи,
Бо я піду через тебе сьвітом блукаючи.
Бо я піду через тебе, через твої очи,
Би не стояв мій коничок до темної ночи. (Пасїчна).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 3963.

7931. А всюди сї похмарило і дощик ни кропни,
Чикай, любко, до восини, мара тє ни хопли. (Іванівцї).

7932. Чомус, любко, тай не така, як єс була сночи?
Не доїла, не допила, не доспали очи.
Не доїла, не допила, не доспала смачно,
А вжеж тото, моя мила, на личеньку значно. (Гвізд).

7933. Займу вівці понад село, сам піду ід горі,
Шоби я сє та надивив на пишні побої.
А як тоті побоїки пишно побивані,
А у любки чорні очи як намальовані!
А в моєї любки, любки, паперові двері,
Сховаю ся у садочок, я іду до неї.
(Гол. II, ст. 366, ч. 639).
Пор. з 2-им купл. висше ч. 7544.

7934. Та все вкола[1]), та все вкола[2]), та все викрутасом,
Чос[3]) на мене красна любка[4]) поглядає басом. (Хотїнь).
Ямниця: 1) Все укола. 2) Тай довкола. 3) Тай. 4) Любка файна.

7935. Ніжки ми си притоптали до любки, до любки,
А тож в тої мої любки солодкі набутки.
А солодкі, та солодкі, коби ни згірчіли,
Коби-ж ми си таре двоє тай ни розлучіли.
А розлука, пане брате, розлука, розлука,
Твоя душа з поза граба, моя з поза бука. (Підзахарич).

7936. Ой зацвила калиночка коло перелазу,
Ой які то були в любки та губочки з разу!
Які були, такі були, вже сї проминули,
Бо уже сї до любочки інші привернули. (Ж. Павлї, ст. 194)

7937. Ой на горі та монастир з нової дубини,
Шкода, любко, тої слави, що ми ся любили!
(Гол. II, ст. 275, ч. 161).
Пор. висше ч. 6423.

7938. Ой дана, дана, дана, любко моя давна,
Любив-єм тє, ни взєв-єм тє, не казала мама. (О. Коцан).

7939. Люлько моя черлененька, вже тя не курити,
Любко моя солоденька, вже тя не любити. (Уйбард).

7940. За горівку сороківку, а за пиво дутку,
Як я любив, так ще буду свою давну любку. (Жур.).

7941. Ой пий, серце, з видра винце тай красно втирай сї,
Хоть я тебе вірно любю, ти вистирігай сї.
Хоть я тебе, любко, любю, ти вистирігай сї,
А як ти сї иньший трафит, любко, віддавай сї. (Олеша).

7942. Шуми, луже, шуми дуже, дївчино покай ся!
Ой хоть я тя, любко, люблю, зводити не дай ся!
(Гол. II, ст. 255, ч. 47).

7943. Ой по під гай зелененький за волами я йду,
Так ми любка я вчинила, до дому не зайду.
Так ми любка я вчинила, так ми любка дала,
Та ще тої недїленьки, як зі мнов стояла. (Задарів).
Пор. з 1-им купл. Коломийки, II, 4264.

7944. Ей дай ми ся, красна любко, водицї напити,
Чей бо я ся перестану як гадина вити. (П. Ст. Б. 1865).

7945. Горівка ся, брате, пила, люлька ся курила,
Дївка ся з мене сьміяла, пса би ми навчила.
Не з мене ся посьміяти, не з мене ся кпити,
Будеш же ти, любко моя, за то в землї гнити.
Будеш же ти, каже, гнити, а пити просити,
А я леґінь молоденький не схочу носити.
(Гол. II, ст. 272, ч. 142).

7946. Війди, війди, файна любко, в червоних чоботєх,
Щоб тї дїтько відмалював на самих воротєх. (Жураки).

7947. Любко моя солоденька, я за тобов гину,
А як за тов замітелков, що ним мішу глину.
(Гол. II, ст. 303, ч. 311).

7948. А що кому тай до того, що я руду любю,
А я своїй рудій любій горілочки купю.
Панчішечки вовнянії, черевички з козла,
Помалейку, дзюба-люба, жебис си ни сховвла. (Мшанець).
З 2-им купл. пор. Коломийки, I, ч. 943 і 1195.

7949. Ой кувала зазулечка на дебри, на дебри,
Нема меї любки дома, бо пішла на жебри.
Ой бодай сї коло попа лавочка зломила,
Як буде йти любка з жебрів, бодай сї втопила. (Посїч).

7950. Любко моя солоденька, любко моя певна,
Гарбузові цицьки маєш, смерекові стегна. (Ямниця).
Пор. Коломийки, I, ч. 907.

7951. Ой любко моя любенька, любко моя люба,
Та бо ти ся постаріла, як на пеньку губа. (Хотїнь).

7952. Коби борше[1]) до вечера, коби[2]) охолодло,
Коби моїй красній[3]) любці личко відмолодло. (Хотінь).

Вільки Маз.: 1) Ой щоби як. 2) Щоб як. 3) Ой щоби як мої.
Пор. висше ч. 7075.

7953. Ой стояла коло дуба тота рідкозуба,
Рідкозуба, кривоклуба, тото моя люба. (Нагуєвичі).

7954. Відци верба, відти друга, в середині губка,
Ой зубата, головата, тота моя любка. (Братишів).

10. Люба розмова.

А. Парубки до дівчат.

7955. Парубочок як дубочок, дівчина тоненька[1]),
А як вийде на улицю[2]), розмова миленька[3]). (Жур.).

Желдець: 1) Біленька. 2) Як ся зійдут до купоньки. — Іванівці:
2) Як си станут до розмови. — Голгочі: 3) Любенька.

7956. Парубочок як дубочок, дівчина тононька,
Як сї зійдут до купоньки, мила розмовонька. (Волцнів).

7957. Ой дівчино ти маленька тай чорнобровенька,
Ти менї ся сподобала, як була-с маленька.
Ще-ж ти ми ся, дівчинонько, тоди сподобала,
Ой як іс ся на улици як гуся біляла.
Ой не я ся то біляла, тільо кошульочка,
Що минї ї випирала моя матїночка. (Кропив. Н.).

7958. Ой іму я в ріці рибу, а в кирници рака,
Дай ти, Боже, на здорове, дівчино сарака!
Ой іму я в ріцї щуку, а в кирници рибку,
Дай ти, Боже, на здорове, Іваночку, синку!
(Гол. II, ст. 364, ч. 630).

7959. Ой Марисю, Марисуню, кому рибку студиш?
А я тобі, мій миленький, бож ти мене любиш. (Михайловичі).

7960. А любю тї, душко, серце, та любю, та любю,
Альбо с тобов у сьвіт піду, альбо си загублю.
А на шо нам у сьвіт ити, на шо си губити?
Та за божу, каже, волю, будем си любити. (Кобаки).

7961. А у поли керничина, у поли, у поли,
Коло неї красна любка пшеничину поле.

Вона поле пшениченьку, кукіль вибирає,
Вона свого миленького з Угрів визирає.
Ой поїхав мій миленький на Угри молоти,
Мене лишив молоденьку пшеницю полоти. (Угринів Дол.).

7962. Ой на горі жито, жито, колосї зелене,
А як тобі, моя мила, сегодне без мене?
Ой на горі жито, жито, колосом віває,
Отак, отак, мій миленький, як Бог помогає. (Кобаки).

7963. Чогось мила побілїла та як сціна біла?
За тобою, мій миленький, щом тя не виділа. (Копичинцї).

7964. А деж ти ся, дївчинонько, бавила, бавила?
Сиві бички бороли ся, а я ся дивила. (Нагуєвичі).
Пор. Коломийки, II, 2799.

7965. Вийшов милий на горбочок, заграв на листочок:
Пізнай, пізнай, миленькая, чий то голосочок.
Не пізнаю, не пізнаю, бо дуже тоненький,
Здає ми сї, видит ми сї, що то мій миленький. (Підберізцї).
Пор. Коломийки II, ч. 4627.

7966. а) Ой в городї фасолинє, мальоване тиче:
Вийди, вийди, дївчинонько, чось тя хлопец кличе.
Ой не вийду, ой не вийду, бо не маю часу,
Огонь горит, окріп кипит, засипаю кашу. (Буцнів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 1076 і висше ч. 6629—6631.

7967. б) Іде бичок у плаїчок та тоненько риче;
Вийди-ж, вийди, дївчинонько, тебе леґінь кличе!
Ой не вийду, леґінику, бом ще ся не вмила,
Кобис купив рантушину, то бих ся завила!
(Гол. II, ст. 370, ч. 653).

7968. а) Війди, війди, дївчиночко[1]), та на задні двері,
Покажи ми білі ручки, золоті перстенї.
Білі ручки ти покажу, бо ми мамка дала,
Перстенів[2]) ти не покажу, бом не купувала. (М. Яцків).
Посїч: 1) Ой ци вийдеш, моя мила. 2) Перстенї.

7969. б) Ой тропну я чоботочком перед тої брами,
Але вийди, файна душко, заговори з нами.
Але вийди, файна душко, тай на задні двері,
Та покажи білі ручки та срібні перстенї.
Білі ручки та ти справлю, бо ми мама дала,
Перстенї ти та ни справлю, бо ни купувала. (Ясенів Гор.).

7970. Ой дівчино, дівчинонько, дес коралї діла?
Далам хлопцям посиляти, бо сама не вміла. (Хотїнь).

7971. Пливе човен води повен і сї вихилює,
Сидит хлопец коло дївки тай сї випитує.
Щоби тобі, дївчинонько, купити, купити?
Купи менї коралики, буду тї любити.
Купи менї коралики на біленьку шию,
А я тобі на недїлю сорочку вишию. (Волцнів).

7972. Роди, Боже, орішечки, роди, Боже, роди,
Ти до мене, моя любцю, на вечірки ходи.
Не буду я на великі вечірки ходити,
На великих вечірочках не мож говорити.
То си буду там ходити, де ходит не много,
То си буду говорити до свого милого. (Мшанець З.).

7973. Війди, війди, дївчинонько, з пошитої хати,
Чи тї били, чи ганьбили, а рад би я знати.
Війшла, війшла дївчинонька з пошитої хати:
Чи тї били, чи ганьбили, кликали до хати. (Пасїчна).

7974. Небогатом до тя ходив, не буду ходити,
Бо казала твоя ненька, що мя буде бити.
Ой неправду, парубочку, неправду говориш,
Моя ненька тебе любит, як дорогов ходиш. (Тустань).

7975. Чом не хочеш, дївчинонько, зо мнов говорити,
Чи за тоє, що тя хтїла твоя мати бити?
Я би з тобов, мій миленький, що дня говорила,
Щоби тебе до иньшої мара не носила. (Красне).

7976. Кого будут бити, бити, мене будут бити,
Ой чи вийдеш, моя мила, мене боронити?
Ой не вийду боронити, вийду ся дивити,
А як будеш добрий хлопец, то не дай ся бити. (Марампіль).

7977. а) Чи ти чула, дївчинонько, як я тебе кликав?
В горох скочив, руту вирвав, капелюх затикав.
Чи ти чула, дївчинонько, як я тебе кликав?
Як я твої воротонька калиною тикав.
Ой чи чула, чи не чула, не буду казати,
Не буду ти, мій миленький, жилю завдавати. (Дусанів).

Пор. висше ч. 6596.

7978. б) Чи ти чула, дївчинонько, як я тебе кликав?
Як я твоє подвіренько барвінком обтикав.
Ой чи чула, чи не чула, не обзивала сє,
Бо я тебе, мій миленький, не сподївала сє. (Іванівка).

7979. в) Ци ти чула, моя мила, як я тебе кликав,
Як я тобі біз віконце орішеньки сипав?
Ой ци чула, ци не чула, не обзивала сї,
Бо я твоїх орішеньків не сподївала сї. (Іванівцї).

7980. г) Ой чи чула, дївчинонько[1]), як я тибе кликав,
Бо[2]) я твою[3]) кукурузу крізь ворота[4]) микав.
Щоб я була знала, знала, тоб я була вийшла,
Була би тї кукуруза на сухо ни вийшла. (Подусильна).

Комарно (лиш 1-ий купл.): 1) Чи ти чула, чи не чула. 2) Як. 3) Тобі. 4) Попід вікна.

7981. а) Ой чому ти, дївчинонько, тай не виходила,
Коли мене царинками котюга гонила?
Не виходила, леґінику, болїла головка,
Я гадала, шо котюга ой гонила вовка.
Кобись була, дївчиночко, на царинку вийшла,
Вже бис була здоровенька у хату не війшла.
(Гол. II, ст. 366, ч. 636).

7982. б) А чому ти, моя мила, вонка не входила,
Коли мене та на дворі собака гонила?
Ой бо мене молодейку болїла головка,
А я собі погадала, аж бреше на вовка!
(Гол. IV, ст. 500, ч. 64).

7983. Щож ти собі, моя мила[1]), гадала — думала,
Та якже ти над Дунайом[2]) стояла, стояла?
Гадалам сї, мій миленький, втопити, втопити,
Самам[3]) собі погадала[4]), шкода[5]) тї лишити. (Пасїчна).

Жураки: 1) Ой щос, мила, чорнобрива. 2) Як єс тогди край Дунаю. 3) Щось єм. 4) Розгадала. 5) Жель ми.

7984. Ой там, ой там за річкою сидит молоденька,
Через річку подай ручку, дївчино миленька!
Рада би я, мій миленький, і обі подати,
Сидит в хатї під віконцьом рідненькая мати!
(Гол. II, ст. 354, ч. 586).

7985. Коби не ти, моя мила, не твоя доброта,
Не стояв би ворон коник коло твого плота.

Коби не ти, моя мила, не твоя доброта,
А я ніжки відморозив коло твого плота.
А ти ніжки відморозив дрова рубаючи,
А рученьки відморозив тріски згрібаючи. (Когузів).

7986. Дай же, Боже, рано дощик, з вечера погоду.
Вийди, вийди, файна любко, в кирницю по воду!
Ой не вийду, файний любку, бою ся морозу,
Бо я с тобов, файний любку, ноженьки зморожу!
Вийди, вийди, файна любко, не бій ся морозу,
А я твої білі ніжки за пазуху вложу.
(Гол. IV, ст 145, ч. 463).
З 3-ім купл. пор. висше ч. 6634.

7987. Ой дівчино, каже, моя, напій мого коня,
Не напою, бо си бою, шо не буду твоя.
А як буду, каже, твоя, напою ти оба,
З тисової керниченьки, з нового жолоба. (Молодятин).

7988. Та Судома, моя мамко, Судома, Судома,
Коби-с мене оженила, сидів би-х ти дома.
Коби-с мене оженила, я би пристаткував,
По під чужі перелази нічку не начував.
По під чужі перелази, по під чужі стіни,
Мало-ж мене молодого котюги не з'їли.
Най би були їли, їли, та кілько хотіли,
Та не роби дорожечку по під мої стіни.
В мене стіни калинові, хата на помості,
Прийди, прийди, леґінику та до мене в гості! (Лукавець н. С.).

7989. Ой на здрасти воли пасти, на здрасти, на здрасти,
Та як би сї, дівчинонько, до теби закрасти?
Закради сї, мій миленький, по під береженьки,
Щоби тибе ни узріли тєжкі вороженьки. (Жур).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 3941—3942.

7990. а) Ой дївчино, дївчиночко, дївчино коруно,
Штири роки до тї ходжу, коби хоть не дурно.
Та не дурно, мій миленький, не дурно, не дурно.
Лишень собі починай з тиха, тай розумно.
Тай з тихенька, мій миленький, з тихенька, з тихенька,
Вподобає отец, мати, тай я молоденька.
А як будеш, мій миленький, з буйна починати,
Та хоть би я рада піти, не дасть мене мати. (Русів).

7991. б) Ой дївчино, дївчинонько, коруно, коруно,
Чікав бим тї штири роки, та коби не дурно.
Та не дурно, леґінику, не дурно, не дурно,
А єк відиш межи люди, поводи розумно.
Бо єк будиш, мій милейкий, тай лайдакувати,
Хоть бим рада за тї піти, та не даст мнї мати. (Лукавець).

7992. в) А Дунаю, Дунайчику, тиха вода в тобі,
Ой дївчино молоденька, поговорім собі.
Ой дївчино молоденька, дївчино коруно,
Любив єм тї штири роки, коби хоть ни дурно.
Ой ни дурно, лиґінику, ни дурно, ни дурно,
Лиш ни ходи коло хати так дуже фудулно[1].
Бо як будеш, лиґінику, з-мудра починати,
Та хоть би я рада піти, ни даст мене мати. (Кобаки).

1) Гордо.

7993. а) Чого[1]) ти сї погинаєш, тоненька лавочко?
Скажи, скажи, що тї болит, файна[2]) білявочко?
Як би я сї погинала, я би[3]) сї зломала,
Як би мене що болїло, я бим[3]) ти сказала. (Войнилів).

Іванівцї: 1) Чогож. 2) Моя. 3) То бим.

7994. б) Ой чо-ш ти сє погинаєш, тоненька лавонько?
Чом ни скажеш, кого любиш, молода дївонько?
Того я сє погинаю, бо я ще тоненька,
Я ни скажу кого любю, бом ще молоденька. (Постолівка).

7995. в) Чого ти сї погинаєш, тоненька лавочко?
Повіж минї, що тя болит, файна білявочко.
Є дї в мене в городечку червона ружочка,
За любочком, за миленьким болит головочка. (Ж. Павлї, ст. 189).

З 2-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 3251.

7996. Віє вітер, віє вітер з вечера до рана,
Ой люби мя, дївчинонько, моя ти кохана.
Ой не проси, не проси, нич з того не буде,
Не оббивай моїх тинів, бо сьміют сє люде. (Любінь).

7997. Ой дївчино, дївчинонько, рад бим тї любити,
Клади кладку через річку до тебе ходити.
А я кладки не кладу, бо я не є панї,
Я ся можу обійти без твого коханї. (Желдець).

7998. А я піду до дівчини: Слава Йсусу Христу!
А вна мені віносила горівки на приспу.
А вна дурна віносила, я розумний віпив,
Носи, носи, дівчиночко, розум би ти віплив.
Ой пий, любцю, горівочку, горівка з водою,
Як би ти у коршмі не пив, не був бис бідою. (Волосів).
Пор. висше ч. 6794.

7999. Ой дівчино, дівчинонько, тось ми до подоби,
Не кажуть тя люде брати, не маєш худоби!
Не жури ся, мій миленький, кобисьмо здорові,
Будем мати кований віз, тай сіренькі воли.
Не жури ся, мій миленький, журба не поможе,
Ми обоє ще молоді, Біг нам допоможе!
(Гол. IV, ст. 449, ч. 41).
Пор. Коломийки II, ч. 4881.

8000. Повідж же ми, моя любко, повідж ми правдочку,
Не завдавай тяжкой журби моєму серденьку!
Не буде бо, мій миленький, не буде, не буде,
Лиш не слухай брехні тої, що йде через люде!
(Гол. II, ст. 336, ч. 488).

8001. Чи ти мине счарувала, чис ми данє дала,
Чи ти мині так від разу до серцє пристала?
А я тобі данє дала, солоденькі губки,
Щобисьмо сї так любили, як сиві голубки. (Івапівці).

8002. Щос ми, мила, поробила, щос ми учинила,
Що є кращі тай богатші, лишень ти ми мила?
Нічогом ти не робила, ніц їм не чинила,
Кохай, любку, котру хочеш, котра тобі мила.
Кохай, любку, котру хочеш, котра тобі мила,
Щобис потім не нарікав, щом ти боронила. (Пасїчна).
Пор. висше ч 6944.

8003. Та конику вороненький, коню копитистий,
Заниси нї над ту гору, на верх каминистий.
Заниси нї над ту гору, най зірву калину,
Та най піду до милої, шо я марни гину.
Та най піду до милої, шо вна наробила,
Ці ходила до ворожки, ці сама вчинила.
До ворожки ни ходила, сама ни вчінила,
Тільком тобі я зробила, шом вірни любила. (Устє).

8004. Ой ти, рутко, рости прудко, маю тї утєти,
А ти, дївчє, рости скорше, маю тї узєти.
Ой ти, рутко, рости прудко, най я замаю сї,
А ти, хлопче, рости скорше, най я віддаю сї.
Ой ти, рутко, рости прудко, най я тї зрубаю,
А ти, хлопче, рости скорше, най тї не чекаю. (Волосів).

8005. а) Ой дала ми дївчинонька принаду[1]), принаду,
Червоними[2]) ягідками з вишневого саду. (Хотїнь, Григорів).
Ситїхів: 1) Ой дївчино, дївчинонько, далас ми. 2) Солодкими.

8006. б) Ой данаду[1]), дївчинонько[2]), данаду[1]), данаду[1]),
Бодай тебе[3]), дївчинонько, далас ми[4]) принаду.
Але не ту[5]) принадоньку, щоби їсти[6]), пити,
Але тую[5]) принадоньку, щоби тї любити. (М. Яцків).
Батятичі: 1) До паду. 2) Сиві воли. 3) Далас менї. 4) Принаду. 5) Ой чи тую. 6) Мід-горівку.
Пор. висше ч. 6619.

8007. в) Чорнявая дївчинонько, далас ми принаду,
Червоними ягідками з вишневого саду.
Чорнявая дївчинонько, далас ми принаду,
Давалас ми винних яблок з зиленого саду. (Постолівка).

8008. г) Ой дївчино[1]), дївчинонько, далас ми принаду,
Червоними ягідками з вишневого саду.
А я в саду[2]) не ходила, ягідок не рвала,
Тай я тобі[3]), козаченьку, принади не[4]) дала. (Красне, Іванів.).
Глядки: 1) Далас минї. 2) Я до саду. 3) Яку я ти. 4) Принадоньку.

8009. д) З храму йдучи, пиво пючи, дївчино з тобою,
Давно тї си віпитую, чи будеш за мною?
Давно тї си віпитую, давно си питаю,
Ой скажи ми вірну правду, най собі шукаю.
А скажи ми вірну правду, чим даєш принаду?
Чи не тими ягідками, шо в великім саду?
Я ягідки не садила анї поливала,
Шобим тобі ягідками принаду давала.
Старша сестра я садила, старша поливала,
Старша сестра ягідками принаду давала. (Топорівцї).

8010. Ой під мостом трава зростом, трава поперешна,
Ци будеш ти, моя мила, на осїнь безпешна?
Ой не знаю, мій миленький, не знаю, не знаю,
Бо лихого неня маю тай си не питаю. (Стецева).

8011. Ой котив ся срібний перстїнь по дубові кладції,
Скажи менї, моя мила, що маєш на гадції?
Хіба би я дурна була, розуму не мала,
Щоб я тобі молодому всю правду сказала. (Нивиції).

8012. а) Та займу я сїрі воли на ту левадочку,
А сам піду до дївчини ой на порадочку.
Порадь ко ми, дївчиночко, та як рідна мати,
Та ци кажиш жинити си, ци тебе чікати?
Поражу ти, мій миленький, та як рідна мати,
Та ніж маєш біду брати, ліпше зачікати. (Орелець).
Пор. Коломийки, II, 5226.

8013. б) Порадь менї, моя мила, та як рідна мати,
Чи маю ся оженити, чи на тя чекати.
А я тобі, мій миленький, раджу, тай вираджу,
А з тобою нічку стою, за иньшими гляджу.
Бериж тебе лиха мати з твойов порадоньков,
Я до тебе з щирим серцем, а ти з неправдоньков.
(Жеґ. Павлї, ст. 190—191).
Пор. Коломийки, I, 2585.

8014. в) Порадь мене, дївчинонько, як рідная мати,
Чи менї сє женитоньки, чи тебе чекати.
Нї з єньчов сє женитоньки, нї мене чекати.
Ой як мене єньчий возьме, будеш си шукати. (Голгочі).

8015. г) Спорадь мене, моя мила, що маю робити,
Чи ти будеш менї верна, чи тебе любити?
А я тобі, мій миленький, раджу і не раджу.
Як ся менї єнчий трафит, то я тебе здраджу. (Осташівції).

8016. Добрий вечір, дївчинонько! Корови вже доїш?
Скажи менї щиру правду, за кого сї строїш?
Я корови подоїла, молоко вже ціджу,
Скажу тобі щиру правду, за тебе не піду!
Я корови подоїла, на молоко ласа,
Я там піду за невістку, де корова краса. (Руда Сїлецька).

8017. Ой я гонив конї на ніч, дївчина стояла,
А я сказав добрий вечер, а вна сї сьміяла.
Ци нема тут, дївчинонько, хлопця молодого?
А вна менї відповіла: Тобі що до того? (Посїч).
Пор. Коломийки, II, ч. 4620 і висше ч. 6000.

8018. а) По під грушу конем рушу, дубом поколишу,
Тебе пишна душко любю, любити не лишу.
Бодай же ти, дївчиночко, тогди замуж війшла,
Коли в поли край дороги рута й мята зійшла.
Бодай же ти, леґінику, тогди оженив си,
Коли в млині на камени куколь уродив си. (Підзахарич).

8019. б) Ой бодай ти, дївчинонько, тогди заміж пішла,
Як на битій доріженьцї яра рута зійшла.
Ой бодай ти, козаченьку, тогди оженив ся,
Як на млиновім камени кукіль зародив ся.
А дївча ся поспішило, руту засїяло,
Пішов дощик, рута зійшла, дївча ся віддало.
А на млиновім камени кукіль не вродив ся,
Козак старий як собака і ще не женив ся. (Біла).
Пор. Коломийки, I, 2586.

8020. Ой ти горо високая, чом ся не лупаєш?
Скажи менї, дївче, правду, в кім ти ся кохаєш?
Ой хіба бым з піску была, щобым ся лупала,
Ой хіба бым дурна была, щобым ся признала. (Боберка).
Пор. Зал. ст. 181—182. — Гол. II, ст. 538, ч 501.

8021. Ти горойко камінная, лупай же сї, лупай,
Ти дївчино чорнобрива єнчого си шукай.
Як бим була пісковата, то бим сї лупала,
Як бим тибе ни любила, то бим си шукала. (Лозина).
Пор. висше ч. 6797.

8022. а) Ой дївчино, дївчинонько, я з тобов[1]) кохав сї,
А ти менї відповіла, щом[2]) не сподївав сї.
Та[3]) я тобі відповіла, догани не дала,
Ти сї з любков[4]) не ожинив, я сї не віддала. (Пасічна).
Боберка: 1) Я в тобі. 2) Я. 3) Хоть. 4) Іще.

8023. б) Ой плив човен води повен тай вербова ключка,
Минули сї, моя мила, солодкі яблучка.
Я солодких не кушела, винних попоїла,
Ти до мене людий прислав, я їм відповіла.
Ти до мене людий прислав, догану їм дала,
Ти сї, любку, не оженив, я сї не віддала. (Березів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 1944 і висше ч. 6759.

8024. Несло дївча воду з броду на коромеселци:
Та дай, дївча, води пити, закропити серце.
Ой не дам я води пити, маєш керничину,
Сїм сот хлопців зчарувала за одну годину. (Пасїчна).

8025. Вітер віє, шелевіє, дівчино чи чуєш?
Пусти мене до сьвітлоньки, де нічку ночуєш.
А я би ті упустила, іно я сї бою,
Погубилам дрібні ключі від свого покою. (Кобаки).

8026. Червоная[1]) калинойко над водою[2]) стоїш,
Молодая[3]) дївчинойко, чого ми[4]) ся боїш?
Ой щоби[5]) я не червона, я би не стояла,
Ой щоби я[5]) не молода, яб ся не бояла. (Вулька Гамулець).

Куропатники: 1) Ти червона. 2) Чом в воротах. 3) Ти молода. 4) Чом мене. 5) Як би.

8027. Ой ти дубе, мороз буде, дївчино покай ся,
Чеши косу до пояса, зрадити не дай ся.
А я косу вічесала тай позаплїтала,
А щем ти ся, єден дурню, зрадити не дала. (Мізунь).

8028. Ой де ти нї поведеш, кой хати не маєш?
Поведу тї до чужої, там біди зазнаєш. (Нагуєвичі).

8029. Ой я сую, тересую, де ся любка діла,
Ци у море утонула, ци в гай полетїла?
Ой я в море не втонула, у гай не летїла,
Ой ти не мій, я не твоя, не маш до мя дїла!
(Гол. IV, ст. 471, ч. 204).

8030. Сором дївці при горівці, сором соромота,
Чемні дївцї господарскі не носї ворота.
Ворота ми не поломиш, бо воріт не маю,
Та данец ми не закажеш, бо я брата маю.
Та як схочу, файна любко, данец заказати,
Не поможе рідний братчик, анї рідна мати.
Не поможи рідний братчик, станут два, три люди...
Такі минї молоденькі загибку не буди. (Орелець).

8031. Бувай, мила, здоровенька, бо я відїжджаю,
Біле личко, чорні очка на Бога минаю.
Ой на Бога, мій миленький, на Бога, на Бога.
Щіслива ти, мій миленький, до Віднї дорога. (Рахиня).

8032. Любе моє закоханє, тай любе, тай любе,
А хтож тебе приголубит, як мене не буде?
Ой то мене приголубят та чужії люде,
Але тобі, мій миленький, великий жаль буде. (Нагуєвичі).

8033. А ти мислиш, дівчинонько, шо я тї кохаю?
А я вийду на улицю, таких двайцїть маю!
А ти мислиш, дурний дурню, шо я тибе любю?
А я вийду на улицю, тай других голублю! (Лапаївка).
Пор. Коломийки, II, 3826 і 3829.

8034. А деж ти се забавляєш, моя нареджена?
Бо я сїно громадила, гадино скажена.
А я сїно громадила, було се нивидко,
Підоймила фартушину: Громадь, любий, швидко. (Ніжнів).
З 1-им купл. пор. Коломийки II, 4391.

8035. Багато ти, моя мила, та нинї напила?
Сїм талярів, мій миленький, на осьмий зачьила.
Багато ти, мій миленький, та нинї наорав?
Сїм загонів, моя мила, бом сї тебе бояв. (Чорні Ославп).

8036. Ой кувала зазулиця тай стиха тай стиха,
Або дай ми або продай, любко, твого лиха
Ни шо бих ти, каже, дала, ни шо бих продала,
Земля би си розступила, в землю бих потала. (Ясенів Гор.).

8037. Ой я вийду на вулицю тай стану тай стану,
А хлопцї сї призирают, хорошогом стану.
А мій милий чорнобривий взєв сї ло під боки:
Придиви сї, моя мила, який я високий. (Гвізд).

Б. Дївчата до парубків.

8038. Ой хлопчино, хлопчинонько, то єсь ми миленький,
Як у лїтї при роботї вітрець холодненький!
Ой дївчино, дївчинонько, то єсь ми милая,
Як у лїтї при роботї вода студеная!
(Гол. II, ст. 333, ч. 472).
З 2-им купл. пор. висше ч. 6616—6617.

8039. Здибав мене мій миленький просто коваленька,
Та взєв мене за рученьку: Де ти йдеш миленька?
Та взєв мене за рученьку, та взєв мі за обі:
Ой чи гаразд, чи не гаразд, моя мила, тобі?
Ой чи гаразд, чи не гаразд, не буду казати,
Не буду ти, мій миленький, жалю завдавати. (Біла).
Пор. висше ч. 7235—7237.

8040. Ой мій милий чорнобривий на копици сидів:
Хоці, мила, чорнобрива, бом ті давно видів. (Іванівка).

8041. Ой зелений барвіночку стели ся низенько,
Ой ти милий чорнобривий присунь ся близенько.
Ой зелений барвіночку стели ся ще низше,
Ой ти мила чорнобрива присунь ся ще близше. (Хотїнь).

8042. Ой не ходи, мій миленький, до мене в чоботьох,
Бо мій тато рано встає, пізнає в воротьох.
Ой як би ти добра була тай раненько встала,
Ти би слїди загорнула, щоб мама не знала. (Дусанів).

8043. Далеко[1]) ти, голубочку[2]), з дуба воду пити,
Далеко ти, мій миленький, до мене ходити.
Ой я з дуба прихилю сї, тай води[3]) напю сї,
Я до тебе, моя мила, ходом забавлю сї[4]). (Чортовець).

Біла: 1) Високо 2) Голубоньку. 3) Чи високо, чи низенько, схилю сє. 4) А я коня осідлаю тай довідаю сє. — Задарів: 3) А я з дуба похилю ся, водиції.

Пор. Гол. IV, ст 446, ч. 21.

8044. По під гору високую ходит мій миленький,
Водит конї за трензельку, сам чорнобривенький.
По під гору, під високу, ходит моя мила,
Черевички обцасові, сама чорнобрива. (Залуква).

8045. Не стій, дубе, при дорозї, маю на тя гадку,
Бо я тебе миленькому зрубаю на хатку.
Не тебе я ізрубаю, твої конарчики,
Не тебе я, любко, любю, твої кучерики. (Нагуєвичі)

З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 2738—41.

8046. Ой до банї дорожечка, до банї, до банї,
Ой передай, мій миленький, кучарики мамі.
Не мав би я молоденький що передавати,
Аби мала рідна мама на чім умлївати. (Волосів).

8047. Ой ти, милий, за горою, а я за другою,
Ци势 бануєш ти так за мнов, як я за тобою?
Ой баную, моя мила, баную, баную,
То не єден деньок зийшов, що не полудную.
То не єден деньок зийшов, що не обідаю,
Лиш за тебе, моя мила, гадочку гадаю. (Кропив. Н.).

8048. Де ся тоті сліди діли, де мій милий ходив?
На тій стежці базник виріс і ягідки зродив.
Ой возьму я сокирочку базник вирубати,
Ходи, мила чорнобрива, ягідки збирати. (Котузів).

8049. Чомус тогди не приходив, якім ти казала,
Як у мене за три лева сьвічечка палала?
Ой палала тай палала та не могла згасти,
Не міг єм си, файна любко, від мамочки вкрасти.
Ти не знаєш, мій миленький, як сї в мамки вкрасти,
Бери коне вороного, ніби гони пасти. (Гвізд).

З 1-им купл. пор. висше ч. 7480.

8050. Прийди, прийди, мій миленький, прийди не бави сї,
Прийду, прийду, файна любко, лише не жури сі.
Прийди, прийди мій миленький або приплинь водов,
Та най мої чорні очка не плачут за тобов.
Плачте очи день і в ночи, бо маєте чого,
Бо малисьте по два любки, тепер нї одного. (Грабовець).

З 1-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 3959.

8051. Ішов милий горі селом тай не привітив ся...
Через люде, миленькая, а ти не против ся. (Розлуче).

8052. Тай литїли два ворони з чужої сторони,
Сїли собі на явора на широкім поли.
Сїли собі на явора, явір похилив си,
Ішов лиґінь до дївчини, з низенька вклонив си.
Та шож тобі, лиґінику, за цес поклїн дати?
Та фусточку китаєчку личенько втирати. (Устє над Черем.).

8053. Їде бричка невеличка, а в тій бричцї пане,
Дєкую ти, мій миленький, за давне кохане!
Та не дєкуй, моя мила, я ти не дєкую,
Та прихили біле личко, най тї поцюлюю! (М. Яцків).

8054. Наносила пчола меду, медочку, медочку,
Відки тебе визирати, мій милий любочку?
Наносила пчола меду, медуню, медуню,
Відкиж тебе визирати, мій милий Федуню?
Ой я нинї йду в дорогу, а за тиждень прийду,
Відти мене визирайте, відки сонце зийде. (Нагуєвичі).

8055. а) Коли тї сї надїяти любку з полонинки?
Як упаде лист дзелений з тої буковинки. (Солуків).

8056. б) По під тоті полонини густі буковини,
Коли тя ся надїяти, любку, с полонини?
Ой надій ся, моя мила, рано в суботоньку,
Ой випишу, вималюю ружеву квітоньку.
Ой випишу, вималюю ружеву квіточку,
Передам ї до милої, щом є на сьвіточку.
(Гол. II, ст. 333, ч. 471).

8057. Коли тї сї надїяти, любку, з роботоньки?
Надій мі сї, файна любко, коло суботоньки. (Солуків).

8058. а) Сеї ночі в опівночі, в четвертій годинї,
Простирала дївчиночка ленок при долинї.
Простирала дївчиночка дрібні колопеньки,
Прийди, прийди, леґінику, нема дома неньки.
Та як прийдеш уже д хатї, зашелести в мачок,
Як ни буде ненька дома, я покладу значок.
Та як буде сїно, сїно, йди до хати сьміло,
А як буде та солома, тогди неня дома.
Ой прийшов він під віконце та заковтав раз, раз:
Бій ся Бога, неня дома, ни ковтай другий раз.
Та що твоїй старій бабі до мого ковтаня?
Твоя баба добре знає, треба закоханя. (Кобаки).
Пор. Коломийки, II, ч. 4366.

8059. б) Ой вийду я до покою тай тупну я раз, раз.
Бій ся Бога, мама дома, не тупай другий раз.
Ой не бій ся, моя мила, моєго тупанє,
Давно твоя мати знає наше закоханє. (Рибно).
З 1-им купл. пор. висше ч. 6644.

8060. Тай не ходи поза хату, не толоч отаву,
Тай не роби людем шкоди, а менї неславу.
Сама собі, дївчиночко, неславочку робиш,
Що зараня я з гуляня до дому не ходиш.
Рада би я, мій миленький, з заранє ходити,
Імеш мене за рученьку, станеш говорити. (Волчківцї).

8061. а) Або мене, милий, люби, або мене лиши,
Або мої чорні очи на папери пиши.
Та писав бих на папери, паперю ни маю,
Та післав бих за паперем, дороги не знаю. (Стецева).
Пор. Гол. II, ст. 336, ч. 490. — Ж. Павлї, ст. 202. — З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 291 і II, 3046, з 2-им купл. Коломийки, II, 5557.

8062. б) Або мене, любку, люби, або мене лиши,
Або мої чорні очи на папері спиши.
Ой писав бим на папері, паперу не маю,
Ой післав бим накупити, дороги не знаю.
Ой післав бим по папері до самого Львова,
Та віпала с під коника золота підкова. (Матіївці).

8063. в) Або мене, любку, люби, або мнї залиши,
Або мої чорні очи на папери пиши.
Писав би я на папери, паперу не маю,
Поїхав бим за папером, дороги не знаю.
Та післав бим післанчика до самого Львова,
Та віпала з під коника золота підкова.
Та ни жаль ми за підковов, що сї загубила,
Але жаль ми за дївчинов, що сї зажурила.
Та не жаль ми за підковов, за золотенькою,
Але ми жаль за дївчинов, за молоденькою. (Пасїчна).

8064. Громадь, любку, сїнце швидко, змітай у конниції,
Я тя буду пізнавати слїдом до кирниції.
Любка сїнце громадила, минї на ню видко,
Та тїнула білов ручков: Ходи, любцю, швидко.
(Жеґ. Павлї, ст. 188).
Пор. Коломийки, II, 4400.

8065. Ой де їдеш, Івасеньку? Така заверуха!
Ой до тебе, Олененько: Пожич ми кожуха!
Не пожичу, не пожичу, бо один лиш маю,
Одно крильце під голову, другим ся вкриваю.
(Гол. IV, ст. 468, ч. 182).
Пор. Коломийки, I, 2596.

8066. Бодай тобов, леґінику, дїдько возив дуби,
Через тебе мене люде узяли на зуби!
Бодай тобов, дївчинонько, дїдько возив лати,
Та що я ся через тебе не удержу хати!
(Гол. II, ст. 271, ч. 199).
З 1-м купл. пор. Коломийки, II, 4166. — Зал. ст. 197.

8067. Ой заріньом доріжечка, заріньом, заріньом,
Купи, любку, черевички, най не йду каміньом.
Купив єм ти черевички, іди, мила, вбуй сї,
Лиш прошу тї, біляввнко, лиш не гоноруй сї. (Рахиня).

8068. Пливе човен води повен тай віхитує си;
Іде милий на ярмарок тай віпитує си.
Тай шож тобі, файна любко, купити, купити?
Купи мені черевички, переди водити.
Купи мені черевички, ковтки червоненькі,
Щоби ми си так любили, як діти маленькі. (Стецева).

8069. Купив мині мій миленький хусточку широку,
А я єму перстінец, відам му до року.
Купив мині мій миленький штири лікті бинди,
Та казав сї зачикати, нім він з войска прийди.
Прийди, прийди, мій миленький, хоть на годиночку,
Розвесели серця мого хоть половиночку.
А як прийду на годину, то прийду на другу,
Розвеселю серцю жаль і велику тугу. (Явче)

З 3-ім купл. пор. висше ч. 7174.

8070. а) Сїдав кіс на покіс, їсти-м му носила,
Ци купив-єс, любку, хустку, як-єм тї просила?
Я в Калуши купив, купив, в Станїславі згубив,
Ци ти, любко, нещіслива, ци я сї був упив? (М. Яцків).

8071. б) Ой через лїс, через покіс, їсти-м ти носила,
Цис ми купив фустку, любку, якім тї просила?
У Калуши фустку купив, в Станїславі згубив,
Ци ти, мила, нещіслива, ци я сї був упив?
Ци ти, мила, нещіслива, ци я опантаний,
Що я таку фустку згубив, що єм не був пяний. (Посїч).

8072. Ой піду я по водицю в попівську керницю,
Питає сє син богацький, ци маєш спідницю?
А що тобі, богачику, до мої спідниці,
Я сє тебе ни питаю, ци є нагавиці. (Ніжнів).

Пор. Коломийки, II, 4897—4898.

8073. Ой конику вороненький[1]), сама-м тї кувала,
Повір, любку, моїй души[2]), сама-м ночувала.
Не вірю ти, песя юхо[3]), не вірю, не вірю,
Бо стояла леґінина всю ніч[4]) на подвірю[5]). (М. Яцків).

Волосів: 1) Воронику. 2) Вір ми, вір ми, мій миленький. 3) Файна любко. 9) Ночували два жовнярі в тебе. — Посїч: 2) Солоденький 3) Ой не віру, файна любко. 5) Подвіру.

8074. Ой скажи ми, любку, правду, ой скажи правдоньку,
Чи ти мене вірно любиш, чи лиш на зрадоньку?
Ой я тебе, любко, любю вірненько, вірненько,
Принеси ми на крилонці, сива зазуленько. (Хотїнь).

8075. Ой дубе мій дзелененький, ой дубе мій, дубку,
Нераз мене посварили через тебе, любку.
Нераз мене посварили, ще й хотїли бити,
Щоби з тобов не стояти тай не говорити.
Я би з тобов, файна любцьо, постояв, постояв,
Коби зійшов ясний місяць, абим сї не бояв. (Волосів).

8076. Та дубочку зелененький, де впадиш там гниєш,
Та любчику солоденький, ни по правдї живєш.
Вломив би я головочку, а мій коник шию,
Як я з тобов, файна любко, ни по правдї жию.
Вломив би я головочку, а мій коник ногу,
Як я с тобов, файна любко, ни по правдї хожу.
(Устє над Черем.).

8077. Їхав милий у дорогу, мене[1]) наказував,
Щоби твоє біле личко[2]) нїхто не цїлував.
Я приїду із дороги, буду пізнавати,
Буде личко цїловане, я буду вбивати. (Дрогобич).
Охримівцї: 1) А як їхав мій миленький, так ми. 2) Щоби личка румяного.
Пор. висше ч. 7474.

8078. Їхав любко у дорогу[1]), наказував[2]) мене:
Ни дай личко цїлювати нїколи[3]) без мене.
Як приїхав із дороги, личко цюлюване:
Ни буде ти, моя мила, тото даруване. (Михайловичі).
Пісочна: 1) Ой поїхав мій миленький. 2) Напоминав. 3) Нїкому.

8079. Як би ти знав, мій миленький, як минї, як минї,
То бис прийшов що вечера хоть на дві годинї.
Ой ти знаєш, дївчинонько, що минї не близько,
Вчера вечер дощик ішов, було дуже слизько. (Красне).

8080. Вчерас не був, ниніс не був, чому не буваєш?
Чи ти мати заказала, чи другую маєш?
А як мати заказала, то хвалити Бога,
А як же ти другу маєш, буде гріх від Бога.
Мати менї не закаже, другої не маю,
Через злії вороженьки в тебе не буваю. (Біла).
Пор. Коломийки, II, ч. 3958.

8081. Ой козаче, козачейку, дес ся заталапав?
Я в лїсочку по пісочку дївчиноньку лапав.
Не був же я у лїсочку но одного разу,
Злапав я си дївчиноньку від разу, від разу.
Не був же я у лїсочку, но оден разочок,
Злапав я си дївчиноньку та як вобразочок. (Коропець).
Пор. висше ч. 5930.

8082. Ой чого ти, Івасеньку, так далеко зайшов,
Чи ти собі на сусїдах дївчини не знайшов?
Ой знайшов я таку саму, не хтїла робити,
Навішала кораликів, щоб її любити.
Навішала кораликів по самії груди,
Щоб до неї кавалєри вищирали зуби. (Нивиці).
З 2-им купл. пор. Коломийки, I, 1723 і II, ч. 4812.

8083. А де твої, парубочку, конї ночували?
Ой у Ксеньки під порогом камінє глодали. (Голгочі).

8084. Ой де ти ся та забавив, малий невеличкий?
У дорозї, при порозї та у молодички. (Підбереже).

8085. а) А деш ти сї, мій миленький, забавив, забавив,
Що ти мене препишної вечероньки збавив?
Ой йу себи, моя мила, йу себи, йу себи,
Усїдлав-єм кониченька їхати до теби. (Жур.).

8086. б) Ой деж ти ся, мій миленький, забавив, забавив,
Що ти мене препишної вечереньки збавив?
Ой бував я у инчої, в инчої, в инчої,
Тота менї наварила лїпшої, лїпшої. (Нагуєвичі).

8087. а) Ой думієш парубочку, думієш, думієш,
Відай же ти єнчу маєш, де мене подїєш?
Подїю тї, моя мила, подїю, подїю,
Тота буде про будний день, а ти про недїлю. (Рибно).
З 1-им купл. пор. висше ч. 7446.

8088. б) Ой мала я всю надїю на тебе, Матїю,
А ти пішов до єнчої, де я сї подїю?
Подїю тї, моя мила, подїю, подїю,
Тота буде про будний день, а ти про недїлю.
Тота буде про будний день, робити, робити,
А ти будеш про недїлю, аби тї любити. (Войнилів)
З 1-им купл. пор. Коломийки, I, ч. 2478 і II, ч 4521.

8089. А у саді вишні, вишні, за садом черешні,
Відколиж мнї, милий, любиш, чому не береш нї ?
Ой буду я тотї вишнї на дошки рубати,
Не буду тї, дївчинонько, за жіночку брати. (Хотїнь)
Пор. Гол. II, ст. 310, ч. 348.

8090. Ой ти казав, мій миленький, що нї будеш брати,
А ти пішов, мій миленький, иншої шукати.
Хоть ти собі, любцю, найдеш з сивими волами,
Таки собі гой не найдеш з чорними бровами.
Чогож ти сї, моя мила, таке розбираєш ?
Чогож ти сї в своїм роду таке величаєш ?
Як менї сї, мій миленький, тай не величати,
Я на вроду дуже файна, можу сї признати.
Ой щож тобі, любцю, з вроди, щос на вроду красна ?
Кобис, любцю, грошї мала, то бис була щасна.
А щож тобі, любцю, з того, що є гроший много ?
Коли бо сї ой не маєш глянути на кого. (Волосів).

8091. Ішов милий доріжкою, я рожу ломила,
Скинув шапку, поклонив ся: ни жури ся, мила.
Як же менї ни плакати і ни журити ся,
Ой я чую поміж люди, будиш женити ся. (Нивицї).

8092. а) Ой жени ся, мій миленький, жени ся, кой желиш,
Та кого ти бай по собі любити повелиш ?
Повелю ти тай любити товариша мого,
Та абись го так любила, як мене самого. (Підбереже).
Пор. висше ч. 7628.

8093. б) Оден город кукурідзїв, а другий розмаю,
Кого, милий, намість тебе полюбити маю ?
Ой полюби, моя мила, товариша мого,
Буде ти си я здавати, шо мене самого. (Видинів).
Пор. Коломийки, I, 2542.

8094. в) Ой ни знаю, мій миленький, ни знаю, ни знаю,
Та кого я намість тебе полюбити маю.
Та полюби, файна любко, товариші мого,
Буде ти сї так здавати, що мене самого. (Гвізд).

8095. г) Тай покотю перстенину по дубю, по дубю,
Тай кого я, мій миленький, по тобі полюбю ?
Тай полюбиш файна любко товариша мого,
Буде ти ся я здавати, що мене самого.

Тай не тебе, мій миленький, не тебе самого,
Подивлю сє на личенько, вже не личка твого. (Волчківці).

8096. Ой сиділа, верищила біла гусь над водов,
Прийде ми сї затратити, миленький, за тобов.
Ой ни трать сї, дївчинонько, бо душу загубиш!
Як минї сї ни тратити, коли мнї не любиш. (Чорні Ослави).

8097. Де ти мене поведеш, таку молоденьку?
На попову сїножать в траву зелененьку.
На попові сїножати траву добре жати,
Не далеко керничечька, коня напувати. (Хотїнь).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 4418.

8098. Ой дождж іде, роса паде на біле дерево,
Люби мене, парубочку, лише не зрадливо.
Не зрадив я ще нікого, тай не зраджу тебе,
Абим ґаркі[1]) ізламав, як піду від тебе.
Недалеко він відїхав, лише на дорогу,
С коника впав, ґаркі зламав і кінь під ним ногу. (Кропив Н.).
1) Карки.

11. Любов.

А. Незабутна любов.

8099. Ой кувала зазуленька та на роздорожу,
Кільком любив, позабував, а тебе не можу. (О. Коцан).
Пор. Коломийки, II, 5569 і висше 6141.

8100 Ой до гути дороженька[1]), до гути, до гути,
Не можу тя, дївчиночко, ніколи[2]) забути. (Зал. ст. 186).
Дусанів: 1) Чорні хмари. 2) А я тебе мій миленький не можу.
Пор. Гол. II, ст. 285, ч. 212. — Коломийки, I, ч. 353.

8101. А я тебе, дївчинонько, забути не можу,
Що під твої воротонька свої снопи вожу. (Дусанів).

8102. Ой я піду з сего села тай слїди заберу,
Най сї родїт виногради, я вже сї не верну.
Ой[1]) зродили виногради, треба[2]) сї вернути,
Бо не можу, файна любцьо[3]), за тебе[4]) забути. (Волосів).
Пасїчна: 1) Не. 2) Мушу. 3) Бом лишила миленького. 4) Не можу.
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 5511.

8103. а) Ой дївчино, дївчинонько, не забувай мене,
Я за тебе не забуду, покі жити буду. (Сїлець).

8104. б) А калина білим цвите, а червоним родит,
А велике закохане на біду приводит.
А велике закохане, не забувай за мні,
Я за тебе не забуду, поки жити буду. (Жураки).

8105. Забуду я Отче наш і молитву нашу,
А дівчини не забуду, поки жити буду. (Охрим).
Пор. Коломийки, I, ч. 1572 і висше ч. 6167.

8106. а) Зиленая ліщинонька, но сї припалила,
Наша любов ни загасла, но сї притаєла. (Іванівцї).

8107. б) Зеленїла ліщинонька, поки не змарнїла,
Наша любов не загасла, йно ся притаїла. (Біла).

8108. в) Ой кувала зазулечка, ой кувала сива,
Наша любов не пропала, лиш сї притаєла. (Ж. Павлї, ст. 189).

8109. г) Ой у моїм городечку зацвила маруна,
Ни вилика люба була, тай та си минула.
Щи маруна ни зацвила, лиш пополовіла,
Щи си люба ни минула, лиш си притаїла. (Орелець).
Пор. Зал ст. 384.

8110. д) За нашими ворітьми зацвила маруна,
Вже сє наша, компанїйо, розмова минула.
Ще вона сє не розцвила, но сє розцвитає,
Ще вона сє не минула, но вже сє минає.
Ще вона сє не розцвила, но сє запалїла,
Ще вона сє не минула, но сє затаїла. (Охримівцї).
Пор. Коломийки, II, 2791.

8111. е) Бодай тебе, нивірнику, нивіра побила,
Чи я тебе, нивірнику, вірни ни любила?
Ци я тебе, нивірнику, вірни ни любила,
Де ти сказав, там я вішла, як рожа зацвила.
Ще си рожа ни відцвила, лиш пополовіла,
Ще си люба ни минула, лиш си притаїла. (Видинів).

8112 ж) Ой калино, білий цьвіте, цьвіток опадає,
Уже-ж наша, мій миленький, любва пропадає.
Ще калина не пристигла, лише попалїла,
Наша любва не пропала, лиш ся притаїла.
А як буде калиночка лїпше пристигати,
Та ся буде любва наша назад завертати.
(Гол. II, ст. 322, ч. 420).

8113. Ой любю тя, мій миленький, а любю тя, любю,
Через тебе, мій миленький, літа свої губю.
Ой любю тя, мій миленький, в душу тя не вложу,
А о тобі, мій миленький, забути не можу. (Ж. Павлї, ст. 185).
З 2-им купл. пор. висше ч. 6718.

8114. а) Ой на горі на високій[1]) підливала[2]) рожу,
Щом любила, том забула, за[3]) тебе не можу. (Котузів).
Таурів: 1) Ой ходила по городї. 3) А. — Л. Ткачук: 1) Десь мій милий чорнобривий. 2) Підливає. 3) Лиш.

8115. б) Посаджу я чорну рожу тай на роздорожу,
Щом любила том забула, єдного не можу. (Біла).

8116. в) Походили, видоптали в городї лїлїю,
Щом любила, том забула, а за їдним млїю.
Походили, видоптали ту червону рожу,
Щом любила, том забула, їдного не можу. (Охрим).

8117. а) Ой кувала зазуленька ой на роздорожу,
Ти за мене, любку, забув, я за тї не можу. (Ямниця).

8118. б) Через воду нема броду, лавочку положу,
Ти миленький за мня забив, я за тя не можу. (Кропив. Н.).

8119. Ой кувала зазуленька[1]) та на роздорожу,
За всю біду забуваю, за любка не можу. (Солуків).
Войнилів: 1) Посїяла пшеничоньку.
Пор. висше ч. 6745.

8120. Ой кину я камінь в воду, ой кину я во два,
Такой я те, мій миленький, забути не годна. (Черче).

8121. Не можу сї вперезати, не можу сї вбути[1]),
Не можу тї, мій миленький[2]), нїколи забути. (Іванівцї).
Григорів: 1) Взути. — Михайловичі: 2) Моя мила. — Підзахарич: 2) Я свою любку.
Пор. висше ч. 7927.

8122. Компанїйо моя люба, жаль ми за тобою,
Здає ми сє, щом не була години с тобою.
Здає ми сє, щом не була години, мінути,
Не велике закоханє, не можу забути. (Куропатники).
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, ч. 4759.

8123. По під грушу конем рушу, нагаєчков кину,
Кого любю, не забуду, най марне загину. (Крехівцї).

8124. Я гультаю, добре знаю, шо твоя ни буду,
Така в мене натуройка, шо тї ни забуду. (Страдче).

8125. Загриміло на Посїчи, на Майданї чути,
Якже ж тебе, мій миленький, тяженько забути.
Загриміло на Посїчи легенько, легенько,
Болит мене за миленьким серденько, серденько. (М. Яцків).

8126. Ой заросла тая стежка, куда любко ходив,
На тій стежцї базник виріс, та ягідки зродив
Ой возьму я сокироньку, базник вирубаю.
Кого любю, не забуду, тай не попехаю. (Грг.).
Пор. висше ч. 8018.

8127 Та не бий мнї, моя ненько, нїколи, нїколи,
Бо я собі файно хожу, як ластівка в поли.
Як ластівка защібече, далеко ї чути,
Як парубок дївку любит, не може забути.
В суботу си вперезала, в неділю си вбула,
В понедївнок заплакала, в вівторок забула.
, ...
Та не бий нї, моя ненько, бо й ти така була. (Орелець).

8128. Ой як би я була знала, що в тебе весїля,
Була бим ти назбирала зеленого зїля.
Була бим ти назбирала зеленої рути,
Моє миле закохане, не мож тя забути! (Осташівцї).

8129. Ой дївчино, дївчинонько, я в тобі кохав ся,
А ти менї відповіла, я не сподївав ся.
Відповіла, відповіла, заказала бути,
Я о тобі, моя мила, не можу забути. (Зал., ст. 183).
З 1-им купл. пор. висше ч. 6786.

8130. Плине човен води повен, нїкому[1]) звернути,
Ой і зїлє не поможе о тобі[2]) забути. (Голгочі).
Григорів: 1) Не мож го. 2) Ой як тебе, дївчинонько, тяженько.
Пор. Ж. Павлї, ст. 175.

8131. Калина ся розвивала, широкий лист мала,
Я би любка не забула, хоть бим умирала. (Нагуєвичі).

8132. Ой калинка, яворинка, широкий лист має,
Гірша люба від недуги, хто ї добре знає.
Я недугу перебуду, я здорова буду,
Свого любка не забуду, хоть вмирати буду. (Русів).

8133. а) Скрипливиї[1]) воротенька, не можу[2]) заперти,
Кого любю, не забуду до самої смерти, (О. Коцан).
Желдець: 1) Ой гайові. 2) Годї вас. — Іванівцї: 1) Ой гайові. 2) Тяжко їх. — Мшанець: 1) Ой скрипливі. 2) Не мож вас. — Черче: 1) Ой скрипливі. 2) Не годен. — Солуків: 1) Дубовиї. 2) Тєжко їх.

8134. б) Скрипливії воротенька, не мож вас заперти,
Кого любю, не забуду до самої смерти.
Кого любю, не забуду, памятати буду,
Та все тії карі очка споминати буду. (Качанівка).

8135. в) Ой дубові воротенька, не мож їх заперти,
Кого любю, не забуду до самої смерти.
Ой дубові воротенька, не їх утворити,
Кого любю, не забуду, покі буду жити. (Стецева).

8136. г) Ой високі воротечка, ни мож їх заперти,
Кого любю, ни забуду до самої смерти.
Ой високі[1]) воротечка, не мож запирати,
Кого любю, ни забуду, хоть[2]) буду вмирати. (Григорів).
Пасїчна: 1) Ой кривії. — Гвізд: 1) Ой дубові. 2) Хоць.
Пор. Гол. II, ст. 281, ч. 195 і ст. 345. ч. 538.

8137. д) Ой скрипливі воротечка туго замикати,
Гірша люба від болести, хто ї хочет знати.
Бо я болесть перебуду, лежити не буду,
А я любу не забуду, поки жити буду. (Жег. Павлї, ст. 200).

8138. Ідут лїта, ідут лїта, усе сї минає,
Тілько моя щира душа вірно тя кохає.
Ой кохає, ой кохає, тай кохати буде,
Поки лишень моє серце в менї бити буде.
Поки очко сьвітло видит, душа жиє в тїлї,
Все ти будеш менї любий, все ти будеш милий.
(Залуква коло Галича).

Б. Любов за гроші.

8139. Ой зацвило синє зїлє на тихій водици,
Ой бо не жиль[1]) крайцар дати, хоть і[2]) молодици. (О. Коцан).
Біла 1) Не жаль, мати. 2) Гарнї.

8140. Давав любцї сороковец, она не хотїла,
Она моїм сороківцем лиш забринкотїла.
Давав любцї сороковец, не хотїла брати,
Потому би була взяла, не хотїв-єм дати. (Ж. Павлї, ст. 192 і 193).

8141. Ай велїла приходити молода Марися,
Велїла си приносити сороківців мися. (Волосянка).

8142. Широкий лист на калинї, широкий і довгий,
Любила мя дївчинонька[1]) як був черес повний.

Як в чересї ніц не стало, іно одна дудка,
Вивела мя за ворота: Постій, дурню, тутка. (Голгочі).
О. Коцан: 1) Любили мя молодиції.

8143. Ой у тебе любко жнива, в мене сінокоси,
Заплати ми, любко, за то, щом тї любив доси. (Пасїчна).

8144. Волиж мої сіренькії, оріхове ярмо,
Заплати ми, дївчинонько, щом тя любив дармо. (Задарів).

8145. Молодици молоденька, Господ би тє побив,
Заплати ми дорожечку, шо сми до тє ходив. (Гуц.).

8146. Чи я тобі, леґінику, чи й ни заплатила,
Але в кожду недїленьку горівки купила.
Ой горівки бай купила, сорочічку дала,
Кучірики розчісала тай поцулувала. (Ясенів Гор.).

8147. Ой зшілений парубочку, зшілений, зшілений,
Не варт єс ми заплатити за вінок зелений. (Дрогобич).

В. Закохане.

8148. Летїв пташок понад дашок, ой сивий він, сивий,
Хто не знає закоханя, той в Бога щасливий.
Летїв пташок понад дашок, голоден, голоден,
Хто не знає закоханя, той у Бога годен. (Красносілцї).

8149. Ой бо тото закохане рівнає ся смерти,
Хто сї має закохати, волит перше вмерти. (Іванівцї).

8150. Ой піду я на толоку, розпущу волоку,
Я не знала, що то люба, аж до сего року. (Солуків).

8151. Ой покочу перстенину на поперек сьвіта,
Я не знала закоханя аж до сего лїта. (Угринів Долїш., Ямниця).

8152. Покочу я перстенину напоперек току,
Ой ни знав я закохане аж до сего року. (Пасїчна).

8153. Ой червона яблїночка коло перелазу,
Найсолодше закохане миленькому зразу. (Дрогобич).

8154. Кобис знала, моя мати, що то люба може,
Сама бис нам ісказала: Най вам Бог поможе. (Кобаки).

8155. О не знаєш, моя мати, що кохане може,
Бож кохане, моя мати, головов наложи. (Коропець).

8156. Я калину пригинаю, а калина в гору,
Ой маю я закохане недалеко двору. (Григорів).

8157. Від потока, нема плота, від вулиці низько.
А я знаю, що я маю закохане близько. (Солуків).

8158. Ой втратив я три обіди, четверте снїдане,
А все тото через тебе, моє закохане. (Ніжнів).

8159. Ой кувала зазуленька, кувала, кувала,
Нераз моя вечеронька перепочувала.
Нераз моя вечеронька була на снїдане,
А все тото через тебе, любе закохане. (Волосів).

8160. Ой зацвила черемшина[1]), ягідки дрібненькі,
На[2]) що ми ся полюбили такі молоденькі? (Нивиці).

Сугрів: 1) Ей вишеньки, черешеньки. 2) По.

8161. Ой зацвила черемшина, ягідки розцвисті,
Ой то ми ся полюбили гобоє паристі. (Нивиці).

8162. Чому в ставі води нема? Во випила кања,
Щоби нам ся що не стало з того закохања! (Нагуєвичі).

8163. а) Ой піду я лїсом, лїсом, тай си закосичу,
Виликого закохане нікому ни жичу. (Жур.).

8164. б) А я рожу поморожу, шильвію потичу,
Виликого закохані нікому ни зичу. (Явче).

8165. в) Я шельвію перевію, горох[1]) перетичу,
Великого закоханя нікому не жичу. (Іванівці).

Страдче: 1) Руту.

Пор. Коломийки, II, ч. 2793 і 4008.

8166. г) Зїле моє зеленоє, тобов сї натичу,
Я такого закоханя нікому не зичу. (Чорні Ослави).

8167. д) Я шальвію пересїю, тай горох потичу,
Великого закоханя нікому не жичу.
Ой велике закохане в здоровле не буде,
З великого закоханя безголове буде. (Голгочі).

8168. е) Ой піду я в осичину, там сї заосичу,
Великого закохані нікому не жичу.
Бо велике закохане, не є то здорове,
Або тобі, або менї буде безголове.
Ба велике закохане бодай ся не снило,
Як сї треба розходити, як же то не мило. (Батятичі).

8169. ж) Сію рожу по дорожу, рожі рідко сходит,
З виликого закохані на мале приходит.
З виликого закохані ни йде на здорове,
Або мині або тобі буде безголовє. (Врб.).

8170. а) Ой калинка біло цвите, а червоно родит,
Великеє закоханє до біди приводит.
З великого закоханя ні слова, ні вжитку,
Чорним очкам нема спаня, ніжкам супочинку.
Чорні очи із сивими то сї закохали,
Бодай були чорні очи за сиві не знали.
Ой очка би, каже, спали, ніжки спочивали,
А ручки би обіймали, губки цілювали. (Люча).

8171. б) Ой калина білим цвите, а червоним родит,
Тож велике закоханє до біди приводит.
З великого закоханє нї слави, нї вжитку,
Нема у день очкам спанє, в ночи супочивку.
Нема в ночи очкам спанє через обіймане,
А в днинонку роботоньки через дрімотанє! (М. Яцків).

8172. в) Та калинка біло цвите, а червоно родит,
А велике жиниханє до біди приводит.
З виликого жиниханя нї слави, нї вжитку,
Чорним очкам нема спаня, ніжкам супочинку.
Чорним очкам нема спаня, бо й нічку не спали,
А білим ніжкам спочинку, бо й не спочивали. (Орелець).

8173. Ой на горі сїно, сїно, на долинї сїно:
А десь моє закоханє на вечеру сїло.
Най оно сїдає, най здорове буде,
Як вно мене вірне любит, ніґди не забуде.
(Гол. IV, ст. 462, ч. 139).

8174. а) Ой пізнати, пане брате[1]), хто кого кохає,
Воротенька поминає[2]), тяжко стонихає[3]).
Ой пізнати, пане брате[1]), ой хто кого любит,
Воротенька поминає[2]), очиньками блудит. (Пасїчна).

Скобичівка: 1) Ой мож знати тай пізнати. 2) Минаючи. 3) Бровами моргає.

Пор. Гол. II, ст. 334, ч. 481.

8175. б) Ой мож знати, розпізнати, хто кого кохає,
Бо як іде горі селом, дороги питає.
Ой мож знати, розпізнати, та хто кого любит,
Бо як іде горі селом, то очима блудит. (Мізунь).

8176. Як пізнати, як пізнати, хто кого кохає?
Як минає вуличейку, тяжейко здихає. (Запитів).

8177. Ой, Боже-ж мій милосерний, дай же мені ради,
Та щоби я у коханю не дізнала зради!
(Гол. II, ст. 353, ч. 580).

8178. а) Коханїчко моє, моє, не гадай на двоє,
Та як буде божа воля, то ти будеш моя. (Боберка).

8179. б) Закохане тай ти моє не гадай на двоє,
Як єс було, так і будь жи закохане моє. (Пасічна).

8180. Ой шо тото за зїляйко шальвія, шальвія?
Ой шо тото за коханя, жи на двох надія? (Люб.).

8181. Ой не шуми дуже, луже, ти зелений верше,
Яке було, таке буде закохане перше! (Дрогобич).

8182. а) Ой торічне закохане, торічне, торічне,
Сегорічне закохане, най го перун трісне. (Вовків).

8183. б) Ой давнеж то закохане, ще лїпше вторічне,
Сегорічне закохане чудовиско вічне. (Врб.).
Пор. Коломийки, II, ч. 3673.

8184. а) Ой казали говорили усї в селї[1]) люде,
Що з нашого закоханя нїчого не буде. (О. Коцан).
Григорів: 1) Чи я тобі не казала, казали ти.
Пор. Зал. ст. 190. — Гол. II, ст. 337, ч. 495.

8185. б) Чорна хмара наступила, дрібний дощик буде,
А з нашого закохане певно ніц[1]) не буде. (Григорів).
Хотїнь 1) Нїщо тай.

8186. в) Чорна хмара розійде сї тай дощу ни буди,
Та з нашого закоханя також ніц[1]) ни буди. (Люб.).
Підбережцї: 1) І знаку.

8187. Ой повіяв буйний вітер по сухій тополи,
Тай розвіяв закохане аж по Єзуполи. (Ямниця).

8188. Або тоту кучу тручу, або ї завалю,
Хто не має закоханя, той не має жалю. (Нагуєвичі).
Пор. Коломийки, II, ч. 3086 і висше ч. 5971.

8189. а) Ой у місьті попід мури мальовані шнури,
Хто не має коханечка, той не має туги.
Хто не має коханечка, той в Бога щісливий,
Ніченька му сунокійна, день му не смутливий. (Кропив. Н.).

8190. б) Летів пташок попід дашок тай сивий, тай сивий,
Хто не має закоханя, той в Бога щасливий.
Хто не має закоханя, той не має туги,
То той воре, переворе, як на штири плуги.
Бо велике закохане, то єсть не здоровлє,
Або тобі, або мені буде безголовлє. (Охримівції).

8191. в) Попід гору високую летів голуб сивий,
Хто не має закоханя, той в Бога щасливий.
Попід гору високую летів баран дикий,
Хто не має закоханя, тому нуд великий. (Желдець).

8192. г) Летит пташок попід дашок, сивий пташок, сивий,
А хто люби не зазнає, то в Бога щасливий.
А хто люби не зазнає, тої великої,
Той не має на серденьку туги тяженької.
А хто люби не зазнає, най си Богу молит,
Бо від люби великої най Господь боронит. (Видинів).

8193. д) Литїв пташок понад дашок тай сивий, тай сивий,
Хто ни має закоханї, той в Бога щісливий.
Литїв пташок понад дашок тай си сїв на краю,
Хто ни має закоханї, єго душьи в раю.
Хто ни має закоханї, в Бога щісливенький,
Єму нічка супокійна, а день веселенький. (Врб.).

8194. е) Летїв пташок понад дашок, сивий пташок, сивий,
Хто сє змалу ни кохає, той в Бога щісливий.
Що знаєти від коханя, порадьти ми, люди,
Бо вже минї с тим коханьом виходу ни буде.
Хто знаєти від коханя, порадьти, порадьти,
Та ще минї молодому згинути ни дайти! (Жуків).

8195. ж) Ой любив я дївчиноньку, хтїв-єм її взяти,
А хтож менї заперечив, як не рідна мати.
Ой хто знає від коханя, порадьте, порадьте,
Та вже менї молодому гинути не дайте.
Ой хто знає від коханя, порадьте мнї люде,
Бо вже менї молодому виходу не буде. (Красносїлцї).

З 3-їм купл. пор. Коломийки, II, ч. 3197.

8196. Цвите терень, цвите терень, бо корінє має,
Гірша люба від недуги, серденько вмлїває.
Я недугу перебуду, тай здорова буду,
Тебе, любку, не забуду, поки жити буду. (Тустань).

8197. Нещасливе закоханє треба занехати,
А що було серцю миле, треба покидати.
(Гол. II, ст. 333, ч. 471).

8198. Закувала зазулейка та за вершок зайшла,
Я би била таку любов на дорозї найшла!
(Гол. II, ст. 446, ч. 652).

11.[1]) Розволочити.

А.

8199. Ей мамуню, мамунцуню[1]), жинити сє хочу,
А як мине ни вженити[2]), то[3]) сє розволочу. (Жур.).
Іванівка: 1) А я хлопиц молоденький. 2) А як я се не вожеию. — Тухля: 1) Ой жени мя, моя мати. 2) Ни ожениш. 3) Я.

8200. А я ходив, а я ходив, а я волочив сї,
Мої сини в поли ворут, а я ни жинив сї. (Ожомля).

8201. Ой не сеї, мамко, весни кучарики росли,
Та вже, мамко, рочків штири, як вни сї повили.
Та вже, мамко, рочків штири, та штири роченьки,
Та як я сї розволочив темної ніченьки. (Волосів).

8202. Ой, Марійо, заведійо, с чорними вочима,
Та ти мине розгуляла та розволочила. (Постолівка).

8203. Ой Бог би тя, к—о, побив з твоїми очима,
Ой ти мене зволочила, щи я був хлопчина!
(Гол. IV, ст. 500, ч. 65).

8204. Бодай тебе, дївчинонько, с твоїми очима,
Який я був хлопец ладний, ти мі зволочила.
Не я тебе зволочила, нї мої воченька,
Іно тебе зволочила невидна ніченька. (Батятичі).
Пор. Гол. II, ст. 337, ч. 492.

8205. На тім боцї при потоцї вбив половик сою,
Кликала мнє дївчиночка під зелену фою.
Кликала мнє дївчиночка, попова донечка,
Шоби она ни виділа сьвітлого сонечка.

[1]) В попередних аркушах зайшла помилка при нумерації поодиноких ґруп.

Шоби она ни виділа тай ни зобачіла,
Шо вна мене молодого тай розволочіла.
Я го ни розволочіла тай ни мої очі,
Але він си розволочів ходєчі по ночі. (Підзахарич).

8206. Душко-ж моя миленькая, душко-ж моя мила!
Ой був я си хлопець добрий, ти мня зволочила.
Ні я тебе зволочила, ані мої очи,
Але тебе зволочило, що ходиш по ночи!
(Гол. II, ст. 337, ч. 493).
Пор. Жеґ. Павлї, ст. 175.

8207. а) Ой гілява чиришенька, гілява, гілява,
На біду мнє пиривела дївчина білява.
На біду мнє пиривела тай розволочила,
Ой чого я в сьвіті не знав, вона мнє навчила. (Григорів).

8208. б) У котрої дївчиноньки брови над очима,
Тота мене дївчиночка тай розволочила,
Тота мене дївчиночка тай розволочила,
Тай чого я в сьвіті не знав, того научила. (Зал., ст. 198).
Пор. Гол. II, ст. 292, ч. 252.

8209. Не гнївай сї, файна любко, що я пізно прийшов,
Бо широка полєночка, нім я ї перейшов.
Ой широка полєночка, густії копиці,
На біду мнї обернули чужі молодиці.
На біду мнї обернули тай розволочили,
А менї сї в тої біди кучарики звили. (Угринів Дол.).

Б.

8210. Ой я бідна сиротина, мамина дитина,
Ой як схочу, розволочу богацкого сина. (Куропатники).
Пор. Коломийки, II, ч. 4904.

8211. Ой пішла я по водицю на паньску керницю,
Питає сє богацкий син, ци маю спідницю.
Ой ци маю, ци не маю, що тобі до того?
Як я схочу, розволочу хлопцє молодого. (Коропець).
Пор. Коломийки, II, 4897.

8212. а) Василихо, буде лихо, тримай собі сина,
Бо я єго розволочу чорними очима.
Анї я го розволочу, анї мої очи,
А сам він сї розволочит, ходячи по ночи. (Жураки).

8213. б) Ой сусідо, сусїдице, припри собі сина,
Бо як схочу, розволочу чорними очима.
Коли маєш припирати, припри єго зараз,
Бо як схочу, розволочу тай не буду гаразд. (Орелець).

8214. А я сїно громадила, а бузьок толочив,
Треба любка покинути, бо сє розволочив. (Черче).

8215. Ей чи я ти не казала, жини сє, жини сє,
Та не ходи попід хату, та не волочи сє. (Жур).

8216. Бодай же тя Господь побив з високого неба,
Бо ти мене розволочив, вже більше[1]) не треба. (П. Ст. Б. 1865).
Григорів: 1) Вже ми ніц.

12. Подарунки.

А.

8217. Біда біду увиділа, біда біду любит,
Біда біді на ярмарцї черевички купит. (Боберка).

8218. Ой Марисю прибери сї, в вечір до тє прийду,
Продам старі холошнєта та купю ти бинду. (Рахиня).

8219. Ой ти моє закоханє, ти моє нищістї,
Та тобі би купувати колачики в містї. (Рахиня)

8220. Ой забрала вода лавки тай перекладочки,
Нїким дати, передати колач до любочки. (Нагуєвичі).

8221. Ой забрала вода лавки, забрала підлавки,
Не маю ким передати колач до білявки.
Передав бим сяким таким, та скаже другому,
Такой менї віпадає віднести самому. (Пасічна).

8222. А Івась конї пас, а Марисї бички,
Зачикай, ни втїкай, купю чиривички.
А деж тії черевички, що я тобі дав, дав?
Повісилам на кілочок, тай ми злодій вкрав, вкрав. (Грг.).
З 1-им купл. пор. Коломийки, I, ч. 1059.

8223. Тїкав баран через паркан з білими ногами,
Купив Іван своїй дївцї фустку з тороками. (Озеряни, п. Товмач).

8224. У зеленій полонині яворина стята,
А я своїй білій рибці справлю колісцята.
А я своїй рибці справлю, оби ся возила,
Оби мині молодому здоровля просила.
(Гол. IV, ст. 505, ч. 83).

8225. Ой думно ми, товаришу, ой думно ми, думно,
Та за тими талярами, щом подавав дурно. (Волосів).

8226. Ой як мене ти не любиш, люби мого брата,
Набралас сї подарунків, най ни буде втрата. (Бабухів).

8227. Бувай, любко, здоровенька, бо вже йду до дому,
Та за тії подарунки ни кажи нікому. (Пасїчна).

8228. Подивлю сї молоденький на тоти гостинцї,
Несе любка даруночки в червонї хустинцї. (Солуків).

8229. Ой ти конем не заїдеш, а я зайду пішки,
Та до тої дївчиноньки, дем носив горішки. (Баня).

8230. Ой бодай ти, дївчинонько, кілько разів впала,
Ой кілько ти даруночків від мени дістала. (Іванівцї).

8231. Ой не купуй, товаришю, дївчинї пацьорок,
Она тебе не згадає, хиба в неділь сорок!
Але купуй, товаришю, перстенець на палець,
Що погляне, все спомяне: Купив ми коханець!
(Гол. II, ст. 388, ч. 694).

8232. Коло проса любка боса ніжки ознобила,
Купив бим їй черевички, коби нї любила.
Купив бим їй черевички, купив бим їй двої,
Та коби сї не дізнали вороженьки мої! (М. Яцків).
З 1-им купл. пор. висше ч. 7875.

8233. Пішов би я до дївчини, дївчина сї дуе:
Віддай мої подарунки, най ти мать мордує. (Вовків).

8234. Верни мої подарунки, верни мої гроші,
Твоя мати говорила, що я не хороший. (Зал., ст. 192).

8235. Ой я хлопець хлопцюватий тай не волоцюга,
Де хороше дївча чую, там нічку ночую.
Одну нічку на запічку, а другую в кутку,
Обіцяв я черевички, гіренький мій смутку. (Зал., ст. 196).
З 1-им купл. пор. Коломийки, Іᴵ, 4552.

Б.

8236. Ой козяре, козяроньку, паси мої кози,
А що я ти обіцяла, винесу ти в лози. (О. Коцан).

8237. а) Ой на горі ліщинонька, горіхи трясут ся,
Далам би ти писаночку, кури не несут ся. (Нагуєвичі).
Пор. Гол. II, ст. 362, ч. 619.

8238. б) Ой зелена ліщиночка, горішки трєсут сї,
Дала бим ти писаночку, курки не несут сї.
Була в мене добра курка, по дві яйцї несла,
Якась біда аж із ліса ястріба наднесла. (М. Яцків).
З 2-им купл. пор. Коломийки, II, 2938.

8239. Ой піду я у садочок, та нарву яблочок,
Ой пішлю я миленькому на подарупочок. (Жураки).

8240. А я піду у лїсочок, нарву ягідочок,
Та понесу миленькому на подаруночок. (Михайловичі).

8241. Ой кувала зазуленька в лїсї на лїщинї,
А хтож менї колач купит молодій дївчинї? (Михайловичі).

8242. Ци ти мене, любку, любиш, ци ти мене дуриш,
Що ти менї подарунок нїколи не купиш? (Войнилів).

8243. Ой що с того, мій миленький, що ти мене любиш,
Чому минї даруночок да який ни купиш?
Який тобі, моя мила, дарунок купити?
Купи минї коралики, буду тє любити. (Чорні Ослави).

8244. А що менї, любку, з того, що ти мене любиш,
Коли ти ми даруночок ніякий не купиш.
Гадав єм ти, моя мила, дарунок купити,
Стала глота коло склепу, анї доступити. (Тисьмениця).

8245. Купи менї, мій миленький, хусточку крапкату,
А я зроблю дороженьку попри твою хату. (Гвізд).

8246. Ой та пішов мій миленький долї-долиночки,
Та принесе ми хусточку на всякі квіточки. (Розлуче).

8247. Ой кувала зазуленька тай кукнула тричі,
Любко купив менї хустку, що закрила плечі. (Тухля).

8248. Купив менї мій миленький хустку с тороками,
Ни можу се завєзати мижи ворогами. (Явче).

8249. Ей ци я ти ни казала, продай карі коні,
На цукерки, на бамбони, на япка червоні.
Ей ци я ти не казала, продай, любку, бички,
На цукерки, на бамбони та на черевички. (Михайловичі).

8250. Куда їдеш, мій миленький? Йду на ярмарочок,
Купиж мені, мій миленький, купи вбаріночок.
Щож би тобі моя мила, ще більше купити?
Купи, милий, перстенину, буду тя любити.
Купи, милий, перстенину с трома камінцями,
Щобись нігде не повідав мижи молодцями. (Павлик).

8251. Ой поїхав мій миленький та на ярмарочок,
Привезе ми коралики тай обаріночок. (Нагуєвичі).

8252. Ой мала я гранаточки тай порозсипала,
Їхав милий до Сиготу, я не наказала.
Та чей він ся догадає, що він мене любит,
Та він мині гранаточки у Сиготі купит.
Ой не купуй гранаточки, але купуй перла,
Ох не люби иншу суку, бо я ще не вмерла!
(Гол. II, ст. 382, ч. 681).

8253. Ой поїхав мій миленький, щось він мені купит,
Солоденький медівничок, бо він мене любит. (Рахиня).

8254. Ой поїхав мій миленький, купит ми гребінчик,
Зачесати косу росу під зелений вінчик. (Войнилів).

8255. Ой по під гай зелененький ходит мій миленький,
Та збирає за капелюх розмай зелененький.
Та збирає, та вбирає, та плете віночки,
Та понесе до милої на подаруночки. (Ясениця)
З 1-им купл. пор. Коломийки, II, 2761.

8256. Ой поїхав мій миленький по слизькій дорозі,
Ой везе ми подарунок на кованім возі. (Шишківці).

8257. а) Ой поїхав мій миленький на штири неділи,
Привизе ми даруночок, будете виділи.
Привизе ми даруночок, червону запаску,
А я його запитаю, за яку то ласку. (Вовків).

8258. б) Ой поїхав мій миленький на штири неділи.
Купив мені даруночок, будете виділи.
Купив мені даруночок — червону запаску,
Забулам сї запитати, за яку то ласку.

Ой за тую, моя мила, за тую, за тую,
Ой не спав же я ноченьки та і не єдную. (Івачів).

8259. в) Купив-єс ми, мій миленький, червону запаску,
Забулам сї запитати, а за яку ласку.
Чи за тоє, мій миленький, щосьмо погуляли,
Чи за тоє, мій миленький, щосьмо постояли?
Ой за тоє, моя мила, за тоє, за тоє,
Нераз ми си постояли з вечера обоє. (Желдець).

8260. г) Ой поїхав мій миленький, далеко в дорозї,
Що він минї привезе на кованім возї?
Що він минї привезе[1]), чирвону запаску,
Забулам ся запитати за якую ласку.
Ой за тоє, моя мила[2]), за тоє, за тоє,
Не разісьмо[3]) постояли в купочцї обоє[4]). (Нивицї).

Охримівцї (без 1-ого куплєта): 1) Купив менї мій миленький 2) Дївчинонько. 3) Щосьмо нераз. 4) В купі обидвоє.

8261. д) Ой поїхав мій миленький до Львова, до Львова,
Іно махнув рученькою, будь мила здорова.
Ой поїхав мій миленький, вже штири недїли.
Купит менї подарунок, будете видїли.
Купит менї подарунок, червону запаску,
Питают ся сусїдоньки, а за яку ласку?
Ой за тоє, сусїдоньки, за тоє, за тоє,
Не раз ми си постояли з вечера обоє. (Желдець).

8262. е) Ой поїхав мій миленький аж до Голамуцу.
Купив менї спідниченьку, та на мене куцу.
Купив менї спідниченьку, червону запаску,
Забулам ся запитати, за якую ласку.
Ой за тоє, моя мила, за тоє, за тоє,
Не одну сьмо нічку спали обоє, обоє. (Пєтничани).

8263. ж) Ой поїхав мій миленький та до Голомуца,
Та набире на спідницю, бо вже тота куца.
Як набире на спідницю, то буде горіти.
Буде моїх вороженьків голова болїти. (Жур.).
Пор. Коломийки I, ч. 457.

8264. з) Ой поїхав мій миленький ой до Тисьменицї,
Привезе ми даруночків на штири спідницї.
Будут тоти даруночки на минї лїлїти.
Буде моїх вороженьків голова болїти. (Волосів).

8265. і) Ой поїхав мій миленький та до Станїслава,
Привезе ми подарунок, буде єго слава.
Ой поїхав мій миленький та до Коломиї,
Привезе ми подарунок, узрите на минї.
Будут тоті подарунки на минї лилїти,
Буде моїх вороженьків головка болїти.
Ой най болит, та най болит, най не перестане,
Доки того подарунку на минї не стане!
(Гол. II, ст. 382, ч. 682).

Пор. Коломийки I, ч. 456 і II, ч. 3952.

8266. Ой бросала кукурузу, бросала хвасолю,
Купив минї мій миленький гарну парасолю. (О. Коцан).

8267. а) Ой кувала зазуленька на суцї, на суцї,
Памєточка від любочка — перстенець на руцї. (Ямниця).

8268. б) Ой кувала зазуленька в лїсї там[1]) на буцї,
Від милого[2]) подарунок, перстїнець на руцї. (Осташівцї).

Голгочі: 1) Та. 2) Милої. — Іванівцї: 1) У лїсї. 2) Милої. 3) Пирстинец.

8269. Ой поїхав мій милейкий та на ярмарочок,
Купив минї пирстинину на подаруночок. (Сороки).

8270. Любили мя, моя мати, два братчики рідні,
Купили мнї, моя мати, два перстенцї срібні.
Один купив перстенину, а другий обручку,
Ой на тобі, файна любко, на біленьку ручку!
(Гол. IV, ст. 462, ч. 141).

8271. Ой поїхав мій миленький тай до Станїслава,
Та він привіз коралики, такі, як я мала. (Кнїгинин).

8272. Мило ми сї подивити[1]) на тоти[2]) гостиньцї,
Несе милий подарунки[3]) в чирвоній хустиньцї.
А хустина чирвоненька, а краї біленькі,
В мого любка очка чорні, личка румяненькі. (Іванівцї).

Вовків (лиш 1-ий куп.): 1) Куда гляну, туда гляну. 2) Білї. 3) Даруночок.

8273. Як я собі погадаю ті давнї гостинцї,
Як ми носив милий ябка в червоній хустинцї. (Желдець).

8274. Ой як я си нагадаю давні загадочки,
Як я їла ріжні япка тай обаріночки. (Врб.).

8275. Ой на горі копи, копи, на долинї кладка,
Носив хлопець до дївчини червоненькі ябка.
Носив, носив червоненькі, потому біленькі:
Коштуй, коштуй, моя мила, які солоденькі.
Я солодких попоїла, винних не хотїла,
Прийшла зима, яблок нема, а я відповіла. (Хотїнь).
Пор. висше ч. 6484.

8276. Тече вода зза города, камінє млинує,
Верни, любко, подарунки, бо тї замордує.
Та най тебе замордує коло твої хати,
Та я тебе не просила, було не давати.
Який же ти дурний давав, я розумна брала,
Прийшла зима, яблук нема, шобим ти віддала.
Поплив човен води повен, тай вербова ключка,
Минули тї, файна любко, солодкі яблучка.
Ци минули, не минули, я вже си наїла,
Я з миленьким вірно жила, правди не вповіла. (Орелець).
Пор. висше ч. 6753.

8277. Там на ставу, на ставочку качка побілиста,
Купив милий застїжчину, по над край зубчиста.
А я тую застїжчину за рочок сходила,
Бо я тебе, єден дурню, так вірне любила.
А ти дурний купував, я розумна брала,
Ти від мене відійшов, а я сє сьміяла. (Куропатники).

8278. Ой по горі по високі лїтают ширшенї,
Коли ти нї покидаєш, віддай ми пирстенї. (Жур.).

8279. а) Подиви ся, леґінику, по собі, по менї,
Ци богато твої працї на менї, на менї?
Штири низки пацьорочок, а та пята моя,
Можеш собі відобрати, за то воля твоя.
(Гол. II, ст. 258, ч. 602).

8280. б) Подиви ся, мій миленький, по собі, по минї,
Чи великі даруночки від тебе на минї?
Забери си тоти дари, щось ми подарував,
Лишень тото не забереш, щос мя поцїлував. (Хотїнь).

8281. в) Чогож ти ся, мій миленький, на мене гнїваєш,
Чому свої подарунки не повідбираєш?
Відбери си подарунки[1]), щос ми подарував,
Іно того не відбери[2]), щос мє поцїлював. (Голгочі).
Явче (лиш 2-ий куп.): 1) Мій миленький. 1) Відберени.

8282. Широкий лист на ліщині, ширший на калині,
Щос ми, любку, подарував, відбери си нині. (Григорів).

8283. Шкода трави зеленої, що ніхто не косит,
Шкода мої перстенини, що ляда хто носит.
Верни мені перстенину, я тобі хустину,
Нехай люде не говорят, шо за тобов гину!
(Гол. II, ст. 599, ч. 506).
Пор. Зах. ст. 188. — Коломийки, II, ч. 3834

8284. Ой бодай ти дівчинонько хиріла, боліла,
Та за тоти подарунки, що ти їх поїла!
Ой не клени, мій миленький[1]), не клини, не клини,
Лежат твої подарунки в мальовані скрини.
Бо як[2]) будеш, мій миленький[1]), мене виклинати[3]),
Будут твої подарунки вікном вилїтати. (Печеніжин, Явче).
Іванівці: 1) Парубоньку. 2) Як ти. 2) Проклинати.
Пор. Коломийки, II, ч. 4137.

8285. Ой як собі заспіваю тай думки, тай думки,
Казав милий повертати єго подарунки.
Та що, любко, повертаєш, колис поломила,
Колис своє тай серденько на них...
Ой піду я, мій миленький, аж до Коломиї,
Та яж тобі тай відкупю ті дві перстенині.
Ой не клини, мій миленький, не клини, не клини,
Стоє твої подарунки в яворові скрини.
А як будеш, мій миленький, мене проклинати,
Будут твої подарунки в порогах лежати. (Видинів).

13. Поцілуї.

A.

8286. Як не піду до дївчини, як не поцїлую,
То на очи[1]) слїпота, на вуха[2]) не чую. (Вільки Мазов.).
Іванівка: 1) Уха. 2) Очи.

8287. а) Ой дївчино, дївчинонько, товар за водою,
Ти сї дивиш за товаром, а я за тобою.
Ти сї дивиш за товаром, товар завернути,
Я сї дивлю за тобою, де би с тобов бути.
Де би с тобов, любко, бути, наговорити сї,
Твого личка румяного нацїлювати сї. (Гвізд).
Пор. Коломийки, I, ч. 420 і II, ч. 3068 та 5205—5206. Надто: Гол. II, ст. 277, ч, 170. — Жеґ. Павлї, ст. 173.

8288. б) Плине човен води повен, нї его звернути,
Деб з тобою, мила любко, на розмові бути?
Деб з тобою, мила любко, наговорити ся,
Личка твого румяного націлувати ся? (Зарубинції).

8289. в) Ой кувала зазулечка на дули, на дули,
Та ми би ся, файна любко, в купції не набули!
Де би з тобов ізійти ся, наговорити ся,
Твого личка румяного нацулувати ся? (Кобаки)

8290. г) Ой любку мій солоденький, де з тобов зійти сї,
Твого личка румяного нацюлювати сї?
Коровки ми не доєні, телєтка не ссанї,
Там си, дївко, поцїлюєм, де будеме самі. (Уйбард).

8291. Ізпустив ся дробен дощик по хмарі, по хмарі,
Аби борзо по вечери, пішов бим до Марї.
Кобим боржій по вечері, йшов бим до рибочки,
Сїм раз не раз поцїлював солодкі губочки. (Волосянка).

8292. Тупну я си черевичком до леду, до леду,
Солодшая дївчинонька від цукру, від меду.
Цукру-меду як напю ся, ненасолоджу ся,
А з дївчинов як зійду ся, не націлую ся. (Дусанів).
Пор. висше ч. 5953 і 7823.

8293. Цвитут в лїсї тоті зїля, де мід бере пчола,
Ой я той мід в губах чую, як дївча цїлую. (Зал. ст. 184).
Пор. Гол. II, ст. 287, ч. 227.

8294. Ой вийду я на вулицю тай свищу, тай свищу,
Вийди, вийди, дївчинонько, бо я тебе кличу.
Вийди, вийди, дївчинонько, щос маю казати,
Теє скажу — поцїлую, тогди підем спати. (Львів).

8295. Ой за двором, за потоком, зацвили бервена,
Тота сї дасьць цїловати, що ї мнє Олена. (Ямниця).

8296. Бувай, мила, здоровая, тай бувай, тай бувай,
Но за мени молодого ніґди не забувай.
Бувай, мила, здоровая, я вже маширую,
Приступи сє до коника, най тє поцїлую.
Приступи сє до коника тай до вороного,
Та най я си поцюлюю личка румяного.
Приступи сє до коника тай до кониченька,
Та най я си поцюлюю білого личенька. (Постолівка).
З 2 і 3-їм купл. пор. висше ч. 6762.

8297. Пришли менї, моя мила, хоць свою особу,
Я тї буду цілювати три рази на добу.
Ой ти мене споминай на сїннїм порозї,
А я тебе споминаю в далекій дорозї. (Ямниця).

8298. На тім боцї при потоцї кошерочка нова,
Там доїла коровочки коханочка моя.
А ек уна подоїла, сїла спочивати,
А я крадьки д нїй підішов ї поцулувати.
Ни цулуй мнє, леґінику, моЇ чорні брови,
Шє будимо любити си, коби ми здорови. (Підзахарич).

8299. Бувай, мила[1]), здоровенька, бо я йду до дому,
Сїм раз я тє поцюлюю[2]), ни кажи нїкому.
Сїм раз я тє поцюлював, на восьмий тє[3]) важу.
Цюлюй, цюлюй[4]), мій миленький, нїкому ни скажу. (Явче).

Пасїчна: 1) Любко. 2) Поцюлював. 3) Сє. 4) Та не бі сє.

8300. А у поли три тополи, всї три зелененькі,
Ой любив я дві дївчинї, сестри си рідненькі.
А у поли три тополи, една схилила сї,
Я молодшу поцюлював, старша гнївала сї. (Волцнїв).

8301. Една мене поцїлує, друга обіймає,
Такой менї за обома серденько вмлїває. (Біла).

8302. Куда ріки протїкали, туда тепер сухо,
А деж єс се забарила, любко щебетюхо?
А деж єс се забарила, солодка притуло,
Колиж би тї цулувати, тогди тї не було. (Кобаки).

8303. Траву кошу, траву кошу, вода траву сушит,
Коли мила поцїлує, як гадина вкусит.
(Гол. II, ст. 278, ч. 175).

Пор. Гол. II, ст. 445, ч. 648.

8304. Який листок на яворі, такий на калинї,
Колим любку поцїлував, ще чує до нинї. (Григорів).

8305. Сеї ночи о півночи солома горіла,
Як-ем любку поцїлював, аж ся розболїла.
(Гол. II, ст. 282, ч. 198).

8306. Ой зацвила калинонька на нашім вершечку,
Їхав козак до дївчини, згубив він уздечку.
Не багато коштувала, іно золотого,
Не раз я ся нацїлував личка румяного. (Біла).

8307. а) Ой ішов я горі селом, хусточков накрив сє,
Ой дав же я червоного, щом раз притулив сє.
Та не жєль ми червоного, та пів золотого,
Най же я сє націлював личка румяного!
(Гол. IV, ст. 458, ч. 115).

8308. б) Коло гаю похожаю, коло великого,
Коло личка туляю сї, коло біленького.
Ой не жаль ми, товаришу, щом дав ручку срібну,
Алеж бо я не цїлював якус непотрібну.
Ой не жаль ми, товаришу, щом дав червоного,
Алеж бом сї націлював личка румяного.
Ой не жаль ми, товаришу, щом дав сороківцї,
Алеж бом сї націлював личка як папірцї. (Люча).

8309. в) Ой не жєль ми, моя мамо, щом дав червоного,
Коли єм сї націлував, личка руменого.
А то єм[1]) сї націлував тай наобіймав сї,
Як соловій у садочку[2]) ягід надзюбав сї. (Коропець).

Нагуєвичі (лише 2-ий купл.): 1) Ой тож я. 5) Як у саду сивий сокіл.

8310. г) Кілько я сї находив тай націлував сї,
Як соловей по садочку ягід надзьобав сї. (Дусанів, Вовків).

Пор. висше ч. 6146. Понадто: Ж. Павлї, ст. 185.; Гол. II, ст. 278, ч. 176.

8311. д) Бувай, мила, здоровенька, бо вже йду до дому,
Щом сї личка нацюлював, не кажи нікому.
Щом сї личка нацюлював, тай наобіймав сї,
А соловей у садочку та нащебетав сї. (М. Яцків).

8312. Ой ци їсти, ци не їсти, би покоштувати,
Ой любити, хоть не взєти, би поцюлювати.
(Гол. II, ст. 371, ч. 660).

8313. Ой дївчина вошилїла, ни мала роботи,
Казала сї цюлювати за старі чоботи. (Вороців).

8314. Горілочка й оковита, а пиво варене,
Не дай личко цюлювати, білявко, без мене. (Солуків).

8315. а) Ой дївчино білявино, ни ходи нікуда,
Та най тебе не цїлуї ніяка паскуда. (Пісочна).

8316. б) Басам кутя теремтете, ходи, любко, суда,
Та най тебе не цїлює ніяка паскуда. (Матїївцї).

8317. в) Ой руда, руда, руда, ходи, любко, суда,
Та най тебе не цілює ніяка осуда.
Та най тебе не цілює, та най не вбіймає,
Та най мені молодому серце не вриває. (Підзахарич, Криворів.).

8318. Подивлю ся у долину, в тую роздолину,
Та хто мені зариває мою чорнобриву?
Та най вже ї зариває, та най не цілує,
Та най мені молодому серденька не трує. (Коропець).

8319. Присягалас, що мя любиш, а я придивив ся,
Що не єден цілував тя, не єден тулив ся. (Біла).

8320. На калині нима цьвіту, воробці здзьобали,
На дівчині нима краси, хлопці сьцілували. (Лозина, Григорів).

8321. А в кирници нима води, випили воробці,
На дівчині краси нима, сцюлували хлопці.
А у ведрі води нима, бо випили гуси,
На дівчині краси нима, сцюлували джуси. (Страдче, Біла).

8322. Ой де ти сї забавила, десь сї заросила?
Я би тебе не цілував, хоть бис мі просила. (Рибно, Волцнів).
Пор. висше ч. 6806.

8323. В полонині тепло нині, вітер сїно сушит,
Як мя стара поцїлує, то мя в грудьох душит.
Як молода поцїлує близько коло хати,
Так ми в грудьох полекшає, як би від гарбати. (Ходовичі).

8324. Ой на горі косар косит, вітер сїно сушит,
Як мя старий поцїлує, то мя в грудьох душит.
Ой на горі косар косит, вітер сїно мече,
Як мя хлопец поцїлує, то мнї троха легче.
(Гол. II, ст. 456, ч. 97).

8325. Тай підемо, пане брате, у Лїсові хати,
Бо там красна дївчинонька, лиш би обиймати. (Михайловичі).

8326. а) Ой повертай, сивий коню, з гори на долину,
Обіймає тежкий ворог молоду дївчину. (Іванівка).

8327. б) Ой натискай, сивий коню, з гори на долину,
Ой там козак обіймає молоду дївчину.
Тамто він ї обіймає, тамто ї цїлує,
Аж ся менї молодому серце розкравує. (Красносілцї).

8328. Гайта, коню, гайта, коню, тай на доли́ночку,
Ой не вбіймай, оден дурню, мою дївчиночку. (Русятичі).

Б.

8329. Вічка мої чорнейкії тай обі, тай обі,
Хто вас буде цілювати три рази на добі? (Волосянка).

8330. Ой вже вечір вечіріє, сонце вже колує,
А хтож мене молодую вечер поцілує? (Біла).

8331. Ой піду я до коршмоньки, стану си у кутку.
Хлопец дївча обіймає, то великий смутку. (М. Яцків).

8332. Ой попід гай зилинейкий теплий вітер віє,
Як мі милий обіймає, аж сердейко мліє. (Домажир).

8333. Ой кувала зазуленька у лузї[1]) на пеньку,
А хтож мене поцілує таку мацюпеньку[2])? (Біла).
Іванівцї: 1) Лїсї. 2) Молоденьку.

8334. Подушочки имховії, хто ме на вас спати?
Личко моє румяненьке хто ме цюлувати?
То той буде цюлувати, котрий в капелюсї,
То той як раз поцюлує, пристане до душі.
(Гол. II, ст. 335, ч. 483).

8335. А хтож моє жито змели, пшиницю спитлює,
А хтож моє біли личко в вечир поцілює?
А я тобі жито змелю, пшиницю спитлюю,
А я твоє біли личко в вечир поцілюю. (Іванівцї).

8336. а) Тай до млина дорожечка, до млина, до млина,
А хтож менї житця змеле, мого любка нима.
А хтож менї житця змеле, пшиничку спитлює,
А хтож мене молоденьку в личко поцїлює?
Та тот буде цілювати, котрий буде годен,
Котрий буде до моего личенька сподобен. (Волчківцї).

8337. б) Ой на ставу, на ставочку корито дераве,
А хто буде цюлювати личенько біляве?
Ой той буде цюлювати, котрий буде годен,
Котрий буде до моего серденька подобен. (Григорів).

8338. в) Ой близейко до білявки, близейко, близейко,
Хтож мя буде цїлувати у біле личейко?
Летит ворон з чужих сторон, ситий не голоден,
Той ня буде цїлувати, котрий буде годен. (Боберка).
З 2-им купл. пор. Гол. IV, ст. 466, ч. 170.

8339. Післала мя моя мати в город по цибулю,
Прихили ся, мій миленький, най тя поцілую. (Голгочі).

8340. Ой позирай, соколику, у вікно скляное,
Най я тебе поцюлюю в личко румяное!
(Гол. IV, ст. 505, ч. 84).

8341. Ци ти, мати, свого синка у меду купала,
Та щоб я ся твого синка не нацюлувала?
(Гол. II, ст. 314, ч. 377).
Пор. Ж. Павлї, ст. 194.

8342. а) Ой по дубю дрібне листе[1]), по дубю, по дубю,
Від колись мнї поцїлював, від тогди тї люблю.
(М. Яцків, Кропив. Н.).
Глядки: 1) Кора груба.
Пор. Гол. II, ст. 414, ч. 492. — Понадто: Коломийки, I, 360 і 2603, а висше ч. 6609.

8343. б) Загублю ся, моя мати, загублю, загублю,
Від коли мя поцїлював, від тогди го люблю.
Від коли мя поцїлював в личенько біленьке,
Від тогди моє личенько як мед солоденьке. (Біла).
Пор. Гол. IV, ст. 473, ч. 217.

8344. б) Ой кувала зазулечка я в лїсї на дубю,
Від колис нї поцюлював, від тогди тї любю.
Від колис нї поцюлював я в біле личенько,
Тай від тогди погибає за тобов серденько. (Чортовець, Коропець).

8345. А я того хлопцє любю в чирвонїм римени,
А я їго поцюлую — пристани до мени. (Сороки).
Пор. висше ч. 6371.

8346. А я того хлопця люблю, що жовтї[1]) кучері,
Як він мене поцїлує, не треба вечері. (Біла).
Завалів: 1) Ой у мого миленького дрібненькі.

8347. Ище свого миленького личко поцїлую,
Таке личко солодоньке, що го три днї чую. (Кропив. Н.).

8348. На високій полонинї сама сїно гребу,
Кой мя любко поцїлує, солодше від меду.
(Гол. II, ст. 445, ч. 649).

8349. Ой хто мине поцїлює, а все нещиренько,
Давно мине цюлувало любоє серденько.
Ой як мине поцюлував хлопець молоденький,
Від тогди ми за сирденьку як мід солоденький. (Врб.).

8350. Я такого хлопці люблю, що вуси сїют сї,
Я в лице го поцюлюю, а очи сьміют сї. (Нивиці, Ямниця).

Пор. висше ч. 6351 і 6366.

8351. Ой того я хлопце люблю, що в чорній свитині,
Поцюлював вчера вечер, поцюлює нині. (М. Яцків).

Пор. висше ч. 6365—6366.

8352. А я того хлопця люблю, що в капилюшині,
Як мі вчера поцілував, солодко до нині.
(Батятичі, Волцнїв, Іванівці, Желдець).

8353. А як мене поцілував хлопец в кашкетині,
То так менї сьмішно стало, сьмію ся до нині. (Біла).

8354. Ой[1]) я того хлопця любю в синім[2]) капилюсї,
Поцілував мине вчора, а[3]) нині сьмію сї.
Ой що кому тото шкодит, що кому хибує,
Ой що мине файний хлопец в таньци поцілує.
Ой що кому тото шкодит, ой що кому вадит,
Ой що мине аж два хлопці до дому провадит. (Шибалин).

Біла й Іванівці (лише 1-ий купл.): 1) А. 2) Сивім. 3) Як мі вчера поцілував, до.

8355. Ой не сїдай на лавицю, лавиці тоненька,
Ой не цюлюй біле личко, бо сї дивит непька. (Ямниця).

8356. Прийди, прийди, мій миленький, я тє сї надію,
Най тє в ночи поцілюю, бо у день не сьмію. (Іванівці).

8357. А я тебе, мій миленький, в личко поцілую,
Як ни в тоту неділеньку, да хоть у другую. (Кропив. Н.).

8358. Болит мине головонька, треба повивати,
Коби дали миленького хоть поцілювати. (Іванівці).

8359. Від колис мнї, мій миленький, зачєв цілювати,
Від тогди нї темна нічка[1]) не може стримати. (М. Яцків).

Григорів: 1) Рідна мати.

8360. Ой банно ми, мій миленький[1]), ой банно ми, банно,
Ой що[2]) моє біле личко цілуване давно.
Ой ни давно, моя мила[3]), ни давно, ни давно,
Цїлуване твоє[4]) личко у неділю[5]) рано. (Чорні Ослави).

Гвізд: 1) Банно менї, каже, банно. 2) Уже. 3) Моя донько. 4) Біле. 5) В неділеньку.

8361. а) Ой мій милий чорнобривий, а як же, а як же!
Я з вечера поцілую, на розсьвіті також.
Я з вечера поцілую, щоби легко спати,
На розсьвіті поцілую, щоби рано встати.
(Гол. II, ст. 321, ч. 412).

8362. б) З вечера ня поцілуєш, щобим добре спала,
На розсьвіті поцілуєш, щобим рано встала. (Кропив. Н.).

8363. в) Ой любив я свою милу[1]), а[2]) якже, а[2]) якже,
Із вечера[3]) поцілую, в опівночі[4]) також.
Із вечера[3]) поцілую, щоби[5]) добре спала[6]),
В опівночі[7]) поцілую, щоби рано встала[8]). (Кобаки).

Печеніжин: 1) А я тото дївча любю. 2) Ба. 3) Я го в вечер. 4) А на ді дньом. 5) Би сп. 6) Спало. 7) А досьвіта. 8) Щоб раненько встало.

Пор. Жеґ. Павлї, ст. 108.

8364. Ой у млинї два каменї, і й оба питлюют,
А я маю два любочки й оба мі цюлюют. (Невід.).

8365. Ой піду я на майдан бураки копати,
Кому схочу, тому дам личко цїлувати. (Ямниця, Біла).

8366. Ой кувала зазуленька тай кувала куку,
Цїлуй мене, мій миленький, молоденьку в руку. (Ямниця).

8367. Через пень, через пень, через колодочку,
Поцілюй мнї, мій миленький, в саму бородочку. (Кнїгинин).

8368. Як я була мала, мала[1]), пасла я корови,
Мене хлопцї цюлювали на сирид дороги. (Хотїнь, Григорів).
Гвізд: 1) Молоденька.

8369. Нема личка, нема личка, лише половичка,
Сцілувала, зобіймала біда невеличка. (Кропив. Н.).
Пор. Гол. II, ст. 280, ч. 184.

8370. Качки жито сталували[1]), хто-ж го буде жати?
Хлопцї личко[2]) сцілували, хто-ж мі[3]) схоче взяти? (Вовків).
Павлик: 1) Видоптали. 2) Дївча. 3) Го.

8371. Курила ся доріженька, курила ся курно,
Не єден ся націлував мого личка дурно. (Кропив. Н.).

8372. а) Ой так мене мій миленький та нацюлював ся,
Як соловій у садочку ягід надзюбав ся. (Ходовичі).

8373. б) Як я собі нагадаю, як то було зразу,
Як сї пила горілойка коло перелазу.
Як я собі нагадаю, як то було давно,
Не єден сї нацїлував мого личка дармо.
Не єден сї нацїлував та наобіймав сї,
Як соловій по садочку ягід надзюбав сї. (Батятичі).

8374. А як милий поцїлує, так як намалює,
А як чужий поцїлує, то личко зблякує. (Охримівцї)

8375. а) Як тї[1]) любка поцюлює, то як помалює[2]),
А як яка біда цмокне, як ходаком лопне! (М. Яцків).
Єзупіль: 1) Ой як. 2) Намалює.

8376. б) Як ми любко поцїлює, три дни личко чує,
Як ми яка біда цмокни, як ходаком лопни. (Іванівцї).

8377. Онде мій везе гнїй поза окописка,
Заталапав вуса в гнїй: Дай, Мариська, писка. (Біла).

8378. Я такого хлопця люблю, як гречіна паска,
Я го тоди поцїлую, коли моя ласка. (Кульчицї).

8379. То я би ти, мій миленький, сорочину вшила,
Як бис іншу поцїлував, я би тя лишила. (Мшанець З.).

8380. Ой не сїдай коло мене[1]), бо ти лавку зломиш[2]),
Ти[3]) сам личка не цїлуєш, другому бbuilds boroниш. (Біла).
Жураки: 1) На лавицю. 2) Бо ї переломиш. 3) І.

8381. Як я собі нагадаю, як то було нираз,
Яке було цїлюванє мижи нами нираз. (Іванівцї).

8382. Цїлював єс, мій миленький, губки прилипали,
Тепер менї твої губки від серця відпали. (Волчківцї).

8383. Ой не рубай, ой не теши зеленого дуба,
Ой не цюлюй, не обіймай, колим ти не люба. (Григорів).
Пор. Гол. II, ст. 213, ч. 37.

8384. Ой мамуню, мамуненько, пасла я корови,
Поцїлував ми окоман посеред дороги. (Охримівцї).

8385. Поведу я в воду коня, кінь на воду дує,
Ой най мене леда біда в лице не цїлує!
Поведу я в воду коня, кінь на воду свискат,
Най дї мене леда біда рукома не стискат!
(Гол. II, ст. 425, ч. 548—549).

8386. а) Ой минає неділинька, минає, минає,
Що мі любко ни цулює, анї вобіймає. (Горожанка).

8387. б) Ой вже трета неділенька минула, минула,
Що дївчина з козаченьком на розмові була.
Уже трета неділенька минає, минає,
Мене милий не цюлує і не обіймає. (Батятичі).

8388. Ой Содома нема в дома, нема паничейка,
Нема кому цїлувати білого личейка. (Запитів).

8389. Ой хмурит сї, тай бурит сї, я ся бою дожджу,
Хто поведе мя до дому, як я ся опожджу?
Хто поведе до домочку, дам пів золотого,
А хто минї тай постелит — личка румяного. (Ж. Павлї, ст. 197).

8390. Ходит дївка по потоцї, вітинає гоцки:
А хтож мене поцїлює, дам капусти з бочки. (Бабухів).

8391. Ой я з гори на долину катулю, катулю,
Котрий мине поцюлює, тому дам цибулю. (Страдче).

8392. Кобис мене поцїлював тай мою дитину,
Я би тобі записала за городом ниву.
Кобис мене поцїлював тай мою Марисю,
Я би тобі записала коровицю лисю.
Кобис мене поцїлював тай мою Парасю,
Я би тобі записала коровицю ласю. (Войнилів).

8393. Або, любку, цїлюй личко, або позволь кому,
Та най не йду що вечера сумненька до дому.
Ой не буду цїлювати анї позволєти,
Такой будеш, моя мила, сумненька ходити. (Войнилів)

8394. Ой на горі, на гороньцї висїла китайка,
Цїлували дївки в лицї того полатайка.
Одні єго цїлували, другі ся дивили:
Які в тебе, полатайку, вочи чорнобриві! (Дусанів).

8395. У нашої господинї драби ночували,
Як і дали торбу муки, всю ніч цїлували. (Ж. Павлї, ст. 200).

8396. Тай у моїм городчику зацвили индички,
Були в мене, моя мати, з ночи колїднички.
Ой та були, каже, були, тай колїдували,
Тай уни мі, моя мамко, всю ніч цюлювали. (Баня Березів).

8397. Ой бодай ти, парубочку, кілько наконав сї,
Та кілько ти мого личка та націлював сї. (Іванівцї).

8398. Прийшла кума до куми, кума миє миски:
Покинь, кумо, мити миски, цюлуймо сї в писки. (Лозина).

14. Краса.

Біляві.

А.

8399. а) Ти білявко, білявочко[1]), ти білявко[2]) біла!
Чи ти в поли не робила, щос не обгоріла?
Та[3]) я в поли ой[4]) робила тай[5]) робити буду,
Та[3]) я роду біленького[6]) тай біленька[7]) буду. (Волосів).

Іванівцї: 1) Ой дївчино, дївчинонько. 2) Чо ти така. 4) Та. 5) І. 6) Білявого. 7) Чорнява ни. — Григорів: 1) Ой дївчино, дївчинонько. 2) Чом ти така. 3) А. 4) Все. 5) І. 6) Білявого. 7) І білява. — Ямниця: 6) Білявого. 5) Чорнява не.

Пор. Коломийки, I, ч. 84.

8400. б) Ой білява білявонько, чо ти така біла,
Чи ти в поле не ходила, чи в дома сидїла?
А я в поли і ходила і ходити буду,
З біленькогом роду була, біленькою буду. (Ситїхів, Львів).

8401. в) Ой білявко, білявино, чогос така біла?
Чи ти в поле не ходила, чис не обгоріла?
Ой у поле я ходила, у поли робила,
Тілько своє біле личко хусточков накрила. (Кульчицї).

8402. г) Ти дївчино русевая, ти дївчино біла,
Ци ти в поли ни робила, шо ти ни згоріла?
Ой я в поли тай робила, я в поли вїзала,
Як соничко пригрівало, я си накривала.
Та я в поли та робила, чириз поли ішла,
В кирницим си умивала, шобим була біла.
В кирницим си умивала, шобим була біла,
По під ручкум си дивила, шобим ни згоріла. (Орелець).

8403. д) Кадук тебе парував, дївчино кохана,
Чи ти в полю не робила, щос така румяна?
Хоть я в полю не робила, то я бички пасла,
В холодочку полежала, щоб я була красна. (Григорів, Холоїв).

8404. е) Ти дївчино білявино, чомусь така біла,
Чи ти в поле не ходила, щось не обгоріла?
А я в свої матусеньки такий гаразд мала,
Що я в поле не ходила тай не обгоряла.
А я в свої матусеньки лишень бички пасла,
Та ходила по під бучки, щоби була красна!
(Гол. IV, ст. 470, ч. 198).

8405. ж) Ай дївчино, дївчинонько, ти дївчино біла,
Ци ти в поли не бувала, же ти не вбгоріла?
А я в поли не бувала, тай бичків не пасла,
Мене мама годувала, щобим була красна.
Мене мама годувала, в папір завивала,
За богачи готовила, за жебрака дала. (Вороблевичі).
Пор. Коломийки, I, ч. 824 і II, ч. 3311.

8406. з) Ой білява білявочко, ой білява, біла,
Цис ти в полю не робила, щос не вобгоріла?
Ой я в полю тай робила, пшениченьку-м жала,
Тілько-м своє біле личко в папір завивала.
Ой я в поли не робила, но-м корови пасла,
По садочку в холодочку, щобим була красна. (Постолівка).

8407. і) Ой білява білявочко, чогос така біла?
Чи ти лїтом ни робила, чи хлїба ни їла?
А я лїтом гобробила, пшиничний хлїб їла,
Білявого роду-м була, такой буду біла! (Батятичі)

8408. к) Білявая білявочко, чем ти така біла?
Чи ти в полї не робила, щось не обгоріла?
Чи ти в полї не робила, корови доїла,
Молоком ся умивала, щобись була біла?
А я в полї все робила і буду робила,
Но така вже моя врода, що все буду біла. (Красносілці).

8409. а) Стоїт верба серед села[1]) гілява, гілява[2]),
Ой тож[3]) ми сї подобала[4]) дївчина білява[5]). (Журавно).

Дусанів: 1) Ой гилява березонька. 4) Сподобала. — Іванівка: 2) Ей гилявка, пане брате, гилявка, гилявка. 3) Там то. 4) Сподобала. 5) Білявка. — Дрогобич: 1) Ой гилява яблїночка. 4) Сподобала. — Пасічна: 1) Ой гилява калинонька. 3) Ой то. 4) Сподобала. — Нивиці: 1) Ой гилява березонька. 3) Там то.

8410. б) Ой гилява черешенька, гилява, гилява,
Там то ми ся сподобала дївчина білява.

Ой гилява черешенька, є ще гилявішша,
Файна дівка білявая[1]), смаглява[2]) файнїшша. (Біла).

Черниxівцї: 1) Досить файна дївка біла. 2) Чорнява.

8411. в) Ой гілява березойка, гілява, гілява,
Там то ми сї сподобала дївчина білява.
Там то ми сї сподобала, як корови гнала,
Ни міг я ї зачипити, бо мати стояла. (Лапаївка).

8412. Відти гора, відти гора, а відти долина,
Межи тими гороньками моя білявина. (Солуків, Боберка, Сугрів).

8413. Чи минї так люде судят, чи минї так Бог дав,
Що я собі за річкою білявочку вибрав. (Ж. Павлї, ст. 184).

8414. Перебриду тричі річку, тай тоту ростоку,
Та я любю білявину тонку, не високу. (Кропив. Н.).

8415. Пішла моя білявина горі ясним ледом,
Ще солодша білявина, як колачі з медом. (Кропив. Н.).

8416. Таку маю білявину, як ружова квітка,
Що ся мною ни завстидат нї мама, нї тїтка. (Кропив. Н.).

8417. Ой то я си та полюбив дївчину біленьку,
Не жаль ми ся похвалити, що маю миленьку. (Кропив. Н.).

8418. а) Ой білявко, кучерявко[1]), білявко небого.
Та бо[2]) таких білявочок на сьвітї не[3]) много. (Боберка).

Кропивник Н.: 1) Білявино. 2) Вже. — Голгочі: 1) Ой білявко, білявочко. 2) Ой є. 3) Ще. — Жураки: 1) Білявочко. 2) Відай.

8419. б) Ой біленька-с білявочко, тай білява-с білько,
Тебе бим сї не налюбив, хоть бим любив тілько.
Ой білява-с, дївчинонько, білява-с, небого,
Та вже таких білявочок на сьвітї не много. (М. Яцків).

8420. Тота моя білявенька, що в пищалку грає,
За чужими волойками, бо своїх не має. (Розлуче).

8421. Тота й моя біляценька, тота й моя слава,
Що червона полятичка, ще й затята пава. (Розлуче).

8422. Свєчу воду, свєчу воду, а вода арданцька,
Таку маю білявину, як дїтина панцька. (Солуків).

Пор. висше ч. 7056.

8423. Сидит голуб коло води, голубка на кладцї,
Скажи менї, білявино, що маєш на гадцї? (Боберка).

8424. Сеї тої, сеї тої, та черемуської,
Та не було и не буде білявки такої.
Та не було и не буде білявки такої,
Аби менї розповіла вшиткі гадки мої. (Уйбард).
Пор. Коломийки, I, ч. 1149.

8425. Ай мило ся позирати, на тот бік дивити,
Ци не вийде білявочка овечки доєти. (Волосянка)

8426. Ой туду, каже, туду, ай тудуду дайна,
Винеси ми в поле їсти, білявинко файна. (Мізунь).

8427. Ой дубинко зелененька, дубинко, дубинко,
Та винеси в поле їсти, файна білявинко. (Острів).

8428. Вечир близко, сонце низко, чей до дому зайду,
Чей я свою білявочку здоровеньку найду.
Коби моя білявочка здорова, здорова,
Тоби була вечерочка готова, готова. (Ж. Павлї, ст. 189).

8429. Дякую ти, біла дївко, за той пугар вина,
Що єс на ня поклонила коло маґазина.
Дякую ти, біла дївко, дякую, дякую,
За тото тї не дякую, що в сьвітї бідую. (Уйбард).

8430. Ой на моїй постїлоньцї соломка, соломка,
Ой будем ся цїлювати, білявко солодка. (Підбереже).

8431. Ой ти гаю зелененький, ти гаю, гаєнку,
Ходи з нами за волами, файна білявинко. (Мізунь).

8432. Ай дубино зелененька, дубино, дубино,
Піди з нами за волами, файна білявино. (Перегінсько).

8433. Ой заграю на піщявку, заграю на ґайду,
Де я свою білявину з волоньками найду? (Кропив. Н.).

8434. А я вийду тай си стану в мою дубиночку,
Ци тя ввиджу, білявино, аж на кічарочку? (Кропив. Н.).

8435. Не бій ти ся, білявице, студеної роси,
Сам ся ззую, тебе вбую, а сам піду босий.
(Гол. II, ст. 454, ч. 693).

8436. Якас біда приповіла, що на горі паші,
Вже займила воли пасти білявочка наші. (Журави).

8437. На високій полонинї пощибана роса,
Ба хто її та пощибав? Білявиця боса.
(Гол. II, ст. 454, ч. 692).

8438. Ой бодай ся завалила тота завалина,
Щоби по нїй не ходила моя білявина. (Кропив. Н.).

8439. Ой білявко, прихілявко, прихіли сї д минї,
Як сї мати прихіляє д маленькій дитинї.
Як сї мати[1]) прихіляє дитину плекати,
Прихіли сї, білявочко[2]), личко цїлювати. (Росівна, Нивицї).

Завалів: 1) Ой мати сї. 2) А ти ми сї прихили.

8440. Заречу ся їсти чіснок і гірку димавку,
Лишень я ся не заречу любити білявку. (Хотїнь).

8441. Нинї гоя, вчера гоя, а всеж тото гоя,
А всеж тото через тебе, ти білявко моя. (Довга Войнилівська).

8442. Як би не ти, білявинко, та не твоє личко,
Не носив би я в кишени червоне яблучко. (Рахиня).

8443. Ой я пущу вбаріночок з тої полонинки,
А ти плини, вбаріночку, аж до білявинки. (Солуків).

8444. А я ішов горі селом, чорт у вербу ковтнув,
А менї ся причувало, що куратор гойкнув.
Ай бо тото не куратор, ай бо тото біс, біс,
А я своїй білявчинї подарунки нїс, нїс. (Волосянка).

8445. Ой я свою білявину до міста поведу,
Та не схоче пиво пити, я їй купю меду. (Кропив. Н.).

8446. Та ти вийди, душко біла, та з нової хати,
Ой чи дужа, чи здорова, що тя не видати. (Тухля).

8447. Ходи сюда, білявино, ходи сюда, ходи,
Напємо ся із кирницї студеної води. (Кропив. Н.).

8448. Чому вікна побілїли, чи на дворі мороз?
Чому тебе, білявчино, видїтоньки не мож? (Волосянка).

8449. Ой вірлова головочка, ястрябові очи,
Повідж, повідж, білявино, а дес була сночи? (Волосянка).

8450. Ой та вийди, білявинко, та най тє не кличу,
Та най твою пшениченьку по кілю не тичу. (Рахиня).

8451. Ой та війди, білявинко, та війди, та війди,
Аби я ти не наробив коло хати біди.
Велику ти бідку зробю, коноплї підкошу,
Куда люди йдут до церкви, туда порозношу.

Будут люде йти до церкви Богу сї молити,
Будут твої колопеньки ногами місити. (Рахиня).

8452. Не сам іду, коня веду, білявко небого!
Отворяй ми воротенця, не бій ся нікого!
(Гол. II, ст. 412, ч. 482).

8453. а) Як я ішов до білявки, то я падав з лавки,
Як єм падав, так єм гадав, що я вже в білявки.
(Боберка, Мединичі).
Пор. Гол. II, ст 432, ч. 584 і IV, ст. 492, ч. 28.

8454. б) Як я ходив до білявки, то я падав з лавки,
Як я падав, то я гадав, що я у білявки,
Як я падав, то я гадав, що ще не забив ся.
Таки з мене гультай буде, хоть я й оженив ся. (Нивиці).

8455. Як я собі спогадаю, як я собі свисну,
Як я свою білявочку за рученьку стисну. (Нивиці).
Пор. висше ч. 6194.

8456. Тай кортїло с товаришим, кортїло, кортїло,
Я вщіпнути білявочку за біленьке тїло.
Білявочку зачіпаю, білявка си дує,
А най тобі, білявочко, сто матїр мордує. (Устє).

8457. Ой ци, коню, підо мною, білі в тя копита!
Не єдная білявочка через мене бита.
(Гол. II, ст. 265, ч. 101).

8458. А я з гори на долину у суху лїщину,
Тяжкий воріг обіймає мою білявину. (Кульчиці).

8459. Ой ти хлопец і я хлопец, ступай на долину,
Та най ніхто не вбиймає нашу білявину. (Вороблевичі).

8460. Ой сїдаю на коника, їду в полонину,
То няй дурень не цїлує мою білявину. (Кропив. Н.).

8461. Ой на гутї траву кошу, на гутї, на гутї,
Та я лишив білявину та на баламутї. (Кропив. Н.).

8462. Ой не ходи, пане брате, до тої білявки,
Бо білявка виссе личко, не треба і пявки. (Хотїнь).

8463. А в білявки нема лавки, ввержена вірнина,
А білявку забавляє малейка дитина. (Волосянка).

8464. Ай конику воронейкий, їхати ми тобов,
Білявчино молодейка, то ми жаль за тобов! (Волосянка).

8465. Попід гору високую біг баранец дикий,
Не покину білявини, бо ми жаль великий. (Іванівці)
Пор. висше ч. 6232.

8466. Ой шкода тя, білявчино, шкода тя, шкода тя,
Бо на твоїй сірячині пів копи заплатя. (Волосянка).

8467. Ой білява, товаришу, білява, білява,
Під явором дзелененьким ніжки умивала. (Солуків).

8468. Ой дубинко зелененька, дубинко, дубинко,
Як ти маю заспівати, красна білявинко? (О. Коцан).
Пор. Коломийки, I, 1439.

8469. Ой помалу, товаришу, ломит сї лавинка,
Ой ходїмо на гулянє, пішла білявинка. (Солуків).

8470. Попід тоті сині гори мальовані хрести,
Туда будем, товаришу, білявинку везти. (Рахиня)
Пор. Коломийки, I, 2347.

8471. Куди будеш, брате, іти, з нею говорити,
Кажи моїй білявици: Буду ся женити.
(Гол. II, ст. 435, ч. 596).

8472. Полонинов із під Кут ішли два Вірмени,
Скажи менї, білявочко, чи підеш за мене? (Орелець).
Пор. Коломийки, I, 210—211.

8473. Ей писав бим лист до Віднї, писав бим до Риму,
А щоби ми позволили взєти білявину. (Михайловичі).

8474. Ой не бій ся, білявонько, не буду тя бити,
Припалас ми до серденька, буду тя любити. (Хотїнь).

8475. А я собі поворожу на зеленім бобі,
Хиба умру та не піду, білявчино, д тобі. (Волосянка).

8476. Ой червона калиночка від вітру ся гонит,
А десь моя білявина по касарнях ходит. (Кропив. Н.).

8477. У білявки суть дві лавки, далеко ходити,
Ой вже ми ся, ма білявко, лишиме любити. (Волосянка).

8478. Та зелена полонина тай зелений явур,
Любив єм ті, біла дївко, най тя любит дявул. (Уйбард).

8479. Ой не сам я тото видїв, люде ми казали,
Що за мойов білявинов снопики вєзали. (Солуків).

8480. Ой чого ся вигинаєш, тононька лавочко?
Ой повіч ми, що ся гніваш, моя білявочко. (Кропив. Н.).
Пор. висше ч. 7995. Надто: Гол. II, ст. 279, ч. 183.

8481. Ой чо ти сї вигинаєш, ти дубова лавко?
Скажи менї, що тї болит, солодка білявко. (Бабухів).

8482. А чому сї не логинаш, кедрова лавинко?
Чом не скажеш, що тї болит, файна білявинко. (Солуків).

8483. Ой дубино зелененька, дубино, дубино,
Відки тї сї надїяти, файна білявино? (Михайловичі).

8484. Ой за дутки, та за дутки, за чотири грошї,
А деж ви ся забавили, білявки хорошї? (О. Коцан).

8485. Солодка ма білявчино, солодка, солодка,
То ми ручки обламала жидівська колодка. (Печенїжин).

8486. Ой дождж іде, роса паде, смаглява не дбає,
А білява сидит дома, сорочки не має.
Ой бо пішла смаглявая та до білявої:
Та ми пожич, смаглявая, сорочки білої. (Тухля).

8487. А білява хуста прала, а чорнява мітки,
А рудая виглядала, чи не йде хто звідки. (Біла).

8488. Білявая уроди сї, чорнявая вдай сї,
Жиби з теби, дївчинонько, нїхто ни сьміяв сї. (Іванівцї).

Б.

8489. Дивуют ся менї люди, що я така блїда,
Чом мене ся не спитают, яка менї біда.
А я мушу рано встати, а пізно лягати,
Як я маю на личеньку файно виглядати? (Біла).

8490. а) Дивуют сє менї люди, що я така біла,
А я в поле не ходила, но-м в дома сидїла.
Дивуют сї менї люди, що я така красна,
А я в поле не ходила, но-м ягнята пасла. (Охримівцї).
Пор. висше ч. 8399—8408.

8491. б) А я в своїй мамуненьки коровицю пасла,
Молоком сє вимивала, щобим була красна.
А я в своїй мамуненьки молоко доїла,
Молоком сє вимивала, щобим була біла. (Охримівцї).

8492. Коло мого городенька зацвила руженька,
Білявого любка маю, самам біленька. (Ж. Павлї, ст. 184).

8493. а) Біленькам ся уродила, біле личко мое,
І біленький мій миленький, біленькі сьмо вбоє. (Підбереже).

8494. б) Ой ти Йване, білий пане, біле личко твоє,
Біле твоє, біле моє, біленькі вобоє. (Костільники).

8495. Ой білявий парубочок, білявий, білявий,
Я би єго не любила, щоб не кучерявий. (Таурів).

8496. А мій милий як сніг білий, а я жовтокоса,
А до мене хлопції липнут, як качки до проса. (Куропатники).

8497. Не диви сє, парубоньку, що дївчина біла,
А дївчина ціле літо в холодї сидїла. (О. Коцан).

8498. а) Ой як хочеш, мій миленький, щобим була біла,
Купи менї парасольку[1]), бим[2]) не обгоріла[3]). (Дрогобич).

Кропивник Н.: 1) Капелюшок. 2) Щоб. — Біла: 1) Капелюшок: 2) Щобим. 3) Не вбгоріла.

8499. б) А як хочиш, мій миленький, щобим була біла,
Купи минї парасолю, бим ни обгоріла.
Чикай, моя миленькая, най продам фасолю,
Та я тобі за фасолю купю парасолю (Грг.).

8500. в) Та як хочеш, мій миленький, щобим була красна,
Купи менї мішок булок тай горнєтко масла.
Та як хочеш, мій миленький, щобим була біла,
Купи менї парасольку, щобим не вгоріла. (Кнїгинин).

8501. Ой піду я лїсом трісом, форостом ломаним,
Хочу щістє трібувати за хлопцем білявим. (Ніжнів).

8502. Подивіт ся, дївчатонька, який мій миленький,
Поза уха кучерики, на личку біленький. (Біла).

8503. Ой мож знати, мож пізнати, котрий мій милейкий,
Вусок чорний, стан високий, на личку білейкий. (Боберка).

8504. Я такого хлопця любю в червонім ремени,
Він біленький, я чорненька, подобен до мене. (М. Яцків).

8505. Ой яренька пшиниченька, яренька, яренька,
Задав милий доганоньку, що я ни біленька. (Жуків).

Румяні.

8506. Пасут вівці на дубрївці, де се зеленіє,
Таке дївча хлопці любєт, що се румініє. (Жур.).

8507. Ой то моя білявина, то моя, то моя,
Шо від личка румяного яснїє ся вбора. (Кропив. Н.).

8508. Ай то в мене білявочка, ай то в мене душка,
Як червона гарасївка коло капелюшка. (Нагуєвичі).
Пор. Коломийки, I, 1736—1737.

8509. Ой дївчино, дївчинонько, чогос так румєна?
Мене мама породила, як калина цвила. (Ямниця).

8510. Бодай тебе, бодай мене, бодай нас обоє,
Яке в тебе, таке в мене личко румяное. (Нагуєвичі).

8511. Ой дївчино румяненька, люби мі блїдого,
Та най я си зарумєню личенько до твого. (Явче).

8512. Ой з'їздив я всю країну коньом вороненьким,
Не находив дївчиноньки з личком румяненьким.
(Гол. IV, ст. 452, ч. 63).

8513. Сорочечка та льляненька, ни[1]) вишиваненька,
Дав ми милий доганочку, щом не румяненька. (Кропив. Н.).
Дрогобич: 1) Ой тононька кошулина тай.

8514. а) То й у моїм городочку зацвила кокошка,
Я такого хлопця любю, що румяний трошка. (Кропив. Н.).

8515. б) Гей там в лїсї при дорозї дзьобала кокошка,
А я тото дївча любю, що дзьобате трошка. (П. Ст. Б. 1865).
Пор. Коломийки, II, ч. 5579 і висше ч. 6357—6358.

8516. А мій милий чорнобривий на личку червоний,
Як ся цїсар довідає, возьме го до коний. (Біла).

8517. Ой по горі, по долинї росипав квасницї,
А я того хлопцє любю, що червоні лицї. (Григорів).

8518. Ой піду я до долини, наломю калини,
Таке в мого миленького личенько румєни. (Загвіздє).

8519. Ей Іваньцю Подоляньцю[1]), купи[2]) ми румяньцю,
Ой най ся нарумяню[3]) в недїлю до танцю.
В суботум сє румянила[4]), в недїлю гуляла,
В понедїлок Іванови[5]) румянок[6]) віддала. (Голгочі).
Печенїжин: 1) Каже, Йванцю. 2) Позич. 3) Я в суботу на роботу. — Волосів: 2) Позич. 3) У суботу на роботу. 4) У суботу тай робила. 5) Іванкови. 6) Румянець. — Нїжнів: 1) Каже, Йванцю. 2) Позич. 3) Зарумяню. 5) Рано встала. 6) Румянець.
Пор. Коломийки, II, ч. 8 і 666.

8520. а) Ой війду я за вороти тай си задумаю:
А хтож мене засватаї, шо волів ни маю?
Богач буди вінувати кіньми та волами,
Мене ненька відвінує чорними бровами.
Моя брова, шо варт вола, а друга другого,
Моє личко чирвоненьке, шо варт чирвоного. (Орелець).
Пор. Коломийки, II, ч. 4926.

8521. б) Ой коби мнї тот узєв, шо брав вчера в данец,
Дав би дєдя пару волів тай молока ґарнец.
Дав би дєдя пару волів, корову з рогами,
А дївчину молоденьку з чорними бровами.
Одна брова варта вола, а друга другого,
Її личко румененьке варта золотого. (Бергомет).

8522. Ой ци я ти ни казала тай ни говорила,
Ой ци я ти румяного личка боронила? (Явче).

8523. а) А мій милий як сніг білий, а я як калина,
Як бим пішла по під стріхи, то бим запалила. (Куропатники).

8524. б) Моє личко, як яблочко, другеє як карта,
А ти мене, єден дурню, любити не варта.
Моє личко як яблочко, друге як калина,
Як бим стала коло тебе, то бим запалила. (Біла).
З 1-им купл. пор. висше ч. 6759.

8525. Тече вода з під города, впадає в керничку,
Чому тобі, дївчинонько, нема цьвіту в личку?
Ой мала я цьвіток в личку тай єм го згубила,
Через тебе, оден дурню, що єм тя любила. (Русятичі).

8526. Чому поле не дзелене, бо вно не гноєне;
Чому личко не румяне, бо оно сьвячене.
Треба поле нагноїти, вно би дзеленіло,
Треба личку пошанївку, вно би румяніло. (Розлуче).

Мальоване.

8527. а) Молодиції, як зірниції, дївчата як сонце,
Лиши би їх малювати, ставити в віконце. (Кропив. Н.).

8528. б) Молодички єк зірнички, дївчата єк сонце,
Написав бих на папери, прибив на віконце.
Написав бих на папери, паперю ни маю,
Пішов би я аж до Львова, доріжки ни знаю. (Ясенів Гор.).
Пор. Коломийки, I, 712; II, 5557 і висше ч. 8061—8063.

8529. Чи так у вас як у нас мури ся мурують?
Чи так у вас як у нас дівки ся малюют?

8530. Дівчина сї зажурила, що не чорнобрива:
Трохи саджі, трохи мила, буде чорнобрива. (Волосів).

8531. Ой у містї на риночку[1]) білява гуляла[2]),
Купервасу[3]) купувала, брови малювала.
Купервасу[3]) купувала, а в тім крайнім[4]) дому,
Та просила Жидівочку: не кажи нікому. (Волосів).

Жураки: 1) Я в містечку Берестечку. 2) Дївчина стояла. 3) Капервасу. 4) Я в тисовім.

8532. Чесала сї гребінцем, а потому щітков,
Тай мастила брови медом, парухи позлїтков. (Ясениця).

8533. Молодая дївчинонько, тось ми ся надала,
Тебе мати не родила, а йзо малювала. (Денисів).

8534. Менї люде дивуют се[1]), що я здоровиця,
Бо[2]) я собі калиною натираю лиця.
Калиною натираю, водою змиваю[3]),
Не дивуйтесь менї люде, що здоровлє маю. (Кобаки).

Подусильна: 1) Дивуют сї минї люди. 2) А. 3) Водов сї вмиваю.

8535. Кажут люде в Белелуї, що я си малюю,
В мене личко як яблучко, бо я не хорую.
На що менї малєрика, в мене малєр дома,
На що личко малювати, я в личко здорова. (Русів).

8536. а) Ой чиж тебе[1]), дївчинонько, маляр намалював[2]),
Що на[3]) твоє[4]) біле личко[5]) фарби не жалував.
Маляр мине[6]) не малював[7]), тілько[8]) Господь з неба[9]),
Бо я бідна сиротонька[10]), мінї краси[11]) треба[12]). (Постолівка).

Буцнїв: 1) Котрий тебе. 6) Малював ми. 7) Фарбував ми. 8) Я сам. 12) А на моє біле личко фарби не потреба. — Біла: 1) Ой дївчино. 2) Тя малював. 4) Твої. 5) Чорні брови 8) Лише. 10) Сиротина — О. Коцан: 6) Мене маляр. 9) Хварби ми не треба. 12) Мене маляр намалював з високого неба. — Іванівка: 8) Але. 10) Менї біднї сиротонцї. 11) Красотоньки. — Голгочі: 6) Мене маляр 8) Іно. — Журів: 1) Ей ци тебе. 2) Малїр вималював. 6) Мене малїр. 11) Краси минї.

Пор. Коломийки, II, 2999.

8537. б) Ой у поли керниченька дильом дильована,
Здає ми сї, файна любко, щос намалювана.
Ой то мене малювали два ангели з неба,
Тай таку ми красу дали, якої ми треба.
Ой то мене малювали тай два ангелочки,
Таку менї красу дали, лиш до подобочки! (М. Яцків).

8538. в) Ой ходжу я по під гай, у гай не дивю сї,
Кажут люди, що я нероб, що я малюю сї.
На що менї купувати, личко малювати,
Коли мене малювала моя рідна мати.
Коли мене малювали три ангели з неба,
Таку менї красу дали, кращої не треба. (Люча).

8539. г) Ой у полю[1]) кирниченька[2]) дильом дильована[3]),
Здає ми ся[4]), дївчинонько[5]), щоє намалювана[6]).
Малювана, єден дурню[7]), але не для тебе,
Які[8]) були мясниченьки[9]), не був же[10]) ти в[11]) мене[12]).
Які були мясниченьки, яка була весна,
А тепер тя песя мама до мене принесла. (Біла).

Дусанів (лиш 1-ий купл.): 1) Ой є в полї. 3) Вкола мурована. 4) Кажут хлопцї. — Вороблевичі (лиш 1-ий куп.): 1) Ай у поли. 6) Намальована. — Буцнїв (лиш 1–2 куп.): 2) Тече вода зпід города. 5) Моя мила. 6) Що ти мальована. 7) Фарбована. 8) Бо як. 9) Вакації. 10) Єс. 11) У. — Мшанець (1—2 купл.): 12) Кілько було мясничейків, не виділам тебе. — Запитів (лише 1-ий купл.): 1) Ой копана. 3) Копана, копана.

Пор. Ж. Павлї, ст. 175.

8540. д) Ой як ти си, дївчинонько, брови намастила!
Ой не бреши, песїй сину, такам ся вродила.
Ой ци тебе, дївчинонько, маляр намалював,
Що на твої чорні очка фарби не жалував?
Ой то мене малювали три ангели з неба,
Таку менї вроду дали, якої ми треба.
Малювали, малювали, але не для тебе,
Тількі зійшли мясниченьки, ти не був у мене.
Тількі зійшли мясниченьки, тілька зійшла весна,
Аж тепер тя дїдьча мати до мене принесла! (Нагуєвичі).

8541. е) Ой на поли кирниченька дильом дильована,
Здає ми сє, дївчинонько, щось намальована.
Мальована, мальована, але не для тебе,
Видєт мої сиві очи, не господар с тебе.
Видєт мої сиві очи, повідают люди,
Хто на бакир шапку носит, господар не буди. (Куропатники).

8542. ж) Ой є в полї кирниченька дильом дильована,
А я казав, дївчинонько, що ти мальована.
Мальована, мальована, але не для тебе,
Видят мої чорні очи, не господар з тебе.

Як би мене моя мати за таких давала,
Давно-б вже я на цвинтару ґосподарувала. (Красносілці).

8543. Ой ци тая керниченька дильом дильована?
Там тож моя дівчинонька як намальована. (М. Яцків).

15. Врода.

Вродливі.

А.

8544. А як сєду на коника, коник підкований,
А я сиджу на конику, як намальований. (Горуцько)

8545. Тамто ліс, тамто ліс, тамто ліщинонька,
Тамто очи, тамто стан, тамто дівчинонька. (Жур).

8546. Калинонька процвитає, калинонька гне ся,
Ой чиж бо ти така файна, чи мені здає ся? (Біла).
Пор. висше ч. 7227.

8547. Вітер віє, соловіє, дівчина як сонце,
Виписати на папери, вставити в віконце. (Михайловичі).
Пор. висше ч. 8528.

8548. Ой дівчино, дівчинонько, яка ти ладненька,
Як у лісї при орісї трава зелененька. (Хотїнь).

8549. А я копав кирниченьку на студену воду,
Дивив я сї на дівчину тай на її вроду. (Михайловичі).

8550. Ой дівчино, дівчинонько, мати ти вдовиці,
А ти ходиш попри мене, як яка зірниці. (Хотїнь).

8551. Ой я гадав, пане брате, що то зоря війшла,
А то моя файна любка по водицю війшла. (Хотїнь, Рибно).

8552. Ой мож знати, мож пізнати, котра моя мила,
Личко красне, як калина, сама чорнобрива (Боберка).

8553. Ой калная вуличенько, калная, калная,
Не жєль тебе вібродити, де любка ладная. (Гвізд).

8554. В тебе, мила, тілько любви, як в камени води,
Шкода твої, дівчинонько, красної уроди. (Нагуєвичі).

8555. Ой кину я хустинину на ту тиху воду,
Ні на що ся не впадаю, но на твою вроду. (Іванівка).

8556. а) Там то голос, там то мова, там то хід тихенький,
Біле личко як яблочко, як мід солоденький. (Таурів, Пасїчна).

8557. б) Перекину бадилину через бистру воду,
Подивлю сє на дївчину, тай на її вроду.
Там то врода, там то врода, хідочок тихенький,
Там то личко, як яблочко, як мід солоденький. (Григорів).
З 1-им купл. пор. Коломийки, I, 815.

8558. в) Кладу кладку через річку, через бистру воду,
Нї на що я не вважаю, но на твою вроду!
Ой там то рід, ой там то рід, там то рід близенький,
Там то личко як яблушко, як мед солоденький. (Лубянки Ниж.).

8559. Ой у полї кирниченька, студена в нїй вода,
Не любив бим дївчиноньку, ай хороша врода!
(Гол. IV, ст. 459, ч. 120).

8560. Не далеко до дївчини, но через садочок,
Не можу ся надивити, як на образочок. (Красне).
Пор. висше ч. 5930.

8561. Ой рубаю дуба, дуба, а в дубі китайка,
Ти, дївчино, така красна, як за люстром лялька. (Волцнїв).

8562. Бодай тебе, дївчинонько, бодай твою неньку,
Та що тебе породила таку красненьку!
(Гол. II, ст. 283, ч. 203).

8563. Там то дївча, там то ладна, тамто вподобойка,
Там то очка чорненькії як у соколойка. (Кунин).

8564. Тота файна, тота файна, тая не погана,
Моя мила чорнобрива, як намальована. (Таурів).

8565. Ой то було дївчатонько, то було чїченько,
В неї очка як тернечка, румяне личенько. (Русятичі).

8566. Не дивуй сї[1]), пане брати[2]), що дївчина красна,
Бо дївчина[3]) цїле лїто коровицю пасла.
Не дивуй сї[1]), пане брати[2]), що дївчина біла,
Бо дївчина[3]) цїле лїто в холодї сидїла. (Дусанів).
Русятичі: 1) Не диви ся. 2) Парубочку. 3) Вона іно.
Пор. висше ч. 8405.

8567. Ой догану, пане брате, догану, догану,
Щобим сім лїт не женив ся, не возьму погану.
Щобим сім лїт не женив ся, щей до того два дни,
Такой буду вибирати, котре дївча ладни. (Біла).

8568. Ей у лїсї при дорозї єдна хата крайна,
Та як любки не любити, коли любка файна. (П. Ст. Б. 1865).

8569. Сюди, туди вулицями, моя хата крайна,
Мою жінку хлопцї люблят, бо нївроку файна.
Сюди, туди вулицями, моя хата з боку,
Мою жінку хлопцї люблят, бо файна нївроку. (Куропатники).
Пор. Коломийки, I, 977.

8570. Нехай буде заверуха, аж по самі вуха,
Ой піду я до дївчини, бо файна псяюха. (Коропець).

8571. Стоїт верба над водою, припала росою,
Фалила си дївчинонька і свойов красою.
Ни диви си, лиґінику, що краса лелїє,
Озми дївку до роботи, де си краса дїє?
Озми дївку до роботи, най дївка поробит,
Деж тота си краса дїє, шо переди водит?
Богацкая дївчиночка та перефалена,
В зимі платє ни попере, бо вода студена.
Не попере, не попере і не потачеї,
Лишень сидит коло вікна та шитєчко шиє. (Орелець).
Пор. Коломийки, II, 4802 і висше 5901.

8572. А я прийшов до красоти, що красота дїє,
А красота із мерзотов в пецу ноги гріє. (Кульчицї).

8573. Ой дївчино, дївчинонько, шануй свою вроду,
Як тя дурінь підмовляє, то вдруль єго в воду.
Ой дївчино, дївчинонько, шануй свою косу,
Як тя дурінь підмовляє, вдруль до мари в фосу. (Русятичі).

8574. Ти казала, дївчинонько, що ти така красна,
А я видїв у Самборі лїпша свинї пасла. (Пісочна).

Б.

8575. В мене очка чорненькії, як терень саджений,
А бровоньки чорнїйшії, як шнурок плетений. (Ж. Павлї, ст. 184).

8576. Ей циж бо я ни дївчина, ей Божи-ж мій, Божи,
Личка повні, очка синї, гільтаю нибожи. (Жур.).

8577. Ой у моїм городочку зелена кропива,
Усї дївки як Жидївки, лиш я чорнобрива. (Жабє).

8578. Ой по під гай зелененький[1]) не треба мя нести[2]),
Бо яка я[3]) чорнобрива, такі[4]) мої сестри. (Хотїнь).
Буцнів: 1) По під гору сама я йду. 2) Вести. 3) Такам собі. 4) Як і.

8579. а) Ци я собі не вродлива, ци не врода паньска,
Лишень мене закарала натура циганьска. (Войнилів).

8580. б) Ой чиж бо я не дївчина, чи я не вродлива?
Тїлько менї догононьки, щом не чорнобрива!
Ой чиж бо я не дївчина, чи не врода паньска?
Тїлько менї доганочки, що врода циганьска!
(Гол. II, ст. 319, ч. 404).
Пор. висше ч. 7057.

8581. Стоїт явір над водою, в водї половина,
Моє личко процвитає, ги в лїсї калина. (Кропив. Н.).

8582. Стоїт явір над водою, половина в водї.
Моє личко процвитає, ги ружа в городї. (Кропив. Н.).

8583. а) Дивуют ця мині люди, що я така красна,
А я в садї в виноградї ягнятонька пасла.
Дивуют ця минї люди, що я така гожа,
А я тоди родила ся, як зацвила рожа. (Нивицї).
Пор. висше ч. 8403—8406.

8584. б) Дивуют ся менї люде, що я така гожа,
Мене мама тогди мали, як зацвила рожа.
Дивуют ся менї люде, що я така гладка,
Мене мама тогди мали, як зацвили ябка.
Дивуют ся менї люде, що я така пишна
Мене мама тогди мали, як зацвила вишня. (Біла).
Пор. висше ч. 6281.

8585. Люди ми сї дивували, пани ми любили,
Мене мама тогди мали, як фіялки цвили. (Вовків).
Пор. висше ч. 6281.

8586. а) Сюда туда улицями моя хата крайна,
Не зачіпай мене, хлопче, бо я дуже[1]) файна.
Бабухів: 1) Мене хлопцї дуже любєт, бом нївроку.

8587. б) Моя хата при дорозї[1]), моя хата[2]) крайна,
Мене хлопцї зачіпают, бож то я си[3]) файна. (Страдче).
Войнилів: 1) Усї хати в серединї. 2) Лише моя. 3) Бом нївроку.
Пор. висше ч. 6302.

8588. Мене мама годувала та солодким медом,
Щоби мене хлопцї найшли під студеним ледом. (Кропив. Н.).

8589. Мене мама годувала житнов паляницев
Щобим била краснов дівков, краснов молодицев. (Кропив. Н.).

8590. Наші люди сї дивуют, чо я така чорна,
Мене мати породила, як ішла на жорна. (Завалів).

8591. А який ти файний хлопец, я файна дівчина,
А на тобі файний ремінь, а на мнї крайчина. (Кропив. Н.).

8592. Тече вода зза города, тече вода річка,
Ой мій милий чорнобривий, як у траві чічка.
(Гол. II, ст. 312, ч. 363).

8593. Як же любка не любити, коли подобочка:
А у любка сиві очка, як у соколочка. (Ж. Павлї, ст. 171).
Пор. Коломийки, I, 681 і висше 7691 та 8573.

8594. Ай у поли доріженька, ай в поли, ай в поли,
Всї погані, лиш ти красний, мій милий соколе. (Кропив. Н.).

8595. А ми їджмо гнилички, ви їджте квасницї,
А я того хлопця люблю, що червоні лицї. (Хотїнь).
Пор. висше ч. 8517.

8596. Ой на ставу, на ставойку тростина фає сї,
Ци мій милий такий ладний, ци минї здає сї? (Ожомля).
Пор. висше ч. 7225 і 8546.

8597. а) А мій милий чорнобривий, а мій милий ладний,
Куда тілько подивю сї, ни єст такий жадний.
Єден ладний, другий ладний, третий ни поганий,
А мій милий мижи ними, як намалюваний. (Іванівцї).
З 1-им купл. пор. висше ч. 7016.

8598. б) . . . . як накарбовані,
У Пасїчнїй парубочки як намальовані.
Оден файний, другий файний, третий непоганий,
Межи всїми мій миленький як намальований. (Пасїчна).
Пор. Коломийки, II, ч. 5125.

8599. Укована колясочка, тай кований дишель,
Тай то файний, то хороший Василь Лукинишин.
Ай шо файний, шо хороший, шо файно данцує,
По під ручку дає в бричку, а в личко цїлює. (Орелець).

8600. а) Ой нїхто такий ни ладний, та як мій миленький,
Та як іде чирез сило, як сосна тоненький. (Іванівцї).

8601. б) Нїхто ни такий файненький та як мій миленький,
Чоботєта ромпасові, кужушок біленький. (Орелець).

8602. Штири коні на припоні, оден найґардіщий,
Межи всіми парубками любко найфайніщий. (Пасічна).

8603. Красний вінок без зелінок, кращий з зелінками,
Найкраснійший мій милейкий межи парібками. (Боберка).

8604. Ой у того парубочка файна головочка,
Я не знала тай гадала, що то позліточка. (Пасічна).
Пор. висше ч. 7059.

8605. Ото я си полюбила ниського, тонкого,
Очка я си придивила, нима ту такого. (Жур.).

8606. Соломяний капелюшок, а довкола пави,
Нема мому миленькому у Хотіни пари.
Соломяний капелюшок павами вточений,
Ой до мене ходит любко, як позолочений. (Хотінь, Гвізд).

8607. Ой ходила понад воду та шукала броду,
Не вважила на маєток, но на єго вроду. (Кульчиці).

8608. Ой за річков парубочок, за річков, за річков,
Ладнійшого не знайшов би, хоть би сьвітив сьвічков. (Михайл.)

8609. А мій милий чорнобривий трошки дзюбатенький,
Поза кожду дзюбатину як мед солоденький. (Біла).

8610. А у мого миленького вусонька сї сіют,
Чорні брови як шнурочок, воченька сї сьміют. (Дусанів).
Пор. висше ч. 6351.

8611. Всюда поле пооране, а на моїм травка,
Я такого хлопця маю, як на дротї лялька. (Таурів).
Пор. висше ч. 6348.

8612. Пішло моє коханенко ой горі потоки,
Таке красне, молоденьке, як би му три роки. (Кропив. Н.).

8613. Ой кувала зазулечка, тай сіла на дуба,
Мене тому хлопцї любят, бо я рідкозуба. (Мшанець З.).

Негарні.

8614. Чого стїни побілїли, ци не від морозу?
Ци ти мене, любку, любиш, ци мій дурний розум?
Та як мене, любку, любиш, то подай ми ручку,
Ще файнійший на лютрівнї продає текучку. (Гвізд).

8615. А який ти гидкий, бридкий, я тя прикрасила
Білим личком, як сонечком, чорними очима.
(Гол. II, ст. 326, ч. 441).

8616. Ой мій милий чорнобривий жупана не має,
А як прийде до корчмоньки, дівки обіймає.
Ой стоїт пень, як білий день, без цьвіту не може,
Паскудному, плюгавому й жупан не поможе.
(Гол. II, ст. 371, ч. 657).

8617. Вечерниці, клеветниці, за вами не плачу,
Прийди, прийди посидіти, який репухачу. (Ґвізд).

8618. Та я рубав, не дорубав вільху на сопілку,
Такум дівку поцілював, гіршу як Жидівку. (Гвізд).

8619. Ой у моїм городчику барвінок дзелений,
Такем собі дівче вибрав, як пень обалений. (Гвізд).

8620. Чорний єс сї уродив, тай чорний загинеш,
Тай ще гірше почорнієш, як мене покинеш. (Чорні Ослави).

8621. Посіяв я горошок, вродила ся виґа,
Тотож мене молодого вчипилась огида. (Вовків).

8622. А що було любе, миле, поплило з водою,
Зістало ся гидке, бридке, вганеє за мною. (Біла).
Пор. Коломийки, II, ч. 3674.

ЗМІСТ.